Міністерство освіти і науки України

Львівський національний університет імені Івана Франка

Факультет іноземних мов

МАТЕРІАЛИ

Студентської наукової конференції

"АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЛІНГВІСТИКИ, СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ"

(28–29 вересня 2021 р.)

Львів – 2021

Зміст

Андреєва Марія
Übersetzungstransformationen in der literarischen Übersetzung: Klassifizierungsproblem
Transformations in Literary translation: Classification problem

Афанасьєв Валерій
Politeness/impoliteness strategies in exchanges between host and guests on Real Time with Bill Maher (political satire/comedy talk show on HBO)

Багрій Анна
Phraseologisierung als eine Methode der Einbürgerung in der Übersetzung
Phraseologization as a method of naturalization in translation

Бих Інна
Відтворення мови булінгу в англійській та українській мовах
Reproducing the Language of Bullying in English and Ukrainian languages

Благута Роксоляна
Прагмасемантичний аналіз висловлювань обвинувачення у сучасній англійській мові
Pragmasemantic analysis of the utterances expressing accusation in English

Брагінець Катерина
Besonderheiten der Übersetzung von Märchen aus dem Deutschen ins Ukrainische

Бронецька Ілона
The development of communicative skills at different levels of linguistic competence
Розвиток комунікативних навиків на різних рівнях лінгвістичної компетенції

Бундза Ольга
Графон і його типи крізь призму сучасної стилістики
Graphon and its types through the prism of modern stylistics

Бурковська Ангеліна
Comparative Analysis of English Translations of Horace`s Ode 3.30

Бучко Анастасія
Analyse des Schaffens von Karl-Markus Gaus aus sprachlich-stilistischer und übersetzerischer Sicht

Бичкова Аліса
On communication and interaction in medical discourse (based on medical TV-dramas)

Білоус Марія
Gamificación

Білінська І.
Dual nature of the english infinitive and its syntactic functions

Васкубинек Наталія
Переклад сленгу в літературі жанру фентезі
Reproduction of slang in fantasy genre

Верхоляк Мар'яна
Die Übersetzung von deutschen Nominalkomposita ins Ukrainische anhand des Romans von Herta Müller "Atemschaukel"

Владика Марта
Besonderheiten der poetischen Übersetzung

Владика Неля
Подорожня література як форма перекладу
Travel writing as a form of translation

Волошина Лілія
Композиційність ідіом у засвоєнні другої мови

Гаїна Олена
Соціопрагматичні аспекти перекладу серії фільмів 'Гаррі Поттер'
Sociopragmatic aspects of translation of the Harry Potter film series

Галамай Ірина
Ideology in translation of socio-political and religious discourse (as based on Ukrainian and Anglophone mass media articles connected with granting Tomos of autocephaly to the Orthodox Church of Ukraine)

Галицька Тетяна
Методи лінгвокогнітивного аналізу у сучасному мовознавстві
Methods of linguo-cognitive analysis in modern linguistics

Галярник Анастасія
Speech acts in the Internet communication

Гарайда Йосип
Les moyens linguistiques de connotation péjorative de l'être humain

Гарасим Роксоляна
Syntactic processes of ellipsis and extraposition in English

Гвоздик Ірина
Cognitive models of mass media coverage of brexit process in the united kingdom (based on the materials of British press)

Гернович Оксана
Валентні властивості дієслів лексико-семантичного поля
Valent properties of verbs of the lexical-semantic field

Гінда Христина
Lexical acquisition and passive vocabulary in online lexical proficiency measurements

Голованова Надія
Контрастивний аналіз новин, опублікованих українською та їхнього перекладу на англійську. Способи перекладу таких статей
Contrastive analysis of news articles published in Ukrainian and their translations into English. Ways of their rendering

Головко Софія
Localization and translation of foreign websites in Ukraine

Горошко Анастасія
Теоретичні засади дослідження інтернаціоналізмів у суспільно-політичній лексиці
Theoretical fundamentals of the research of internationalisms in the socio-political vocabulary
Відносна семантична спільність
Relative semantic commonality

Гречина Крістіна
Le retardement dans un texte littéraire

Григорців Надія
Функції японських реалій у романі ‘Мемуари гейші’ Артура Ґолдена та особливості їх відтворення в українському перекладі Марії Островської
Functions of Japanese realia in Arthur Golden’s novel ‘Memoirs of a geisha’ and specificities of their reproduction in the Ukrainian translation by Darya Ostrovska

Грудзевич Мар'яна
Особливості емоційної комунікації крізь призму англійської традиційної колискової
Features of emotional communication through the prism of the traditional English lullabies

Гузій Олена
Засоби вираження мовленнєвого акту похвали та критики у американських танцювальних шоу «Америка має талант» і «Х-фактор»
Means of expressing the speech act of praise and criticism in american dance shows “America’s got talent” and “X factor”

Дегнерис Юлія

Мотиваційні аспекти віддаленого навчання англійської граматики
Motivational aspects of teaching grammar online

Дерев'янко Елеонора
Sprachlich-stilistische Besonderheiten Joseph Roths Essays “Juden auf Wanderschaft” und ihre Übergabe bei der Übersetzung ins Ukrainische

Дзікун Діана
Комунікативний та прагматичний аспект функціонування біблійних прислів’їв у художньому тексті
Communicative and pragmatic aspect of the functioning of biblical proverbs in the belles lettres text

Дмитерко Марта
1. Психологічна трансформація головних персонажів у романі Джейн Остен «Гордість та упередження»
The Psychological Transformation of the Main Characters in Jane Austen’s Novel “Pride and Prejudice
2. Проблема взаємин батька і сина в романі Кормака Маккарті “Дорога”
The problem of the Father-Son Relationship in Cormac McCarthy’s Novel “The Road”

Дмитрук Ангеліна
Genre features of English horror literature and their reproduction in Ukrainian language

Дорош Марко
Вірування у переселення душ в релігійних та філософських поглядах народів світу
Beliefs in transmigration of souls in views of different peoples

Дрогомирецька Уляна
The concept of the initiator of translational manipulation

Ждан Віра-Марія
Діалектизми як лексичний засіб відображення місцевого колориту у романі Марії Матіос «Солодка Даруся» та їх відтворення у англійському перекладі Ольги Титаренко та Майкла Найдана
Dialecticisms as a lexical means of represeetation of local coloring in the novel by Maria Matios “Sweet Darusya” and their reproduction in the English translation by Olga Tytarenko and Michael Naydan

Жук Андріана
Індивідуальна та колективна пам’ять у повісті Петера Гандке «Без бажання немає щастя»

Журовська Марія
Representation of Cockney Speech and Cockney Characters in the Works of Charles Dickens

Загоруйко Іванна
Оцінна лексика в латинській історичній прозі
Evaluation vocabulary in Latin historical prose

Замостна (Гайдар) Ірина
Die Besonderheiten der Komposition des Romans “Homo Faber” von M. Frisch

Заневич С.
Комунікативні невдачі та прагматичні відхилення в популярних американських серіалах про медиків «Хороший лікар» та «Резидент»
Communication breakdowns and pragmatic failures in popular American medical drama series “The Good Doctor” and “The Resident”

Заяць Ірина
Лондон як уявний простір у літературі фентезі: на прикладі романів «Небудь-де» Ніла Ґеймана і «Ворота Анубіса» Тіма Паверса
London as imagined space in fantasy fiction: Neil Gaiman’s «Neverwhere» and Tim Power’s «The Anubis Gates»

Ільчишин Лілія
Non-standard linguistic negation in Quichotte by Salman Rushdie

Кавецька Марта
Elements of political discourse pragmatics: illocutionary speech acts in the inaugural speech of Joe Biden

Канчуга Наталія
The magic of J.K. Rowling’s idiostyle

Карпишин Віталія
Лексико-семантичні поля дієслів у тексті поеми Гомера «Одіссея»
Lexico-semantic field of verbs in the texts of Homer’s poem «The Odyssey»

Кашуба Андріана
Лінгво-стилістичні особливості роману-антиутопії Маргарет Етвуд «Заповіти» в українському перекладі Олени Оксенич
Linguostylistic peculiarities of Margaret Atwood’s dystopian novel The Testaments in the Ukrainian translation by O. Oksenych.

Кеда Василь
Сучасні тенденції у дослідженні кінодискурсу
Current trends in the study of cinematic discourse

Кедись Діана
Tertium comparationis у контрастивному дослідженні дієслівних синонімічних парадигм

Tertium comparationis in the contrastive research of the verbal synonymic paradigms

Китинська Уляна
Інтертекстуальні зв’язки у романі Сомерсета Моема "Розмальована вуаль"
Intertextual references in the novel The painted veil by Somerset Maugham

Кільо Ярина
Вербальні та невербальні засоби реалізації заборони в сучасному німецькому та українському кіно
Verbal and nonverbal means of expressing prohibition in the modern German and Ukrainian cinematography

Кічановська В.
Structural peculiarities of negation in functional grammar based on “Milkman” by Anna Burns and provide corpus-based analysis

Кічула Анна
Linguo-stilistische Besonderheiten der deutschsprachigen Werbung für Männer
Linguo-stylistic features of german-speaking advertising for men

Кіш О.
Means of expressive syntax in a literary text (based on Dorothy L. Sayers’ works)

Кобзар Назар
Syntagmatic cohesion as a limiting factor behind the incomplete English verb paradigm

Ковальова Валерія
Змішаний підхід до навчання англійської мови у молодшій школі
Blended approach in teaching English to young learners

Ковальчук Єлизавета
Аналіз мовленнєвих актів відмови
Analysis of speech acts of refusal

Козак Софія
Мовленнєва характеристика персонажа як засіб індивідуалізації особистості у романах Террі Пратчетта та способи досягнення адекватності українського перекладу
Speech characteristics as a means of individualization of a character in novels written by Terry Pratchett and ways of achieving the adequacy of its translation into Ukrainian

Коник Анастасія
Neologismen in der Coronapandemie
Covid-19 neologisms

Копієвська Каріна
Peculiarities of rendering phraseological units of Vassyl Shkliar`s novel «Чорний ворон» in the English translation by Susie Speight and Stephen Komarnycky

Косик Софія
Ways of rendering of the peculiarities of the fantasy genre in the audiovisual translation

Коцюмбас Софія
Екокритичне прочитання романів про Шкіряну Панчоху Джеймса Фенімора Купера
Ecocritical reading of James Fenimore Cooper's Leatherstocking Tales

Коцюруба О.
Використання та функції символів в прозі Емі Тен
The use and functions of symbols in the prose by Amy Tan

Кошіль Ольга
Intertextuality as a specific feature of graphic novels and importance of its rendering in the process of translation

Кравчук Анна
Multiplicity of translation in Rendering emotional-expressive colored vocabulary of the drama Forest Song by Lesya Ukrainka in the English translations by Percival Cundy and Gladys Evans

Кривоніс Марія
El concepto de discurso y la importancia de la paralingüística

Кровіцька Ольга
Anglizismen in der deutschen und ukrainischen Jugendsprache

Крупач Святослав
Антитези у тексті діалогу Платона "Критон": структурно-семантичний аспект
Antithesis in the text of Plato's dialogue "Crito": structural and semantic aspect

Кубська Юлія
Text Interpretation of Atlas Shrugged by Ayn Rand

Кункевич Надія
Verbalization of the Concepts of Horror and Their Reproduction in Translation

Курило Соломія
Соціально-політична проблематика роману Джин Ріс «Широке Саргасове море»
Socio-political problems of the Jean Rhys's novel «Wide Sargasso Sea»

Ледвій Марія

Скорочення у сучасному американському варіанті англійської мови
Shortenings in modern American English

Лещук Олег
Роман Волтера М. Міллера „Кантика для Лейбовіца” та український переклад Олени Кіфенко і Богдана Стасюка: біблійна інтертекстуальність у контексті фреймової семантики
Walter M. Miller's Novel A Canticle for Leibowitz and its Ukrainian Translation by Olena Kifenko and Bohdan Stasiuk: Biblical Intertextuality in the Context of Frame Semantics

Лин Андріана
Способи та засоби висловлення похвали та критики у популярних американських танцювальних шоу "Світ танцю" та "Танці з зірками"
Ways and Means of Expressing Praise and Criticism in Popular American Dance Shows “The World of Dance” and “Dancing with the Stars”

Лівандовська Тетяна
Викладання англійської дистанційно для дорослих студентів
Online English teaching for adult learners

Ліщинська Софія
Possibilités de la syntaxe dans l’expression des émotions

Магеровська Марта
The use of games in teaching English

Магеровська Оксана
Realienbezeichnungen als typisches Merkmal der politischen Rede
Realia designations as a typical feature of political speech

Майдан Юлія
Language acquisition through online teaching: strengths and weaknesses

Максимець Наталія
The strategies of reproducing comicality in dubbing of comedies

Мамчук Наталія
Концепт УСПІХ у сучасному кінематографічному дискурсі (на матеріалі фільмів “The Pursuit of Happiness” and “The Wolf of Wall Street”)
Concept SUCCESS in modern cinematic discourse (based on “The Pursuit of Happiness” and “The Wolf of Wall Street”)

Манжоленко Ірина
Contrastive Analysis of Military Terminology in Operation UNIFIER

Маньківська Я.
Comparison of the speech acts of “compliment” and “praise”

Маршалок В.
Critical discourse analysis of manipulative language strategies in rt reporting

Мацура Юлія
Adjektiv als Wortart
Adjective as part of speech

Маціпура Анна
Багатоплановість та діахронія в перекладі (на основі ‘Різдвяної пісні в прозі’ Чарльза Діккенса в перекладах Ольги Косач-Кривинюк(1918), Олександра Мокровольського (2007) та Івана Андрусяка (2011))
Multiplicity and diachrony in translation (based on ‘A Christmas carol’ by Charles Dickens in Olha Kosach-Kryvyniuk’s (1918), Oleksandr Mokrovolskyi’s (2007) and Ivan Andrusiak’s (2011) translations)

Мелех Вікторія
Participle I. It’s dual nature and functions in sentences

Мельник Соломія
Sprichwörter im Deutschen
Proverbs in German

Мельниченко Оксана
Проблема насильницьких взаємин у романі Крістін Ханни «Із життям наодинці» The issue of abusive relationships in Kristin Hannah’s novel «The Great Alone»

Микитишин Андріана
Синтаксичні функції прикметників
Syntactic functions of adjectives

Микулянець Катерина
Theoretical approach to the classification of phraseological units of biblical origin

Михалюк Марія
Теоретичні засади комплексного, поліпарадигмального вивчення релігійної лексики сучасної англійської мови
Theoretical fundamentals of complex, polyparadigmatic study of religious vocabulary of

modern english

Релігія та мова як відображення суспільного світогляду
Religion and language as a reflection of the public worldview

Мілян Юлія
The key issues on sound bites in political speeches

Мохун Олена
Thomas Mann als Erzähler seiner selbst

Нога Юрій
Капітал Габітус Івана Малковича: аналіз особистості перекладача та її вплив на професійну діяльність
Ivan Malkovych's Capital and Habitus: translator's personality analysis and its influence on professional activity

Обуховська Софія
1. Tools for a flipped classroom
2. Проблема дорослішання в романі Дж. Д. Селінджера "Ловець у житі"
3. Тоталітаризм і диктатура в романах Івана Багряного "Сад Гетсиманський" та Дж.Орвела "1984"

Олексишин Мар'яна
Поняття мовної особистості в фентезійному романі Террі Пратчетта «Правда», та його українському перекладі Олександра Михельсона і способи її передачі
Notion of language personality in Terry Pratchett's fantasy novel The Truth and its Ukrainian translation «Правда» by Oleksandr Mychelson and ways of its reproduction

Омельченко Вікторія
Combination of literary genres in John Fowles's novel "The Collector"

Орищич Павлина
Cognitive modelling of the process of overcoming covid-19 pandemic in the united kingdom (based on the materials of British press)

Осмачко Наталія
The application of domestication strategy in dubbing of movies

Петрова Вікторія
Ivan Franko as a translator of Australian literature

Пида Роман
Non-fiction translation equivalence on the basis of self-development and motivational literature

Пляцок Павло
Specifics of rendering realia in ukrainian translation of Khaled Hosseini's novel "The kite runner"
Особливості відтворення реалій в українському перекладі роману Халеда Госсейні «Ловець повітряних зміїїв»

Поліщук Назарій
Les déictiques dans la situation d'énonciation

Прибила Соломія
Особливості "кібермови'' у сучасній французькій мові

Пушка С.
Character's discourse in fiction (based on the novel "To kill a mockingbird" by Harper Lee)

Рантюк Анастасія
Способи перекладу англійських термінів у галузі астрофізики на українську мову (на матеріалі науково-популярної літератури)
Ways of rendering English terms in the field of astrophysics into Ukrainian (based on popular science literature)

Сава Оксана
Лінгвостилістичні особливості юридичної лексики англійської мови та її переклад українською мовою на основі телесеріалу «Як уникнути покарання за вбивство»
Linguo-stylistic features of the English language legal vocabulary and its translation into Ukrainian based on the television series "How to Get Away with Murder"

Саврун Ольга
Переклад ідіоматичних висловів на основі скопос теорії: Практичний аналіз англійської та української версій "Володар мух" Вільяма Голдінга
Translation of idiomatic expressions on the basis of Skopos theory: A case study of English and Ukrainian versions of "Lord of Flies" by William Golding

Салабай С.
Концепт змішаного навчання у процесі вивчення англійської мови як іноземної
The concept of blended learning in teaching english as a foreign language

Саф'яник Марія
Intertextuality and Psychological aspect in the novel The French Lieutenant's Woman by John Fowles
Інтертекстуальність та психологічний аспект роману Джона Фаулза «Жінка французького лейтенанта»

Сидор Марія
Biblicalisms in English

Сіранчук Анастасія
Синтаксичний аспект китайсько-англійського перекладу

Слупіцька Анна
Eat, pray, love as a travel writing

Стець Регіна
Лінгвістичні, культурні та перекладові аспекти гендерної лексики на прикладі роману ‘Маленькі жінки’ Л.М.Алкотт
Linguistic, cultural and translational aspects of gendered vocabulary on the example of ‘Little women’ by L.M. Alcott

Татарчук Анастасія
Les particularités lexicales du langage des étudiants et des élèves francophones

Тацинець Марія
Особливості жанрової характеристики роману Р. Бредбері “451° за Фаренгейтом”
Features of the genre characteristics of the novel by R. Bradbury "Fahrenheit 451°"

Теравська Наталія
Methodology of teaching English to people with special needs

Тереховська Андріана
The key issues and methods of rendering professionalisms and medical terms from English into Ukrainian

Тимошенко Тетяна
Reproduction of Covid-19 neologisms in modern English and Ukrainian mass media

Тимощук Ірина
Культурний компонент в англійських ідіомах
Cultural component in english idioms

Тріль Анна
Los anglicismos en el mundo de moda

Труш Марта
The oratory of J. Biden: a reconstructive study of the idiolectal styles in public speaking

Тушніцька Анастасія
Ідея ‘самовідречення’ в романі Айріс Мердок “Чорний принц”
The idea of ‘unselfing’ in Iris Murdoh’s The black prince

Уляновська Анастасія
Аналіз помилок у міжмові вивчаючих англійської у яких українська є рідною мовою
Error analysis in the interlanguage of Ukrainian learners of English

Фарат Марія
Pragmatic interpretation of threats and warnings: a study in variation (based on tv series dialogue)

Феделеш Віктор
Teaching English to different age groups

Феденьків Ольга
An analysis of word formation processes in social media (Twitter and Instagram)

Фельцан Каріна
Відтворення інтертекстуальності в українському перекладі американського повнометражного анімаційного фільму «Шрек»
Reproduction of intertextuality in the Ukrainian translation of the American computer-animated comedy film Shrek

Філевич Ю.
Concept FAMILY in modern cinematic discourse

Філь Ірина
Особливості гіпотаксису у тексті "Історії" Геродота (на матеріалі IV книги)
Features of hypotaxis in "History" by Herodotus (on the material of IV book)

Франків В.
Concept «Happiness» in modern cinematic discourse (based on "The Pursuit of Happiness" 2006, "The help" 2011, "Gifted" 2017)

Хичій Владислав
Стилістичні класи слів як уособлення авторського стилю та труднощі їх перекладу на основі споминів Юрія Ковальського «Божа Мати врятувала» та перекладу твору англійською мовою Ксенією Мариняк
Stylistic classes of words as the marker of the author's style and the peculiarities of their translation as based on Jurij Kowalsky's memoir 'Saved by the blessed Virgin: recollections of Auschwitz and dachau' and its English translation by Ksenia Maryniak

Ходосевич Анастасія
Gegenwärtige Kommunikation in den SMS-Nachrichten
Present communication in the SMS messages

Шевців Василина
Вербалізація концепту «MAGIC» у телесеріалі «Всі жінки відьми» та його українська ревербалізація, здійснена телеканалом «ТЕТ»
Verbalization of the concept MAGIC in TV series Charmed and its Ukrainian reverbalization performed by TV channel TET

Шевчук Розалія
Positive and negative aspects of flipped classroom for students and teachers

Шийка Софія
Семіотичні підходи у перекладознавстві
Semiotic approaches in Translation Studies

Шиленко Тетяна
El lenguaje inclusivo español

Шишкін Богдан
Лінгвостилістичний і лінгвокультурний потенціал ненормативної лексики англійської та української мов: зіставний аспект
The linguistic-stylistic and linguistic-cultural potential of obscene lexicon of English and Ukrainian Languages:comparative aspect

Шолом Х.
Concept “LOVE” in modern cinematic discourse based on films “Me before you”, “Holidate”, “Mountain between us”

Юрченко Т.
Tolkien’s English, proper names in the Lord of the rings, and difficulties of translating it into Ukrainian

Яремків Ірина
Sentential negation and clause structure in modern british black fiction based on a novel “Luster” by Raven Leilani

Яремчук Марія
Трансформація та адаптація заголовків, опублікованих інформаційною агенцією УНІАН
Transformation and adaptation of the headlines published on UNIAN information agency website

Яценко К.
Frame "Magic" in the novel by J.K.Rowling Harry Potter and the Philosopher's Stone

Andrieieva Mariia, Iwan-Franko Universität in Lwiw

Übersetzungstransformationen in der literarischen Übersetzung: Klassifizierungsproblem

Im vorliegenden Beitrag wird auf die Spezifik der Übersetzungstransformationen eingegangen, die einerseits jedesmal individuelle Lösungen der Übersetzer sind, andererseits sich nicht eindeutig klassifizieren lassen. Der Beitrag wird mit Beispielen der Übersetzungsentscheidungen des Übersetzers Jewhen Popowytsch illustriert.

Schlüsselwörter: *Übersetzung, Übersetzungstransformationen, Zieltext, Ausgangstext, Äquivalenzbeziehung.*

Andrieieva Mariia

Transformations in Literary Translation: Classification Problem

This article deals with the specifics of translation transformations, which are on the one hand individual solutions by the translator and on the other hand cannot be clearly classified. The article is illustrated with examples of the translation decisions made by the translator Yevhen Popowytsch.

Key words: *translation, translation transformations, target text, source text, equivalence relation.*

Das Thema der Übersetzung ist in der heutigen Zeit sehr wichtig, weil der Bedarf an gut übersetzten Texten immer größer wird. Bei der literarischen Übersetzung ist es in den

meisten Fällen schwierig, bestimmte Veränderungen zu vermeiden. Am wichtigsten in einer Übersetzung ist, eine Äquivalenzbeziehung zwischen dem Ausgangs- und dem Zieltext zu bewahren [1, S. 16]. Das Ziel des Übersetzers ist die möglichst genaue Widergabe des Sinnes des AS-Textes, was eine bewusste und effektive Verwendung der ÜT (so werden im vorliegenden Beitrag die Übersetzungstransformationen kurz bezeichnet) voraussieht. ÜT- ist die Ersetzung einer Ausdrucksform durch eine andere bei der Übersetzung [4, S. 35].

Es werden folgende ÜT unterschieden: lexikalische ÜT (Transkodierung - Kombination aus Transkription und Transliteration, Konkretisierung, Generalisierung), grammatische ÜT, lexikalisch-grammatische ÜT (Explikation, antonymische Übersetzung) [3, S. 55]. Die ÜT können auch anders gruppiert werden, wie es L. Barchudarow seinerzeit gemacht hatte: Umstellung, Ersetzung, Auslassung, Supplementation [5, S. 40].

In den literarischen Texten kommen ÜT sehr oft vor. Die Verwirrung mit deren Kategorisierung kann ein auf Geratewohl genommenes Beispiel aus dem Roman von Hermann Hesse „Das Glasperlenspiel“ illustrieren: *Er spielte eine kleine Tonfolge, ein Stückchen aus der Liedmelodie, es klang wunderlich, so herausgeschnitten, ohne Kopf und Schwanz* [6, S. 365]. In der Übersetzung von Jewhen Popowytsch lautet die Stelle folgenderweise: *Він зіграв кілька нот, уривок з мелодії, що прозвучав дуже дивно, якийсь обрубок без голови і без хвоста* [2, S. 40].

Im angeführten Satz wird das Partizip II *herausgeschnitten* mit der Bedeutung “*відрізаний*”, hervorgehoben durch die Partikeln *so*, in der Übersetzung durch das Substantiv “*обрубок*” angegeben. Nach Klassifikation von Komissarov wird es als eine Art von ÜT – nämlich Konkretisierung bezeichnet. Aber in der Klassifikation von L. Barchudarow wird diese Transformation Ersetzung genannt, weil es eine Ersetzung von Wortarten geschieht. Dieselbe Transformation ist in der deutschen Übersetzungswissenschaft als Transposition bekannt [7, S. 152].

Literaturverzeichnis:

1. *Виноградов В.С. Перевод. Общие и лексические вопросы. Москва : Издательство института общего среднего образования РАО, 2004. 224 с*

2. *Гессе Г. Гра в бісер / Г. Гессе (пер. з нім. Євгена Поповича). – Київ: Вища школа, 1983. – 349 с.*

3. *Комиссаров В.Н. Современное переводоведение. М. : ЭТС, 2001. 424 с.*

4. *Швейцер А.Д. Перевод и лингвистика: Статус, проблемы, аспекты. М.: Наука, 1988. 215 с*

5. *Barchudarow L. Sprache und Übersetzung / L.Barchudarov. – M.: Verlag Progress, 1979. – 272 S.*

6. *Hesse H. Das Glasperlenspiel / H.Hesse. – Suhrkamp Verlag; Auflage, 2012. – 920 S.*

7. *Schreiber Michael. Übersetzungstypen und Übersetzungsverfahren // Handbuch Translation. Hrsg. v. Mary Snell-Hornby u.a. Tübingen: Stauffenburg, 2006. S. 151-154*

Wissenschaftliche Betreuerin: Nazarkevych Kh. Y.

Valerii Afanasiev

Ivan Franko National University of Lviv

Politeness/impoliteness strategies in exchanges between host and guests on Real Time with Bill Maher (political satire/comedy talk show on HBO)

The paper sets out to explore politeness and impoliteness strategies in interactions on a comedic political talk show. Conversation Analysis (CA) and Politeness Theory (by Brown and Levinson) are used as primary methods of investigation. Real Time with Bill Maher serves as a corpus of this work.

The show is successful and a true staple in its genre, having been running for almost two decades on HBO. Ten episodes from recent seasons of the program are used as a base for the analysis in this paper. The paper is divided in two parts: the first one describes in detail the notions of CA and Politeness, while the second one focuses on showing how the theory reflects in the strategies the host and guest use when talking with each other.

Key words: Conversation Analysis, politeness, impoliteness, positive/negative face, turn taking, adjacency pairs, interlocutor, interaction.

Conversation analysis is a method of examining a speech act, specifically the way in which participants of a talking activity interact with each other to create social action. The core element of such analysis is rooted in context, meaning that speech is to be produced by somebody for someone in a specific manner and at a certain time.

When dealing with CA, the notion of turn-taking is of big importance. The term addresses the sequence of a conversation (who speaks next?) [4]. Another crucial notion is adjacency pairs which heavily contribute to coherency in the sequence organization of a speech act. In the case of Bill Maher's talk show, the aforementioned phenomena refer to questions, responses, and opinions from guests and host on a given topic.

Politeness Theory is focused on how communication is employed to maintain social harmony in interaction [2] and is largely based on 'face' - the public self-image that every member wants to claim for himself. It contains two aspects: positive and negative face. The former refers to a person's desire to be independent from imposition, while the latter -

to self-image of every person that is considered by others as something nice [1]. Therefore, politeness strategies are aimed at satisfying and protecting the wants of face.

Impoliteness, on the other hand, denotes a negative attitude towards specific behaviours occurring in specific contexts. Those behaviours are presumed to have emotional consequences for at least one participant, meaning they cause or are meant to cause offence. Various factors can aggravate how offensive an impolite behaviour is taken to be, including whether a person understands a behaviour to be strongly intentional or not [3]. Thus, impoliteness strategies are used to attack one's interlocutor and cause disharmony in interaction.

To showcase the politeness and impoliteness strategies in round table talks on Real Time with Bill Maher, ten episodes have been examined applying the methodology of Conversation Analysis. Based on the obtained data, we can suggest the following findings:

- the host is clearly in charge of the interaction. He dominates the floor and controls the topic;
- however, his conversational domination is not fully overt but rather more subtle and covert.
- when it comes to turn taking, the primary group of techniques used by the interlocutors is allocated by self-selection, which means the speakers voice their opinions with the flow of the conversation and as they see fit, but not by waiting for any sort of permission from the host;
- as for the adjacency pairs, such type as question-answer is used the most;
- the majority of strategies are positive and tend to serve the purpose of protecting face. Nevertheless, depending on the topic and especially the guest, some FTAs (face threatening acts) could be observed.

References:

1. *CRECERSEN, E., 1988. Politeness: Some Universals in Language Usage. PENELOPE BROWN and STEPHEN C. LEVINSON. American Ethnologist, 15(4), pp.812-813.*
2. *Culpeper, J., 1996. Towards an anatomy of impoliteness. Journal of Pragmatics, 25(3), pp.349-367.*
3. *Culpeper, J., 2010. Conventionalised impoliteness formulae. Journal of Pragmatics, 42(12), pp.3232-3245.*
4. *Sacks, H., Schegloff, E. and Jefferson, G., 1974. A Simplest Systematics for the Organization of Turn-Taking for Conversation. Language, 50(4), p.696.*

Academic advisor: Potiatynyk U. O.

Bahrii Anna

Lehrstuhl der deutschen Philologie

Phraseologisierung als eine Methode der Einbürgerung in der Übersetzung

Annotation: *Der Beitrag behandelt die Methode der Phraseologisierung in der Übersetzung und den Einfluss einer quantitativ übermäßigen Anzahl von idiomatischen Redewendungen auf das Textverständnis durch zielsprachige Leser. Die Analyse basiert auf der ukrainischen Übersetzung des Romans von Elfriede Jelinek „Die Liebhaberinnen" von I. Andruschtschenko*
Schlüsselwörter: *Einbürgerung, Phraseologie, Übersetzung, Elfriede Jelinek.*

Bahrii Anna
Department of German Philology

Phraseologization as a method of naturalization in translation

Abstract: *The thesis is devoted to the method of phraseologizing in translation and the influence of an excessive number of idiomatic expressions on the understanding of the text. The analysis is based on the Ukrainian translation of Elfriede Jelinek's novel - "The Lovers", made by I. Andrushchenko*
Keywords: *Naturalization, phraseology, translation, Elfriede Jelinek.*

Es gibt in der Übersetzung zwei globale entgegengesetzte Strategien: Verfremdung und Einbürgerung. Durch die Wahl der Einbürgerungsstrategie kann der Übersetzer sich auf die Zielsprache (ZS) und die ZS-Kultur konzentrieren. Dabei wird der Text für die Leser zugänglicher, lesbarer, allerdings geht so der kulturelle Hintergrund des Originals oft verloren so dass die Übersetzung wie Originaltext gelesen wird.

Ein besonderer Fall ist die „Phraseologisierung“ der Übersetzung, was das Thema des vorliegenden Beitrags ist. Die idiomatischen Redewendungen haben eine besondere Rolle in der Sprache. Da diese Wendungen von dem Volk erschaffen wurden, zeigen sie die Kultur und ein tägliches Leben. Sie gehören zur sogenannten figurativen Sprache, das heißt, dass sie nicht wörtlich verstanden werden können, sondern zwei Bedeutungen haben und um diese „richtige“ Bedeutung zu verstehen, muss Fantasie benutzt werden. Phraseologismen haben keine nominale Funktion, sondern bilden emotionale Einschätzung und geben ästhetische Information, was beim Leser sowohl Vorstellungskraft als auch Erfahrung weckt [2].

Die „Phraseologisierung“ gibt dem Text eine besondere Volkstimmung und es wird bei der Einbürgerungsstrategie benutzt. So zum Beispiel:

“bildschön wie ein bild ” [4, s.59]

“Хоч з лиця води напийся”[1, s.48]

Der ukrainische Ausdruck in der einbürgernden Übersetzung hat viel komplexere Bedeutung als der deutsche, der einfach “дуже гарний, вродливий” bedeutet. Sicher war es die Absicht von dem Übersetzer, die Ausdruckskraft des Originals zu verstärken. Im Ukrainischen wird gern übertrieben, besonders bei der Personenbeschreibung: “ні в казці сказати, ні пером описати” , “хоч ікону малюй”, “очей не одведеш”.

Der Übersetzer soll aber vorsichtig sein, weil idiomatische Redewendungen die Wahrnehmung des Textes ändert können.

“wenn man jung ist, dann sieht man immer jung aus, ***wenn man älter ist,*** *dann ist es sowieso zu spät.”[4 s.11]*

“Якщо ти молода, то й так маєш молодий вигляд, ***а коли скандзюбить в сук****, то вже буде не до того” [1, s.7]*

Anstatt dem Begriff "älter sein" verwendet der Übersetzer I. Andruschtschenko einen seltenen Phraseologismus "скандзюбити в сук" die laut des Phraseologisches *Wörterbuches der ukrainischen Sprache 'Згорбити (про старість); зістарити(ся)."* bedeutet. So wird die Natürlichkeit des Ausdrucks der Sprache erhöht und die größte Angst betont - alt und hässlich zu werden. Zwischen diesen Verbindungen gibt es einen großen Unterschied: im Deutschen ist nicht klar, wie alt bedeutet "alt sein", im Ukrainisch aber fühlt es sich viel gruseliger.

Diese Methode ist nicht immer die beste Variante. Besonders, wenn der Übersetzer zu viele Wörter benutzt, die nur selten oder nur regional verwendet werden.

"die fabrik ***duckt*** *sich in die landschaft. obwohl sie keinen grund hat, sich zu ducken." [4, s.7]*

*"**Сидячи кузьком**, фабрика мовби намагається розчинитись у навколишньому пейзажі. А проте **кужбитись** їй нема чого." [1,s.3]*

Die Autorin benutzt das Verb "ducken", was "Kopf und Schultern einziehen und den Oberkörper beugen oder in die Hocke gehen" bedeutet. *Der Übersetzer verwendet dagegen "сидіти кузьком" und "кужбитися", was eigentlich dasselbe bedeuten, aber diese Redewendungen konnten nur im "Grinchenkos Wörterbuch der ukrainischen Sprache" gefunden werden und werden extrem selten benutzt.*

Zusammenfassend, die Phraseologisierung macht die Übersetzung "bequemer", gewöhnlicher, und wegen der expressiven Funktion fördert bessere Wahrnehmung des Textes. Überfülle der idiomatischen Redewendungen macht aber das Werk eher unlesbar und der Leser muss sich mehr Mühe geben, den Sinn zu verstehen, der beste Weg bei der Übersetzung wäre die goldene Mitte.

Literaturverzeichnis

1. *Єлінек Е. Коханки / Ельфріда Єлінек. – Харків: Фоліо, 2012. – 223 с.*
2. *Функціонування фразеологізмів у творах В. Шевчука (на матеріалі роману "Стежка в траві. Житомирська сага" / Н. Янчук // Волинь-Житомирщина. Історико-філологічний збірник з регіональних проблем. — 2010. — № 20. — Бібліогр.: 6 назв. — укр.*
3. *Duden Wörterbuch [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.duden.de/.*
4. *Jelinek E. Die Liebhaberinnen / Elfriede Jelinek. – Hamburg: Rowohlt Taschenbuch Verlag GmbH, 1975. – 260 s.*

Wissenschaftliche Betreuerin: Doz. Chrystyna Nazarkewytsch

Інна Бих

Студентка 4 курсу факультету іноземних мов, кафедри перекладознавства і контрастивної лінгвістики імені Григорія Кочура Львівського Національного університету ім. Івана Франка

Відтворення мови булінгу в англійській та українській мовах

Анотація. *Проблема булінгу є актуальною у всьому світі. Багато дітей стикаються з цією проблемою кожного дня. У наш час дорослі почали задумуватися над цією проблемою, тому з'являються книги, фільми та наукові статті різними мовами, у яких автори звертають увагу на явище булінгу. Проте, відмінності між мовою оригіналу та мовою перекладу можуть спричиняти певні незручності під час перекладу таких творів літератури, фільмів.*

Перекладач повинен знаходити такі відповідники у мові перекладу, щоб не змінювати початкове значення слова або словосполучення, але зробити його зрозумілим для читача. Тож метою цієї роботи є дослідження відмінностей між словами та словосполученнями, які вживаються для вираження булінгу в англійській та українській мовах.
Ключові слова: *булінг; діти; мова булінгу; булінг у школі; техніки, які використовуються для перекладу булінгу.*

Inna Bykh
The 4-th year student of Ivan Franko National University of Lviv Faculty of Foreign Languages
Hryhoriy Kochur Department of Translation Studies and Contrastive Linguistics

Reproducing the Language of Bullying in English and Ukrainian languages

Annotation. *Many children suffer from the notion of bullying every day. Bullying is a problem that is actual all over the world. Different structures of Source language and Target language cause different approaches of rendering the language of bullying. The aim of this research is to explore the techniques for rendering the linguistic features of bullying applied in the Ukrainian translation. The topicality of this investigation lies in rendering bullying expressions from the English language into the Ukrainian language and researching differences between them.*
Keywords*: bullying; children; the language of bullying; translation techniques applied for rendering bullying expressions.*

Bullying is the behavior of a person who hurts or frightens someone smaller or less powerful, often forcing that person to do something they do not want to do[1]. The phenomenon of bullying becomes more and more recognized in teenage communities. There are different types of bullying. It can be physical bullying, cyberbullying, sexual bullying, or verbal bullying. There are also distinct topics that trigger bullying. All types of this notion have specific emotive language and translation features.

Dan Olweus, a famous Swedish-Norwegian psychologist, who was a well-known researcher of bullying, determined three important components of it:1) aggressive behavior that includes undesirable and negative actions; 2) it is characterized by inequality of the authority or force; 3) bullying covers the behavioral patterns which repeat regularly[2].

Inequality between children is one of the main topics triggering bullying. It can be not only vertical inequality (belongings, money, high status, or wealthy life) but horizontal (skin color, place, where the person lives, nationality, physical and intellectual inequality) as well. The problem of bullying because of the inequality between the children is relevant for Ukraine. According to the UNICEF statistical data, in our country near 60% of victims are from poor families.

There are such social roles, which children can activate during the bullying: the role of the victim, the role of the passive observer, the role of passive support of the bullying, and the role of a buller[3, p.9].

Different structures of Source language and Target language cause different approaches of rendering the language of bullying. Vocabulary, which English-speaking authors use can contrast significantly to lexis that Ukrainian-speaking authors use in terms of grammatical categories such as number, tense, person, aspect and voice, gender, or metaphysical issues. According to the type of phrases or words, which are used in the source text, the translator can use transliteration, word-for-word translation, calque, or different types of equivalences.

There are different translation shifts, which can occur during the translation of the language of bullying. Each language has its features and linguistic system, which make it difficult to translate the text into the target language in a proper way. According to

Scottish linguist John Catford, ‘shifts’ occur when there are ‘departures from formal correspondence in the process of going from the SL to the TL’[4, p. 216]. He classified ‘shifts’ into two types: the shift of level and the shift of category. Gideon Toury, an Israeli translation scholar and professor of Translation Studies, defined that shifts can be of two kinds: obligatory, and non-obligatory[4, p.229]. Many translation theorists provided different types of translation shifts. However, all of them have the same aim when shifts may occur during the translation. They occur when the source language and target language are different in their structure or have different linguistic features.

Therefore, bullying is a widespread phenomenon among children. It is important to speak about this problem. The most popular techniques during the translation of bullying expressions are borrowing and adaptation. It is necessary to use them during the translation, because of the different structure and cultural background of the source language and target language. Some words that are widespread in the source language can be unknown to the reader in the target language.

List of references:

1. *Cambridge DICTIONARY [Електронний ресурс] // © Cambridge University Press 2020. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: https://dictionary.cambridge.org/ru/%D1%81%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%80%D1%8C/%D0%B0%D0%BD%D0%B3%D0%BB%D0%B8%D0%B9%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B9/bullying.*
2. *Булінг як актуальна соціально-педагогічна проблема / І. Сидорук // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Педагогічні науки. - 2015. - № 1. - С. 169-173. - Режим доступу: https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/6578/1/35.pdf*
3. *Стоп шкільний терор. Особливості цькувань у дитячому віці. Профілактика та протистояння булінгу [Електронний ресурс] // УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ ДОСЛІДЖЕННЯ ЕКСТРЕМІЗМУ. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: http://uire.org.ua/wp-content/uploads/2017/11/Doslidzhennya-buling.pdf.*
4. *Millan C. The Routledge Handbook of Translation Studies / C. Millan, F. Bartrina. – New York, 2013. – 566 с.*

Науковий керівник: Демидяк Іванна Романівна

Роксоляна Благута, Львівський національний університет імені Івана Франка

ПРАГМАСЕМАНТИЧНИЙ АНАЛІЗ ВИСЛОВЛЮВАНЬ ОБВИНУВАЧЕННЯ У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

В моїй праці проводиться прагмасемантичний аналіз висловлювань обвинувачення в сучасній англійській мові. Для проведення аналізу опрацьовуються тексти публікацій в британській та американській пресі зі словами та виразами обвинувачень, які використовуються в сучасній англійській мові. Тема обвинувачення в основному використовується в юриспруденції. Так як вирок в суді визначає подальшу долю обвинуваченої сторони, то вислови, які визначають вину, степінь вини мають бути точними і повними. В англійській мові для висловлювань звинувачень використовуються слова і словосполучення, які представлені різними частинами мови:

дієсловами, іменниками, прикметниками, і які мають багато синонімів. Для того, щоб правильно побудувати вирази обвинувачення в англійській мові, проводимо їх прагмасемантичний аналіз.

Ключові слова: прагмасемантичний аналіз, висловлювання обвинувачень в англійській мові, обробка текстів, наочність, юриспруденція

Roksolana Blahuta

PRAGMASEMANTIC ANALYSIS OF THE UTTERANCES EXPRESSING ACCUSATION IN ENGLISH

In my work there is a pragmatic analysis of the expressions of accusations in modern English. For the analysis, the texts of publications in the British and American press with the words and expressions of accusations used in modern English are processed. The topic of prosecution is mainly used in jurisprudence. Since the verdict in court determines the further fate of the accused part, the statements that determine guilt, the degree of guilt must be accurate and complete. In English, words and phrases are used to make accusations, which are represented by different parts of speech: verbs, nouns, adjectives, and which have many synonyms. In order to construct correctly the expressions of the accusation in English, we conduct their pragmasemantic analysis.

Keywords: pragmasemantic analysis, expressions of accusations in English, word processing, clarity, jurisprudence

The topic of my paper is " Pragmasemantic analysis of the utterances expressing accusation in English ".

To analyse this topic, it is necessary to find words, expressions of accusations, namely verbs, phrases, nouns, adjectives, which are used in modern English.

The topic of prosecution is mainly used in the jurisprudence, namely in the courts by judges and prosecutors, who determine the guilt of a person or state. An accusation does not mean that a person is guilty. The guilt of a person or the state is determined by the court. And the trial can take a long time, sometimes for years (the murder of the journalist G. Gongadze is still unsolved). The investigation into the allegations of the downing of a Dutch Boeing 147 passenger plane is still ongoing. The guilt of the people accused of killing Pavel Sheremet has not been proven.

In English, there are words and phrases listed in the table №1 to express the accusation.

Words with one meaning
accuse (of) – звинувачувати
charge (with) – – " –
delate – – " –
incriminate – – " –

Phrases with one meaning
lay to bare – – " –
lay to charge – – " –
inform against – – " –
represent the prosecution – обвинувачувати (на суді)
pass a sentence – виносити вирок
put the blame – покласти провину
find fault with – чіплятись

Words with multiple meanings

blame (for) – звинувачувати, вважати винним
prosecute – звинувачувати, переслідувати в судовому порядку
incriminate – обвинувачувати (в злочині), інкримінувати
arraign – звинувачувати, залучати до суду
inculpate – звинувачувати, засуджувати, викривати
denunciate – звинувачувати, засуджувати, викривати
impeach – звинувачувати, здійснювати процес імпічменту, брати під сумнів

The table №1

To research the most commonly used accusatory words, I selected 100 sentences from British and American press publications. Often these words are synonymous. The most commonly used words are " *blame* " (27) and " *accuse* " in the form of verbs, participles (" *blamed* " (past tense (2nd sent.), past tense participle in the passive voice (1st sent.)); " *blaming* " (6 times)), nouns (" *accusatory* ", " *accusation* " (6 times)).

Quite often the word " *charge* " is used, which can be a noun, a verb and an adjective. The word " *prosecute* " is used as a verb (3 times). The word " *prosecuted* " is also used 3 times as a past participle. The word " *prosecution* " is used as a noun. The word " *denounce* " is used 3 times and is synonymous with the word " *charge* " [1].

In addition to these words, the phrases " *indictment* " (4 times), " *impeachment* " (4 times) and " *impeached* " (3 times) are used for accusation [1]. I will be looking for other words, because these words were not used in the texts I worked on.

References:

1. Rosalind Fergusson. The Penguin Dictionary of English Synonyms & Antonyms. Printed in England by Clays Ltd, 1986.

2. Ian Profiri | U. Calgary Law School, CA. Dissenting US Supreme Court justices question libel protections for media organizations. July 4, 2021 03:57:12 pm.

Thomas cited the " Pizza-gate " shooting and the need for increased home security after online ***accusations*** *towards or by public figures as examples. (3 sent.)*

https://www.jurist.org/news/2021/07/dissenting-us-supreme-court-justices-question-libel-protections-for-media-organizations/

JURIST Staff. Myanmar dispatches: COVID and the consequences of a coup. July 19, 2021 06:55:06 pm.

But I will ***put the blame*** *on Junta as well. (21st sent.)*

https://www.jurist.org/news/2021/07/myanmar-dispatches-covid-and-the-consequences-of-a-coup-2/

The examples of the analyzed sentences

Науковий керівник:
Шпак Ольга Андріївна

Brahinets Kateryna *Nationale Ivan-Franko-Universität Lviv*

Besonderheiten der Übersetzung von Märchen

aus dem Deutschen ins Ukrainische

Eine der wichtigsten Gattungen der Volkskunst ist das Märchen - ein episches, prosaisches Werk charmanter, häuslicher oder abenteuerlicher Natur mit realen oder fiktiven Charakteren und Ereignissen. In Märchen werfen Autoren oft moralische, soziale und ästhetische Fragen auf. Der Inhalt der Erzählung, ihre verbalen Merkmale und ihre Zusammensetzung spiegeln die ethnokulturellen Besonderheiten wider. Viele Philologen sind zu dem Schluss gekommen, dass die semantischen Anforderungen des deutschen Märchens auf sprachlicher Ebene eine Reihe von charakteristischen Merkmalen bestimmen, wie zum Beispiel:

1. Poetische Einlagen, die verwendet werden, um die Lücken zwischen unserer Welt und dem Jenseits zu füllen;

2. Häufiger Gebrauch von Parataxen;

3. Verwendung poetischer Klischeeformeln;

4. Auch Farben und Zahlen spielen eine wichtige Rolle.

Bei der Übersetzung deutscher Märchen ins Ukrainische bleiben Bedeutung, Leichtigkeit und Farbigkeit des Originals erhalten. Die Besonderheit von Märchen ist die Verwendung traditioneller Wortausdrücke wie: es war ..., es war einmal ..., ... und lebten vergnügt bis an ihr Ende, nach einigen Jahren, später.

In der ukrainischen Übersetzung werden diese "lexikalischen Marker" in Wörtern ausgedrückt, die dem Leser vertraut sind.

Dies sind zum Beispiel die Worte „жили були“, „в то дев’ятому царстві“, „одного разу“, „в деякому царстві“; und Märchen enden normalerweise mit den letzten Worten: "і жили вони довго та щасливо", "ось і казочці кінець, а хто слухав молодець" usw.

Nach der Analyse mehrerer Märchen können wir feststellen, dass die Probleme der Übersetzung von Märchen eng mit den Besonderheiten ihrer Struktur, dem Vorhandensein verschiedener Stilmittel, zusammenhängen. Übersetzer stehen oft vor dem Problem, ihre eigenen Namen zu übersetzen, bei schlechter Übersetzung ist es möglich, die Originalität des Namens und die Idee des Autors zu verderben.

Es kommt oft vor, dass der Übersetzer alle Merkmale und Farben des Märchens in seiner eigenen Sprache so sehr vermitteln möchte, dass die Übersetzung stark vom Original abweicht, da man durch die Änderung einiger wichtiger Details den Sinn und die Angemessenheit des Werkes verlieren kann .

LITERATUR
1.C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/nvnau_fil.n_2017_272_28.pdf

2. https://www.duden.de

Ilona Bronetska

Ivan Franko National University of Lviv

THE DEVELOPMENT OF COMMUNICATIVE SKILLS AT DIFFERENT LEVELS OF LINGUISTIC COMPETENCE

There are four types of skills required to speak English - reading, speaking, listening and writing. In this paper, we have attempted to reveal the teaching of oral speech in the study of a foreign language. The main purpose of our study was to teach students to communicate fluently in English.

Key words: linguistic competence, communicative skills, oral speech, foreign language.

Ілона Бронецька
Львівський національний університет імені Івана Франка

РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНИХ НАВИКІВ НА РІЗНИХ РІВНЯХ ЛІНГВІСТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ

Існує чотири види навиків, необхідних для володіння англійською мовою – читання, мовлення, аудіювання та письмо. У даній роботі ми робили спробу розкрити навчання усного мовлення у вивченні іноземної мови. Основною метою нашого дослідження було навчити учнів вміло спілкуватися англійською мовою.

Ключові слова: лінгвістична компетенція, комунікативні навики, усне мовлення, іноземна мова.

As the result of our research of teaching techniques for developing communicative skills we found it necessary to elucidate the following problems: the nature of oral communication, psychological and linguistic characteristics of speech. Special attention was paid to prepared and unprepared speech. We also tried to examine the most common difficulties in auding and speaking a foreign language. Techniques the teacher uses for teaching speaking and hearing were examined in this chapter as well.

In the practical part of the work we examined communicative activities consideration, the teacher's role in communicative activities. The main attention was paid to types of communicative activities such as role-play, oral report, interview, question and answer and oral testing.

During our investigation we came to the conclusion that oral communication is a two-way process between speaker and listener. It involves the productive skill of speaking and the receptive skill of understanding. When we say "hearing" we mean auding or listening and comprehension. Speaking exists in two forms: dialogue and monologue.

Speech is a process of communication by means of language. Oral exercises are quite indispensable to developing speech. Speaking lessons often tie in pronunciation and grammar, which are necessary for effective oral communication. Or a grammar or reading lesson may incorporate a speaking activity. Either way, students will need some preparation before the speaking task. This includes introducing the topic and providing a model of the speech they are to produce. A model may not apply to discussion-type activities, in which case students will need clear and specific instructions about the task to be accomplished. Then the students will practice with the actual speaking activit.

These activities may include imitating (repeating), answering verbal cues, interactive conversation, or an oral presentation. Most speaking activities inherently practice listening skills as well, such as when one student is given a simple drawing and sits behind another student, facing away. The first must give instructions to the second to reproduce the drawing. The second student asks questions to clarify unclear instructions, and neither can look at each otherєs page during the activity. Information gaps are also commonly used for speaking practice, as are surveys, discussions, and role-plays.

It is, however, worth noting here that if communication practice is one of the most important components of the language teaching process, it is also one of the most problematic. It is much more difficult to get learners to express themselves freely than it is

to extract right answers in a controlled exercise. The development of oral ability is a good source of motivation for most learners.

Oral exercises are used for the pupils to assimilate phonetics, grammar, and vocabulary. They are mostly drill exercises and the teacher turns to them whenever he works at enriching pupils' knowledge in vocabulary and grammar, at improving pupils' pronunciation, etc.

Oral exercises are quite indispensable to developing speech. However, they only prepare pupils for speaking and cannot be considered to be “speech” as some teachers are apt to think and who are often satisfied with oral exercises which pupils perform following the model; they seldom use stimuli for developing pupils' auding and speaking in the target language.

Список використаних джерел

1. *Bryant B., Bradley L., McLean M., Crossland J., Nursery Rhymes, Phonological Skills and Readings / B. Bryant // ‘Journal of Child Language’, 16, 20008. – 434 p.*
2. *Hasson G. Brilliant Communication Skills / G. Hasson. – Great Britain : Pearson Education, 2012. – 249 p.*
3. *Younis F. Strategies for Teaching Languages / F. Younis // Education Journal, 12, 2003. – 166 p.*

Татаровська Олеся Василівна
Доцент кафедри англійської філології
Львівський національний університет імені Івана Франка

Olha Bundza

Master student of English philology Department
Faculty of foreign languages
Lviv Franko National University

GRAPHON AND ITS TYPES THROUGH THE PRISM OF MODERN STYLISTICS

Summary

The author analyzes graphon as a stylistic devise and researches into its types in semantic, structural and functional aspects.

Key words: graphon, postmodern text

Бундза Ольга Ігорівна
Магістрантка кафедри англійської філології
Факультету іноземних мов
Львівського національного університету Імені Івана Франка

ГРАФОН І ЙОГО ТИПИ КРІЗЬ ПРИЗМУ СУЧАСНОЇ СТИЛІСТИКИ

Резюме

Автор аналізує термін «графон» та досліджує його типи у семантичному, структурному та функціональному аспектах.
Ключові Слова: графон, постомодерністський текст

In postmodern literary text a prominent place is given to the possible narrative strategy. Under such conditions, "the meaning of a work of art appears as a result of the interaction between the text and the reader" [2, p. 177]. One of the means that creates the "effect of authenticity and authenticity of presentation" [3, 19] and thus brings postmodern literary text closer to real conditions of literary communication is graphon (from the Greek: γράφω (graphō) means to draw, write and φωνή (phōnē) - sound, voice) - stylistically significant deviation from the graphic standard or spelling norm […].

The question of the graphene's belonging to a certain language level, which directly depends on the approach to its interpretation, also remains debatable. There are three main approaches to its understanding in modern Stylistics. Among them: diffuse, differential and synergetic. In our study, we take the position that graphene belongs to the graphic level, because in postmodern literary text the form prevails, not the content.

Grafon, like any other linguistic phenomenon, can be studied in at least three perspectives: semantic, structural, and functional. In the semantic aspect, we distinguish graphophonological, graphomorphological, graphosyntactic and graphotextual graphons [Kh. Plett]. They are based on the amount of graphically selected components of graphons (phonemes, morphemes, words, sentences, text fragment. Due to the deviation from the language norm, graphons are divided into occasional and recurrent [3, p.19]. Occasional graphs appear in literary text spontaneously and are volatile. In occasional graphons, it is also common to use a capital letter instead of a lowercase letter (capitalization) in order to create a new lexical meaning, which leads to a reinterpretation of the word. Recurrent graphs are often repeated in the text fabric and thus convey the static features of characters' speech, individualize their manner of communication and reflect the violation of the language norm in general.

According to the structural features of graphons (namely the number of components that are part of their structure) we distinguish one- and multi-component graphons. One-component graphons consist of one word marked with graphic means of text selection (italics, capitalization, etc.). Multicomponent graphons consist of two or more components within a single word divided into syllables by a hyphen (for example, "cap-it-alists", "cloth-es"), or by several words combined by a hyphen into a phrase or sentence , such as: "look-how-grown-up-I-am voice", "the best-defense-is-attack school of diplomacy", etc.[1].

In functional terms, there are a number of stylistic functions performed by graphon in postmodern literary text. Among them: individualizing, meaning-making and others.

By graphon in our research we understand a phonographic stylistic device, which consists in distorting the spelling norm, which reflects not only the violation of the pronunciation norm, but also the linguistic features of the speaker.

In postmodern literary text, the author's irony is actualized with the help of graphons of different types, which are combined with such graphic means as italics, hyphenation and capitalization. They also perform the pragmatic functions of attracting the reader's attention, emotional reinforcement, and increasing meaning, making words multifaceted).

REFERENCES

1 *Білецька О.В. ГРАФОН ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ВИМОВНИХ ТИПІВ У ПОСТМОДЕРНІСТСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ \\ Науковий вісник ДДПУ імені І. Франка. Серія «Філологічні науки». Мовознавство. № 2, 2014*
2 *Киченко О. Постмодернізм і роман: метаморфози традиційного жанру // Всесвіт. – 2004. – №11–12. – С. 176–179.*
3 *Кухаренко В. А. Інтепретація тексту / В. А. Кухаренко. – Вінниця: Нова кн*., 2004. – 272 с

Academic advisor: Babelyuk Oksana Andriyivna
Doctor of philological Sciences, Professor of World Literature Department
Faculty of foreign languages
Lviv Franko National University

Anhelina Burkovska

Ivan Franko National University of Lviv

Comparative Analysis of English Translations of Horace`s Ode 3.30

This work aims to decide which translations of the 30th ode are similar to the original. A comparative analysis of Horace`s ode 3.30 translated by J. Lonsdale and S. Smith, A. Karsten and A.S. Kline was conducted according to the following criteria: metric, vocabulary, stylistics, accuracy.

Keywords: Horatian meter, rhythm, translation, ode, stylistic accuracy.

Horace is a great writer of the Golden Age. Experimenting, he came up with the meter which we now call Horatian. His pattern of emphasis sounds melodic in Latin but is hard to translate as no English meter *"conforms to a Horatian meter"* [6:90].

Although some analyses on translations of Horace were undertaken by L. Kolomiyets, M. R. Thayer, none of them compared English translations of Ode3.30, so this research is new and relevant. So, the works that will be examined are translated by Lonsdale and Smith, Karsten and Kline.

J. Lonsdale and S. Smith`s translation is to be commenced with. The first thing that differs is the metrical size. Still, the idea was to publish Horace`s works in rhythmical prose suggesting it gives *"greater freedom"* in choosing words and allows to express *"the exquisite felicity and delicate lightness of phrase"* [4:11].

Let us proceed with another version by A. Karsten. He tries to add form to the translation, however, fails to reproduce Horatian Asclepiadean verse explaining his choice: *"keeping proximity to the Latin lines was more important"* [2:44].

A.S.Kline`s translation is the last to be studied. Unlike others, he uses Horatian verse, consisting of 12 meters in a line. Moreover, he holds on to the original, giving the reader the exact same amount of lines and even preserving the content of each line.

After the appraisal of the translations` metrical sizes, it is time to move on to the linguistic features. According to Cassell`s Latin dictionary, "impotens" refers to something *"unable to command one`s passions, violent"* [5:266]. All authors were able to find the right words: "raving", "uncontrollable", "fierce". Still, J. Lonsdale and S. Smith justify the wording claiming that "raving" is "void of self-control" [4:238].

As stated in Cassell`s Latin dictionary, “Aquilo” is the ancient personification of the north wind which can be translated as “Boreas” [5: 48,786]. Only J. Lonsdale and S. Lee use the definite article, emphasizing it and bringing it to life as in the original.

The word “aere” is interpreted in Cassell`s Latin dictionary as *“the alloy of copper, brass or bronze”* [5:20]. Saying that neither rapacious rain nor the wild North Wind can destroy it, Horace says that the metal is almost eternal, which means that it is bronze not brass as the brass *“wears out quicker”* than bronze [1:14]. Consequently, A. Karsten and A.S.Kline who both use “bronze”, make a better choice of words.

As for stylistics, in the ode Horace uses a simile to show that the monument is *more lasting* than bronze and *higher* than pyramids. All authors apply that to their works.

The first two lines of the original are rhymed: perenn*ius* – alt*ius***.** This adds melody and rhythm, makes the ode easier to perceive. None of the translators adopted this feature.

Another stylistic device is repetition. There is a repetitive determiner “*non”* that provides emphasis, contributing to the rhythm. This device is used only in Lonsdale and Smith`s translation: *“not the wasting shower, not the raving North-wind”*.

All in all, the most precise verse translation is undoubtedly the one written by Kline. He reproduced the Horatian meter allowing the reader to feel the rhythm of the original. As for vocabulary and stylistic, Lonsdale and Smith replicate most of the words as close to the Latin variant as possible. Prose has given them some liberties in choosing. Karsten recreates a translation that can be easily understood by a modern reader. He is close in vocabulary to the original and the line count is maintained.

References:

1. *Herz. Brass versus bronze in material selection. http://herzmediaserver.com/data/01_product_data/06_broschure/eng/herz-brass-versus-bronze-in-material-selection.pdf : 16*
2. *Karsten, Alexander **“**A Selection of Horace's Odes: Eighteen Translations with a Translator's Preface and Translator's Notes” Summer 2013 : 56*
3. *Kline, Anthony. “Horace: The Odes. Book 3.” Poetry in translation. 2003 https://www.poetryintranslation.com/PITBR/Latin/HoraceOdesBkIII.php#anchor_Toc40263875*
4. *Lonsdale,James and Lee,Samuel. The works of Horace. The Globe Edition. Macmillan and co, 1879: 274*
5. *Merchant, J.R.V. and Charles, Joseph. Cassell’s Latin Dictionary: (Latin-English and English-Latin). Funk and Wagnalls company, 1927: 927*
6. *Thayer, Mary Rebecca. “On translating Horace”.The Classical weekly. Vol. 11, No. 12, Jan. 14, 1918, pp. 90-94 (5 pages)*

Svyatoslav Zubchenko

Anastasiya Buchko

Nationale Iwan-Franko-Universität Lwiw

Analyse des Schaffens von Karl-Markus Gaus aus sprachlich-stilistischer und übersetzerischer Sicht

Karl-Markus Gaus ist ein moderner österreichischer Schriftsteller, der vorwiegend für seine Reisereportagen und Essays bekannt ist. Seine Werke gehören zur Publizistik, dank der Begabung des Autors decken sie aber nicht nur sachlich und prägnant gesellschaftliche Wahrheit auf, sondern sind auch emotionell höchst bildlich. Denn in Gaus´ Werken sind zahlreiche Realienwörter, Termini, Mittel der Bildlichkeit und Bildhaftigkeit, wie z.B. Metapher, Vergleiche, Epitheta u. a. zu finden.

Im vorliegenden Beitrag konzentriert sich die Verfasserin auf die theoretischen Grundlagen der Stilistik und Translationswissenschaft, dabei werden die theoretischen Werke von E. Riesel, T. Lyashenko, W. Fleischer u. a. zur Analyse herangezogen. Die Problematik der Stilzuordnung Gaus´ Schaffens zur Publizistik wurde erforscht, dabei wurde auch geklärt, was zu den Besonderheiten dieses Stils gehört. Die Frage der Übersetzbarkeit einzelner im Schaffen von Gaus vorkommender Tropen wie Metapher und Metonymie samt unterschiedlichen Übersetzungsverfahren deren wurde gestellt und in ihrer Komplexität analysiert.

An den zahlreichen Textbeispielen aus dem Schaffen von Karl-Markus Gaus wurde das einzelne Vorkommen der Mittel des bildlichen Ausdrucks im Text aus stilistischer und translatorischer Sicht analysiert. Dabei wurde festgestellt, dass der Autor sowohl knappe, als auch erweiterte Vergleiche ins Text einsetzt. Was die Übersetzung dieser Mittel anbetrifft, so wurde am häufigsten ihre Struktur beibehalten. Die Metapher kommen im Text am häufigsten vor, deshalb greifen die Übersetzer vor allem nach semantischen Übersetzungsverfahren. So werden die Metapher am häufigsten entmetaphorisiert oder remetaphorisiert. Da der Schriftsteller in seinen Werken über verschiedene Völker berichtet, wurde auch festgestellt, dass die Mittel des bildlichen Ausdrucks oft kulturbedingt sind und darum einen Einfluss auf die Wahl der Übersetzungsvariante für den Translator ausüben. An mehreren Beispielen wurde auch die stilistische Funktion von Tropen analysiert und bestätigt, dass das Nutzen von diesen den individuellen Stil des Autors beeinflusst.

Literaturverzeichnis:

1. *Lyaschenko T.: Funktionalstilistik der deutschen Sprache / Функціональна стилістика німецької мови. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2010. – 110 с.*

2. Literatur von und über Karl-Markus Gauß im Katalog der Deutschen Nationalbibliothek [INTERNETQUELLE, Letzter Zugriff am 20.09.2021] https://portal.dnb.de/opac.htm?method=simpleSearch&query=115713425

Bychkova Alisa

a 6th year student
the faculty of foreign languages
Ivan Franko National University of Lviv
Lviv, Ukraine

On communication and interaction in medical discourse (based on medical TV-dramas)

This study attempts to understand the language use in medical discourse with the objective of discovering the underlying structures of conversation, the interaction between people, as well as identifying the specific face-threatening acts and politeness maxims employed under urgent decision making. This paper deals with the dialogues between speakers, verbal and non-verbal interaction occurred in medical facility under different situational circumstances. Medical TV-drama series "Grey's Anatomy" and "Resident" served as a data corpus of this study. The data was taken from the first seasons of both series which consist of 9 and 14 episodes, respectively. The theoretical framework adopted for this study is based on the conversation analysis (CA) as a method for the research and a synthesis of Brown and Levinson's politeness theory (1987) and Leech's politeness maxims (1983). In the present paper, we seek to establish what kinds of adjacency pairs are found in the conversation between medical professionals and their patients, how exactly turn-taking proceeds in the interaction between them, what kinds of politeness strategies and politeness maxims are used between and among the doctors, nurses and medical personnel.

***Key words**: medical discourse, medical TV-dramas, interaction, conversation analysis, politeness theory, politeness maxims, face threatening acts*

Conversation analysis is a detailed analysis of a conversation that occurs in natural situations. This analysis is concerned with discovering the underlying structures of conversation, the interaction between people, and achieving order through that interaction. Conversation analysis's perspective on human interaction is that every conversation needs to be organized. According to Paul Ten Have (2007), when people talk with each other it is seen as rather "collectively organized event". Medical encounters are displayed as

extremely organized events in terms of phases devoted to specific consecutive tasks in the encounter, i.e. presenting complaints, verbal and physical examination, diagnosis and treatment, advice etc.

CA tries to understand what the person is saying in terms of the ongoing conversation and therefore treats the conversation as one that exhibits a certain sequence or pattern. Conversation sequencing is explained as a turn-taking and the organization of adjacency pairs turns of talk such as questions and answers, or recommendations and acceptance or rejection etc. Most research on medical discourse has been concentrated on doctor-patient interaction. From the CA point of view doctor-patient interaction and communication is seen in clarifying the symptoms of the disease, making a diagnosis, clarifying the effectiveness of treatment, etc.

During medical interviews or examinations a fundamentally different system of transferring the order of speaking from participant to participant operates. It is especially noticeable in the case of questions, which are primarily asked by doctors. Despite how the patient understands the information and what it means to him or her, the patient appears, rather, a passive recipient of information. However, a patient can be an active participant in the process of formulating information, i.e. reformulating medical information for instance description of the diagnosis, recommendations, etc. This is achieved through various kinds of questions, clarifications and responses from the patient such as “What does it mean?”, “What can go wrong?” etc. Such clarifications are due to the fact that doctors prefer using professional terminology which often times is not clear for the patient.

In the process of speech interaction between a doctor and a patient, the category of politeness acquires special significance and is a necessary element of professional communication that helps the doctor to successfully fulfill his main professional goal – to cure the patient. According to Leech (1983), there is a politeness principle with conversational maxims such as tact, generosity, approbation, modesty, agreement, and sympathy. Leech describes that politeness is the form of a conduct that aims at mutual harmony in discourse. Brown and Levinson (1987) presented the same idea of politeness, i.e. the conversation is supposed not to leave any bad impression on the listener. By following these notions and analyzing the conversation between a doctor and a patient we can see that sometimes medical discourse is void of ethics and violates politeness maxims.

The politeness of the doctor is manifested in the ability to listen, convince, advise the necessary treatment, demand certain actions tactfully when implementing treatment recommendations etc. There is hardly a patient who wants to be treated by a rude, straightforward doctor. A doctor should be polite; however it is not entirely true. Sometimes the doctor has to be straightforward and even harsh, especially when there is an urgency of making the decision in the interests of saving the patient which corresponds to the idea of “bald-on record” strategy of politeness proposed by Brown and Levinson (1987).

Most speech actions are fundamentally face threatening acts (FTA), face saving acts (FSA), and politeness strategies used to minimize FTA. Analyzing the dialogues from the series we find that FTA is performed in the most direct and unambiguous way possible in situations which demand spontaneous or even urgent response. Doctors use “bald-on record” strategy of politeness with their patients, without any attempt made to acknowledge what the face wants. There is also a similar pattern when communicating with nurses or interns. Since they have more power they tend to give a harsh feedback or comment in urgent situations to those who hierarchically have lower status than them.

In conclusion, we can deduce that every conversation is an organized and structured event which corresponds to the rules of sequence organization. Doctor-patient interaction acts upon those rules which are turn-taking and adjacency pair's organization such as greeting-greeting, question-answer, request-acceptance/refusal etc. Both, a doctor and a patient, can appear as active and passive participants of conversation depending on the phase of the encounter. The category of politeness has proved extremely useful for the analysis of interaction between and among medical professionals. For the purposes of the present study, it has helped to reveal a high-frequency use of "bald-on record" strategy, which suggests that doctors, nurses and other medical personnel in situations where time is of the essence (making judgments about a patient's condition, deciding on a course of action etc.) cannot afford to use positive or negative politeness strategies even though in other, ordinary, contexts they would not be out of place.

References:
1. Brown P. and Levinson S. Politeness. Some universals in language usage. Cambridge University Press: Cambridge, 1987(1978): 358.
2. Culpeper J. Politeness and impoliteness. In: Karin Aijmer and Gisle Andersen (eds.) Sociopragmatics, Volume 5 of Handbooks of Pragmatics edited by Wolfram Bublitz, Andreas H. Jucker and Klaus P. Schneider. Berlin: Mouton de Gruyter; 2011, pp. 391-436. – [Electronic resource] - https://eprints.lancs.ac.uk/id/eprint/64460/1/Culpeper_HOP_Politeness_longoverviewfinal1.pdf
3. Have Ten P. Talk and Institution: a reconsideration of the 'asymmetry' of doctor-patient interaction In: Boden D, Zimmerman D, editors. Talk and Social Structure. Berkely: University of California Press; 1991. p. 138-163.
4. Have Ten P. Doing Conversation Analysis. SAGE Publications Ltd; 2nd edition, 2007: 264.
5. Heath C. Body Movement and Speech in Medical Interaction. Cambridge: Cambridge University Press, 1986: 216.
6. Holmes J. An Introduction to Sociolinguistics. Harlow, England: Pearson Longman, 4th Edition, 2013: 512 (pp. 384-393)
7. Leech G. Principles of Pragmatics. London: Longman, 1983, pp. 459-470.
8. Maynard D.W., Heritage J. Conversation analysis, doctor–patient interaction and medical communication. Medical Education 39; 2005: pp. 428–435.
9. Pomerantz A., Fehr B. J. Conversation analysis: an approach to the analysis of social interaction. In Discourse Studies: A Multidisciplinary Introduction (Second Edition) (Teun A. van Dijk, ed.), London, UK, SAGE Publications, 2011: pp. 165–190.
10. Psathas G. Conversation Analysis: The Study of Talk-in-Interaction. SAGE, 1995. — vii, pp. 85. — (Qualitative Research Methods).

Supervisor:
Potiatynyk U.O.
an associate professor of the English philology department

Uma-María Bilous

Universidad Nacional de Lviv Ivan Franko
Facultad de las lenguas extranjeras

Gamificación

Son muchos los cambios que se están produciendo en el ámbito de la enseñanza en los últimos años, principalmente originados por el factor de la influencia de la irrupción de la red y las nuevas tecnologías en la dinámica educativa.

Las competencias y destrezas que necesita un estudiante para desenvolverse en la sociedad de información son muy distintas de las que adquirieron sus padres y profesores en un marco educativo distinto. Las metodologías tradicionales se revelan en algunos casos obsoletas ante un estudiante que es capaz de conseguir tanto o más contenidos por sus propios medios. El crecimiento de internet y el uso de tecnologías como los dispositivos móviles, ha puesto en crisis el modelo educativo al minimizar la relevancia que hasta ahora tenía los centros educativos como custodia (bibliotecas) y trasmisora del saber (información en clases) ya que la red permite poner al alcance de cualquier persona de una forma hasta ahora insospechada una gran cantidad de conocimiento. El acceso a los conocimientos tanto en forma de texto como de cursos on-line, MOOC, tutoriales, etc. también afecta a la docencia ya que tras la cultura de lo gratuito se esconde una necesaria reformulación del valor de la oferta educativa. Una de las corrientes que nace en este contexto es la mirada hacia nuevas metodologías pedagógicas acordes con el perfil de ese nuevo alumno-trabajador, mucho más habituado a la automotivación y el autoaprendizaje. Entre ellas destaca la gamificación, una corriente que reivindica el papel de los juegos y especialmente los videojuegos, como vehículo de ayuda para la tarea educativa.

Los intentos de comunicación entre ambos mundos, el laboral y el lúdico son tan antiguos como la humanidad. En el siglo XXI ha surgido una nueva forma de hacer más entretenido el trabajo: la gamificación.

La gamificación es el uso de elementos del diseño de juegos en contextos no lúdicos. Aprender usando los elementos y técnicas del juego. La gamificación traslada la mecánica de los juegos al ámbito educativo con el fin de conseguir mejores resultados, ya sea para absorber mejor algunos conocimientos, mejorar alguna habilidad, o bien recompensar acciones concretas, entre otros muchos objetivos, con retos, premios, ranking, desafíos, etc..

Esta corriente no es nueva en ninguno de los ámbitos dónde se aplica. Todos hemos hecho desde pequeños tareas gamificadas, donde recibimos premios al completar una actividad, acumulábamos puntos para luego canjearlos por regalos o descuentos o bien si alcanzamos una determinada cantidad de gasto pasamos a otro nivel donde tenemos mejores ventajas, todo ello con el fin de motivarnos a realizar una tarea o conusmir.

La gamificación afecta positivamente el proceso de aprendizaje dado que permite estimular la motivación en los estudiantes, particularmente por la interacción positiva entre el profesor y los estudiantes.

En el ámbito educativo, la gamificación es una técnica que el profesor emplea para diseñar actividades de aprendizaje introduciendo elementos del juego (puntos, tablas de gamificación, medallas, insignias, etc.) y su pensamiento (competición, desafíos, progreso, etc.) para modificar el comportamiento de los alumnos en el aula y para enriquecer la experiencia del aprendizaje.

La gamificación favorece la autonomía, mejora la autoestima, enciende la emoción, estimula la competitividad, aumenta la motivación, promueve la participación y ayuda a tolerar mejor el error. Además, fomenta la implicación y genera la sensación de flujo en los alumnos. También la gamificación se puede diseñar una actividad que sea amena, aunque la finalidad de la gamificación no es tanto la diversión como el aprendizaje. Los alumnos, a su vez, van a recordar mejor lo que han aprendido.

En conclusión, se consta que la gamificación es una herramienta muy buena para el aprendizaje que ayuda a luchar contra el aburrimiento, la sensación de dificultad, el desinterés, la inactividad o la falta de atención y de autonomía.

Bibliografía

1. Cortizo, J. C., Carrero, F., Monsalve, B.; Velasco, A., Díaz del Dedo y L. I. & Pérez Martín, J. (2011). *Gamificación y docencia: Lo que la Universidad tiene que aprender de los videojuegos*. Ponencia. En VII jornadas internacionales de innovación universitaria.
2. http://universidadeuropea.es/myfiles/pageposts/jiu/jiu2011/PDF/Otras_experencias_innovadoras/46_Gamificacion.pdf
3. Cuadrado, A. (2011). Utopías y distopías de los medios digitales para la educación. *REVISTA ICONO 14*, año 9 Vol. 2, pp. 05-20. Madrid.
4. Vargas-Machuca, R. (2013). *La gamificación al servicio de nuevos modelos de comunicación surgidos de la cibercultura*. Proyecto fin de Máster en Comunicación y Cultura. Universidad de Sevilla.
5. Teixes, F. (2015). *Gamificación. Motivar jugando.* Barcelona: Editorial UOC.
6. https://www.educativa.com/blog-articulos/gamificacion-el-aprendizaje-divertido/

Bilinska I.V.

a 6th year student
the faculty of foreign languages
Lviv National University named after Ivan Franko
Lviv, Ukraine

DUAL NATURE OF THE ENGLISH INFINITIVE AND ITS SYNTACTIC FUNCTIONS

The infinitive is a notion, which has been constantly receiving the most considerable attention in grammar studies. Therefore, the paper is dedicated to the infinitive as one of non-finite forms of the English verb. It is agreed among scholars that the English infinitive occupies a unique position among other non-finite forms of the verb due to its nature, status, syntactic features, frequency, etc.

Keywords: non-finite forms of the verb, infinitive, types of infinitive, dual nature, infinitival constructions.

In recent years, various linguistic studies have provided us with valuable information on the problem of non-finite forms of the verb and its nature. There are a huge number of books, academic articles, collections and various individual studies concerning the verb forms. Moreover, the existence of infinitives has long attracted the attention of linguists.

According to theoretical observations, four non-finite forms of the verb are pointed out: the Infinitive, the Gerund, Participle I and Participle II. They are also called "*verbids*" by Otto Jespersen, a foremost authority on English grammar. This term presupposes those non-finite forms of the verb don't express genuine and complete predication. Subsequently, non-finite constructions are highly limited in their grammar [6, p.82].

It has been found out that infinitive is regarded as one of the non-finite forms of the verb which combines the properties of the verb with those of the noun, serving as the

verbal name of a process [1, p.105]. It originally appeared in a language as a noun form. Yet, in the course of language development, it was drawn into the verb system and acquired verb categories of the aspect and voice, as well as verbal combinability [2].

In general, infinitive is characterized by the following features: dual lexico-grammatical meaning of an action, process partially viewed as a substance; the word-morpheme (analytical marker) *to*; categories of voice, aspect, time correlation; combinability resembling that of the verb and of noun; syntactic functions of subject, predicative, object, attribute, and adverbial modifier [4, p.233].

Further investigation shows that the English Infinitive exists in two primary forms. The first one is distinguished by the pre-positional marker "*to*". Its only function is to build up and identify the infinitive as such. This form is traditionally followed by verbs of thinking, feeling, saying, certain adjectives, nouns, etc. According to findings, there is even a particular group of adjectives followed by infinitive (eager, anxious, keen, willing, desirous, impatient, avid, curious, etc) that convey prospective temporal semes. In fact, they indicate a degree of desire to perform an action, which is called dependent predicate [3].

The other form of infinitive is used without the marker "*to*", being called the "*bare infinitive"*. Its usage is originally determined by auxiliary verbs, modal verbs, phraseological units, rhetoric questions, the word "*to help*", etc. According to grammarians, the pre-positional marker *"to"* can be separated from the rest of the analytical word by some other word or words. It is traditionally called "*split infinitive*". According to the research, 191 occurrences of bare infinitive have been found in the subject of the paper whereas the number of full infinitives is estimated to be 130. Yet, there was no incidence of split infinitive which proves that this form is quite rare.

A peculiar use of infinitive is seen in the subject of research, namely, the Objective Infinitival Complex, the Subjective Infinitival Complex and Prepositional Infinitival Complex. Firstly, there are numerous examples of Complex Object constructions which are utilised with the help of a noun in the common case or a pronoun in the objective case and the proper form of the infinitive to express thoughts, wishes and feelings. For example: "*He heard the hyena make a noise just outside the range of the fire*" [5, p.19].

The research shows that the Subjective Infinitival Complex is also employed in the literary work, consisting of a noun in the common case or a pronoun in the nominative case and the proper form of the infinitive to express suppositions, thoughts, expectations. etc. The study also proves that this type of clause is usually constructed in the passive voice, with the emphasis on the action itself. For instance: *"Kilimanjaro is a snow-covered mountain 19, 710 feet high, and is said to be the biggest mountain in Africa "* [5, p.1].

Finally, it has been discovered that the Prepositional Infinitival Complex is rather sporadic and consists of a noun in the common case or a pronoun in the objective case, the infinitive, and the preposition "*for*". For example: *"…it was no struggle for them to know their politics"* [5, p.16]. Nevertheless, it is the only example of a preposition infinitive clause in the selected piece of literature. Therefore, it is relatively of rare use.

In conclusion, the English infinitive is quite complex form of the verb. Despite it, scholars presumably intitle it to be the most frequently used verb form in English since it provides a basis for all the other regular forms of the verb and plays a vital part in the English language. Its complexity also is due to dual nature expressed by syntactic, morphological features, and verbal combinability.

References:

1. Блох М. Я. Теоретическая грамматика английского языка: Учебник. Для студентов филол. фак. ун-тов и фак. англ. яз. педвузов. — М.: Высш. школа, 1983.— с. 383 В пер.: 1 р.
2. Иванова И., Бурлакова В., Почепцов Г. Теоретическая грамматика современного английского языка – М., 1981
3. Сингаївська, А.В. Особливості семантики прикметників – ППВ з перспективними темпоральними семами [Електронний ресурс] – 2002. – Режим доступу: http://eprints.zu.edu.ua/3516/1/03savpts.pdf.
4. Федоренко О.І. Сухорольська С.М. Граматика англійської мови. Теоретичний курс: Навч. посібник. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2008. – 368 с.
5. Hemingway, E. The Snows of Kilimanjaro, And Other Stories. New York: Scribner, 1961.
6. Miller J. An Introduction to English Syntax. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2012

Supervisor:
Deychakivska O. V
an associate professor of the English philology department

Наталія Васкубинек

Львівський національний університет імені Івана Франка

ПЕРЕКЛАД СЛЕНГУ В ЛІТЕРАТУРІ ЖАНРУ ФЕНТЕЗІ

При перекладі сленгу перекладачам потрібно передати значення сленгових слів та виразів цвілевому читачеві. Для цього їм необхідно знайти метод перекладу, який не спотворюватиме початкове значення слова чи виразу. У даному дослідженні ми вивчимо найбільш поширені методи перекладу сленгу в літературі жанру фентезі та наведемо приклади з книги Касандри Клер «Місто кісток».
Ключові слова: метод перекладу, пом'якшення, дослівний переклад, стилістична компенсація, лінгвістична еквівалентність.

Natalia Vaskubynek
Ivan Franko National University of Lviv

REPRODUCTION OF SLANG IN FANTASY GENRE

When translating slang, translators need to convey the meaning of slang words and phrases to the target reader. In order to do so, they need to find the translation method that will not distort the original meaning of the word or phrase. In the following research, we will study the most common methods of slang translation in fantasy genre and provide examples from the book "City of Bones" by Cassandra Clare.
Keywords: translation method, softening, direct translation, stylistic compensation, linguistic equivalence.

Writers of fiction make character's speech more vivid by using artistic devices, in particular, slang. Of course, not all the characters use slang words, but if we are talking, for example, about literature for

teenage audience, then there is a strong chance that slang phrases will appear in character's speech.

Slang words and phrases may contain some cultural or pop-cultural, religious, social, and other references that translators face. Incorrect translation of such words and phrases may lead to misunderstanding, loss of important information or even distortion of the character's image.

The aim of the research is to study strategies and methods of translating slang words in fantasy literature. In particular, we will study slang words and phrases used in the book "City of Bones" by Cassandra Clare.

The book "City of Bones" by Cassandra Clare was published in 2007, and its Ukrainian translation was released in 2015. Thus, as the book is relatively new, there is little analysis of the translation methods that makes the research topical.

Pei and Gaynor give the following definition of slang: “Slang is a style of language in faitly common use, produced by popular adaptation and extension of the meaning of existing words and by coining new words with disregard for scholastic standars and linguistics principles of the formation of words; generally peculiar to certain classes and social or age groups” [3].

Legaudaite distinguishes three main methods that can be applied to translating slang [2]:

1. Softening. Slang words and phrases are translated in such a way that they are comprehensible to the readers and do not offend them.

You looked seriously **freaked out**, like you’d seen a ghost [1]. - Ти виглядала такою **шокованою**, наче побачила примару [4].

2. Literal or direct translation. Slang is translated word for word from one language into another.

He’s **such a girl** [1]. - Він **ніби дівчина** [4].

3. Stylistic compensation. Finding in the target language words or phrases with a similar meaning and placing them alternatively to the original words or phrases.

That’s probably the closest he’s ever gotten to **second base** [1]. - Чого його жаліти, він ще ніколи не був так близько до **дівочих грудей** [4].

Another method of translating slang words and phrases is linguistic equivalence - finding in the target language specific linguistic unit that carries the same intended meaning as the word or phrase in the source language. However, such equivalences can be rarely found, as there are differences in cultures between the languages.

Translation of slang is a very complicated task for translators due to the fact that slang words or phrases usually contain some cultural, social or religious references that may be different in the source and target languages. Thus, translator’s task is to convey the meaning of slang word or phrase in such a way that would be

acceptable and apprehensible for the reader of the target language. Those four methods discussed help translators accomplish this task.

References

1. Cassandra C. City of Bones [Electronic resource] / Clare Cassandra. – 2007. – Access mode: https://www.readingsanctuary.com/wp-content/uploads/2018/10/City-of-Bones.pdf (last access 30.08.2021).

2. Legaudaite J. Understanding slang in translation / Jolanta Legaudaite. // Filologija. – 2010. – №15. – pp. 91–98.

3. Pei M. A dictionary of linguistics / M. Pei, F. Gaynor. – Michigan: Philosophical Library, 1954. – 238 p.

4. Місто кісток [Electronic resource]. – 2018. – Access mode: http://testlib.meta.ua/book/315806/read/ (last access 30.08.2021).

Research advisor:
Candidate of Philological Sciences, docent
Oksana Kovalyuk
Mariana Verkholiak
Studentin des 6. Studienjahres
der Fakultät für Fremdsprachen

Lehrstuhl für Interkulturelle Kommunikation und

Translationswissenschaft

Die Übersetzung von deutschen Nominalkomposita ins Ukrainische anhand des Romans von Herta Müller «Atemschaukel»

Es gibt sowohl im Deutschen als auch im Ukrainischen sehr viele Komposita, die fester Bestandteil des Wortschatzes sind. Das Forschungsziel meiner Arbeit besteht in der Analyse der Besonderheiten der Übersetzung der deutschen Nominalkomposita ins Ukrainische. Als praktisches Material für meine Analyse dient der Roman von Herta Müller und dessen Übersetzung von Natalia Sniadanko «Гойдалка дихання».

Herta Müller *ist eine deutsche Schriftstellerin mit rumänischen Wurzeln, Trägerin zahlreicher renommierter Literaturpreise und des Literaturnobelpreises 2009. Eines der Hauptthemen ihrer Arbeiten ist das Nachkriegsschicksal der deutschen Minderheit in Rumänien. Auch der erstmals ins Ukrainische übersetzte Roman „Atemschwung“ widmet sich diesem Thema. Anfang 1945 wurde Leopold Auberg wie viele rumänische Deutsche zur Zwangsarbeit in die Ukraine deportiert. Was sie in Zukunft erwartete, konnte sich niemand vorstellen. Leopold erinnerte sich dann gut an die Abschiedsworte seiner*

Großmutter: "Ich weiß, dass du wiederkommst." Diese Worte begleiteten ihn durch all die schrecklichen Jahre im Lager, sie wirkten dem immer umkreisenden "Hungerengel" entgegen und hielten den Jungen am Leben. Er kehrte nach Hause zurück, aber es war eine Rückkehr in eine andere Welt, nicht die, an die er sich erinnerte und in der er keinen Platz mehr hatte

Natalka Sniadanko *ist eine ukrainische Schriftstellerin, Journalistin und Übersetzerin. Sie studierte an der Iwan-Franko-Universität in Lwiw und in Freiburg im Breisgau. Sie übersetzt aus dem Deutschen und Polnischen ins Ukrainische. Natalka Sniadanko hat viele Werke sehr gelungen übersetzt. Eines von denen ist der Roman «Atemschaukel» von Herta Müller.*

Beim Übersetzen ist *es für die Autorin besonders wichtig, die metaphorische und tiefe Bedeutung des Romans zu vermitteln. Da die ukrainische Sprache nicht durch so viele Zusammensetzungen gekennzeichnet ist, ordnet die Autorin sie auf verschiedene Weise um.*

Die Nominalkomposita aus der deutschen Sprache wurden ins Ukrainische folgenderweise übersetzt: Simplex, Kompositum, Substantiv + Präpositionalphrase, Substantiv + Genitivattribut. Viele deutsche Nominalkomposita sind nur mit einem Wort, so genanntem ***Simplex****, übersetzt worden. Zum Beispiel: das Schamgefühl – приниження; der Plattenspieler – грамофон; die Schneeschmelze – відлига.*

Ich habe bemerkt, dass sehr häufig die Übersetzerin Natalka Sniadanko bei der Übersetzung die deutschen Nominalkomposita als ***Adjektivisches Attribut + Substantiv*** *wiedergibt. Zum Beispiel: die Samtbündchen – оксамитові зав'язки; der Eisengitter – залізні ґрати; der Wachsoldat – вартовий солдат; der Leinwandsack – полотняна торба.*

Substantiv + Präpositionalphrase *ist noch eine Variante der gelungenen Übersetzung der Nominalkomposita. Diese Variante ist sehr verbreitet in der ukrainischen Sprache. Zum Beispiel: der Schweinslederkoffer – валіза зі свинячої шкіри; das Grammophonkistchen – футляр від грамофона; der Rasierspiegel – дзеркальце для гоління.*

***Substantiv + Genitivattribut**. In der ukrainischen Variante des Romans von Herta Müller ist solche Art der Übersetzung sehr häufig verwendet, z. B: das Holundergestrüpp – зарості бузини; die Übungssache – справа досвіду; der Hungerenge – янгол голоду; die Steppenbreite – широти степу.*

Die Übersetzerin hat Komposita im Ukrainischen vermieden, weil sie für die ukrainische Sprache nicht sehr charakterlich sind. Sonst gibt es im Roman einige Sätze, in denen deutsche Komposita im Ukrainischen ebenfalls durch Komposita wiedergegeben sind, z.B: die Leistungsfähigkeit - працездатність; die Schlackoblocksteine – шлакоблоки.

LITERATURVERZEICHNIS

1. *Герта Мюллер, «Гойдалка дихання» , Видавництво Фоліо, Серія книг «Карта світу»б- 2011 р.- 286 ст.*
2. *Клименко Н.Ф. Словотворча структура і семантика складних слів у сучасній українській мові. – К., 1984. – С. 4;]*
3. *Лисенко Г. Л. Л63 Основи перекладу – міст між теорією і практикою (німецько-український напрям): підручник / Г. Л. Лисенко, І. М. Баклан, З. В. Чепурна. – Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, Вид-во «Політехніка», 2019. – 204 с.]*
4. *Сучасна українська літературна мова / За ред. М.Я. Плющ. – К., 2000. – С. 158*
5. *Elke Donalies «Die wortbildung des Deutschen»,Gunter Narr Verlag, Band 27, 2002, St. 54-57*
6. *Herta Muller «Atemschaukel» : Hanser Verlag, 2009– Режим доступу :*

- https://www.rulit.me/books/atemschaukel-download-free-433833.html

7. *Lehrbuch / H. L. Lysenko, I. M. Baklan, Z. V. Chepurna. – Kyiv : Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute, Verlag „Politekhnika“, 2019. – 204 S*

8. *Literatur Elsen, H. Komplexe Komposita und Verwandtes / H. Elsen // Germanistische Mitteilungen. – 2009. – № 69. –S. 57–71. Ptäcnikova, V. Wortarten und Wortbildungsmuster in der Fachsprache*

9. *Sarah König «Die Schreibung von Nominalkomposita im Deutschen. Eine empirische Untersuchung am Beispiel der Zeitung», 2017*

Науковий керівник:Паславська Алла Йосипівна

Марта Владика

Львівський національний університет імені Івана Франка

Особливості перекладу поезії

Анотація. Ця робота присвячена дослідженню особливостей перекладу поезії, а також складнощів, які виникають у процесі перекладу. Матеріалом дослідження слугувала поезія Райнера Марії Рільке та її переклади Богдана Кравціва, Мойсея Фішбейна, Олега Жупанського та інших видатних українських перекладачів. Темою цієї роботи є використання стилістичних фігур у поезії, а також їхній переклад. Метою цієї роботи є аналіз перекладів, а саме: як можна зберегти зміст, який вклав у роботу автор оригінального тексту.

Vladyka Marta

Nationale Iwan-Franko-Universität Lwiw

Besonderheiten der poetischen Übersetzung

Abstract. In dieser Arbeit beschäftige ich mich mit Poesie und

Schwierigkeiten, die bei der Übersetzung solcher Werke entstehen können.

Die Grundlage für die praktische Analyse bildet die Poesie von Rainer Maria Rilke und die Übersetzungen von Bohdan Kravtsiv, Mojsej Fischbein, Oleh Zhupansky und anderen prominenten ukrainischen Übersetzern. Das Hauptthema dieser Arbeit ist die Verwendung von Stilfiguren in der Poesie sowie deren Übersetzung. Das Hauptziel dieser Arbeit besteht darin, die Übersetzungen zu analysieren, d.h. wie kann die Bedeutung, die der Autor des Originaltextes in das Werk investiert hat, bewahrt werden.

Die Arbeit beginnt mit der Biografie von Rainer Maria Rilke, damit der Leser seine Poesie besser verstehen kann. Sehr beliebt bei den Poesieautoren ist die Verwendung von Stilmitteln. Durch solche metaphernreiche Sprache ermöglicht es die Poesie, Dinge auszudrücken, die man mit den einfachen Mitteln der Sprache nicht ausdrücken kann, und besondere Stimmung des Lesers zu gewinnen.

Sehr oft werden die Fragen des Lebenssinns, des Todes oder auch andere philosophische Fragen als Hauptthema der Poesie behandelt. Der Autor ist frei in Äußerung seiner Gedanken und nur seine eigenen moralischen Wertungen gelten als Beschränkungen.

Es ist ganz klar, dass man die Poesie übersetzen kann und soll. Ein sehr gutes Beispiel dafür ist Bogdan Krawziw, der keine Angst hatte, die Werke von Rilke zu übersetzen. Er hat die Übersetzung auf seine eigene Art und Weise gemacht aber gleichzeitig hat er die Symbolik und Stimmung so wiedergegeben, dass der ukrainische Leser verstehen kann, wie tief Rilkes Gedichte sind.

Mit Hilfe von zahlreichen Beispielen soll gezeigt werden, wie Krawziws Übersetzungsmethode funktioniert. Mit Epitheta „weicher Gang“ (хода м’яка) und „starke Schritte“ (пруживих ніг) will der Autor und auch der Übersetzer den Kontrast der Bewegungen des wilden Tieres zeigen, wenn es frei ist und wenn es im Käfig sitzt. In der Phrase: „ein Tanz von Kraft/ танець сили“ gilt ein Wort „Kraft“ als Personifikation, um zu zeigen, was im Panther versteckt ist.

Es gibt viele wissenschaftliche Beiträge zum Thema „Übersetzung der Poesie“. Im praktischen Teil der Untersuchung wird die relevante Literatur benutzt und zwar der

Artikel von Carolin Bertram „Lässt sich Poesie übersetzen?“, der Artikel von Rainer Kirsch „Das Wort und seine Strahlung. Über Poesie und ihre Übersetzung“ und der Artikel von Henrik Nikula „Zum Problem der Übersetzung von Gedichte

Literaturverzeichnis:

1. *Bertram C. (Wie) Lässt sich Poesie übersetzen? [Електронний ресурс]/ Carolin Bertram // Leginda. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: https://www.leginda.de/wie-laesst-sich-poesie-uebersetzen/.*
2. *Kirsch R. Das Wort und seine Strahlung. Über Poesie und ihre Übersetzung / Rainer Kirsch. – 2018. – C. 50–64.*

Wissenschaftliche Betreuung:

Prof. Dr. Paslawska A.J.

Владика Неля

Львівський національний університет імені Івана Франка

Подорожня література як форма перекладу

Як письменник-мандрівник так і перекладач художніх текстів стикаються зі схожими літературними проблемами, адже мали б зрозумілим чином пояснити неясні елементи вихідної культури. У подорожній літературі, автор описує свій досвід спілкування з Іншим, беручи до уваги той факт, що його домашня цільова аудиторія може бути незнайома з тією іншою культурою. Саме тому, подорожню літературу часто називають «культурним перекладом», а рішення, які приймає автор та стратегії, які він застосовує часто нагадують, ті, до яких вдається перекладач. Перш за все, вибір стоїть між стратегією одомашнення та очуження, а значно впливає на нього категорія читача.

Ключові слова: письменник-мандрівник, подорожня література, Інше, «культурний переклад», одомашнення, очуження, категорія читача.

Travel writing as a form of translation

Both the travel writer and the translator of literary works possess similar literary challenges. They are supposed to explicate unclear elements from the source culture in a comprehensible way. In travel writing, the author describes his experience of dealing with the Other bearing in mind that his or her home audience might be unacquainted with the other culture. Therefore, travel writing is often referred to as ‘cultural translation’ and the choices the travel writer makes resemble those of the translator. As a matter of fact, they have to choose between two main strategies, namely domestication and foreignization and it is the category of reader that tends to have a major influence.

Key words: travel writer, travel writing, ‘cultural translation’, the Other, cultural translation, domestication, foreignization, reader.

The text of the translation, being a tool in the process of cross-cultural communication, turns out to be an element belonging to two systems simultaneously - the original culture and the culture of the recipient. Traditionally, the source culture represents “the Other” and a translator is the first reader of the other culture. Making an attempt to bring the writer and reader closer and transfer the culture accurately translators should decide upon which overall strategy they will stick to - domestication or foreignization. Thus, the translators can either take readers back to the source text, or bring that source over to their readers. [1] Nonetheless, regardless the approach, scholars tend to assume that it is the source text that represents the Otherness and it is the translator who has to deal with cultural discrepancies. In fact, it indeed appears to be true in most cases, yet there still are instances where such thinking is misleading, especially when the clash of cultures unfolds in the original. Evidently, it happens so when the author of the original work describes or presents a different culture and in such a way creates a cultural Otherness to his/her readers, representatives of a completely different culture. Such a scenario is definitely typical of travel writing where the author seems to be a mediator between the Self and the Other. Drawing the parallels between a travel writer and a translator, scholars usually refer to the former as ‘cultural translation’ ': the transfer and inscription of an entire cultural and social reality and its 'modes of thought' in the terms (and language) of another [3, p. 97]. That is, the Other is represented and interpreted in travel writing which is aimed at making ‘alien places and people first intelligible and then familiar to the home culture and reader.’ Meanwhile, Susann Bassnett in “Travelling and Translating” underlines the closeness of what the travel writer and the translator tend to do, ‘since both claim to bring versions of otherness to their readers, rewritten and presented in accessible (domesticated) language and form’[2]. Although such comparison of travel writing and translation is evidently metaphorical as the travel writer does not literally perform translation, the linguistic choices the author makes to convey the spirit of another culture bear striking resemblance to the ones made by the translator. The travel writer, like the translator, can opt for maximum fluency and apparent transparency, thus operating what has become known as a 'domesticating' strategy, which tends to familiarize the foreign element and render it in terms immediately intelligible to the home reader. At the other extreme, the writer (like the translator) can decide to resist the temptation to smooth out the difference of the source text and the subsequent difficulty it presents to the reader; in this case the translation will adopt foreignizing strategies, opt for non-fluent solutions and highlight, rather than hide, the complex nature of the communication mechanisms described [3, p. 83]. Thus, the category of reader comes to fore as it is readers the author creates their work for. Therefore, the strategy employed tends to be greatly influenced by the play of the author with their readers.

References

1. *Bassnett, Susan (2004) Travelling and translating, Journal of Postcolonial Writing*
2. *Bassnett, Susan. 2014. “Travelling and Translating.” World Literature Written in English*
3. *Translating travel: contemporary Italian travel writing in English translation. - (Studies in European cultural transition) – Abingdon: Routledge, 2016. – 247 с.*

Науковий керівник: Савчин Валентина Романівна

Волошина Лілія

студентка V курсу
факультет іноземних мов
Львівський національний університет імені Івана Франка

Видова композиційність ідіом у засвоєнні другої мови

Традиційно вважалося, що значення деяких або всіх фразових ідіом не є композиційним. Однак, тут я стверджуватиму, що аспектне значення ідіом є цілком систематичним: немає особливих аспектних обмежень щодо ідіом, і, крім того, аспектні властивості ідіоми є композиційними, поєднуючи аспектні властивості її синтаксичних складових звичайним способом.

Ключові слова: ідіоми іноземної мови, лексичне засвоєння, паразитизм, фігуративна компетентність другої мови, обробка ідіоми другої мови.

Voloshyna Liliia
5th year student
Faculty of Foreign Languages
Ivan Franko National University of Lviv

Aspectual compositionality of idioms in second language acquisition

It has traditionally been assumed that the meaning of some or all phrasal idioms is non-compositional. However, I will argue here that the aspectual meaning of idioms is completely systematic: there are no special aspectual restrictions on idioms, and moreover, the aspectual properties of an idiom are compositional, combining the aspectual properties of its syntactic constituents in the usual way.

Keywords: foreign language idioms, lexical acquisition, parasitism, second language figurative competence, second language idiom processing.

The purpose of the work is to research the aspectual compositionality of idioms in second language acquisition.

The object of the research is the usage of aspectual compositionality of idioms in second language acquisition to a deeper understanding of them.

The practical value of the research is determined by the fact that every language has its own unique collection of sayings and phrases. These expressions often contain meanings that may not be obvious by simply looking at the individual words contained therein.

Idiomatic expressions are an intrinsic feature of all-natural languages. It is estimated that the English language contains over 10,000 idioms (Brenner, 2003). They are widely used in both spoken and written discourse and are considered to be one of the hallmarks of native-like proficiency (Cowie & Mackin, 1975).

Idioms have an important stylistic and pragmatic function as they make the language more colorful, subtle, and precise. As Moon (1998) observes that idioms are 'not simply a matter of the lexical realization of meaning, but part of the ongoing dynamic interaction between speaker/writer and hearer/reader within the discoursal context' (p. 244).

Considering a wide range of situations in which idiom are used and the important role that they play in communication, there is little doubt that second language learners need to be familiar with their meaning and use.

Idioms, conceived as fixed multi-word expressions that conceptually encode non-compositional meaning, are linguistic units that raise a number of questions relevant in the study of language and mind (e.g., whether they are stored in the lexicon or in memory, whether they have an internal or external syntax similar to other expressions of the language, whether their conventional use is parallel to their non-compositional meaning, whether they are processed in similar ways to regular compositional expressions of the language, etc.).

Idioms show some similarities and differences with other sorts of formulaic expressions, the main types of idioms that have been characterized in the linguistic literature, and the dimensions on which idiomaticity lies.

Syntactically, idioms manifest a set of syntactic properties, as well as a number of constraints that account for their internal and external structure. Semantically, idioms present an interesting behavior with respect to a set of semantic properties that account for their meaning (i.e., conventionality, compositionality, and transparency, as well as referentiality, thematic roles, etc.). The study of idioms has been approached from lexicographic and computational, as well as from psycholinguistic and neurolinguistic perspectives.

The claim that idioms are aspectually compositional bears on a recent debate concerning the correspondences between syntax and meaning. It is generally acknowledged that words are associated with two types of semantic information, which Rappaport Hovav and Levin (1998) call the structural and idiosyncratic components of meaning. The structural component of meaning interacts with the syntax, while the idiosyncratic component makes fine-grained distinctions that are irrelevant to the syntax. In Jackendoff's theory of Representational Modularity, both types of meaning are encoded at Conceptual Structure (CS); structural meaning is "visible" to correspondence rules between syntax and CS, while idiosyncratic meaning is not (1997:220). By contrast, the theory of Distributed Morphology (Halle & Marantz 1994) maintains that structural components of meaning are bundled into lexical items manipulated by the syntax, while idiosyncratic components are added post-syntactically, by reference to a list known as the Encyclopedia.

that figurative language entails, insufficient exposure, the limited lexical proficiency of second language learners, their lack of knowledge of cultural and historical contexts, and their general bias towards literal interpretation are all strong arguments in favor of the explicit teaching of idiomatic language. Therefore, this paper will examine some theoretical and pedagogical issues relevant to the design and implementation of explicit idiom instruction.

The pervasiveness of idiomatic expressions in the natural language, the intrinsic difficulties that figurative language entails, insufficient exposure, the limited lexical proficiency of second language learners, their lack of knowledge of cultural and historical contexts, and their general bias towards literal interpretation are all strong arguments in favor of the explicit teaching of idiomatic language. Therefore, this paper will examine some theoretical and pedagogical issues relevant to the design and implementation of explicit idiom instruction.

However, the aspectual facts suggest that the structural component of meaning is always compositionally derived from the syntax. Thus, even idiomatic VPs that cannot undergo passivization have compositional aspect. For instance, the VPs in (20) cannot be passivized and retain their idiomatic interpretations:

(22) a. #Her words were eaten (by her/Hermione).

b. # Crow was eaten (by Harry).

Moreover, kick the bucket (an achievement) and saw logs (an activity), which cannot passivize, are aspectually identical to their non-idiomatic counterparts, except that an iterative reading of the idiomatic kick the bucket is pragmatically unavailable. The non-idiomatic kick of the hand-grenade, which also disfavors this reading, is completely parallel to the idiom. Thus the availability of passivization cannot be tied to a distinction between compositional and non-compositional idioms. One alternative worth exploring is that an idiom is passivizable if its idiosyncratic meaning is assigned to a thematic representation, but not if it is assigned to a morphosyntactic representation (Lebeaux 1988).

The facts presented above demonstrate that the meaning of idioms is not entirely arbitrary: the structural component of meaning (specifically, aspect) is both systematic and compositional. This observation supports the claim of Distributed Morphology that structural meaning, but not idiosyncratic meaning, is built in the syntax.

References:

https://oxfordre.com/linguistics/linguistics/abstract/10.1093/acrefore/9780199384655.001.0001/acrefore-9780199384655-e-51
https://www.mextesol.net/journal/index.php?page=journal&id_article=1148
https://www.researchgate.net/publication/290653820_Idiom_Acquisition_and_Processing_by_SecondForeign_Language_Learners
https://www.masterclass.com/articles/what-is-an-idiom-learn-how-to-use-idioms-in-writing
https://www.researchgate.net/publication/299719032_Second_Language_Learners'_Processing_of_Idiomatic_Expressions_Does_Compositionality_Matter
https://www.masterclass.com/articles/what-is-an-idiom-learn-how-to-use-idioms-in-writing
https://www.jstor.org/stable/43103767

Науковий керівник:
Кунець Христина

Olena Haina

Ivan Franko Lviv National University

SOCIOPRAGMATIC ASPECTS OF TRANSLATION OF THE *HARRY POTTER* FILM SERIES

The article studies the sociopragmatic aspects of audiovisual translation based on the Harry Potter film series.

Key words: audiovisual translation, pragmatic, Harry Potter.

Олена Гаїна

СОЦІОПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ ПЕРЕКЛАДУ СЕРІЇ ФІЛЬМІВ «ГАРРІ ПОТТЕР»

Ця стаття досліджує соціопрагматичні аспекти аудіовізуального перекладу на прикладі серії фільмів «Гаррі Поттер».
Ключові слова: аудіовізуальний переклад, прагматика, Гаррі Поттер.

Since the creation of cinematography at the end of the 19th century, films have become a source of entertainment for people all over the world and a way to communicate with each other. In order to understand the film and overcome the language and culture barrier, we need film translation, or audiovisual translation. In the last couple of decades, the field of audiovisual translation has been a focus of study of many foreign (Baños and Chaume [4,5], Diaz-Cintas [6], Gonzales [7]) researchers. On the contrary, the investigation of this type of translation in Ukraine is relatively recent (Sofiyenko [3], Kuzenko [1], Poliakova [2]), due to historical and cultural contexts. Since the Ukrainian audiovisual translation industry has rapidly developed over the years, it needs to be studied. Furthermore, there is a great number of films, which were retranslated, i.e. changed from a voice-over version to a dubbing one, which poses some interesting aspects of research.

Film is a kind of a visual and an aural medium. Undoubtedly, because of this, films possess more ways to evoke some type of recipient's reaction, i.e. spoken lines of the characters, images, and some supersegmental features. Since the source audience and target audience usually have different language experience, culture, background knowledge, achieving the communicative goal in translation requires pragmatic adaptation with taking into account the very target audience. Considering that the films analyzed in this paper are based on the *Harry Potter* book series, the background knowledge of the target audience may significantly differ, since some viewers may be familiar with the Wizarding World of Harry Potter, while others may not.

Hence, this study aims to explore the pragmatic aspects of Ukrainian adaptations of the *Harry Potter* films, especially those that have two versions – dubbing and voice-over. Furthermore, it intends to provide theoretical information about audiovisual translation and pragmatic aspects of translation, as well as analyze the translations and retranslations of the *Harry Potter* films. The importance of studying this is conditioned by the lack of similar research in Ukraine. In the process of research, the methods of text analysis and contextual analysis have been applied.

References:

1. Кузенко Г. М. Кінопереклад як особливий вид художнього перекладу (на матеріалі англійської мови) / Г. М. Кузенко // Одеський лінгвістичний вісник. - 2017. - Вип. 9(3). - С. 70-74.

2. Полякова О. В. Дублювання як вид кіноперекладу / О. В. Полякова // Наукові записки. Серія : Філологічні науки (мовознавство) – Кіровоград : РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2013. – Вип. 116. – С. 338-341.

3. Софієнко І. В. Становлення кіно-перекладу в Україні / І. В. Софієнко // Мовні і концептуальні картини світу. - 2014. - Вип. 50(2). - С. 401-405

4. Baños, Rocío and Jorge Díaz-Cintas. 2018. "Language and translation in film: dubbing and subtitling", in Kirsten Malmkjaer (ed.) The Routledge Handbook of Translation Studies and Linguistics. London: Routledge, 313-326.

5. Chaume, F. Film studies and translation studies: Two disciplines at stake in audiovisual translation. Meta: Translators' Journal, 49 (1), 12-24.

6. Diaz-Cintas, J. 2003. Audiovisual translation in the third millennium. In G. Anderman & M. Rogers (Eds.),Translation today: Trends and perspectives (pp. 192-204). Clevedon, UK: Multilingual Matters.
7. Gonzales, L. P. 2009. Audiovisual translation. In M. Baker & G. Saldanha (Eds.), Routledge encyclopedia of translation studies (pp. 13-20). London, England: Routledge.

Наукова керівниця
Одрехівська І.М., доцентка, кандидатка філологічних наук

Iryna Halamay
Ivan Franko National University of Lviv

IDEOLOGY IN TRANSLATION OF SOCIO-POLITICAL AND RELIGIOUS DISCOURSE (AS BASED ON UKRAINIAN AND ANGLOPHONE MASS MEDIA ARTICLES CONNECTED WITH GRANTING TOMOS OF AUTOCEPHALY TO THE ORTHODOX CHURCH OF UKRAINE)

In the article, the examples of the strategies of manipulation and indoctrination applied in the corpus of samples were analyzed and their ideological influence and mechanisms of their reproduction were assessed.
Keywords: translation, political discourse, religious discourse, sociolinguistics, mass media, Tomos of Autocephaly, Orthodox Church of Ukraine.

Ideology, as the main principle of information warfare, becomes a driving force, making different spheres and aspects of human life – legal, religious, philosophical, psychological, moral and others to intersect, overlap while acting as a dual element, because the connotative aspects have the ability to have different interpretations by participants in religious and political discourse.

As Russia continues to pursue its aggressive policy toward Ukraine, given the armed conflict in eastern Ukraine, the information ground is as fiercely at war as it is under enemy fire in the Donbas. It is the information warfare that is one of the most important and integral components of Russia's military action with Ukraine, which cannot be taken lightly. It is through manipulation in the information space and falsification of facts that Russian propaganda is trying to sway public opinion. A significant event for Ukraine and the Ukrainian people – the receipt by the Orthodox Church of Ukraine of a Tomos on Autocephaly, which was reflected in the news pages of almost every site in various parts of the world – also did not go unnoticed by Russian propaganda – it decided to impose the ideology of the Russian Federation through international Russian sources, which are published in English, French, German, Spanish and many other languages.

Various Russian sources that promote ideologically processed information, such as Russia Today, TASS, and others, serve as the Kremlin's mouthpiece for its policies, so the use of manipulative mechanisms in media discourse has become commonplace. For example, RT, along with the word "autocephaly" uses another term –"self-rule": "*granting autocephaly or self-rule… Granting self-rule to the new Ukrainian Church*…[1], *granting it the right to 'self-rule"* [2]. In the article, the word "self-rule" is used in quotation marks, which characterizes the ideological processing of the text, which would definitely confuse the reader. While the word "autocephalous" itself means "self-governed" putting it in quotation marks would mean denial of this fact in reality, expression of sarcasm or irony. The lion's share of Russian media, RT in particular, and the articles published by them aim

at ideological brainwashing, indoctrination of the population of both Russia and almost the whole world through foreign language versions of their sites. The case above is one of many examples of manipulative processing of the text by the Russian media, and this article contributes only a small part to the study of manipulation in political and religious discourse from the standpoint of Translation Studies and contrastive linguistics. However, this topic needs to be further developed to prevent the spread of false information and to control the minds of the masses.

References:

1. Constantinople Patriarch officially grants self-rule to schismatic Ukrainian Church [Electronic source] Russia Today. Retrieved from: https://www.rt.com/newsline/448142-constantinople-Tomos-ukrainian-church (Date of access: 28.08.2021)

2. Split on Christmas Eve: Ukraine's Orthodox Church gets independence decree from Constantinople [Electronic source] Russia Today. Retrieved from: https://www.rt.com/news/448194-ukraine-church-official-independence/ (Date of access: 28.08.2021)

Scholarly supervisor: Naniak Yu. O.

Тетяна Галицька
Кафедра класичної філології

МЕТОДИ ЛІНГВОКОГНІТИВНОГО АНАЛІЗУ У СУЧАСНОМУ МОВОЗНАВСТВІ

Анотація: *Робота присвячена огляду методів лінгвокогнітивного аналізу у сучасній лінгвістиці. Когнітивна лінгвістика – найбільш перспективна галузь мовознавства на теренах Східної Європи. Наше дослідження має на меті актуалізувати проблему методів, які використовуються у лінгвокогнітивних дослідженнях. Встановлено основні шляхи проведення подібних досліджень, переваги та недоліки кожного методу та їхнього поєднання.*
Ключові слова: *когнітивна лінгвістика, концепт, методологія дослідження, ключове слово*

Tetiana Halytska
Department of Classical Philology

METHODS OF LINGUO-COGNITIVE ANALYSIS IN MODERN LINGUISTICS

Abstract: *The work is dedicated to the review of methods of linguo-cognitive analysis in modern linguistics. Cognitive linguistics is the most promising branch of linguistics in Eastern Europe. Our research aims to actualize the problem of techniques used in linguo-cognitive studies. The main ways of conducting such research, the advantages and disadvantages of each method, and their combination are identified.*
Keywords: *cognitive linguistics, concept, research methodology, keyword*

У сучасних лінгвістичних студіях вже кілька десятиліть домінує когнітивна лінгвістика, яка досліджує сприйняття мови людиною. Чільним її поняттям є концепт.

Темою даної роботи є методика лінгвокогнітивного дослідження у сучасному мовознавстві. Метою даної роботи є проаналізувати найпоширеніші методи лінгвокогнітивного аналізу, їхні переваги та недоліки. Зростаюча популярність когнітивної лінгвістики та її широкі перспективи дозволяють говорити про актуальність подібного дослідження.

Існує два основних напрямки в методиці лінгвокогнітивного аналізу. Перший передбачає, що дослідження починається з деякого обраного концепту, далі підбираються всі можливі мовні засоби його вираження, які потім і аналізуються.

Другий напрямок передбачає, що дослідження починається з певного ключового слова, до якого підбираються різноманітні контексти його вживання. Це дозволяє вивчити семантику даного слова, виявити набір семантичних ознак, які воно здатне виявити в процесі вживання. З цього набору семантичних ознак реконструюється відповідний лексичний або фразеологічний концепт [2].

Зауважимо, що другий підхід (від мови до сенсу) не завжди дає ті ж результати, які отримані логічним шляхом (від сенсу до мови). Очевидно, обидва підходи мають свою цінність і доповнюють один одного [1].

Дослідження концепту варто розпочати з аналізу ключового слова. Ключове слово – це обумовлена дослідником лексична одиниця, яка найбільш повно номінує досліджуваний концепт. В якості такого слова вибирається найбільш уживане найменування, досить узагальнене за своєю семантикою (середнього ступеня абстракції), бажано стилістично нейтральне слово – праця, доля, будинок, побут, щастя, жінка, чоловік, свобода тощо. Добре, якщо ключове слово при цьому виявляється багатозначним – ключові слова, які мають багато значень (що встановлюється за тлумачних словниками) одразу ж дають досліднику досить багатий матеріал для когнітивної інтерпретації. Зручніше вибирати субстантивну форму ключового слова, оскільки субстантивна форма забезпечує найбільш широкий номінативний охоплення денотата і дає можливість легше підбирати синоніми і антоніми.

Необхідно відзначити, що ключові слова є не у всіх концептів, їх функції можуть виконувати стійкі і фразеологічні словосполучення (наприклад, біла ворона, перша скрипка), концепт може не мати мовного позначення і може бути в такому випадку номінований розгорнутим словосполученням. Для дослідження лінгвістичних концептів, характерних для будь-якого стилю, жанру або окремого автора, вибір ключового слова може бути здійснений по частотності його вживання у відповідних текстах. У будь-якому випадку концепт повинен бути названий, інакше подальше його лінгвістичне дослідження виявиться неможливим.

Таким чином, основні методи дослідження концепту включають вибір всіх форм його реалізації або пошук і вербалізацію ключового слова. Саме до вибору такого слова слід поставитися найбільш відповідально.

Список використаних джерел

1. *Мовчан Л. М. Лінгвокогнітивний аналіз художнього тексту / Л. М. Мовчан // Актуальні проблеми філології та перекладознавства. - 2015. - Вип. 9. - С. 121-125.*

2. *Полюжин М. М. Сучасні методи концептуального аналізу / М. М. Полюжин // Проблеми романо-германської філології. Збірник наук. праць. – Ужгород: В-во ЗакДУ, 2010. – С. 3-10.*

Науковий керівник: проф. Чернюх Б. В.

Anastasiya Galyarnyk, Ivan Franko National University of Lviv

Speech acts in the Internet communication

In the 21st century communication has upgraded to a new level. The article analyzes the uniqueness of accomplishing the speech acts in the online spheres of our life and the key communicative failures online. Also the possible ways of misinterpretation in our daily life are presented.
Keywords: The Internet, speech acts, communication.

With the appearance of the Internet, our life and especially communication has become more accessible. But at the same time, there are multiple shortcomings connected with it.

We type our messages every day and sometimes do not even pay attention to misprints. Such a phenomenon is common in the posts on social media such as Twitter, Instagram and Facebook. Here is an example of Donald Trump's tweet: 'Despite the constant negative press covfefe' [2]. An unknown word 'covfefe' is a misspelled version of 'coverage'. In this case, the mistake is not so crucial, but it may cause misinterpretation.

Another common problem is the punctuation issue. One of the features of speech acts is the proper intonation, which is specified with the help of the punctuation marks in the written form. An example of the typical quotation is 'A woman, without her man, is nothing' or 'A woman: without her, man is nothing. These two statements have the same illocutionary force – their purpose is to inform the reader, but their meaning is totally different.

Shortening can also be a problem in formulating accurate speech acts. For instance, people are likely to shorten many common words for us even when it is not a private chat with another person, but as a 'wall' in Facebook wherein the information is visible to many other users. 'HB!' refers to the 'Happy Birthday!' which is the example of the speech act in the class of performatives. The matter that can arise in this case is that not everyone understands this abbreviation. In most cases, it will be explicable only to the young generation. It will be called the problem of intercultural communication, but it relates to the theory of speech acts. For instance, the 'CML' stands for the request 'call me later', while for those who work in the medical sphere, this abbreviation may mean 'Chronic myelogenous leukemia', a disease.

Furthermore, the utilization of speech acts in the offline world also deals with some specific strategies and methods of their performance. The performatives are the utterances we use every day and, accordingly, their expression has a variety of approaches. For instance, the most popular type of representative is an apology. In general, there are approximately five strategies how to perform this type of utterance:

- Giving a reason – 'I am sorry, I have overslept';
- Expression of regret – 'I apologize; I wish I had called you earlier';
- Taking the responsibility – 'I am sorry, I will change the purchase immediately';

- Offer of repair – ‘I apologize for this, what I could do for you?’;
- A promise of non-recurrence – ‘I am sorry; I will never again bother you’ [1; 219].

The matter here will not be a misunderstanding, but a wrong expression of these speech acts. Each detail is important while you are saying something because it may completely change the conversation's whole situation and your interaction with the listener. For example, the situation with the apologies might be the following: depending on the chosen strategy, the attitude towards you, the conversation, and the speaker's feeling will also change. In addition, a lot of people are talking about how they regret about something they have pronounced earlier. They wonder how the situation would have looked like, if they have said an apology without giving a reason, but with the indication of the offer or promise of non-recurrence.

To conclude, it is beneficial to learn the theory of speech acts and peculiarities of online communication.

Resources:

1. *Bayat, N. (2013). A Study on the use of Speech Acts. Procedia - Social and Behavioral Sciences, 70, 213–221. https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2013.01.057*
2. *Donald J. Trump [@realDonaldTrump] (May 30, 2017). "Despite the constant negative press covfefe" (Tweet). Archived from the original on May 31, 2017. Retrieved January 8, 2021 – via Twitter.*

Supervisor – Iryna Dilay

Yosyp Harayda
Université nationale Ivan Franko de Lviv, II-e année en maîtrise

Les moyens linguistiques de connotation péjorative de l’être humain

Les mots-clés : Connotation, dénotation, péjoratif, caractère, phraséologie, analyse, modification, genre, recours.

Tâche: Argumenter théoriquement le concept de « connotation péjorative »; identifier les principales valeurs contextuelles des situations péjoratives; examiner les stratégies des communicateurs dans les situations de communications péjoratives; établir les spécificités des vocables et la structure linguistique de leur langage.

On qualifie de **péjoratif**, en sémantique et en lexicologie, un mot ou une expression ayant une connotation négative, par laquelle le locuteur exprime désapprobation, dérision, mépris ou dégoût pour ce dont il parle [4]. Il existe différents procédés de formation de mots et d'expressions péjoratifs. Nombreux sont les mots intrinsèquement porteurs d'une nuance péjorative; il s'en crée constamment par l'usage de métaphores et de métonymies dévalorisantes. Parmi les innombrables exemples, on peut citer, s'agissant de caractériser une personne, l'assimilation à un animal (cf. animal, bête, brute, et tous les chien, vache, âne, poule, etc.).

De nombreux linguistes, écrivains et différents auteurs [1, 2] emploient et étudient le phénomène de la connotation (souvent au niveau de la langue parlée) autant sur le plan positif que négatif, sérieux ou comique, moralisant ou éducatif, sans oublier de constater

qu'il s'agit là d'un moyen efficace de caractériser avec affectivité tel ou autre objet (animé, inanimé), de leur donner une appréciation très souvent personnelle (subjective, objective) ou admise par la société.

Le caractère péjoratif d'un mot est susceptible d'évoluer au fil du temps. Il peut également varier selon le registre de langue. Des termes peuvent progressivement se charger d'un sens péjoratif au point d'amener leur remplacement dans le vocabulaire courant par un terme n'amenant pas de connotations déplaisantes.

Après avoir soumis à l'analyse les matériaux linguistiques, nous avons pu constater que parmis les moyens les plus productifs de connotation péjorative peuvent être cités *la suffixation* (moyen morphologique) et *les modifications affectives* (moyen sémantico-métaphorique).

La phraséologie française à sens péjoratif étant très riche, nous nous sommes proposé de ne considérer que les groupements phraséologiques dans lesquels figurent les noms d'animaux – les zoonymes, que nous avons choisis comme l'un des objets de notre recherche et que l'on rencontre également dans d'autres types de contextes appartenant à des genres littéraires différents (fables, proverbes). Ceci nous permettra de mener une certaine recherche comparative des moyens d'exprimer la péjoration que nous croyons les plus affectifs. La périphrase stylistique a souvent recours aux noms des animaux et à la nomination de leurs cris. Pour les noms d'animaux domestiques, les plus productifs [3] sont :

- âne : *Personne ignorante, à l'esprit borné* (syn. *idiot, imbécile*) (Larousse). Ex. du dictionnaire phraséologique: *Chercher son âne quand on est dessus* (на коні їди і коня шукає);

- bœuf : *Personne têtue, étonnante* (Larousse). Ex. du dictionnaire phraséologique: *Nez de bœuf* (упертий осел; бовдур);

- cochon : *Personne sale, dégoûtante* (Larousse). Ex. du dictionnaire phraséologique : *Tête de cochon* (уперта людина). NB : *Cochon* peut aussi être marqué positivement, mais rarement, comme dans *Amis comme cochons* (нерозлийвода, нерозлучні друзі);

- poule : *Épouse, maîtresse, femme légère* (Larousse). Ex. du dictionnaire phraséologique: *Cœur de poule* (боягуз, мокра курка);

Sources :

1. *Sauvageot A. Analyse du français parlé. – P. : Hachette, 1972.*
2. *Sauvageot A. Français écrit, français parlé. – P. : Larousse, 1962.*
3. *Мандзак І.А. Інтерверсивні метафоричні словосполучення. У зб.: Іноземна філологія. № 82/1986. – Львів: ЛНУ ім. Ів. Франка, 1986. – с. 92-99.*
4. *Larousse. Dictionnaire général pour la maîtrise de la langue française, la culture classique et contemporaine. – P. : Larousse, 1993. – 1700 p.*
5. *Dubois Jean et 5 aa. Dictionnaire de linguistique. – P : Libr. Larousse, 1973. – 516 p.*

I.A.Mandzak, dirigeant scientifique, maître de conférences

Гарасим Роксолана
Львівський національний університет
Імені Івана Франка
Факультет іноземних мов

SYNTACTIC PROCESSES OF ELLIPSIS AND EXTRAPOSITION IN ENGLISH

Abstract: *The paper investigates whether extraposition of relative clauses is phonologically conditioned. It examines extraposition in focus neutral sentences, in sentences with prosodically light constituents at the right periphery as well as in sentences with variable focus structure. Since these sentences induce different prosodic structures, it is expected that certain phonological constraints are violated by the canonical word order, which could be remedied by rightward movement. Also article focuses on the study of structural features of elliptical sentences in English.*

Key words: *syntactic construction, types of syntactic relations, ellipsis, omission of constructively obligatory elements, extraposition, relative clauses.*

Ellipsis is the omission of a word or words. It refers to constructions in which words are left out of a sentence but the sentence can still be understood. In modem prose ellipsis is used mainly in dialogues to reflect the natural omissions of oral colloquial speech. Speaking to someone we leave out words because they may be either mentally supplied from the preceding sentence or can be easily dispensed with thanks to the extralinguistic context.

Elliptical sentences may be used in one context together with nominative sentences, usually in descriptions of various kinds to convey vividness and emotional expressiveness. However, we should not confuse these two types of structurally incomplete sentences.

Unlike elliptical, nominative sentences comprise only one principal part, expressed by a noun. According to Yu.M.Skrebnev, they arouse in the mind of the hearer (reader) a more or less isolated image of the object, leaving in the background its interrelations with other objects.

Ellipsis saves the speaker from needless effort, spares his time, reduces redundancy of speech. Elliptical structures may also reveal such speakers' emotions as excitement, impatience, delight, etc. As a stylistic device, ellipsis is an effective means of protagonists' portrayal.

Extraposition is a construction in which a clause that acts as a subject is moved to the end of the sentence and replaced by dummy *it* in the initial position. Also known as *rightward movement*. Extraposition occurs frequently in English and related languages. In certain cases, extraposition of a modifying clause is prohibited. In other cases, with a small set of verbs (including *appear*, *happen*, and *seem*), extraposition is obligatory. An *extraposed subject* is sometimes called a *postponed subject*.

The extraposed constituent is separated from its governor by one or more words that dominate its governor. Two types of extraposition are acknowledged in theoretical syntax: standard cases where extraposition is optional and *it*-extraposition where extraposition is obligatory. Extraposition is motivated in part by a desire to reduce center embedding by increasing right-branching and thus easing processing, center-embedded structures being more difficult to process.

The importance of these constructions, even in simplified subsets of natural language, such as those used in database interfaces, suggests that a grammar formalism should be

able to express them in a clear and concise manner. This is the purpose of extraposition grammars.

Thus, ellipsis and extraposition, associated with the variation of sentence units in speech, is one of the active syntactic processes, characterized by ambiguity and sometimes contradiction in its definition in modern linguistic studies. In one case it acts as the omission of a part of a sentence, in which this part is clear from the context, and in another - as a phenomenon expressed in the nonverbalization of certain language units in the speech chain.

References

1. Gazdar, G. English as a Context-Free Language/ G. Gazdan. - School of Social Sciences, University of Sussex, April, 1979
2. Guéron, J. and R. Extraposition and Logical Form/ J and R. Guéron.- Linguistic Inquiry 15, May 1984
3. Munn, Alan B.Topics in the syntax and semantics of coordinate structures/ A.B.Munn.- University of Maryland: PhD thesis, 1993.
4. Swan M. Practical English Usage / M. Swan. - Oxford: Univ. Press, 2010
5. Van Craenenbroeck, Jeroen, and Jason Merchant. Elllipsis phenomena. In The Cambridge handbook of generative syntax, ed. Marcel Den Dikken. - Cambridge University Press, 2013

Доц. Дейчаківська Олександра Володимирівна

Гвоздик Ірина, кафедра англійської мови та літератури

COGNITIVE MODELS OF MASS MEDIA COVERAGE OF BREXIT PROCESS IN THE UNITED KINGDOM (BASED ON THE MATERIALS OF BRITISH PRESS).

This abstract is devoted to the study of the cognitive patterns of linguistic realization of mass media coverage of Brexit process. The language provides an opportunity to discover what people's conceptual system is like. The Brexit has become a turning point in British history that divided the life into "before" and "after" and the way British people express their opinions on this national phenomenon presents a peek into their conceptual system.

Key words: Brexit, cognitive modeling, conceptual metaphors, British press

The United Kingdom's withdrawal from the EU has been extensively discussed in the whole world community in the recent years. Brexit impacted the whole world changing the way people live, work and travel as well as it shook the world standing of Britain leaving lots of things in the fog of uncertainty. An infinite variety of opinions on Brexit flow are presented in the British press and this enables us to trace the way Brexit is perceived in mind through examining the conceptual metaphors that are used in mass media discourse.

Metaphors are quite common in our everyday language and we use them perhaps even without realizing it and this is the language that serves us as a source of evidence for what our conceptual system is like [2, p.3]. Language offers a window into cognitive function, providing insights into the nature, structure and organization of thoughts and ideas [3, p.5]. According to G. Lakoff, metaphors are not just figures of speech, but modes of thought: we understand abstract concepts in our mind through more concrete concepts with which we have experience in real life [1, p.7].

In mass media the situation looks exactly the same: politicians and journalists extensively use conceptual metaphors when expressing their opinions on some matter and this enables us to explore the way many important issues are cognitively modeled, in our case Brexit.

The following methods of scientific research are applied in this study: the stylistic and conceptual analysis, the general scientific methods of generalization and comparison.

The articles of British broadsheet newspapers, namely 'The Daily Telegraph", "The Independent" and "The Guardian" have been chosen as the material of this research. Their political orientation gives an opportunity to trace possible differences in cognitive modeling of Brexit at different periods of time.

Through analyzing the newspapers mentioned above the following conceptual metaphors were discovered: Brexit is a DISEASE, Brexit is a WAR, Brexit is a NATURAL CALAMITY, Brexit is a DRAMA, Brexit is a DIVORCE, Brexit is a JOURNEY, Brexit is a TRIUMPH.

At this stage of research prevailing tendencies towards perception of Brexit as a disease and Brexit as a war have been observed. In the examined discourse Britain 'suffers' , the country needs to be 'cured', the words such as 'paralysis', 'fever' , 'shock' are also not a rarity. The words such as 'fight', 'allies', 'plot', 'war' clearly imply the military context. All of the three newspapers resort to these conceptual metaphors, however the way they feature them differs. "The Guardian" and "The Independent" aim at conveying dramatic effect to show the pernicious impact of Brexit on the country and the lives of British people, whereas "The Daily Telegraph" uses the following metaphors mainly in the context of debunking concerns and creating image of a noble war for independence. This could be explained by its pro-Brexit orientation.

To sum up, metaphors serve as a valuable source for revealing the conceptual organization of our thoughts. We can trace the nature of conceptual organization of ideas through examining and analyzing the language. The Brexit topic is of great importance due to its broad impact on the world as well as its prominent role in the life and culture of British people. The language people use while expressing their opinion on this matter gives us the opportunity to trace and analyze the way people conceptualize Brexit which, in its turn, will give us a better understanding of their personal attitude towards this national phenomenon. At this stage of the research a difference between cognitive modeling of Brexit by the

Conservative party and by the Labour party could be traced due to their initial stance on this matter.

Список використаних джерел

1. The Contemporary Theory of Metaphor George Lakoff [Electronic resource]. – Retrieved from: https://terpconnect.umd.edu/~israel/lakoff-ConTheorMetaphor.pdf

2. Lakoff G., Johnson M. "Metaphors we live by" – The University of Chicago Press, 1980. – 241 p.

3.Vyvyan Evans and Melanie Green, Cognitive Linguistics: An Introduction. Routledge, 2006. –812 p.

Науковий керівник - доц. Гураль Оксана Юріївна

Оксана Гернович
Кафедра класичної філології

ВАЛЕНТНІ ВЛАСТИВОСТІ ДІЄСЛІВ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ

Анотація: *У сучасній лінгвістиці, серед іншого, важливу роль відіграє семантика, зокрема – категоризація лексем за лексико-семантичними полями і групами. Робота присвячена аналізу валентних властивостей дієслів у лексико-семантичному полі. Встановлено головні характеристики валентності та особливості валентності дієслова.*
Ключові слова: *валентність, дієслово, семантика, лексико-семантичне поле*

Oksana Hernovych
Department of Classical Philology

VALENT PROPERTIES OF VERBS OF THE LEXICAL-SEMANTIC FIELD

Abstract: *In modern linguistics, semantics, among other things, plays an important role, in particular – the categorization of lexemes by lexical-semantic fields and groups. The work is devoted to the analysis of valence properties of verbs in a lexical-semantic field. The main characteristics of valence and features of the valence of a verb are researched.*
Keywords: valence, verb, semantics, lexical-semantic field

Одним із чільних напрямків сучасного мовознавства виступає семантика. Дослідження і вміння виділити і розрізнити особливості значення слів – це те, з чого лінгвістика починалася і чим живе досі.

Темою нашої роботи є валентні особливості дієслів різних лексико-семантичних полів. Ця робота є частиною ширшого дослідження авторки, присвяченого вивченню ЛСП волевиявлення у латинській мові. Метою роботи є аналіз властивостей лексичної валентності в цілому та дієслівної валентності зокрема. Стала популярність семантики як частини мовознавчої науки і незначна кількість досліджень з теми дозволяють говорити про актуальність нашої роботи.

Побудова речень, крім спеціальних законів синтаксису, залежить від можливості сполучення лексичних одиниць між собою, а остання відображає їх семантико-лексичну вибірність. Таким чином, характеристика синтаксичних одиниць зв’язана з проблемою валентності, яка представляє собою точку перетину синтаксису та лексичної семантики. [Струк, 1980, с. 67]. Р. Дудок, посилаючись на роботу С. Кацнельсона «Содержание слова, значение и обозначение» визначає валентність, як “здатність слова певним чином реалізуватися у реченні і вступати в певні комбінації з іншими словами [Дудок 2009, с.167].

Валентність має комплексний характер: вона проявляється як на синтаксичному, так і на логіко-семантичному рівні. Синтаксична валентність – це потенційна сполучуваність повнозначного слова будь – якої частини мови з словом або словами, що належать до тієї чи іншої частини мови. Синтаксична валентність розглядає облігаторне або факультативне заповнення відкритих позицій, кількісно і якісно визначених носієм валентності [Струк.1980, с. 68]. Вичерпний інвентар валентностей за роботами Ю. Д. Апресяна та І. А. Мельчук подає І. Романюк. [Романюк 2010, с. 72].

Для структурної організації речення особливе значення має валентність дієслів. Дієслівне речення завжди співвідноситься з якою-небудь ситуацією, учасниками якої є партиципіанти (особи, предмети тощо) Кожному партиципіанту може відповідати актант член – речення, що називає даного учасника ситуації.

Отже, валентність – одна із основних властивостей слова, у тому числі – і дієслів.

Список використаних джерел

1. Дудок Р. І. Проблема значення та смислу терміна в гуманітарних науках. Роман Дудок. – Львів: ВЦ ЛНУ Імені Івана Франка, 2009. –298с.
2. Романюк І. Перехідність і валентність префіксальних дієслів у пізній латині / Ірина Романюк // Іноземна філологія. – 2010. – Вип. 122. – с. 71 – 77.
3. Струк. Т.М. До питання синтансичного поля / Т.М. Струк // Іноземна філологія. – 1980. – Вип. 59. с. 65 – 70.

Науковий керівник
Домбровський Р.О.

Гінда Христина
Студентка V курсу
Факультет іноземних мов
Львівський національний університет імені Івана Франка

Lexical acquisition and passive vocabulary in online lexical proficiency measurements

Modern processes of globalization at all levels of social interaction and the development of communication channels require the formation of a language of international communication in society. Each person has a certain vocabulary that he/she uses when communicating. Active vocabulary includes the words you use in your speech or writing.

Key words: active and passive vocabulary, process of study languages, the methodology of formation lexical competence,language testing.

Passive vocabulary includes those words that you learn while working with words, understand them, but cannot yet use in your everyday speech. For example, you can find frequent use of the word "talk" - in the active vocabulary. In the passive vocabulary there is the word "chat", but it is rarely used.

The object of the study is the process of foreign language learning.

The subject of the research is the methodology of forming English-language lexical competence by means of dynamic assessment.

The aim of the research is to theoretically substantiate and experimentally verify the methodology of formation of English lexical competence by means of dynamic assessment.

This phenomenon is observed not only in English, but also in other languages. There are seldom used (passive) words and frequently used (active) words. Words can go from active to passive if you don't use it, and vice versa, from passive to active if you start using it quite often.
Each student's level of knowledge also determines his or her vocabulary. The more words he has in his active vocabulary, the better and more varied his speech will be.

Active vocabulary is all the words that a person can freely use in oral and written speech. Passive vocabulary is all the words that a person recognizes by hearing and reading, but does not use them in spontaneous speech, neither in speech nor in writing.

Both vocabularies are extremely important for effective communication, because the active vocabulary allows you to express your thoughts competently, while the passive one allows you to understand the statements of other people without much difficulty, to develop semantic guesswork, even when communicating on completely new, unfamiliar topics.

In the end, I would like to note and remember the most important rule - it is interval repetition.

Everyone knows the words they have memorized emotionally and never forgets them. Draw parallels and learn new words associatively. This will increase the chances that if the word is an asset, it will never leave it, and you will be able to use it in any situation on full automatic.

Список джерел

1. Bachman L. Fundamental Considerations in Language Testing. Oxford: Oxford University Press, 1990.
2. Lewis M. The lexical approach: the state of ELT and the way forward. Hove, England: Language Teaching Publications, 1993.

3. Sternberg R.J., Grigorenko E.L. Dynamic Testing: The Nature of Measurement of Learning Potential. Cambridge University Press, 2002. – 232p.

Academic advisor : Bilynsky M.E.

Nadiia Holovanova

Ivan Franko National University of Lviv

CONTRASTIVE ANALYSIS OF NEWS ARTICLES PUBLISHED IN UKRAINIAN AND THEIR TRANSLATIONS INTO ENGLISH. WAYS OF THEIR RENDERING

The article dwells upon journalistic translation. It discovers what news are relevant for foreign audience by analyzing topics which were translated. Moreover, it shows whether the translations are adequate and unbiased.

Key words: contrastive analysis, journalistic translation, omission, addition, substitution

КОНТРАСТИВНИЙ АНАЛІЗ НОВИН, ОПУБЛІКОВАНИХ УКРАЇНСЬКОЮ ТА ЇХНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ НА АНГЛІЙСЬКУ. СПОСОБИ ПЕРЕКЛАДУ ТАКИХ СТАТЕЙ

У статті розповідається про журналістський переклад. На основі аналізу тем, які перекладають англійською, вона показує, які новини актуальні для іноземних читачів. Стаття також демонструє чи переклад можна вважати адекватним і неупередженим.

Ключові слова: контрастивний аналіз, журналістський переклад, вилучення, додавання, заміщення

We live in the age when it is difficult to remain separated from what is going on in the world. We are surrounded by information, news and live broadcasts. We get to know about everything instantly and may rely on various sources. It has become easier to check what we hear or read comparing it with other news issues on the same topic. It is easier to differentiate trustworthy sources from biased ones. There is no doubt that it is not so easy to influence a society which does not trust everything it is told.

A sphere which is quite frequently manipulated is political news. As they are of international value, they are translated into different languages. It is extremely important to render them in an adequate, but at the same time understandable, way.

The contrastive analysis of news articles of Interfax in Ukrainian and their translations into English was conducted in order to discover similarities and differences in their content. Journalistic translation and its specifics were defined in the article [2]. It was observed what articles had been translated into English and what topics were of the main interest. Contrastive analysis of news articles in English and in Ukrainian was conducted to specify similarities and differences between them. It was observed whether there were any ideological divergences between the original and the target text.

The samples were analyzed from the point of view of their content and ideological adequacy. It was also discovered what were the ways of rendering news articles (omission, addition and substitution) [1].

References

1. *Esperanca Bielsa, Susan Bassnett. Translation in Global News, 1st edition, 2008*

2. *Roberto A. Valdeóna. Fifteen years of journalistic translation research and more, Perspectives: Studies in Translatology, 2015/ Vol. 23, No. 4, pp. 634–662*

Kamyanets A. B., Associate Professor

Holovko Sofia

Ivan Franko National University of Lviv

Localization and translation of foreign websites in Ukraine

The technology of the 2000s, thanks to a wide broadband Internet connection, made everything fit everyone's devices. In this study, localization for websites was considered as a side effect of globalization. With the expansion of broadband Internet connectivity, digital products are becoming more and more important, and moreover, this rapid growth is accelerating with changing investments. In such an ecosystem, it would not be surprising for content and entertainment businesses to move to the Internet and mobile networks. In addition, with the evolution of the Internet, the whole world has become one nation, which is rapidly stimulating the process of globalization.

Localization of web text is considered a very complex activity, because when translating Internet text from one language to another localizers - translators in addition to lexical, grammatical and syntactic transformations take into account other cultural - specific features. Translators pay special attention to traditional, national, social, political, ethical, moral, religious and psychological features of a particular linguistic type, take into account the stereotypes of behavior of a particular audience. The fact that the thematic structure of the Internet text is culturally specific is also important. The content of a web page is a kind of mirror that reflects the mentality of a particular country.

Key words: localization , website, language, globalization.

Технологія 2000-х років завдяки широкому широкосмуговому підключенню до Інтернету змусила все підходити до пристроїв кожного. У цьому дослідженні, як побічний ефект глобалізації, було розглянуто локалізацію для веб-сайтів. З розширенням широкосмугового з’єднання з Інтернетом цифрові продукти набувають все більшого і більшого значення, і більше того, це стрімке зростання має все більше прискорення з мінливими інвестиціями. В такій екосистемі не було б дивним перехід контент-та розважального бізнесу в Інтернет та мобільні мережі. Крім того, з еволюцією Інтернету весь світ став однією нацією, яка стрімко стимулює процес глобалізації.

Локалізація веб-тексту вважається дуже складними видом діяльності, тому що при перекладі інтернет-тексту з однієї мови на іншу локалізатори - перекладачі крім лексичних, граматичних і синтаксичних трансформацій враховують і інші культурно - специфічні особливості. Перекладачі приділяють особливу увагу традиційним, національних, соціальних, політичних, етичних, моральних, релігійних і психологічним особливостям певного лінгвотопа, враховують стереотипи поведінки конкретної аудиторії. Важливим є і той факт, що тематична структура інтернеттекста культурно специфічна. Контент веб-сторінки - свого роду дзеркало, в якому відбивається менталітет конкретної країни.

Reference sources

- Engelbart, D.C. A conceptual framework for the augmentation of man's intellect // Vol.1 – Washington D.C., 1963
- Jenny Williams and Andrew Chesterman, The Map: A Beginner's Guide to Doing Research in Translation Studies. – Dublin, 2002 – Ch. 4 – P. 7
- Sandrini Peter Localization and Translation. – Vienna, 2008. – P. 2-4
- Ашманова И.С., Иванова А.А. Оптимизация и продвижение сайтов в поисковых системах. – Питер, 2009.
- В. Л. Эпштейн Гипертекст – новая парадигма информатики. – М., 1991. – С. 3–16

Yulia Nanyak

Анастасія Горошко
Львівський національний університет імені Івана Франка

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМІВ У СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНІЙ ЛЕКСИЦІ

У дослідженні здійснено аналіз теоретичних концепцій, релевантних для нашого дослідження та уточнено поняттєвий апарат, що складає його основну теоретичну базу, розглянуто різні підходи до визначення терміну інтернаціоналізм. Запропоновано власне визначення інтернаціоналізму, яке базується на спільності структурних ознак, семантики та функціонування інтернаціоналізмів, розглянуто і систематизовано наявні класифікації суспільно-політичних інтернаціоналізмів, охарактеризовано інтерлексеми серед них.

Ключові слова: інтернаціоналізм, інтерлексема, теоретична концепція, суспільно-політична класифікація.

Anastasiya Horoshko
Ivan Franko National University of Lviv

THEORETICAL FUNDAMENTALS OF THE RESEARCH OF INTERNATIONALISMS IN THE SOCIO-POLITICAL VOCABULARY

The study analyzes the theoretical concepts relevant to our study and clarifies the conceptual apparatus that makes up its main theoretical basis, considers different approaches to defining the term internationalism. The own definition of internationalism, which is based on the commonality of structural features, semantics and functioning of internationalisms, is proposed, the existing classifications of socio-political internationalisms are considered and systematized, interlexemes among them are characterized.

Key words: internationalism, interlexeme, theoretical concept, socio-political classification.

У дослідженні акцентовано увагу на хибному ототожненні термінів *запозичення* й *інтернаціоналізм*. Хоча інтернаціональне слово проникає в мови в результаті запозичення і є запозиченням, проте будь-яке запозичення не можна назвати інтернаціональним. Оскільки пласт запозиченої лексики включає інтернаціоналізми, то поняття ,,запозичення" ширше від поняття ,,інтернаціоналізм". Проте інтернаціоналізми відрізняються більшим ареалом поширення, тобто характеризуються проникненням у більшу кількість мов [3, с. 124].

З опертям на той факт, що для позначення інтернаціональних слів нерідко застосовують терміни з різним семантичним наповненням, не тотожним характером лексичних і граматичних контекстів, а іноді й псевдоінтернаціоналізми (,,фальшиві друзі перекладача"), до повних інтернаціоналізмів відносимо лексичні одиниці, які

вживаються у двох і більше споріднених та неспоріднених мовах з однаковим значенням. Псевдоінтернаціоналізми – це лексичні одиниці, які мають однакову або майже однакову форму і вживаються у близько- і віддалено споріднених мовах із різним планом змісту. Вони є потенційним джерелом інтерференційних помилок, які з'являються при неповному або поверхневому аналізі спільних і відмінних рис лексичних одиниць зіставлюваних мов [1, с. 12].

Досліджуючи мовну інтернаціоналізацію, було систематизовано в суцільну типологію такі, вже відомі, класифікації інтернаціональних мовних одиниць: 1) структурно-семантичну класифікацію; 2) тематико-предметну класифікацію; 3) класифікацію за сферою вживання; 4) класифікацію за принципом умотивованості, 5) перекладацьку класифікацію інтернаціоналізмів, 6) класифікацію за способом запозичення.

У результаті проведеного аналізу наукового доробку попередників та зіставлюваного фактичного матеріалу було встановлено, що найважливішими причинами появи інтернаціоналізмів у досліджуваних мовах є такі: мовні контакти, наявність мовної лакуни або потреба уточнення існуючого явища в мові-реципієнті, спрощення та уніфікація складу мови під впливом сучасної загальномовної тенденції до економії мовних засобів [2, С. 3 – 6].

Було розглянуто і систематизовано в єдину типологію такі класифікації суспільно-політичних інтернаціоналізмів: 1) структурно-семантичну класифікацію; 2) тематико-предметну класифікацію; 3) класифікацію за побутовою сферою вживання; 4) класифікацію за принципом умотивованості, 5) перекладацьку класифікацію інтернаціоналізмів, 6) класифікацію за способом запозичення; 7) класифікацію за структурою (одно- та багатоскладові інтернаціоналізми); 8) класифікацію за сферою вживання; 9) класифікацію за ознакою моно- / полісемічності інтернаціоналізмів.

Підсумовуючи теоретичні засади нашого дослідження, були визначені принципи систематизації аналізованого матеріалу, розглянуто суспільно-поілтичну інтернаціональну лексику як специфічний лексико-семантичний клас слів, систематизовано інтернаціоналізми в мові у вигляді функціонально-семантичного поля, яке має сегментно-ярусну структуру.

Список використаних джерел

1. *Косенко Е.И. Лексико-грамматическое освоение интернациональных терминов в русском языке XVIII века: автореф. дис.. канд. филол. наук / Е.И. Косенко. – Махачкала, 2004. – 23 с.*
2. *Лук'яненко С.С. Тематичні групи соціально-політичних номенів української мови (історія та сучасний стан)/ С.С. Лук'яненко // Вісник Харківського Національного університету. – Сер.: „Філологія". – Харків: ХНУ, 2007. – Вип. № 50. – С.3-6.*
3. *Уфимцева А.А. Лексическое значение. Принцип семиологического описания лексики. / А.А. Уфимцева. – М.: Знание, 1986. – 240 с.*

Татаровська Олеся Василівна
Доцент кафедри англійської філології
Львівський національний університет імені Івана Франка

Анастасія Горошко
Львівський національний університет імені Івана Франка

ВІДНОСНА СЕМАНТИЧНА СПІЛЬНІСТЬ

У лінгвістиці прийнято говорити про відносно повну семантичну спільність та неповну (часткову) семантичну спільність. Відносно повна семантична спільність характерна для моносемантів та кількох полісемантів з незначними структурними відмінностями, а неповна семантична спільність зустрічається в аналізі полісемічних суспільно-політичних інтернаціоналізмів. Неповну семантичну спільність можна умовно поділити на два види: відношення включення та відношення перетину. У дослідженні трапляються обидва різновиди відношень внаслідок зіставлення семантичного змісту слів трьох мов та у зв'язку з розбіжністю семантичних структур полісемантичних тріад. Відношення включення притаманні для інтернаціоналізмів із семантичними структурами, які містять не більше одного ЛСВ (лексико-семантичний відповідник), а відношення перетину – для полісемантів зі збігом структури чи з незначними відмінностями в структурі.

Ключові слова: семантична спільність, інтернаціоналізм, полісеманти, моносеманти, ЛСВ.

Anastasiya Horoshko
Ivan Franko National University of Lviv

RELATIVE SEMANTIC COMMONALITY

In linguistics it is customary to speak of a relatively complete semantic commonality and an incomplete (partial) semantic commonality. Relatively complete semantic commonality is characteristic of monosemantic units and several polysemantic units with insignificant structural differences, and incomplete semantic commonality is found in the analysis of polysemic socio-political internationalisms. Incomplete semantic commonality can be subdivided into two types: those of inclosure and those of intersection. In the study, both types of relationships occur due to the comparison of the semantic meaning of words in two languages and due to the discrepancy between the semantic structures of polysemantic diads. Inclosure relations are characteristic of internationalisms with semantic structures that contain no more than one LSC (lexico-semantic correspondence), and the intersection ratio is characteristic of polysemantic units with a similar structure or with slight differences in structure.

Key words: semantic commonality, internationalism, polysemantic units, monosemantic units, LSC.

Варто зупинитись на явищі *лексико-семантичної спільності*, яка проявляється в тому, що слова одного класу називають однорідні явища [123, с. 232-233].

М. Бакійа (Mohamed Bakillah) досліджував семантичну спільність двох концептів або в лоні єдиної концептуальної ієрархії, або між двома концептами, що належать до двох різних концептуальних ієрархій. Семантична спільність вказує на наявність значної кількості спільних елементів у двох концептах. [252, с. 1].

Лексико-семантичну спільність дослідив В.В. Акуленко. Автор розглядав сучасні мовні ситуації з погляду білінгвізму чи багатомовності, що стикаються із синтагматичністю значення слів, що, у свою чергу, дозволяє легко зрозуміти інтернаціоналізми завдяки універсальності семантичного ядра двох чи більше мов.

У зіставленні синтагматичних значень інтернаціоналізмів, В.В. Акуленко вказує на наявність повного чи часткового збігу значень, що вказує на відносність чи повну невідповідність значень (хибна спільність) [5, с. 116]. Згідно з даним твердженням, інтернаціоналізми вважаються міжмовними синонімами та квазісинонімами („ідеографічні синоніми"). Так, на інтернаціоналізми *біографія* (укр.) – *biography* (англ.) з абсолютною семантичною ідентичністю не вплине додавання міжнародної префіксальної морфеми *авто*-, тобто тріада інтернаціоналізмів *автобіографія* (укр.) –*autobiography* (англ.) залишиться зрозумілою в мовному контексті.

Визначаючи відносно повну семантичну спільність А.І. Едличко додає, що детальний розгляд національно-культурного аспекту, започаткований Є.М. Верещагіним та В.Г. Костомаровим, не дозволяє робити категоричні заяви про наявність лексико-семантичної еквівалентності слів різних мов і наголошує на необхідності надання семантичній еквівалентності долі умовності [76, с.10].

Неповна семантична спільність (за В.В. Акуленком „міжмовна квазісинонімічність") спостерігається у полісемантичних інтернаціоналізмах. Наприклад, *амністія* (укр.) –*amnesty , -ties* (англ.) в українській та англійській мовах означає „здійснюване актом верховної влади часткове або повне звільнення засуджених від кари" [Longman], [АТСУМ]. В англійській мові *amnesty* має кілька додаткових смислів: „1) період, протягом якого правопорушникам дозволено визнати свій злочин без страху судового переслідування; 2) ігнорування чи прощення провини" [Longman].

Тож, збіг значень в кількох мовах, міжнародний характер реалії чи явища можуть свідчити про повну семантичну спільність найменувань. Невідповідність значення полісемантичних інтернаціоналізмів вказує на явище псевдоінтернаціоналізації. У більшості випадків деякі значення полісемічного інтернаціоналізму все ж збігаються в інших мовах, однак спостерігається також відсутність значення (безеквівалентність) чи специфічне вживання одного з елементів полісеманта, як-от: відповідник до укр. *агресія* „неспровокований збройний напад однієї держави на іншу з метою загарбання її території, ліквідації або обмеження її незалежності" [АТСУМ] в англійській мові має додаткове значення зі сфери психології, пор. англ. *aggression* „вороже деструктивне ставлення чи поведінка" [Longman].

Список використаних джерел

1. Акуленко В.В. Лексические интернационализмы: итоги, перспективы, методы исследования / Акуленко В.В. // Интернациональные элементы в лексике и терминологии. – Харьков: Издательство Харьковского университета, 1980. – С. 10-42.

2. Едличко А.И. Семантика политических интерлексем в статистике и динамике (на материале русского, немецкого и английского языков): автореф. дис. на соискание науч. степени канд. филол. наук: спец.: 10.02.20 „Сравнительно-историческое, типологическое и сопоставительное языкознание" / А.И. Едличко. – Владивосток, 2009. – 20 с.

3. Кочерган М.П. Вступ до мовознавства / М. П. Кочерган. – К.: Видавничий Центр „Академія", 2004. – 368 с.

4. Bakillah Mohamed. Développement d'une approche géosémantique intégrée pour ajuster les résultats des requêtes spatiotemporelles dans les bases de données géospatiales multidimensionnelles évolutives / M. Bakillah. [Електронний ресурс] – http://theses.ulaval.ca/archimede/fichiers/24136/ch03.html#d0e536

Список лексикографічних джерел

1. АТСУМ: Академічний тлумачний словник української мови (1970-1980) [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://sum.in.ua/
2. Longman Dictionary of Contemporary English / [editors Chris Fox, Rosalind Combley]. – New York: Pearson Education, 2014. – 2224 p.

Татаровська Олеся Василівна
Доцент кафедри англійської філології
Львівський національний університет імені Івана Франка

Гречина Крістіна, студентка групи ІНФ-41 кафедри французької філології факультету іноземних мов Львівського національного університету імені Івана Франка

LE RETARDEMENT DANS UN TEXTE LITTÉRAIRE

L'explication du terme « retardement » ; le retardement dans un texte littéraire, ses modes d'expression, les effets produits.

Mots-clés : le retardement, le texte littéraire, les ruptures de chaîne linéaires, ralentissement du récit.

Le phénomène du retardement dans un texte littéraire est considéré comme moyen de composition syntaxique et lexico-stylistique. Utilisé dans le discours quotidien le retardement est largement présent dans les textes littéraires.

Nous proposons une approche systémique à l'égard du phénomène du retardement dans un texte littéraire, ses modes d'expression, ses variétés et effets produits basés sur le roman de Marc Lévy « Et si c'était vrai ... ? ».

Ayant étudié des ouvrages de linguistes français et ukrainiens, nous pouvons définir le retardement comme moyen de ralentissement du récit qui introduit une information supplémentaire dans un texte littéraire. Bernard Dupriez n'utilise pas le terme «le retardement», mais il insère la même signification au terme «rythme de l'action, rythme du récit» en parlant de « la pause descriptive ou explicative où la relation et l'action sont suspendues ». [1, p.1, 10]

Parmi les linguistes ukrainiens ce sont I. Katchurovsky et H. Kost qui ont proposé leur analyse du retardement. I. Katchurovsky le détermine comme le retard du développement d'une action dans une intrigue réalisée principalement par des digressions [4, p. 106]. H.Kost propose différents niveaux de la présentation de retardement dans un texte littéraire: le niveau du vocabulaire, le niveau de la syntaxe, le niveau de la stylistique, le niveau de la structure du texte [5, p.57].

Ainsi, le retardement peut être présenté par un ensemble de moyens linguo-stylistiques.

1. *Dupriez B. Gradus. Les procédés littéraires (Dictionnaire). Union générale d'Editions. 1984. - 543 c.*
2. *Kost Hanna 2018, «La stratégie de retardement dans la perspective narrative» [in:] Orbis linguarum. Vol. 50. En quête de sens. Neisse Verlag&Oficyna Wydawnicza ATUT. Dresden-Wroclaw. – P.389-399.*
3. *Kost Hanna « La stylistique française », Lviv, 2018 – 262 p.*
4. *Качуровський Ігор « Основи аналізу мовних форм. Фігури і тропи. » — С. 106*
5. *Кость Ганна « До питання вираження Ретардації в художньому тексті », Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету, с. 57*

Науковий керівник: Кость Ганна Мирославівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри французької філології факультету іноземних мов Львівського національного університету імені Івана Франка

Надія Григорців
Львівський національний університет імені Івана Франка

ФУНКЦІЇ ЯПОНСЬКИХ РЕАЛІЙ У РОМАНІ "МЕМУАРИ ГЕЙШІ" АРТУРА ҐОЛДЕНА ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ВІДТВОРЕННЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ ДАР'Ї ОСТРОВСЬКОЇ

Анотація. *Робота присвячена дослідженню особливостей функціонування японських реалій в художньому тексті, а саме, в романі Артура Ґолдена "Мемуари гейші", та відтворення даних реалій в українському перекладі. Перелічено вчених, які працювали з поняттям "реалія", запропоновано аналіз низки підходів до визначення даного поняття та подано класифікації реалій в історико-семантичному та структурному планах. Описано методи дослідження: метод узагальнення (відтворення функціональних особливостей японських реалій в українському перекладі роману "Мемуари гейші"), якісно-описовий та зіставний методи аналізу.*

Ключові слова: *реалія, японська культура, узагальнення, якісно-описовий метод, зіставний метод аналізу.*

Nadiia Hyhortsiv
Ivan Franko National University of Lviv

FUNCTIONS OF JAPANESE REALIA IN ARTHUR GOLDEN'S NOVEL 'MEMOIRS OF A GEISHA 'AND SPECIFICITIES OF THEIR REPRODUCTION IN THE UKRAINIAN TRANSLATION BY DARYA OSTROVSKA

Abstract. *The work focuses on the study of the Japanese realia's functional peculiarities in the literary text, namely, in Arthur Golden's novel "Memoirs of a Geisha", and the reproduction of these realia in the Ukrainian translation. Researchers who have worked with the concept of "realia" are listed, various approaches to the definition of this concept are suggested for discussion and classifications in historical, semantic and structural terms are provided. The methods of the research, such as the method of generalization (reproduction of functional features of Japanese realia in the Ukrainian translation of the novel "Memoirs of a Geisha"), qualitative-descriptive, and comparative methods of analysis are made use of.*

Keywords: *realia, Japanese culture, generalization, qualitative-descriptive method, comparative method.*

The phenomenon of a realia is of great complexity in the translation studies. Prof. R. Zorivchak defines realia as mono- or polilexemic units whose lexical meaning includes a traditionally established complex of ethnocultural information which is alien to the objective reality of the target language and which is actualized only within the limits of a binary opposition. [1] The concept of realia can be viewed as a cultural peculiarity deciphered only within the culture it resides in. Thus, the phenomenon is alien within other languages and creates a difficulty for translators. The researchers give much thought to this linguistic phenomenon and propose various ways to solve this problem while translating a literary work into another language. For example, translators can opt for footnotes as an alternative which gives more information on the issue in question. In the novel, the author perceives himself double fold - both as a bearer of the Japanese culture and a writer since he never provides any explanation to the realia in the text, thus, viewing them as general knowledge for average readers. However, in the Ukrainian translation, combined renomination turns out to be the main way of rendering Japanese realia into the target language:

The broad **obi** tied around her middle was orange and yellow [4].	Широкий **пояс обі**, зав'язаний посередині, був помаранчевого та жовтого кольорів [3]. З приміткою: жіночий японський пояс.

The original does not provide any information as for what is 'obi'; however, the Ukrainian translator not only explains it by adding 'пояс' at the beginning, which was not indicated in the original but also adds a footnote to give more explanation to this object of the Japanese geisha culture.

The functions realia perform in the novel are of a great importance as well. Realia help readers become familiar with the history, culture, and nationalities referred to in the text. In the novel genre, realia act as a link between all the events depicted in the literary work. They help the reader to immerse themselves in the culture of a foreign country, to see the close connection between historical and cultural backgrounds, to trace the thoughts of the heroes. Thus, the following functions can be defined: the function of recreating a national tint and historical spirit, the function of aestheticization of household parts, symbolic function, foreign culture marker function, etc. [2]

Conclusion. Realia are very perplexing phenomena which can be rendered into target cultures in a number of ways. Their cultural significance is of great importance to both, the source culture and the target culture, as they're passing on their heritage.

References

Theoretical sources:

1. *Зорівчак Р. П. Реалія і переклад (на матеріалі англомовних перекладів української прози) / Р. П. Зорівчак. – Львів : Видавництво Львівського університету, 1989. – 215с.*
2. *Фененко Н.А. Язык реалий и реалии языка / Наталья Александровна Фененко. – Воронеж: ВГУ, 2001. – 139 с.*

Literary sources:

3. *Мемуари гейші : роман / Артур* Ґолден ; перекл. з англ. Д. Островської. *– Харків : Книжковий Клуб "Клуб Сімейного Дозвілля", 2018. – 560 с.*
4. *Golden A. Memoirs of Geisha : A Novel / Arthur Golden – New York : Vintage Books, 1999. – 448 p.*

Scholarly Supervisor
O.O. Molchko
Associate Professor

Грудзевич Мар'яна
Львівський національний університет імені Івана Франка

Особливості емоційної комунікації крізь призму англійської традиційної колискової

У статті досліджується зв'язок мови та емоцій у традиційних англійських колискових. У ній розглядається теорія емоційної комунікації і способи, за допомогою яких вербальна комунікація виражає ставлення і емоції за допомогою просодики, синтаксису, лексики і прагматики дискурсу. Багатогранний підхід до визначення емоційної комунікації дозволяє охопити широкий спектр відповідних функцій, таких як процедурний характер, здатність до спілкування, емоційний обмін. У цьому аспекті вивчення емоційного спілкування як квінтесенції комунікативного процесу, основної та фундаментальної форми спілкування в різних формах, зокрема у вигляді колискових пісень, виглядає досить перспективним.

Ключові слова: *емоційний стан, мова, вербальне спілкування, емоції, комунікація, лінгвістика.*

Hrudzevych Mariana
Ivan Franko National University of Lviv

Features of emotional communication through the prism of the traditional English lullabies

The paper investigates the link of language and emotions in traditional English lullabies. It examines the Theory of Emotional Communication and ways in which verbal communication expresses attitudes and emotions through prosody, syntax, vocabulary and pragmatics of discourse. A multifaceted approach to providing a definition of emotional communication allows us to cover a wide range of relevant features such as procedural nature, the ability to communicate, emotional based exchange. In this respect, the study of emotional communication as the quintessence of the communicative process, the

basic, fundamental form of communication in various forms, particularly, in the form of lullabies, looks quite promising.

Key words: *emotional state, language, verbal communication, emotions, communication, linguistics.*

Language, cognition and emotions are traditionally considered as separate elements of mental processing. However, they are inextricably linked. This paper sets to explore how these links are created and how verbal communication expresses attitudes through prosody, syntax, vocabulary and pragmatics of discourse [3, p. 301] This led to the development of the Theory of Emotional Communication, which allows us to explore the decisive role of emotions in the communication process. Currently, it is actively developing, which necessitates the systematization and generalization of existing inferences within this theory.

The Theory of Emotional Communication is the result of a comprehensive study of emotions, including linguistic and related to linguistics disciplines. There are four theories of the interpretation of emotions according to the field of study of emotions. They form the core of the theory under study.

In this paper several important approaches are investigated and analysed for a wider understanding of the topic. In particular, a neuroscientific approach to the study of emotions involves the study of the physiological nature of emotions, the mechanisms of their formation. The emotional systems of the brain analyze the emotional content of stimuli and control various emotional reactions, such as hormone secretion, activation of the autonomic nervous system, vocal, facial and motor expression, distribution of cognitive resources to the situation that causes emotions [1, p. 2]

According to the cognitive approach, emotional communication is a process of exchanging information about cognitive assessments. Prototype approach treats emotional communication as a process of mutual activation of emotional scenarios. Socio-constructivist approach defines emotional communication as a process of symbolic coordination of emotions. Modern research on the theory of emotional communication pays special attention to different forms and means of emotional communication. In this respect, the study of lullabies is promising. Such papers are already underway. In particular, quite empirically thorough is the study of A. L. Creighton “Play Songs and Lullabies: Features of Emotional Communication and Mother-Infant Attachment” (2014) [2]. However, the linguistic nature of lullabies as a means of organizing emotional communication is still insufficiently studied, which suggests actuality of this research.

References

1. *Bartsch, Anne; and Hübner, Susanne. “Towards a Theory of Emotional Communication.” CLCWeb: Comparative Literature and Culture 7.4 (2005). URL: https://docs.lib.purdue.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1278&context=clcweb (accessed date: 19.08.2021).*
2. *Creighton, Alice Liew. Play Songs and Lullabies: Features of Emotional Communication and Mother-Infant Attachment. The MARCS Institute. Thesis submitted for the degree of Doctor of Philosophy. University of Western Sydney, 2014. 401 pp.*
3. *Lancker Van, Diana, Pachana A., Nancy. Chapter 20. The Influence of Emotions on Language and Communication Disorders. Handbook of Neurolinguistics. Academic Press, 1998, Pp. 301-311. URL:*

https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/B9780126660555500241 *(accessed date: 19.08.2021).*

Academic advisor: Nera N. Y.

Гузій О.
Львівський національний університет імені Івана Франка

ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ МОВЛЕННЄВОГО АКТУ ПОХВАЛИ ТА КРИТИКИ У АМЕРИКАНСЬКИХ ТАНЦЮВАЛЬНИХ ШОУ «АМЕРИКА МАЄ ТАЛАНТ» І «Х ФАКТОР»

Анотація. Тези висвітлюють результати комунікативно-прагматичного аналізу засобів вираження мовленнєвого акту похвали та критики у Американських шоу.
Досліджено, що основними засобами вираження похвали та критики є вербальні та невербальні засоби. Описано різноманітні мовні засоби, які виражають похвалу та критику на лексичному, морфологічному та синтаксичному рівнях та невербальні засоби.
Ключові слова: мовленнєвий акт, похвала, критика, прагматика.

Olena Guziy
Lviv Ivan Franko National Univeristy

MEANS OF EXPRESSING THE SPEECH ACT OF PRAISE AND CRITICISM IN AMERICAN DANCE SHOWS “AMERICA’S GOT TALENT” AND “X FACTOR”

Summary. The paper offers a communicative-pragmatic analysis of the means of expressing the speech act of praise and criticism in American shows. It has been found out that the main means of expressing praise and criticism is verbal and non-verbal. The main linguistic means of expressing praise and criticism on the lexical, morphological and syntactic levels were explored as well as the non-verbal ones.

Key words: speech act, speech act of praise, speech act of criticism, pragmatics.

Speech acts are the basic units of linguistic communication, developed by J. L. Austin and J. Searle. J.Austin initiated the work and laid its foundations, while John Searle further systematized it and solidified its foundations [2;4].

J. Austin defines speech act as the actions performed in saying something [2, p.36].

J. Searle defines "speech act" as a minimal unit of discourse, a basic unit of communication [4, p.17].

J. Austin distinguished the following kinds of speech acts : verdictives, exercitives, commissives, behabitives and expositives[2, p. 30-31]. According to the classification of J. Searle there are *declaratives, representatives, expressive, directives, and commissives*. J. Searle also divides speech acts into direct and indirect speech acts [4, p. 21].

It is vital to note that praise and criticism are viewed as expressive speech act since they reflect the feelings of the speaker. Praising someone means expressing his/her approval and commendation. Criticism is similarly defined as ‘‘an expression of dissatisfaction or negative comment’’[3].

Expressive speech acts of praise and criticism are expressed through verbal and non-verbal strategies. The verbal strategy presupposes direct or indirect speech act, explicit or implicit statement, in high or low intonation while the non-verbal strategy can be performed through the body language (gestures, facial expressions, eye gaze).

It should be admitted that through the pragmatics of language use, one could better understand how language is used and how it is interpreted in a given context. It is believed that **American Shows** have its own unique set of conventions, rules and patterns of communication when performing the speech act of praise and criticism typical for such kinds of TV shows. These reflect the structure of the American society as well as its values. Besides, the participants and the jury communicate and frequently use speech acts of praise and criticism in their dialogues so that the utterances can be analyzed from the pragmatic view.

The examples of praise and criticism are in form of words, phrases, clauses, and sentences used by the judges in "America's got talent 2018" and "The X Factor 2013".

The render the speech act of praise verbally in the American shows judges used a wide range of explicit praise strategies [5;6]:

1) positive adjectives ***sweet, amazing, incredible, beautiful, brilliant.***
2) I like/love+NP, e.g. ***I love you***. ***I think you're absolutely incredible***. *I mean**, I love** the whole package**. I love** your smile. **I love** who you project to everyone!*;
3) performative verb phrase, e.g. *I **adore you, I am proud of you*** ;
4) exclamatory phrases such as ***Wow! You are a wow*!, *What a wonderful moment!, Oh, gosh*! .**
5) the use of intensifiers ***absolutely, really, actually, seriously,*** .

Positive adjectives are frequently used because they are noun modifiers. When only outstanding performances were examined, positive adjectives were used to praise the auditionees' personality, talent, and performance. e.g.: ***I think you have, honestly, an incredible voice! Absolutely amazing! It really was so good!*** [The X Factor 2013].

Implicit strategies were also frequent while praising the contestants of shows, mainly expressed by metaphor e.g. ***I am just blown away with your beautiful voice*** or fresh simile *You know this shiny little thing when you first came out and then you sing and **you're like a lion** I mean genuinely incredible* [America's got talent 2018].

Regarding the speech act of praise, it is noteworthy that mostly praise was given to contastant's ability, personality and performance, e.g. ***you, guys, have this x-factor**! **You, guys, are amazing! I really, really like you*** [The X Factor 2013]. Non-verbal expression of praise, such as applausing, gestures, facial expression (smile) were used most of all.

It can be also added that praise given to contastants either verbally or non-verbally was aimed at maintaining a positive image of the contestant, expressing the solidarity, interest, positive attitude to the contestant, thus creating the atmosphere of social friendship.

It is noteworthy that speech act of criticism was mostly addressed to the contestants who performed unsuitable based on a number of principles and norms of the talent show. Criticism was analysed both verbally and non-verbally, and mostly delivered directly. e.g.: ***I have never heard anything like that! Honestly, I mean screaming the song!*** [America's got talent 2018] or ***it was like a competition as to who could sing the worst, and you both win….*** [The X Factor 2013].

To conclude, the American shows demonstrate that American culture tends to be more explicit. The X Factor judges made critical comments slightly more often than those in America's got talent. American judges in both shows were quite straightforward verbally and nonverbally when praising and criticizing talent and music show contestants.

Науковий керівник – Федоренко Ольга Ігорівна

List of references

1. Сухорольська С.М., Федоренко О.І. Методи лінгвістичних досліджень: Навч. посібник. – 2-ге вид., перероб. і доп. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2009. – 344 с. – Англ та укр. мови. С-91
2. Austin J.L. How to Do Things With Words / John L. Austin – Second Edition / Harvard: University Press, 1981. – 169 p.
3. Brown G., Yule G. Discourse analysis. – Cambridge: Cambridge University Press, 1996. – 288p.
4. Searle J. Speech Acts: An Essay in the Philosophy of Language. Cambridge: Cambridge University Press, 1969. 203 p.
5. All Golden Buzzers Auditions on America's Got Talent 2018 Retrieved from [https://www.youtube.com/watch?v=AGVtCzr_i5U].
6. The X Factor 2013 Retrieved from [https://www.dailymotion.com/video/x14obtl]

Юлія Дегнерис, Львівський національний університет імені Івана Франка

МОТИВАЦІЙНІ АСПЕКТИ ВІДДАЛЕНОГО НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ ГРАМАТИКИ

Швидке поширення цифрових технологій та Інтернету потенційно стимулює молодь у всьому світі користуватися англійською мовою, що може послужити стимулом для вивчення цієї мови. У той же час, це питання створює нові виклики для викладачів ESL, оскільки їм потрібно знайти способи, які б спонукали учнів до вивчення англійської мови, і, особливо, граматики англійської мови як важливої частини мови. У цій статті розглядаються мотиваційні аспекти викладання граматики в онлайн, які відповідали б вимогам та уподобанням учнів.

Ключові слова: мотиваційний аспект, граматика англійської мови, навчання онлайн

Yuliia Dehnerys

MOTIVATIONAL ASPECTS OF TEACHING GRAMMAR ONLINE

The rapid spread of digital technology and the internet potentially stimulates global youth to use English which can serve as an incentive to learn to study this language. At the same time this issue creates new challenges for ESL teachers, because they need to find the ways which would encourage learners to learn English, and especially English grammar as an essential part of the language. This article examines motivational aspects of teaching grammar online which would correspond to students' requirements and preferences.
Key words: motivational aspect, English grammar, learning online

The issue of motivational aspects in terms of teaching was always popular and interesting for teachers, methodologists and scientists. If to consider motivation for online teaching of English grammar, extra attention should be paid, because grammar is an integral part of learning a language.

Grammar is the most difficult subject for many students. It consists of several complex rules concerning the construction of sentences. It can also be used as a tool for analyzing sentence structures. No wonder why some students feel overwhelmed by learning English grammar [3].

The purpose of the work is to research aspects that motivate students to learn English grammar online. **The object** of the research is motivational aspects of teaching English grammar online. **The practical value** of the research is determined by the possibility of applying new approaches to teaching grammar online taking into account the factors that motivate learners and, thus, improving the quality of learning and understanding of grammar by students.

Nowadays, students do not have to be bored with learning English grammar thanks to technological progress. The growing use of the Internet brings benefits to students, especially those who want new and different ways of learning. They can easily find and take online grammar lessons with a teacher. Most students are motivated in this way, because, on the one hand, they can actively communicate about grammatical issues if something goes wrong, and, on the other hand, they find online mode of lessons more comfortable and mobile [4].

Teacher's role in grammar learning process is essential because the teacher can help students find motivation which is the trigger for every learner to learn something and to reach the expected outcomes [3]. A teacher can do this only knowing students' preferences and expectations.

In order to learn students' preferences a questionnaire was conducted where eight English learners had an opportunity to answer the question about the importance of learning grammar, they could provide the reasons of bad understanding and learning grammar, as well as they could identify the factors which motivate them to learn grammar. According to the data, the responders find grammar important because it helps to understand the language better (75% out of 100%); the second factor is that grammar helps to develop thinking skills (62,5% out of 100%). Two main reasons of bad understanding and learning grammar for students are a lack of time for learning and analyzing grammar (75% out of 100%), and not interesting and monotonous tasks (62,5% out of 100%). The major aspect which motivates students to study grammar is a real opportunity to use it in speaking and writing practice (75% out of 100%), the second place was divided between

such 3 aspects as interesting tasks (50% out of 100%), simple teacher's explanation (50% out of 100%), and good atmosphere at the lesson (50% out of 100%).

In conclusion, Internet can provide a big variety of sources which can motivate students to learn grammar and facilitate the role of the teacher in the learning process. The most important for a teacher is what students like and dislike in studying and what aspects are motivational for them to make the process of a language acquisition more enjoyable and effective.

References:

1. *Грищенко Я. Мотиваційний аспект вивчення граматики англійської мови зі студентами заочної форми навчання. [Електронний ресурс] / Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Режим доступу:* http://www.kamts1.kpi.ua/sites/default/files/files/gryshchenko_motyvatsiinyi.pdf
2. *Bahruddin Enhancing students' motivation in learning English grammar [Electronic resource] / State College for Islamic Studies (STAIN) Kediri, Indonesia. Mode of access: https://media.neliti.com/media/publications/90716-EN-enhancing-students-motivation-in-learnin.pdf*
3. *Johansson A. What influences students' motivation for learning English grammar? [Electronic resource] / Linnaeus University, 2010. Mode of access: https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:373545/FULLTEXT01.pdf*
4. *Lamb M. and Arisandy FE. (2020) The impact of online use of English on motivation to learn. [Electronic resource] / Computer Assisted Language Learning, pp. 85-108. Mode of access:* https://eprints.whiterose.ac.uk/138168/3/Prepublication%20version%20for%20CALL.pdf
5. *Zarzycka-Piskorz E. Can games be motivating in learning grammar? [Electronic resource] / Pedagogical University of Cracow. Mode of access:* https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1135685.pdf

Supervisor: ***Dr Sanotska L.G.***
Associate Professor,
Department of English Philology

Eleonora Derewjanko
Nationale Iwan-Franko-Universität Lwiw

SPRACHLICH-STILISTISCHE BESONDERHEITEN JOSEPH ROTHS ESSAYS „JUDEN AUF WANDERSCHAFT“ UND IHRE ÜBERGABE BEI DER ÜBERSETZUNG INS UKRAINISCHE

Joseph Roth war ein weltberühmter österreichischer Journalist und Schriftsteller jüdischer Herkunft. Geboren in Galizien verbrechte Roth sein meistes Leben im Exil. Mit seinem wohl berühmtesten Essay „Juden auf Wanderschaft“ schuf Joseph Roth 1927 ein Meisterwerk des literarischen Journalismus. Dieses Werk behandelt die Geschichte der osteuropäischen Juden, seit den Zeiten der auf Wanderschaft ausgehenden Juden aus der Österreichisch-Ungarischen Monarchie und des Zarenreiches bis zum Fluch der Schoah.

Joseph Roth hält sich in seiner Arbeit an vier Hauptzüge des Stils der Presse und Publizistik, die W. Fleischer aufgezählte: das Prinzip der Allgemeinverständlichkeit und Fasslichkeit; das Streben nach ökonomischem Ausdruck, das Unterdrücken der Weitschweifigkeit; die Herstellung eines spürbaren Bezugs zum Empfänger; die Meinungsäußerung der Journalist [3, 267].

Der ironische Ton der Erzählung und der publizistische Stil des Essays wie die Unpersönlichkeit und Sachlichkeit der Erzählweise fallen schon auf den ersten Seiten auf. Nur in der Mitte des zweiten Essays wechselt sich der Erzählstil von einer zum Teil fremdbeschreibenden zu einer Ich-Erzählung, wodurch dem Leser die Möglichkeit gegeben wird, das jüdische Volk näher kennenzulernen.

Die Analyse des Romans zeigte, dass es im Roman zahlreiche Mittel des bildlichen Ausdrucks gibt, vor allem Vergleiche, Metaphern und Metonymie. Dabei kommen auch ab und zu rhetorische Fragen vor. Einen besonderen Platz unter allen Mittel des bildlichen Ausdrucks nimmt jedoch die Ironie ein.

Man kann feststellen, dass im Werk ein publizistischer Stil mit seinen charakteristischen Merkmalen wie Kürze, Genauigkeit, Sachlichkeit und Prägnanz dominiert. Der Autor verwendet beispielweise dazu eine Reihe von kurzen Sätzen.

Roths geschichtliche Kommentare bestechen durch ihre klare, geschliffene Sprache, durch ein großartiges Verständnis der komplexen Geschichte sowie eine objektive Weitsicht – alles das verleiht diesem Essayband einen wunderbaren Reiz.

Es ist zu beachten, dass es im Text viele Beschreibungen des Äußeren gibt. Meistens aber stellt der Autor die Ereignisse und das Verhalten von Manschen dar. Um sie gut wiederzugeben, verwendet der Schriftsteller viele oben genannte Mittel des bildlichen Ausdrucks.

Die Übergabe der Mittel des bildlichen Ausdrucks und die stilistischen Besonderheiten des Romans wurden am Beispiel von der ukrainischen Übersetzung von Khrystyna Nazarkevytsch erforscht. Das meistens benutzte Übersetzungsverfahren ist die wörtliche Übersetzung. Dabei werden die lexikalischen und syntaktischen Strukturen der AS durch identische lexikalische und syntaktische Strukturen der ZS ersetzt. Die Übersetzerin verwendet auch andere Übersetzungsverfahren, wie z. B. Metaphorisierung oder Entmetaphorisierung. Es ist auch anzumerken, dass Khrystyna Nazarkevytsch häufig auch zu Paratexten greift, um dem Leser das Verständnis des Romans zu erleichtern.

Literaturverzeichnis:

Primärquellen:

1. Roth J.: Juden auf Wanderschaft. – Köln: Kiepenheuer & Witsch, 1976. – 110 S.

2. Рот, Й.: Міста і люди: Есеї, репортажі та фейлетони; пер. з нім. Яремчук О., Назаркевич Х. – Чернівці: Книги XXI, 2019. – 256 с.

Sekundärquellen:

3. Fleischer W., Michel G., Starke G.: Stilistik der deutschen Gegenwartssprache. – Frankfurt am Main: Peter Lang GmbH, 1993. – 341S.

4. Riesel E., Schendels E.: Deutsche Stilistik: Lehrbuch. – Moskau: Wysschaja schkola, 1975. – 316 S.

Diana Dzikun
Ivan Franko National University of Lviv

COMMUNICATIVE AND PRAGMATIC ASPECT OF THE FUNCTIONING OF BIBLICAL PROVERBS IN THE BELLES LETTRES TEXT

Language is an integral part of our lives with its characteristic structure, values, difficulties and anxieties. Phraseological units, including proverbs and sayings enrich any language making it figurative.

Key words: communication, communicative-pragmatic aspect, proverbs, biblical proverbs

КОМУНІКАТИВНИЙ ТА ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ФУНКЦІОНУВАННЯ БІБЛІЙНИХ ПРИСЛІВ'ЇВ У ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ

Мова - це невід'ємна частина нашого життя із характерною будовою, життєвими цінностями ,труднощами та неспокоєм. Фразеологізми,включаючи прислів'я та приказки,збагачують будь-яку мову,роблячи її образною.

Ключові слова:комунікація,комунікативно-прагматичний аспект,прислів'я,біблійні прислів'я

Діана Дзікун
Львівський національний університети імені Івана Франка

Proverbs are a cult element of folk art and our culture in particular. Lord John Russell poetically remarked that "*a proverb is the wit of one, and the wisdom of many*." Proverbs cover a huge part of the past and the present. V.P. Felicyna interprets the proverb as a whole conclusion, which always has a bright emotional aureole.

It is interesting to observe such a phenomenon in our culture when culture and the Bible intersect in their moments. Often we do not realize how much wealth we derive in our native language, literature, namely from the sources of the Bible. It is important to emphasize that the Bible is the first and largest source of borrowing proverbs and sayings in oral folklore.

Phraseological units including proverbs and sayings enrich every language,the main role plays their connotation. Also, for example, consider the statements of A.V. Kunin and N.N. Amosova, who also relate proverbs to phraseological units, which show their own didactic or evaluative content.

According to A.V.Kunin, proverbs should be considered as a kind of phraseological units of the communicative type. A.V. Kunin pointed out that "*proverbs should be studied both in folklore and in phraseology, but from different points of view. In phraseology, they are studied as units of the phraseological fund of language, endowed with a kind of semantic, stylistic and structural features*».

The functioning of religious proverbs, vocabulary and their elements in literary works has been studied by foreign linguists: O. Biryukova, N. Guyvanyuk, N. Zhuravlyova, O. Kotyash, O. Selivanova, N. Sologub and others. It is worth noting that the Holy Scripture as a single and common language of all mankind, as in the past and today flourishes and is one of the most important enrichments of our language and an endless source of rethinking and integration of writers in the world spiritual space.

The aim of the work is to explore the functioning of biblical proverb in a literary work through a communicative and pragmatic aspect.

The goal determines the following main tasks:

- Analyze the term and concept of a biblical proverb;
- to trace the role of communication in human life;
- to get acquainted with the history of origin and development of communication;

- explore the history of proverbs;
- to study the history of biblical proverb;
- to find out the role of biblical proverb in our culture;
- show the importance of the existence of biblical proverb in our time.

The List of References*1. Мерзлікіна О. В. Комунікаативно-прагматичний аспект функціонування присів'їв у художніх творах (на матеріалі творів М. Сервантеса): Автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.05 «Романські мови» / О. В. Мерзлікіна. К., 2001.*

2.Фразеологічні утворення в різноструктурних мовах(на матеріалі української,іспанської та французької мов),Дроботенко В.Ю. , ст.38-40

Associate Professor Cherkas N.V.

Марта Дмитерко*,*

факультет іноземних мов ЛНУ імені Івана Франка

ПСИХОЛОГІЧНА ТРАНСФОРМАЦІЯ ГОЛОВНИХ ПЕРСОНАЖІВ У РОМАНІ ДЖЕЙН ОСТЕН "ГОРДІСТЬ ТА УПЕРЕДЖЕННЯ"

У статті досліджено особливості психологічного аналізу в романі Джейн Остен "Гордість та упередження" на прикладі розкриття складних характерів центральних персонажів – Елізабет Беннет та містера Дарсі. Основну увагу зосереджено на еволюції психологічних портретів.

Ключові слова: психологічний роман, психологічний аналіз, Дж. Остен.

Marta Dmyterko. The Psychological Transformation of the Main Characters in Jane Austen's Novel "Pride and Prejudice"

The article explores the peculiarities of psychological analysis in Jane Austen's novel "Pride and Prejudice" as seen in the disclosure of complex characters of Elizabeth Bennet and Mr. Darcy. The main focus is on the evolution of their psychological profiles.

Keywords: the psychological novel, psychological analysis, J. Austen.

Творчість Джейн Остен припадає на період зламу XVIII–XIX століть. Це час переходу від просвітницьких засад до романтизму та реалізму, які майже одночасно розвивалися в Англії. Естетичні засади художнього методу Остен відрізнялися від художніх принципів романтиків: її не цікавив культ героя-індивідуаліста, який підносився над натовпом і протистояв йому, вона воліла відкрити читачам правду повсякденності, дослідити причино-наслідкові зв'язки, у системі яких діє людина. Водночас романам письменниці властивий глибокий психологізм, спроба розкрити складну природу людської душі, весь спектр почуттів та емоцій. Відтак Остен стала не тільки сполучним містком між естетикою Просвітництва і класичним реалізмом, а й заклала основи жанру психологічного роману в англійській літературі. Психологічний роман передбачає детальне розкриття психологічного портрета персонажа, його переживань та емоцій, думок і душевних конфліктів за допомогою художніх засобів, що "здебільшого пов'язані з духовним, емоційним і душевним

життям персонажа, а також з аналізом характеру персонажа на противагу сюжету чи подіям” [2].

Беззаперечним шедевром творчої спадщини Джейн Остен є роман “Гордість та упередження” (1813), в якому простежується майстерність письменниці у сфері психологічного аналізу. Особливої уваги в романі заслуговують образи центральних персонажів – Елізабет Беннет та містера Дарсі, характери яких еволюціонують в процесі розповіді завдяки самопізнанню та рефлексії. Шляхи їхнього психологічного перетворення подібні і проходять схожі стадії: неприязні й обурення, самоаналізу, самопізнання, а згодом переосмислення своїх вчинків та усвідомлення помилковості своїх переконань. Так, психологічний портрет містера Дарсі трансформується в процесі викорінення його пихатості та зарозумілості, що стає можливим завдяки байдужості та зневазі Елізабет до нього. Натомість психологічна трансформація Елізабет Беннет – результат усвідомлення істини, яку відкриває лист Дарсі. Саме цей лист стає рушійною силою внутрішнього перетворення та, навіть, дорослішання Ліззі, звільняючи від упереджень та відкриваючи шлях любові.

Цікаво, що психологічний портрет та характер Елізабет Беннет дещо схожий на саму Джейн Остен. Відтак, не дивно, що письменниці вдалось не просто розкрити свою головну героїню, а й прожити всі емоції разом із нею. Ліззі весела, дотепна, спостережлива, гостра на язик. Проте вона засліплена упередженістю та часом піддається емоціям і своєму запальному темпераменту. Однак вона вчиться на своїх помилках і завдяки своїй доброзичливості та високоморальності позбувається своїх слабкостей. Характер Елізабет розкривається поступово через стосунки з батьками, сестрами, подругою, претендентами на її руку і серце тощо, однак ключовими в еволюції її характеру є взаємини з Дарсі.

Спочатку Елізабет легко висміює гордовитість містера Дарсі через те, що він її зневажив. Однак її упереджене ставлення до нього – не лише результат образи, а й відчуття соціальної нерівності, яке виникало у його присутності. Іронічні насмішки в його бік допомагали їй певним чином полегшити свої комплекси. Проте обурення щодо Дарсі загострюється після брехливої історії Вікгема, яка розпалює вогонь ненависті у серці та спричиняє гостру критику Ліззі щодо Дарсі. Та й перше зізнання Дарсі просякнуте почуттям гордовитості, а не кохання. Свою любов він висловив вкрай незвично: “In vain have I struggled. It will not do. My feelings will not be repressed…” [3, с. 34]. Крім цього, зізнання він продовжив довгим переліком того, чому Елізабет йому не рівня (здебільшого через її сім’ю). Здивована та обурена Елізабет відхиляє цю пропозицію, нагадуючи Дарсі, як він образив її при першій зустрічі, втрутився у стосунки її сестри та як вчинив із Вікгемом: “You could not have made the offer of your hand in any possible way that would have tempted me to accept it” [3, с. 34]. Це глибоко зачіпає гордість Дарсі та змушує піти. Згаданий епізод – найбільш емоційно напружений моментом у творі, оскільки гордість та упередженість Дарсі та Елізабет одне до одного досягають свого піку і не дають порозумітися закоханим. Відмова Елізабет стає для нього “ляпасом”, який починає розвіювати його гордість. Відтак він наважується написати листа зі щирим зізнанням, у якому відсутні будь-які прояви його зарозумілості: “I write without any intention of paining you, or humbling myself, by dwelling on wishes which, for the happiness of both, cannot be too soon forgotten…” [3, с. 35]. Цей лист, своєю чергою, стає своєрідним “ударом” для Елізабет. Вона не може повірити у такий різкий

контраст між поведінкою Дарсі та його справжніми почуттями: “This must be false! This cannot be! This must be the grossest falsehood!”. Проте перечитавши лист ще раз, вона визнає свою несправедливість та упередженість щодо нього: “How despicably I have acted!” she cried; “I, who have prided myself on my discernment! I, who have valued myself on my abilities!” [3, с. 36]. Ліззі розуміє, що надмірна гордість засліпила її і не дала розгледіти порядність і щирість. З цього моменту, Елізабет розпочинає саморефлексію, аналізуючи свої вчинки щодо Дарсі, та усвідомлює їх хибність. Уся впевненість у власній правоті розвіюється. Елізабет розпочинає психологічну трансформацію, яка врешті-решт дозволить їй позбутись упередженості та стати щасливою.

Елізабет має перевагу: у неї здоровий глузд та розсудливість, вона вміє критично мислити, а також їй притаманний самоаналіз. Протягом усього твору вона висловлює думку і про себе, і про інших, відчуває сором і провину за свої вчинки та слова щодо містера Дарсі. Вона переосмислює своє вміння розпізнавати людей і змушена визнати правоту слів Дарсі щодо її сім’ї. Поїздка до Пемберлі, схвальні відгуки слуг, які знають Дарсі багато років, його ставлення до сестри Джорджіани, а згодом і благородний вчинок Дарсі щодо Лідії, сестри Ліззі, змушують ненависть перетворитись у вдячність, а згодом у кохання. Здавалося б, що Елізабет пройшла повну психологічну трансформацію, але залишалась інша проблема – соціальна нерівність, станове провалля між нею, її сім’єю та містером Дарсі і його оточенням. Елізабет усвідомлює станову нерівність, зганьблену честь родини вчинком Лідії і прикладає неабияку силу духу, щоб гідно витримати допит леді Кетрін, а згодом відкрити своє серце коханню та прийняти другу пропозицію.

Дарсі проходить схожу трансформацію. Водночас він докладає чималих зусиль, щоб не лише визнати свої недоліки, а й виправити їх. Спочатку Дарсі гордовитий, пихатий та зарозумілий. Проте це лише маска, за якою сміливий, порядний і розумний чоловік, турботливий брат і вірний друг. Дарсі здатний до самохарактеристики і не боїться визнавати свої недоліки, він вимогливий до себе і до інших: “I cannot forget the follies and vices of others so soon as I ought, nor their offenses against myself. My feelings are not puffed about with every attempt to move them. My temper would perhaps be called resentful. My good opinion once lost, is lost forever” [3, с. 11]. Впродовж роману психологічний портрет Дарсі трансформується в міру того, як позитивні риси проступають над негативними. Остен фіксує найменші зміни його характеру та причини цих змін. Шлях психологічної трансформації Дарсі починається з того моменту, коли Елізабет відмовляється вийти за нього заміж. Саме відмова стає для нього поштовхом до переосмислення життєвої позиції, ставлення до себе й інших: “By you, I was properly humbled. I came to you without a doubt of my reception. You showed me how insufficient were all my pretensions to please a woman worthy of being pleased” [3, с. 58]; та усвідомлення, що серце Елізабет неможливо завоювати за допомогою переваг соціального статусу: “I was spoilt by my parents, who, though good themselves (my father, particularly, all that was benevolent and amiable), allowed, encouraged, almost taught me to be selfish and overbearing; to care for none beyond my own family circle…” [3, с. 58]. Так, із зарозумілого чоловіка Дарсі перетворюється на чоловіка, здатного долати свою гордість, вчиняти благородно та глибоко кохати. Отже, лише усвідомивши свої недоліки і спробувавши зрозуміти іншого, Дарсі та Елізабет можуть пізнати щастя.

У романі “Гордість та упередження” Джейн Остен тонко відтворила внутрішні переживання і саморефлексію персонажів, вміло розкрила динаміку їхнього внутрішнього життя, ті внутрішні перетворення, які змінюють ставлення персонажів до себе самих і свого оточення. При цьому авторка використовує прийоми непрямої характеристики, невласне прямої мови, «точки зору оповідача». Крім того, у всій складності і суперечливості тут перед читачем постає розвиток почуттів Елізабет і Дарсі: неприязнь змінюється сумнівами, упередження – соромом за попередні думки і ставлення, і, нарешті, приходить захоплення та відчуття щастя.

Список використаних джерел:

1. *Almond, Richard. Psychological change in Jane Austen’s “Pride and Prejudice” // Psychoanalytic Study of the Child. – V.44. – 1989. – 307 p.*
2. *Cuddon, J. A. The Penguin dictionary of literary terms and literary theory. – London: Penguin, 1999.*
3. *Pride and Prejudice by Jane Austen [Electronic resource]. – Access mode: https://www.gutenberg.org/files/1342/1342-h/1342-h.htm#link2HCH0011*

Науковий керівник – доц. Сенчук І. А.

Дмитерко Марта, Львівський національний університет імені Івана Франка

ПРОБЛЕМА ВЗАЄМИН БАТЬКА І СИНА В РОМАНІ КОРМАКА МАККАРТІ “ДОРОГА”

У статті досліджено проблематику стосунків Батька і Сина на тлі постапокаліптичного світу у романі “Дорога” Кормака Маккарті. Крім цього, стосунки Батька і Сина розкрито через ситуації, які трапились з ними під час їхньої мандрівки спустошеною країною.

Ключові слова: антиутопія, постапокаліпсис, архетипні стосунки батько-син.

Marta Dmyterko

The Problem of the Father-Son Relationship in Cormac McCarthy’s Novel “The Road”

The article explores the problem of the Father-Son Relationship amid the post-apocalyptic world in Cormac McCarthy’s novel “The Road”. Furthermore, the Father-Son relationship is revealed through the situations that befell them on their way.

Keywords: anti-utopia, post-apocalypse, father-son archetype relationship.

Постмодерністичний роман “Дорога” Кормака Маккарті, одного з найяскравіших представників сучасної американської літератури, бере за основу елементи антиутопії. Письменник майстерно передає атмосферу світу після катастрофи, у якому залишились лише випалені землі, всеосяжний голод і холод. У романі протагоністами виступають безіменні Батько та Син, які намагаються вижити у постапокаліптичному світі нескінченного мороку і попелу, небаченої жорстокості, насилля та постійної небезпеки. Вони вірять, що залишились “хорошими хлопцями” і проторують шлях на Південь – місце, думка про яке вселяє надію на виживання. Відсутність імен створює емоційну пустоту і показує зруйнований фізично та морально світ, в якому не залишилось місця для попередніх чеснот. Усі вищеперелічені фактори занурюють читача у пітьму, з якої намагаються вибратись протагоністи.

Стосунки Батька і Сина, які будуються на глибокій батьківській любові та довірі, є важливою складовою роману. Протагоністи втілюють універсальні, архетипні стосунки між всіма батьками та синами і проходять через усі етапи, що й інші батьки в міру дорослішання своїх дітей.

Батько і Син доповнюють існування одне одного: хлопчик не зможе вижити у жорстокому та спустошеному світі без захисту Батька, а чоловік втратить сенс життя без своєї дитини: “He knew only that the child was his warrant” [2]. Батько захищає Сина, а Син допомагає Батьку зберігати людяність: “Then they set out along the blacktop in the gun-metal light, shuffling through the ash, each the other's world entire” [1]. Проте завдяки певним ситуаціям простежується різниця світобачення Батька та Сина через те, що персонажі – діти різних світів – світу До та Після апокаліпсису.

На початку роману стосунки Батька і Сина можна вважати ідеальними: Син ставить запитання, як і будь-яка мала дитина, а Батько – повчає та передає свій досвід. Ставлення чоловіка і хлопчика одне до одного не сильно змінюються впродовж роману: їхній міцний зв’язок, що живиться батьківською любов’ю і душевною чистотою хлопчика неможливо розірвати. Проте завдяки різному досвіду

змінюється світобачення протагоністів: Хлопчик дорослішає і не бажає слухати історії про невідоме йому попереднє життя – він готовий зіткнутись з гіркою реальністю: “- Do you want me to tell you a story? … - Those stories are not true” [1]. Батько ж втрачає всяку надію вижити в новому, оповитому нескінченним мороком, світі й в результат помирає. Безперечно, зустрічі з незнайомцями починають породжувати прірву у світобаченні протагоністів і розкривають їх внутрішній світ, але аж ніяк не перевертають стосунки Батька і Сина. Наприклад, найнапруженішою сценою є ситуація, коли Батько відбирає у грабіжника одяг і залишає його без нічого. Син переживає і переконує Батька повернути все бідному чоловіку. Ця ситуація розкриває співчутливу душу хлопчика, його спроби допомогти всім, хто цього потребує. У Батька ж не залишилось почуттів до інших людей, окрім Сина. Він втратив майже все, що в нього було: дружину, друзів, свободу і колишнє життя. Чоловік, який бачив прекрасний світ у всій красі, насолоджувався сонцем, спокоєм і перевагами цивілізації, тепер йде безкрайою дорогою з однією ціллю – врятувати свого сина та подарувати йому краще життя: “My job is to take care of you. I was appointed to do that by God. I will kill anyone who touches you. Do you understand?” [1] Чоловік не дозволяє жодній людині чи істоті, яких вони зустрічають дорогою, ввійти у їхній світ. Він знає, що емоції перешкоджають виживанню, тому викорінює їх зі свого серця.

Хлопчик – це дитя світу після апокаліпсису, яке ніколи не бачило прекрасного і безтурботного життя. Однак саме Син, попри те, що його оточує спустошена дорога у невідомість, голод, холод, канібали та чатує постійна небезпека, втілює всю красу світу до катастрофи. Його місія, яка хоч і не констатується у романі, – нести “вогонь” – надію на людяність, яка допоможе вижити тим, хто залишився у світі.

Кормак Маккарті зображує стосунки Батька і Сина в основному за допомогою діалогів та думок Батька. На сторінках роману не зустрічаються розлогі повчання, а всі діалоги – прості та лаконічні, але завжди щирі, влучні та чесні. Завдяки батьковим оповідям хлопчик переймає розуміння добра і зла та цінності попереднього світу, в якому було місце для любові та співчуття.

Батько не знає скільки ще часу йому залишилось йти з Сином, адже його хвороба дається взнаки та він помалу втрачає сили. Один з найбільших страхів чоловіка – залишити Сина одного, не навчивши виживати в спустошеному й здичавілому світі. Варто зазначити, що хвороба Батька і його поступова втрата віри – це символ суспільства, яке повільно і жорстоко вимирає; в той час, як хлопчик зі своєю щирістю, невинністю та доброю душею символізує віру в нове життя у світі, який, здається, давно покинула надія.

І хоч у серці Батька вже не залишилось місця для співчуття іншим, але він не налаштовує хлопчика агресивно виступати проти жорстокого і морально деградованого оточення, не перетворюється в одного з тих, хто готовий вбити свого ближнього заради харчу. Навпаки, Батько намагається віддати Сину все світло своєї душі, вселити віру у свої сили й те, що десь на нього чекає вогник надії. Любов до Сина живить батькове серце і дає сили зберігати людяність. Маленький хлопчик проявляє доброзичливість та співчуття до всіх, хто трапляється на їхньому шляху: чоловіка, якого вдарила блискавка, собаки, хлопчика, старого чи навіть до грабіжника, що вкрав одяг. Батько знає, що співчуття зробить його слабшим і не дозволить вижити. Проте завдяки благанням Сина чоловік не вбиває собаку, годує старого чоловіка, відпускає грабіжника і навіть повертає йому одяг, але робить це заради того, щоб зберегти в серці хлопчика віру в гуманність. До кінця роману Батько стає жорстокішим і втрачає надію на “добрих” людей, яких він так і не зустрів. Однак після його смерті, Син, в душі якого живе невичерпна віра в добро, зустрічає тих самих людей, що несуть “вогонь”: “- You dont eat people. - No. We dont eat people. And I can go with you? - Yes. You can. - Okay then. - Okay” [1].

Найбільш разючим в стосунках Батька і Сина є те, що чоловік готовий вчинити невідворотне – вбити власного Сина, аби той не пройшов через ті страждання, через які проходили люди, які попадали до рук канібалів. У чоловіка завжди напоготові заряджений револьвер, щоб застрелити Сина в разі неминучої небезпеки. Проте Батько не думає, чи вистачить йому патронів, щоб накласти на себе руки, зовсім не хвилюється про те, що станеться з ним і що прийдеться пережити йому, якщо він зустрінеться з канібалами. Він готовий взяти на себе тяжкий гріх, заплямувати свою

душу і пережити страшні муки совісті заради того, щоб вберегти невинність своєї дитини. Адже коли помре Син, помруть і його почуття, надія, віра і єдиний сенс жити далі, а відтак вже ніщо не зможе принести йому більшого болю та страждань ніж ті, що він пережив до цього. І хоч Батьку не прийдеться вбити свого Сина, проте цей епізод можна вважати одним з найнапруженіших у романі.

Не менш зворушливим у романі є те, що Син продовжує розмовляти з Батьком після його смерті: “He tried to talk to God but the best thing was to talk to his father and he did talk to him and he didnt forget. The woman said that was all right. She said that the breath of God was his breath yet though it pass from man to man through all of time” [1]. Батько вже фізично не зі своїм Сином, але він продовжує жити у серці хлопчика, у його вчинках і думках. Адже все найкраще, що було в його душі, він віддав хлопчику, аби той зумів знайти порятунок. Беззаперечно, Кормак Маккарті майстерно зобразив архетипні стосунки Батька та Сина і те, що їхній зв’язок, міцну батьківську любов та синівську довіру ніщо, навіть розбіжності світобачення чи смерть, не зможуть зруйнувати.

У кожному закінченні завжди є новий початок. І Кормаку Маккарті вдалось символічно втілити у Батькові образ старого світу, який хоч і загинув, але залишив надію на нове начало – Сина, який нестиме “вогонь”, Сина, як втілення нового, кращого світу, в якому завжди буде місце для надії та віри в людяність. Адже все добро, що проявляв хлопчик, виходило з батьківського виховання. Попри те, що сам Батько зневірився в певний момент, він виплекав найкраще у своєму Сині, передав все те, у що вірив колись сам. Відтак, Батько подарував Сину порятунок, сенс життя і віру в те, що життя на Землі існуватиме доти, допоки є надія.

Список використаних джерел:

1. *McCarthy, Cormac. The Road [Electronic resource] / Cormac McCarthy. – 2006. – Mode of access:https://onlinereadfreenovel.com/cormac-mccarthy/31883-the_road.html*
2. *Walsh, Chr. In the wake of the sun: navigating the southern works of Cormac McCarthy / Chr. Walsh. – Knoxville: U of Tennessee, 2009. – 262 p.*

Науковий керівник – доц. кафедри світової літератури Кушнір І.Б.

Anhelina Dmytruk, Ivan Franko National University of Lviv

GENRE FEATURES OF ENGLISH HORROR LITERATURE AND THEIR REPRODUCTION IN UKRAINIAN LANGUAGE

Annotation: *The way of reproduction of the genre features of the English-language horror literature in the Ukrainian language is a new, and therefore insufficiently researched aspect in translation studies. Therefore, the thesis raises the issue of translating English horror literature into Ukrainian. The main aspects of qualitative and adequate translation of literature of this genre are considered. The genre-creating register of horror literature is analyzed, which determines the orientation of the translator to preserve the genre-creating core when working with horror novels, namely to reproduce the linguistic objectification of such concepts as DEATH, TERROR, DISGUSTING.*
Keywords: *horror literature, translation, concept, death, conceptual group, cognitive space.*

Horror literature by its nature belongs to those genres that are created in such a way as: *emotions of the characters = the response of readers*. According to N. Carroll (1996), the emotional impact caused by this genre can be defined as "art horror". We agree with this statement, which accurately reproduces the basic idea of the genre.

At the level of formal organization of the text in the works of horror literature, the narrative structure of a limited repertoire prevails, which we, following N. Carroll (1996), understand as a "complex diversity plot" containing such components: 1) the beginning (the appearance of the monster); 2) revelation (the monster manifests itself in different ways); 3) confirmation (the hero makes sure there is a monster); 4) confrontation (collision, the hero's struggle with the monster).

We consider it necessary to note that the main genre features of horror literature, which are important for the process of further translation analysis of English horror literature and its Ukrainian translations. So, the genre features of this literature include:

1) genre vocabulary, combined into three conceptual groups: DEATH, TERROR, DISGUSTING.

2) depiction of portrait characteristics of the characters: thief, heroine and minor hero, which are realized in detail and enhanced expressiveness;

3) a specific chronotope as a time-space dominant in the plot;

4) the emotional field of the genre.

All these features of horror literature are genre-creating and must be adequately embodied in the translated text, which is a difficult task for the translator.

All genre-creating vocabulary of horror literature is united into three conceptual groups: DEATH, TERROR, DISGUSTING. Each of these groups uses the appropriate cognitive spaces.

According to H. V. Zalomkina (2003), death is the starting point and the leading theme of horror literature. The studied genre examines death in detail as a border on both sides: how the living approach death and how the dead return to life. Based on the analysis of factual material within the concept of DEATH, the following cognitive spaces are distinguished: *animals that predict death* and *a dead body*.

1. Animals that predict death

The canon of the horror literature genre provides a number of implicit authorial images that combine into a cognitive space. and the preservation of linguistic objectification of the concept in translation.

2. Dead body.

In the genre of horror literature, the authors of the source texts often convey to the recipient the concept of death through the description of a dead human body, the feature of which is an excessive detail.

To sum up, preservation of genre-creating features in the target text is the primary task of the translator, who strives to be as close as possible to the source text and to preserve the basic idea of mystery and horror in the translation.

Sources:

1. Заломкина Г. В. Поэтика пространства и времени в готическом сюжете: дисс. … канд. филол. наук: спец. 10.01.08 / Г. В. Заломкина. – Самара, 2003. – 224 с.
2. Стокер Д. Дракула. Повстання мерців / Пер. В. Горбатька / Д. Стокер, А. Голт. – Х. : Клуб сімейного дозвілля, 2010. – 461 с.
3. Carroll N. The Philosophy of Horror: or, the Paradoxes of the Heart / N. Carroll. – N. Y. : Routledge, 1996. – 272 p.
4. D. Stocker, A. Holt. Dracula. The Un-Dead, Bloodwine Books, 2016 - p. 566

Scholarly supervisor: I.R.Demydiak

Марко Дорош
Кафедра класичної філології

ВІРУВАННЯ У ПЕРЕСЕЛЕННЯ ДУШ В РЕЛІЙГІЙНИХ ТА ФІЛОСОФСЬКИХ ПОГЛЯДАХ НАРОДІВ СВІТУ

Анотація: *Робота присвячена огляду поглядів на переселення душ (метемпсихоз, реінкарнацію) у філософії та релігії народів світу у географічному та діахронічному розрізах. Різні народи потягом різних періодів вірили у можливість переселення душі після смерті в інше тіло. Існуючі дослідження переважно акцентують на поглядах одного філософа чи релігії. Представлена робота актуалізує зібраний матеріал і дозволяє побачити спільне і відмінне у антропологічних уявленнях давніх народів.*

Ключові слова: *душа, переселення душ, індуїзм, буддизм, іслам, християнство*

Marko Dorosh
Department of Classical Philology

BELIEFS IN TRANSMIGRATION OF SOULS IN VIEWS OF DIFFERENT PEOPLES

Abstract: *The work is devoted to a review of views on the transmigration of souls (metempsychosis, reincarnation) in the philosophy and religion of different peoples in geographical and diachronic aspects. Various peoples at all times believed in the possibility of transferring the soul after death to another body. Existing research mainly focuses on the views of one philosopher or religion. The presented work actualizes the collected material and allows us to see common and different features in anthropological representations of ancient peoples.*
Keywords: *soul, migration of souls, Hinduism, Buddhism, Islam, Christianity*

Вірування в існування душі одне з найдавніших в історії релігії. Такою ж давньою і поширеною віра в те, що душа протягом свого безсмертного існування може змінювати тіло, у якому живе. Це явище називають переселенням душ, метемпсихозом або реінкарнацією.

Темою представленого дослідження є переселення душ (метемпсихоз, реінкарнація) у релігії та філософії. Метою даної роботи є дослідити погляди на переселення душ в поширених релігіях та філософських системах. Відсутність подібного дослідження в українському науковому дискурсі дозволяє говорити про його актуальність.

В індуїзмі душа може змінювати тіло безліч разів допоки не досягне визволення – *мокша* або *мухті*. Схожі переконання розділяє і буддійська доктрина, де коло перероджень називають терміном *сансара* [4]. Індійські вірування перейшли також у маніхейство і деякі відгалуження шиїтського ісламу (танасух). Проте, більшість ісламських шкіл реінкарнацію все ж засуджує [2].

За твердженням Піфагора, душа людини може входити в інших істот. Так, відомий випадок, коли Піфагор заборонив убивати собаку, оскільки вірив, що в ньому душа його близького друга. Згадані вище орфійці вірили, що душа може перероджуватися безкінечно як покарання за гріхи титанів, із чийого попелу вона створена. Лише ініціація в містерії бога Діоніса могла визволити від переродження [3].

Попри те, що ніде в Біблії, зокрема у масоретському тексті Старого Завіту, не говориться про переселення душ, деякі течії кабалістичного юдаїзму вчать, що душа може перероджуватися в інше тіло з метою очищеня від гріхів і здобуття спасіння. Така ідея називається *гільгуль нешамот* (колесо душ) і в цілому відповідає східній концепції реінкарнації. Християнство навпаки із самого початку заперечувало можливість реінкарнації, наголошуючи на тому, що людина відповідає за всі вчинки протягом земного життя без можливості їхньої зміни чи виправлення у загробному світі (крім вчень про митарства і чистилище, відповідно). Навіть Оріген, який розробив вчення про передіснування душ, згодом засуджене V Вселенським Собором, категорично заперечував можливість переселення душі і вважав таку можливість образою божественної подоби в людині [1].

Вірування у ту чи іншу форму реінкарнації притаманне і примітивним племенам, наприклад, австралійським аборигенам чи деяким племенам амазонських джунглів.

Таким чином, бачимо, що спільною для всіх розглянутих концепцій переселення душ є ідея метемпсихозу з метою покарання чи виправлення діянь попереднього життя і надія на визволення і припинення кола перероджень.

Список використаних джерел

1. *Морей Р., Франк С., Бердяев Н., Мень А. Переселение душ – христианский взгляд. Новосибирск. Посох. 1997. С. 3–22.*
2. *Прозоров С. М., «Танасух» // Ислам: энциклопедический словарь / отв. ред. С. М. Прозоров. — М.: Наука, 1991. — С.223-224.*
3. *Mackay D. Ancient Greek Theories Of The Human Soul [Електронний ресурс] / Danielle Mackay // The Collector. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: https://www.thecollector.com/ancient-greek-theories-of-the-human-soul/.*
4. *Transmigration of souls [Електронний ресурс] // The Columbia Encyclopedia Sixth Edition. Web Archive. – 2007. – Режим доступу до ресурсу: https://web.archive.org/web/20080821030150/http://www.bartleby.com/65/tr/transmig.html.*

Науковий керівник: доц. Оліщук Р.Л.

Uliana Drohomyretska
Ivan Franko National University of Lviv

THE CONCEPT OF THE INITIATOR OF TRANSLATIONAL MANIPULATION

Translation and manipulation are interconnected. Any translated text implies a certain degree of manipulation, as it cannot be the same as the original. Even if a translator finds the corresponding words/phrases in both languages, the connotations will differ. The principle of manipulation in translation incorporates the notion that all translators and readers are manipulated. The initiator is the force that begins the process and decides its trajectory, in addition to becoming an entity with his or her own personal characteristics. The author explores the notions of the initiator of translational manipulation, unconscious and conscious manipulation.

***Keywords**: translation, manipulation, initiator of translational manipulation, ideology, politics.*

There are two forms of manipulation, according to A. Kramina: conscious and unconscious [1, 5]. Manipulation in translation that occurs as a result of different ideological, economic, cultural, political, and social factors is referred to as conscious manipulation; manipulation that occurs as a result of a translator's ignorance is referred to as unconscious manipulation. The majority of unconscious manipulation is a cognitive phenomenon.

C. Nord presents the idea of the initiator, a key player in the translation process [3,274]. The initiator of the intercultural text transmission project desires a specific communicative instrument: the target text. This means that the person who initiated the translation has a specific goal in mind. As a result, she or he wants the translator to deliver a target text that meets the translation skopos' specifications.

The ultimate translation action's intent is the key concept that determines the translation process. Nord, on the other hand, applied functionalist philosophy to what she saw as the needs of the translation mission by incorporating the idea of allegiance. The

initiator or any other person to whom the target text is passed on is responsible for receiving the target text. The conditions that must be fulfilled by the translation are determined by the intent.

Even though the initiator is the only one who determines the target text scopos, the translator is still in charge of the translation. Thus, the translator translates the information presented by the initiator as a specialist in the target community, and it is the translator alone who has the expertise to determine if the translation requested by the initiator can be generated based on the given source material, and if so, by which procedures and techniques. The initiator's evaluation of what is materially practicable in terms of different physical conditions, as well as what is likely to be tolerated, permitted, promoted, or required in political, social, and ideological terms by those who regulate the means of production and distribution and by the appropriate institutions and networks, may alter the initial choice of a preferred or expected mode of import.

As a result, the initiator's communicative desires decide the translator's response. The initiator, who starts the translation process, decides and controls the translator's actions, and thus can act as a manipulator. The initiator is a translation agent.

The translator, in the case of unconscious manipulation, is the manipulator who adjusts the interpretation of the source text. In most cases, translators belong to one target culture. Translators “remain within the limits of the society that is theirs by birth or adoption” [2, 13]. When a translator works within the target community, he or she primarily domesticates the foreign text; as a result, the translator can unconsciously behave as a manipulator due to a lack of linguistic and/or cultural awareness.

The intentional manipulation can be of two types: ideological and linguo-cultural, with the goals of upholding someone's ideology and overcoming linguistic or cultural gaps, respectively. The author works as a manipulator of the original text in the case of media exploitation, when the author creates the text with the intention of manipulating the recipients. In certain conditions, the translator transforms into an unintentional manipulator, since the text he or she translates would often deceive the recipients of the target language, but the translator does it unwittingly, as he or she simply reproduces the initial manipulative document.

The system tends to be more complicated in the case of conscious control. The translator is also affected in these cases. He or she may be manipulated by the translator's initiator who might be using his or her power in order to manipulate or influence the translation. It is also crucial to acknowledge that culture, in its broadest sense, influences translation by customs, traditions, values, political culture, etc. In these processes, norms play a critical role. The emphasis would be on the agents engaged in these procedures rather than the essence of the relationship between source and target texts in what follows.

List of References

1. *Kramina, A. Translation as Manipulation: Causes and Consequences, Opinions and Attitudes, – P. 5.*
2. *Lefevere, A. (1992) Translation, Rewriting and Manipulation of Literary Fame. London; New York, Routledge, – P. 13.*
3. *Nord, C. (2006) Text Analysis in Translation. Theory, Methodology, and Didactic Application of a Model for Translation-Oriented Text Analysis. Beijing, Foreign Language Teaching and Research Press, – P. 274.*

Yu. O. Naniak
Associate Professor

Vira-Maria Zhdan
Ivan Franko Lviv National University

Dialecticisms as a lexical means of represeetation of local coloring in the novel by Maria Matios "Sweet Darusya" and their reproduction in the English translation by Olga Tytarenko and Michael Naydan

Abstract. The present article deals with the peculiarities of dialecticisms as a lexical means of representation of local coloring. The role of dialecticisms in an artistic text has been specified and their characteristics were defined. Some examples of using dialectal vocabulary in the novel by Maria Matios "Sweet Darusya" have been selected.

Keywords. Dialectal vocabulary, the peculiarities of dialectal vocabulary, representation of local coloring, Maria Matios.

Ждан Віра-Марія
Львівський національний університет ім. Івана Франка

Діалектизми як лексичний засіб відображення місцевого колориту у романі Марії Матіос «Солодка Даруся» та їх відтворення у англійському перекладі Ольги Титаренко та Майкла Найдана

Анотація. В даній статті розглядаються особливості діалектизмів як лексичного засобу відображення місцевого колориту. Визначено роль діалектизмів у художньому творі та основні їхні характеристики. Наведено кілька прикладів вживання діалектного мовлення у романі Марії Матіос «Солодка Даруся» та їх відтворення у перекладі Ольги Титаренко та Майкла Найдана.

Ключові слова. Діалектна лексика, особливості діалектної лексики, відображення місцевого колориту, Марія Матіос.

Dialecticisms are regarded as one of the main means of reproduction and representation of the local coloring in an artistic text. By definition, dialectal words belong to the regional forms of a language [4, 55]. It means that these words can be spoken only within a specific geographical area.

Dialectal vocabulary in the artistic texts belongs to the group of the stylistically marked words on the basis of its non-literary characteristic of functioning. Literary language and dialects are two main functional varieties of any language, including Ukrainian and English. There is a constant interaction between them with different degrees of intensity in different chronological periods of time. The Ukrainian literary language and different dialects of the Ukrainian language interact mainly on the lexical level. Nowadays dialectal vocabulary continues to be one of the most important sources of enrichment of the Ukrainian literary language and is used mainly when the author aims to reproduce the local flavor, to differentiate the characters of representatives of different social classes, to give a linguistic description of the characters [2].

Describing the life in the region of Bukovyna, the local customs of this region, beliefs, Maria Matios introduces a wide range of different dialecticisms in her novel "Sweet Darusya". These are the names of some buildings, dishes, food, kitchen utensils, clothing, footwear, musical instruments, animals and plants and others. Some of the dialects used by the writer are ethnographisms - words denoting objects and phenomena that are specific for the culture of the certain region and territory, and do not have equivalents in the literary language. In other words, they can be regarded and called as local realia as they indicate some objects or phenomena which do not exist outside the particular area. Ethnographisms have no parallels in literary language because they are local names for local realities [2].

For example: *"Затірку без молока нести також не годиться."* [5, 20] – *"It also wasn't fitting to bring him gruel without milk".* [1, 20]

'Затірка' is one of the oldest dishes spread among the Slavic peoples, nowadays it is still known and popular among some particular regions of Ukraine, including Bukovyna. What concerns its translation, it should be mentioned that it is hardly possible to translate a dialecticism from one language into another, preserving its stylistic meaning and function. In the translation of this example, a dialecticism is replaces by a standard English word 'gruel' which means a food made by boiling oats with water or milk.

In the novel the unexplained dialectal names of clothing, shoes, food are used in order to create the flavor of the unfamiliar to the reader area, life and customs. But, the translation cannot be regarded as adequate as this stylistic effect of the dialectal vocabulary is lost.

"Юрко зникав з села невідомо як, але завжди вертався додому серед білого дня з порожніми бесагами за плечима, ніби міряв дорогу після утомливих, та успішних базарних торгів". [5, 158] – *"... it was unknown how Yurko disappeared from the village, but he always returned home during broad daylight with empty saddlebags on his back, as though he were striding along the road after tiresome and successful bargaining at a bazaar".* [1, 171]

"Зверху на вовняну кацавейку накинула половинку тертого-перетертого, давно вицвілого ліжника". [5, 21] – *"On top of her fur-trimmed wool jacket she threw half a well-worn, long ago faded wool blanket".* [1, 21]

"Дівки на відданню, ґрунту — ні ***пощеку****, ані* ***кавальчика,*** *ані* ***фальчі****, а вони фани вишивали та людей* ***баламутили"****.* [5, 130] – *"The girls at a marrying age,* ***no plot of land****— not even* ***a little piece****, not a single f****alcha****, and they sewed flags and* ***stirred up*** *the people".* [1, 140]

In conclusion, dialecticisms do not belong to the part of literary language. Writers usually use dialectic language in order to convey the peculiarities of the speech of their characters, more accurately reproduce the ethnographic details, the local coloring of the described events. The incorporation of dialecticisms into the literary text should be moderate and stylistically justified. The use of dialecticisms in the scientific and official styles is regarded as the violation of stylistic norms of the language [2].

Dialecticisms that are appropriately used in an artistic text is a powerful expressive means, because a dialectal word is a word with a special portrait of a particular territory and writer, it is a means of artistic and figurative concretization.

References

1. Matios Maria. Sweet Darusya. Translated from the Ukrainian by Michael M. Naydan and Olha Tytarenko. – Spuyten Duyvil. – New York City. - 2003
2. Авраменко Я. Актуальні проблеми сучасної лінгвістики. http://dspace.onu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/28401/1/3-7.pdf
3. Бибик С. Діалектне слово у словнику і в тексті. Семантика мови і тексту : зб. ст. VIII Міжнар. конф. – Івано-Франківськ : Плай, 2003. С. 49-50.
4. Лотоцька к. Стилістика англійської мови: Навч. посібник. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2008. – 254 с.
5. Матіос Марія. Солодка Даруся. – Літературна агенція «Піраміда». – Львів. – 2014.

Жук Андріана, Львівський національний університет імені І.Франка

Індивідуальна та колективна пам’ять у повісті Петера Гандке «Без бажання немає щастя»

Австрійський письменник П. Гандке є одним з найвідоміших письменників сучасності, зокрема варто відзначити його психологічні твори, завдяки яким він отримав Нобелівську премію у 2019 році. Письменник часто писав про особисте, наприклад, у повісті «Без бажання немає щастя» він розповів про життя та самогубство своєї матері. Автор використав власні спогади й індивідуальну пам’ять матері, а також колективну пам’ять своєї сім’ї та австрійців. Ця інформація є дуже важливою, тому що може допомогти дізнатися враження очевидців про Другу світову війну та повоєнний період.

Попри те, що П. Гандке є популярним письменником, його творчість досі майже не досліджена в Україні. Тому виникає необхідність познайомити читача з його творами. А дослідження пам’яті допоможуть краще вивчити історію та психологію людини. Відтак, метою роботи є дослідити індивідуальну та колективну пам’ять на прикладі повісті «Без бажання немає щастя».

Дослідження видів пам’яті є однією з найважливіших і найпопулярніших галузей гуманітарної науки. Адже саме завдяки пам’яті підтримується зв’язок поколінь, і вона є важливим показником нашої приналежності до певної верстви суспільства[4, с.26-27]. Наші спогади про минуле визначають наше майбутнє. Зокрема, варто звернути увагу на колективну та індивідуальну пам’яті, оскільки вони тісно взаємопов’язані.

Колективна пам’ять – це спогади, що поширюються між членами конкретної спільноти, наприклад сім’ї. Адже «без допомоги тієї групи, в якій ми живемо, без її підтримки, ми не можемо ані сформувати власні спогади, ані розповісти про них»[1, с.170]. Іншими словами, колективна пам’ять – це спільні спогади між кількома людьми про якусь подію, наприклад про день народження, весілля, смерть, історичні дати тощо.

Індивідуальна пам'ять – це пам'ять конкретної людини, вона містить усю інформацію про минуле. Її ще називають особистою або персональною. Ці два види пам'яті гармонійно доповнюють одна одну. З одного боку, спогади людини належать тільки їй. З іншого боку, в певні моменти вона може поводитися як член групи, і згадувати події, які зачепили її спільноту. Наприклад, уточнити в родичів якусь інформацію щодо її дитинства[2, с.38].

У повісті «Без бажання немає щастя» П. Гандке використав свою та материну індивідуальні пам'яті. Таким чином, він зміг описати молоді роки жінки, зустрічі матері з батьком. Автор згадує постійну економність матері: «Як і мій дід, вона вважала, що не може собі нічого дозволити, і в той же час зі сором'язливою усмішкою просила дітей дати їй покуштувати ласощів»[3, с.219]. Для відтворення спогадів П. Гандке використовує асоціації: хліб, сіра каша, убога хатина... Ці спогади настільки сильно закарбувалися у пам'яті письменника, що він не може їх забути навіть уві сні.

Дуже важливою є колективна пам'ять у творі. Спільні спогади австрійців про війну кардинально відрізняються від даних, записаних в історичних хроніках. «Ми всі були на піднесенні, нас охопило відчуття єдності»[3, с.212]. Як не дивно, але для австрійців це був час об'єднання спільних сил, робочі будні наповнилися святковим настроєм. Автор стверджує, що для матері війна не була жахом дитячих років, як для нього, вона була ніби початком чогось нового. Крім того, на спільні спогади сім'ї Гандке вплинула колективна травма, яка проявилася в надмірній ощадливості усіх представників родини.

Таким чином, можна зробити висновок, що індивідуальна та колективна пам'ять відіграють ключову роль у творі. Завдяки індивідуальній пам'яті автор зміг детально розповісти про життя своєї матері, а також описати внутрішній стан жінки. У свою чергу колективні спогади австрійців можуть допомогти краще зрозуміти життя людей того часу.

Список використаних джерел

1. *Ассман А. Длинная тень прошлого: Мемориальная культура и историческая политика/ Алейда Ассман; пер. с нем. Б. Хлебникова. – М.: Новое литературное обозрение, 2014.–328 с*
2. *Ассман Я. Культурная память. Письмо, память о прошлом и политическая идентичность в высоких культурах древности/ Ян Ассман; пер. с нем. М. М. Сокольской. – М.: Языки славянской культуры, 2004.– 368 с.*
3. *Гандке П. Жінка-шульга: Короткий лист перед довгим прощанням: Без бажання немає щастя: Повісті/ Петер Гандке// Юніверс, 1999.– 256 с.*
4. *Хальбвакс М. Социальные рамки памяти/ Морис Хальбвакс// Пер. с фр. И вступ. статья С. Н. Зенкина. –М.: Новое издательство, 2007. – 348 с.*

Науковий керівник
Доцент кафедри світової літератури
Мельник Діана Миколаївна

Mariia Zhurovska
Lviv National University of Ivan Franko

Representation of Cockney Speech and Cockney Characters in the Works of Charles Dickens

The actuality of the topic is due to the need to generalize the rich theoretical work of dialectology, the beginnings of which date back to the 18th and continue to this day. We believe that the study of the dialects in the history of each language is invaluable material not only for a thorough understanding of the origins of language, its historical past, but also allows to assess and understand the formation and development of literary language, territorial dialects, various social and professional dialects.

The thesis is divided into two major parts. The first part describes the development of Cockney and it is followed by the depiction of differences in already mentioned grammar, pronunciation and vocabulary. In the second part of this thesis, there is carried out the analysis of Ch. Dicken's Cockney speech. All the achieved aims and learned facts are provided in the conclusion part of the thesis.

Ключові слова: cockney, dialect, slang, features, phonological, lexical, vocabulary, speech

Many linguists were interested in the study of Germanic languages, including the main dialects of English and the London dialect of Cockney to emphasize the mental and national-cultural characteristics of native speakers, as well as to describe the historical era of origin and use of the Cockney dialect, which, in turn, is a desire to preserve and describe the features of the cultural heritage of the ethnos.

Lots of scholars of the 20th century paid attention to the study of English dialects, namely V. Arakin, I. Ivanova, B. Ilyish, Y. Kostyuchenko, T. Rastorgueva, and others. The concept of dialect is increasingly attracting the attention of modern philology.

This problem was also considered by such dialectologists as I. Halperin, G.Genne, M. Gorke, G. Emann, V. Elistratov, G. Moser, I. Pastukh, S. Sokolovskaya, M.Fakhurdinova, V. Khomyakov , K. Jacob, T. Shippan. Understanding the concept of "dialect" is still an open question. Well-known linguist V. Yelistratov characterizes the dialect as "the latest linguistic barbarism".

The object of this undergraduate thesis is to consider the development of the London Cockney dialect in modern British literature and mainly the main peculiarities of the use of the Cockney dialect in the novels of the famouse English writer Ch. Dickens.

The Cockney dialect occupies a special place among English dialects due to its popularity. This dialect has a long history of development, during which the very word "cockney" has repeatedly changed its meaning. This is associated with a specific area of London – the East End. Images of its bearers, although not always true, are known around the world for the works of such English writers and playwrights as William Shakespeare, Charles Dickens and Bernard Shaw. We can say that the writers tried to convey the features of the Cockney dialect in their works in different ways, based on their personal perception, because the literature written by Cockney in native languages does not exist. Subsequently, many linguists conducted their research based on linguistic material derived from the works of such writers.

Understanding the impact on the public consciousness of such a great cultural figure as Ch. Dickens in the 19th century is important for determining how attitudes toward speakers of certain dialects have evolved over time, and provides a historical basis for views that persist in society today.

References:

1. *Crystal, D. (2003), The Cambridge Encyclopaedia of the English Language, Cambridge: Cambridge University Press.*
2. *Crystal, D. (2005), The Stories of English, London: Penguin Books.*
3. *Trudgill, P. (1990), The Dialects of England, Oxford: Blackwell publishers. Wright, P. (1981), Cockney Dialect and Slang, London: B. T. Batsford.*
4. *Hakala, Taryn. 2010. Working Dialect: Nonstandard Voices in Victorian Literature (Ann Arbor: University of Michigan dissertation)*
5. *Ingham, Patricia 2008. 'The Language of Dickens,' in A Companion to Charles Dickens, ed. by David Paroissien (Oxford: Blackwell)*

Науковий керівник – Завгороднєв Юрій Анатолійович

Іванна Загоруйко
Кафедра класичної філології

ОЦІННА ЛЕКСИКА В ЛАТИНСЬКІЙ ІСТОРИЧНІЙ ПРОЗІ

***Анотація**: Робота присвячена оцінній лексиці на матеріалі Гая Саллюстія Кріспа "Змова Катіліни". Досліджено засоби вираження позитивної та негативної оцінки на лексичному та синтаксичному рівнях мови. У роботі зосереджуємося на морфологічних засобах вираження оцінки(прикметники та іменники як засоби вираження оцінного значення).*
***Ключові слова**: оцінка, оцінна лексика, епітетні конструкції, позитивна/негативна оцінка.*

Ivanna Zahoruiko
Department of Classical Philology

EVALUATION VOCABULARY IN LATIN HISTORICAL PROSE

***Abstract:** The article deals with the evaluative vocabulary on the material of Gaius Sallustius Crispus "The Conspiracy of Catiline". Means of expression of positive and negative evaluation have been investigated at the lexical and the syntactic levels of language.The work focuses on the morphological means of expression of evaluation (adjectives and nouns as a means of expressing value).*
***Keywords:** assessment, vocabulary assessment, epithet constructions, positive / negative assessment.*

У мові відбувається взаємодія дійсності і людини в найрізноманітніших аспектах, одним з яких є оцінний. Оцінка є універсальною категорією: навряд чи існує мова, в якій відсутнє уявлення про «добре» та «погане». При оцінці завжди в тій або іншій формі присутній суб'єкт і об'єкт, в

будь-якій мові, оцінка має на увазі присутність шкали і стереотипів, аксіологічних предикатів [2].

У даній роботі ми виділили дві групи відповідно до їх семантики:

1)Оцінна лексика, що характеризує людину, особливості поведінки, фізичні та моральні якості.

2)Оцінна лексика як означення предметів, явищ, дій.

Семантичні та синтаксичні засоби різних рівнів мови можуть мати аксіологічне значення: префікси та суфікси, лексеми, а також цілі вирази. Найчастіше оцінка є складовою семантичної структури слів, особливо прикметників, семантика, яких передбачає опис та характеристику предметів, а тому переважно включає і сему оцінки.

У тексті знаходимо такі приклади оцінних прикметників з префіксами per-\pre-\sub-: subdolus, a, um [Sl.Catil.5.4]хитруватий, subvorsus, a, um [Sl.Catil.13.1] руйнівний, praeclārus, a, um [Sl.Catil.8.4] дуже світлий, perpessus, a, um [Sl.Catil.19.5] мужній.

Епітетна конструкція – один з різновидів словесних образів, який має семантико-стилістичну та експресивну значущість, що належать до найважливіших категорій індивідуально-авторського стилю письменника. У роботі ми виділяємо багато епітетних конструкції, для прикладу:

memoriam quam maxume longam efficere [Sl.Catil.1.4] робити пам'ять якнайдовшою,

maxumam glōriam in maxumō imperiō [Sl.Catil.2.2] найбільша слава в найбільші імперії.

Вивчення оціночних структур показує, що оцінка зачіпає найрізноманітніші аспекти мовної системи. Оціночний аспект тексту складається зі значень, які реалізуються на всіх рівнях мови - в морфології, синтаксисі, лексиці.

На основі аналізу використання прикметників зі значенням оцінки та інших засобів вираження оцінки можемо зробити висновок, що вони знаходять широке застосування у творі Гая Саллюстія Кріспа «Змова Катіліни», їх вживання є багатофункціональним і дуже різноманітним.

З допомогою оцінних ад'єктивів, ми можемо побачити як чітко виражається ставлення автора, як він позитивно характеризує старе суспільство та, як описує суспільство за часів Катіліни, коли усе зіпсувалося.

У дослідженні зосередили увагу на загальних відомостях про оцінну лексику, що характеризує та описує людей, особливості поведінки, фізичні та моральні якості, суспільство, дії, явища, предмети.

Список використаних джерел

1.Арутюнова Н.Д. Типы языковых значений: Оценка. Событие. Факт. – М.: Наука, 1988. – 341 с.

2.Вольф Е. М. Функциональная семантика оценки / Е. М. Вольф. – Москва: Едиториал УРСС, 2002. – 280 с.

3. Саллюстій Крісп К. Змова Каталіни / К. Саллюстій Крісп. – Коломия, 1919. - 95 с.

4. C. Sallustius Crispus ; wydał Ryszard Ganszyniec. - Lwów : Nakładem Filomaty, [1937]. - 52 c.

Науковий керівник: доц. Домбровський Р.О

Заневич С. В.

студентка V курсу
факультет іноземних мов
Львівський національний університет імені Івана Франка

Комунікативні невдачі та прагматичні відхилення в популярних американських серіалах про медиків «Хороший лікар» та «Резидент»

Анотація

Хороші комунікативні навички є життєво важливими у медичній професії. Дослідження показали, що правильна мовна стратегія покращує загальний рівень задоволення пацієнта. Лікарі проводять нелегкі зустрічі, тому їм слід бути гранично обережними у виборі слів. Ефективна комунікація вимагає розуміння емоційного стану пацієнта, виявлення співпереживання, встановлення та зміцнення довірливих відносин. Хороша комунікація між лікарем і пацієнтом залишається проблемою, і деякі непорозуміння та прагматичні невдачі все ще трапляються. Основний фокус цього дослідження становлять комунікативні невдачі та прагматичні відхилення у медичних драмах «Хороший лікар» та «Резидент».

Ключові слова: прагматика, комунікативна невдача, прагматичне відхилення, мовна стратегія, іллокуція.

Solomia Zanevych

Communication breakdowns and pragmatic failures in popular American medical drama series "The Good Doctor" and "The Resident"

Abstract

Good communication skills are vital in the medical profession. Studies have shown that a proper linguistic strategy improves patient's overall satisfaction. Doctors oftentimes manage difficult encounters. Thus, they should be extremely cautious with word choices. An effective communication requires an understanding of patient's emotional state, exhibiting empathy, initiating and growing a trusting relationship. Good doctor-patient communication remains a challenge and some misunderstandings and pragmatic failures still occur. Communication breakdowns and pragmatic failures in medical drama series *The Good Doctor* and *The Resident* constitute the main focus of this research.

Key words: pragmatics, communication breakdown, pragmatic failure, pragmatic linguistic failure, socio-pragmatic failure, linguistic strategy, illocution.

Communication is an intricate process involving an exchange of information. The sender encodes certain message and passes it through some channel to the receiver whose task is to decode the message. The process of communication is considered to be fruitful if the intended meaning is interpreted properly. Therefore, pragmatics as "the study of meaning in relation to speech situations" [1, p. 6] is of paramount importance.

Jenny Thomas defines pragmatics as the study of meaning in interaction with special emphasis on the interrelationship between the speaker, hearer, utterance, and context [5, p.170]. She states that the meaning can be classified into two categories, namely *speaker meaning* and *utterance meaning*. Speaker meaning refers to the social view "the focus of attention firmly on the producer of the message, but at the same time obscures the fact that the process of interpreting what we hear involves moving between several levels of meaning" [2, p. 2]. Then, utterance meaning refers to cognitive view "focusing too much on the receiver of the message, which in practice means largely ignoring the social constraints on utterance production" [2, p. 2]. It follows that the meaning behind sentences may be interpreted either within the speaker's point of view or the receiver's perspective. Ideally, the meaning should be identical within both perspectives. However, frequently people fail to catch this meaning due to some reasons. Such failure is referred to as *pragmatic failure*.

The following study **aims** to discover communication breakdowns and pragmatic failures that happened in popular American medical drama series *The Good Doctor* and *The Resident* and their causes. The **methodology** uses a qualitative research design. Since TV series are analyzed, the data in this study are collected from the TV series scripts and the dramas themselves.

As the research reveals, literal interpretation of the utterance is highly insufficient. There is always something more to it than what lies on the surface. What is meant can differ drastically from what is actually said. Thus, the topic is proven to be **relevant**.

Pragmatic failure, as defined by Thomas, is the incompetence of people to understand what is said by others in terms of meaning [3, p. 99]. There are two types of pragmatic failure: *pragmatic linguistic* and *socio-pragmatic*. The first one occurs when what the speaker says does not correspond with the habitual perception of the native speaker. It can also be related to the bias the listeners make during the discussions. Socio-pragmatic failure, in its turn, occurs when the utterances do not conform to the social

customs of the native speaker's. Social and cultural contexts are foregrounded, that is why it is also known as cross-cultural pragmatic failure.

A communication breakdown is defined as a failure to exchange information, leading to a lack of communication. It is manifested in violations of communicative semantics, pragmatic elements of interaction, affecting the laws of speech, logic of presentation, and so on. For example, the addressee chose the wrong type of illocution, an order when it was necessary to ask or indirect speech acts instead of direct. Communicative failures are closely related to the pragmatics of communication. [4, p. 240]

The Good Doctor and *The Resident* are widely watched not only in the USA but all over the world. Both drama series show young aspiring surgeons Shaun Murphy and Mina Okafor. They face personal and professional challenges on a daily basis. Communication is an inevitable part of their job. For Shaun (diagnosed with autism) social interaction is the most difficult aspect. Even though he is able to examine and analyze cases and see solutions that are not obvious to other doctors, he fails at communicating. He prefers to move away from his patients rather than comfort them, has difficulty empathizing and understanding their emotions. He cannot effectively interpret the conduct and intentions of others. His straightforwardness and unawareness of different linguistic strategies, especially in diagnosis delivery, often leads to unwanted consequences: *She has a sarcoma, a malignant tumor. [very excited tone] – Malignant? That means it's killing me, right? – Yes. [excitedly] (s04e01).* Shaun takes everything at face value, he is not able to decode pragmatic functions of speech or understand irony and sarcasm: *Nice call, genius. Thank you. I was being sarcastic.(s01e02)* Mina Okafor is another example of a bad communicator. She is an excellent surgeon who tries to find her place under the sun. Being rather harsh and blunt, she seems to be insensitive to other people's troubles. Empathy is not her strong lead. When she has to break bad news to patient's relatives, she blurts out *Prescott's dead (s01e01)* and leaves without offering any condolences. Mina is ruthlessly truthful, so patients' reviews about her are mainly negative:

"Steer clear of Dr. Okafor. She told me my uterus sucked." (s01e01)

All in all, pragmatic failures and communication breakdowns in popular American medical drama series *The Good Doctor* and *The Resident* provide rich material for investigation.

Список використаних джерел:

1. *Leech, G. (1983). Principles of Pragmatics. New York: Longman.*
2. *Thomas, J. (2013). An introduction to pragmatics. New York: Routledge*
3. *Thomas, J. (1983). Cross-cultural pragmatic failure. Applied Linguistics, 4(2), 91-112.*
4. *Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. Київ: Видавничий центр «Академія», 2004. 342 с.*
5. *Сухорольська С.М., Федоренко О.І. Методи лінгвістичних досліджень: Навч. посібник. – 2-ге вид., перероб. і доп. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2009. – 344 с.*

Supervisor: Fedorenko Olha Ihorivna,
Associate Professor

Iryna Zayats,
Faculty of Foreign Languages, Ivan Franko National University of Lviv

LONDON AS IMAGINED SPACE IN FANTASY FICTION: NEIL GAIMAN'S "NEVERWHERE" AND TIM POWERS'S "THE ANUBIS GATES"

The article aims at considering different representations of London in twentieth-century Anglophone fantasy fiction. The analysis of the novels "Neverwhere" by N. Gaiman and "The Anubis Gates" by T. Powers is provided within the framework of spatially-oriented studies. The focus of the survey is the image of the city as represented from historical, emotional, cultural, and social perspectives and conveyed through the individual reception of the characters and the narrator.

Keywords: London, "London text", spatially-oriented studies, fictional space, fantasy fiction.

Ірина Заяць. Лондон як уявний простір у літературі фентезі: на прикладі романів «Небудь-де» Ніла Ґеймана і «Ворота Анубіса» Тіма Паверса

У статті маємо на меті розглянути різні репрезентації Лондона в англомовному фентезі XX ст. Для аналізу романів «Небудь-де» Н. Ґеймана і «Ворота Анубіса» Т. Паверса застосовано методологію просторових студій. Предметом дослідження обрано образ міста, репрезентований з історичної, емоційної, культурної та соціальної перспективи і переданий через індивідуальну рецепцію персонажів і наратора.

Ключові слова: Лондон, «лондонський текст», просторові студії, художній простір, фентезі.

In the works of many writers, London appears as a key image, with its own mentality and identity. It becomes the theme, the character, the symbol... Over the centuries, London is considered to be the cultural symbol of Britain: it is timeless, universal and eternal, formed by numerous references to English history and culture. Simultaneously, this city appears as a character or serves as the space the characters live in [2, p. 331]. London has been represented various ways by various writers writing in various genres, contributing to the "London text". And fantasy fiction is no exception: it creates an imaginary narrative map of London, transforming real cartographic space into place of meaning, fantasy, and initiation. The specificity of the genre allows fantasy writers to freely challenge the boundary between reality and imagination, past and present, constructing an obscure and complex image of London as real-and-imagined, maze-like space. Illustrative examples of London fantasy novels are Neil Gaiman's "Neverwhere" and Tim Powers's "The Anubis Gates".

Neil Gaiman's novel "Neverwhere" (1996) is an urban fantasy, which pushes the recipient to perceive the event through the prism of the city, its dark alleyways, damp sewers and eerie tube stations. The author invites the reader to experience the events and the cityscape with the characters of the story, who make a fantastic journey through London, or rather two London cities (Above/Below), which serve as opposite urban spaces in the apparently realistic metropolis.

In "Neverwhere", London is represented from two perspectives – those of the narrator and of the characters. The narrator makes important references to the history, bridging past and present: *"Two thousand years before, London had been a little Celtic village on the north shore of the Thames, which the Romans had encountered, then settled in. London had grown, slowly, until, roughly a thousand years later, it met the tiny Royal City of Westminster immediately to the west <…> There had been Sewer Folk before the*

Great Stink, of course, living in the Elizabethan sewers, or the Restoration sewers, or the Regency sewers, as more and more of London's waterways were forced into pipes and covered passages, as the expanding population produced more filth, more rubbish, more effluent" [1]; and often delineates the topography of real London (Westminster Abbey, the Tower of London, the National Gallery, Fleet Street, the Old Bailey, London stations: Earl's Court, Marble Arch, Blackfriars, White City, Victoria, Angel, Oxford Circus, etc.) to create the illusion of reality, of familiar urban space. The narrator's "vision" of the city seems emotionally detached; he is just the observer of the city's growth over the centuries. From his perspective, London is real; it is a complex and ever-changing urban space *"inhabited by and teeming with people of every colour and manner and kind"* [1], a cultural and historical site.

Whereas, the characters' perception of London changes as they discover different sides of the city over time; they are shaped and influenced by the city rather than influence it themselves. Following Richard Mayhew's journey to London Above/Below, the reader follows the subversion of his understanding of the city, which, in fact, is the understanding of the good and the evil. When first in London, Richard finds it *"huge, odd, fundamentally incomprehensible"*; in three years he perceives it as *"filled with colour"*, a *"city of red brick and white stone, red buses and large black taxis, bright red mailboxes and green grassy parks and cemeteries"*; soon he takes London for granted. The evolution of the image of London in Richard's mind can be represented as follows: Richard took London's suggestive image from literature and from old photographs; then the city becomes visual through objects he sees and places he visits or lives in; then he gets used to its lifestyle and its order. The shaping of Richard's identity is related to his perception of London: it starts with the fear to be lost when he arrives in the city, which transforms into the fascination with the urban life, and then there comes stability, security, and some indifference. However, seeing cryptic London Below and meeting its inhabitants, Richard gradually realizes the gap, emotional and social, which some Londoners try to ignore, and becomes more aware of the people around him. He realizes that this mapless place is also an objective reality, home to those who inhabit it, "their world", though other. He forms an emotional and psychological bond to the city. For Richard, London is multidimensional and its reception is always accompanied by reflection. In fact, London Above and London Below are spaces that complement each other.

So in "Neverwhere", Gaiman combines the real and the fantastic, his London represents a fantastic world and a real urban space, with the cartography of real London. This allows the reader to figure out the image of the real city, secure and comfortable (London Above in the novel), which, however, coexists with the labyrinthine and murky imaginary (or rather metaphoric) city of London Below. London Above represents contemporary London, the past of London is embedded in London Below. The coexistence of these two cities within the spatial framework of the city of London challenges time boundaries, combining past and present.

In Tim Powers's novel "The Anubis Gates" (1983), the fictional space is also expanded within the boundaries of contemporary London. The events start in London of 1983 with American scholar Brendan Doyle carried through the gates of time to Regency London of 1810. In fact, the novel is a crazy kaleidoscope of events and places, of convoluted characters and twists: Egypt, England, mysterious murderer, Egyptian sorcerer, fur-covered strange creatures that appear in London, etc. Unlike Gaiman, Powers describes London's cityscape of different epochs with only few details. His representations of the

city provide less an image of the physical place and more a sense of the people who populate it. So early nineteenth-century London appears in the novel as a city of cobbled, dirty streets and old taverns, full of beggars, thieves, sewer-dwellers, circus performers, and other representatives of the lower social strata, driven by poverty and misery [3]. In "The Anubis Gates", London appears as a real city inhabited by people and an imaginary space inhabited by fantastic creatures.

Overall, late twentieth-century fantasy narratives, like Neil Gaiman's "Neverwhere" and Tim Powers's "The Anubis Gates", provide quite different evocations of the city of London, which appears in these novels as the real-and-imagined space ("third space"). Represented from different sides as perceived emotionally, socially, and historically, the city is imagined as both site and community. London is the setting and the starting point of the characters' quest.

References

1. *Gaiman N. Neverwhere [Electronic Resource]. – Access mode: https://www.free-best-books.com/ScienceFiction/3758.html*
2. *Porter R. London: A Social History. – Harmondsworth: Penguin, 1994. – 631 p.*
3. *Powers T. The Anubis Gates [Electronic resource]. – Access mode: https://www.goodreads.com/book/show/142296.The_Anubis_Gates*

Науковий керівник – доц. Сенчук І. А.

Лілія Ільчишин, Львівський національний університет імені Івана Франка

Non-standard linguistic negation in *Quichotte* by Salman Rushdie

В даній роботі розглянуто характеристику нестандартних заперечних форм у творі Сальмана Рашді «Кіхот».

Ключові слова: non-standard linguistic negation, negative concord, double negation.

Liliia Ilchyshyn

Non-standard linguistic negation in *Quichotte* by Salman Rushdie

This work describes features of non-standard linguistic negation in Quichotte by Salman Rushdie.

Key words: non-standard linguistic negation, negative concord, double negation.

Horn in his *Natural history of negation* states that: "All human systems of communication contain a representation of negation. No animal communication system includes negative utterances, and consequently, none possesses a means for assigning truth value, for lying, for irony, or for coping with false or contradictory statements [2, p.13]."

Standard modern English negation builds itself with the help of particle "not" added after the auxiliary word (ex. "*I did not see that coming*") or before the negated element (ex. "*I love not apples but pears*").

In this research, I will focus on the structures that do not possess standard negation features: the use of adverb *never* as a past time negator, the verbal form *ain't*, and negative concord.

Modern English frequently uses *never* to denote negation. The regular formula is *have + never + past participle*. However, it can also express negation considering a particular

point in the past time (*never + simple past*). Salman Rushdie's *Quichotte* presents us a vast majority of examples:

- *She also broke off all contact with her husband, a well-known Bombay physician whom everyone called Babajan—Baba being an honorific title of respect and jan meaning "darling"—but they* ***never*** *divorced.* [6, p. 24]

… but they ***didn't*** divorce.

- *It was in Christmas Eve, the place where Christmas was eternally promised for the next day but* ***never*** *arrived* (it didn't arrive). [6, p. 26]

… but it ***didn't*** arrive.

The negative form *ain't*, which wasn't frequently used in American English, but was quite popular among the working-class people in Britain, is becoming quite common now. According to COCA, its appearance per million grew from 61.57 (2015) to 73.19 (2019). *Ain't* can stand for all forms of BE (am not, is not, are not). That can be observed in the following examples:

- *There* ***ain't*** *no Sanity Claus!* [6, p.66]

There ***is no*** Sanity Claus!

- *This* ***ain't*** *a place for you.* [6, p.68]

There ***is no*** place for you.

Negative indefinites like *nothing* are usually described as negative quantifiers. But if another negative element appears in the sentence, we observe the phenomenon named negative concord, when the semantic negation is described by more than one morphosyntactically negative element.

According to Huddleston [3], negative concord, also known as double negation, involves the presence of two or more negatives in the same clause which do not cancel each other out and express a single negation.

Firstly, the term was coined by Baker [1, p. 169-186]. Then it appeared in Labov's work [4, p. 773-818] on African American English, and after that it was generally used to describe sentences with two or more negative components.

The examples of this case in Rushdie's *Quichotte* are not common, but they are present.

- *We* ***don't*** *need* ***no*** *stinkin' allies.* [6, p. 70]

We ***don't*** need ***any*** stickin' allies. / We need ***no*** stickin' allies.

- *There* ***ain't*** *no Sanity Claus!* [6, p.66]

There ***is no*** Sanity Claus! / There ***isn't any*** Sanity Claus!

To sum up, the *Quichotte* could have been written without the non-standard linguistic negation, but would it sound so genuine? Natural language always deviates from the specified direction to produce verbosity and not following standard negation forms is a convenient way to intensify the emotional aspect of the sentence.

Список використаних джерел:

1. *Baker, Carl Leroy. Double negatives. Linguistic Inquiry 1, 1970.*
2. *Horn, Larry. A natural history of negation, Chicago: University of Chicago Press, 1989*
3. *Huddleston, Rodney, Geoffrey Pullum. The Cambridge Grammar of English. Cambridge: Cambridge University Press, 2002.*
4. *Labov, W. Negative attraction and negative concord in English grammar. Language 48, 1972.*
5. *Martínez, Ignacio Palacios. Non-standard negation in modern English. A corpus-based study of four salient features: University of Santiago de Compostela, 2013.*
6. *Rushdie, Salman. Quichotte: Penguin Random House LLC, New York, 2019.*

Науковий керівник: Татаровська Олеся Василівна

Марта Кавецька, Львівський національний університет імені Івана Франка

Elements of political discourse pragmatics: illocutionary speech acts in the inaugural speech of Joe Biden

У даній роботі розглянуто англомовний політичний дискурс та досліджуються прагматичні характеристики політичних промов на прикладі публікації у газеті The Times виступу з нагоди інаугурації Президента США Джо Байдена.
Ключові слова: political discourse, speech acts, illocutionary acts.

Marta Kavetska

Elements of political discourse pragmatics: illocutionary speech acts in the inaugural speech of Joe Biden

This work describes the English political discourse and examines the pragmatic characteristics of public political speeches exemplified by the inaugural speech of the US President Joe Biden published in The Times.
Key words: political discourse, speech acts, illocutionary acts.

The success of any political action depends not only on rhetoric skills of politicians but also on the efficiently built political communication. Consequently, language may be regarded as the vehicle of politics. Political discourse is a collection of all speech acts used in political discussions, as well as public political rules that are defined by tradition and proven by experience.

In this research I will focus on the pragmatic analysis of the political discourse and classification of illocutionary acts used in the inaugural speech of Joe Biden.

Austin states that language performs actions called speech acts [2]. The theory of speech act is classified by three levels, they are: locutionary, illocutionary, and perlocutionary. According to Searle, there are the following five classes of illocutionary acts studied in the theory of speech acts according to the functions performed: representative, expressive, directive, commissive and declarative speech acts [4]. By conducting the speech act analysis of this political discourse, the implied meanings working behind the utterances in Joe Biden's inaugural speech were investigated.

- Representatives. Those are the kinds of speech acts that commit the speaker to state what he or she believes to be the case or not. Joe Biden's inaugural speech contains numerous representative speech acts. Most of them are related to a unifying context. Biden believes America is a great country and Americans are good people but to meet challenges unity amongst them is what is required the most:

"This is our historic moment of crisis and challenge, and unity is the path forward."

- Expressive. Expressive speech acts tell us about the speaker's attitude and his or her psychological state. Joe Biden in his speech represents himself as a sympathetic and warm-hearted person:

"Look, I understand that many of my fellow Americans view the future with fear and trepidation. I understand they worry about their jobs. I understand like my dad they lie in bed at night staring at the ceiling, thinking: "Can I keep my healthcare? Can I pay my mortgage?"

- Directive. The content of the directive speech act is the will of the speaker, it contains a direct appeal to action. Joe Biden uses multiple directive speech acts to maintain focus on collecting the broken pieces of the country and reuniting them just opposite the ex-president's views:

"We must reject the culture in which facts themselves are manipulated and even manufactured. My fellow Americans, we have to be different than this."

- Commissive. Commissive speech acts are performed when speakers want to commit themselves to some future actions. A great deal of the inaugural speech is dedicated to this type of speech act. Biden commits both himself and the nation to future actions, this identifies him as a strong and purposeful leader:

"To overcome these challenges, to restore the soul and secure the future of America, requires so much more than words. It requires that most elusive of things in a democracy: unity. Unity."

- Declarative. With the help of declarative speech acts the speaker performs an action just representing him/herself as performing that action. Biden sparingly uses declarative acts as soon as making such public declarations on political affairs is technically unconstitutional.

"Today, we mark the swearing-in of the first woman in American history elected to national office - Vice President Kamala Harris."

To sum up, with the help of speech act analysis of Joe Biden's inaugural speech, we identified the main illocutionary classes of speech acts. His speech is mostly characterized by the use of directive, representative and commissive speech acts. A great deal of the speech is concerned about unity, truth, and racial justice. The speech conducted by Joe Biden mainly aims to make the audience believe in what is being said therefore the speech acts play the most significant role to achieve this purpose.

Список використаних джерел:

1. *Akinwotu, S. A. 2013. A Speech Act Analysis of the Acceptance of Nomination Speeches of Chief Obafemi Awolowo and Chief M.K.O. Abiola. English Linguistics Research. 2(1)*
2. *Austin, John L. 1962. How to Do Things with Words (The William James Lectures Delivered at Harvard University in 1955). Oxford University Press.*
3. *G. Leech, 1983. Principles of pragmatics. New York: Longman Inc.*
4. *J. R. Searle, 1969. Speech acts: An essay in the philosophy of language. Cambridge: CU*
5. *President Biden's inauguration speech: 'Without unity there is no nation, only a state of chaos'. The Times, 21 January 2021, [Electronic Resource]. – Mode of Access: https://www.thetimes.co.uk/article/in-full-bidens-inauguration-speech-hrg2r8rjw*
6. *Searle, John R. 1979. Expression and Meaning (Studies in the Theory of Speech Act). Cambridge University Press. New York.*

Науковий керівник: Татаровська Олеся Василівна

Наталія Канчуга, кафедра англійської мови та літератури

THE MAGIC OF J.K. ROWLING'S IDIOSTYLE

This abstract presents a short study of the idiostyle of famous English writer and screenwriter J.K. Rolwing based on her outstanding works Harry Potter and the Prisoner of Azkaban and Harry Potter and the Goblet of Fire. Her style and writing have been the groundwork for the modern fantasy genre and influenced many contemporary fantasy writers. The Harry Potter series has its own lexical, grammatical, and graphic peculiarities that make the process of reading and perceiving the story a pleasing experience. Examples from the books in this abstract allow us to have a peek inside and see such peculiarities ourselves.

Key words: English literature, J.K.Rowling, stylistics, author's style, idiostyle, Harry Potter, fantasy genre, speech peculiarities.

The individual author's style is the way of arranging verbal material that reflects the author's artistic vision by creating a new image of the world, peculiar only to him [1]. One way or another, any piece of literature reflects the way the author sees and perceives the world. It contains the author's personality with their own grammar, vocabulary, and pragmatic features. Therefore, everything about the story should be taken through the prism of the writer's consciousness as their experience is shown in the design and organization of the whole text. A writer's lifestyle and personal sensation of the world influence the esthetic transformation of his language and the further formation and development of the story.

J.K.Rowling and her stories have influenced the whole generation of young authors many of who are bestselling authors of contemporary literature today. Regardless of genre, many of them have been inspired by Jo's works.

Every book of the series has its own special lexical and graphic peculiarities and the story is full of dialogues, descriptions, jokes.

On a lexical level, all of Rowling's books have a great glossary of words. Not only lots of them are considered to be advanced-level words but many of them were invented by Rowling herself. Many of the words used are out of fashion to make a distinction between the world of wizards and the modern muggle world. For example, such words as humongous, sumptuous, spiffing, slimeball, etc. are not very popular nowadays.

Speaking about invented words we should mention that among them, almost all are the names of the Charms, Potions, magical animals, objects, places. A lot of names are derived from Latin, Greek, Arabic.

What is interesting about both lexical and graphic features is that there are some characters, whose language is notably different from everyone else's. An example is the conductor of the Knight Bus Stan Shunpike. His lexicon is visibly poor and by using graphic means Rowling shows his ignorance: *"Choo lookin' at?"* or "*Woss that on your 'ead?"* as well as *"dincha"*(don't you), *"nuffink"*(nothing), *"oughta"*(ought to) and others (3).

Another character with speech peculiarities is Hagrid, Hogwarts' gamekeeper. He also uses short words and changes sounds. In this case, we know that Hagrid actually did not have a chance to finish his studies in school, so probably his speech can be explained by that. Here is an example from the third book: "*C'mon, now, get a move on!" he called as the class approached. "Got a real treat for yeh today! Great lesson comin' up! Everyone here? Right, follow me!"*(3).

Her high-level use of graphic means and deep and extensive descriptions allow us to see the world of magic as if it is real. We can easily imagine such fantastic creatures as Dementors, Hypogriff Buckbeak, werewolf Lupin, Grim Sirius. Patronus Charm deserves attention as well. The way J.K. Rowling describes a corporeal Patronus gives us an opportunity to see it just in front of our eyes: *"And out of the end of his wand burst, not a shapeless cloud of mist, but a blinding, dazzling, silver animal. He screwed up his eyes, trying to see what it was. It looked like a horse. It was galloping silently away from him, across the black surface of the lake. He saw it lower its head and charge at the swarming dementors..."*(3).

Список джерел:

1.Наливайко Д. С. Стиль напряму й індивідуальні стилі в реалістичній літературі 19 століття / Д. С. Наливайко // Індивідуальні стилі українських письменників кін. 19 – поч. 20 ст.:[зб. наук. праць]. – К.: Наук. думка, 1987. – С. 3–43. [9, p. 33].

2.Bonifacio, Rene Marquez, "Stylistic Analysis of J.K. Rowling's Harry Potter" Central Mindanao University, Philippines, 2013.

3.Rowling, Joanne K. Harry Potter and the Prisoner of Azkaban. New York: Scholastic, 1999.

Науковий керівник: доц. Бернар Г.Б.

Карпишин Віталія
Кафедра класичної філології

Лексико-семантичні поля дієслів у тексті поеми Гомера «Одіссея»

***Анотація**: Запропоновану роботу присвячено дослідженню лексико-семантичних полів дієслівної лексики у тексті поеми Гомера «Одіссея». Такі напрацювання дозволяють розкрити увесь семантичний спектр лексем конкретної частини мови . У центрі цих досліджень знаходиться слово, природа семантики якого виявляється через його предметний зміст, співвіднесеність з реальним світом речей, процесів, явищ. У зв'язку з цим вивчення семантики мовних одиниць постійно привертає увагу науковців і досліджується в різних аспектах, про що свідчить значна бібліографія. Мета представленої роботи – виявити притаманні для гомерівського епосу лексико-семантичні поля дієслівної лексики, з'ясувати їхню архітектоніку та побудувати відповідну для кожного з них структурну модель. Об'єктом дослідження слугують понад 152 дієслова, виокремлені шляхом наскрізної вибірки з тексту поеми Гомера «Одіссея». Предметом дослідження є лексична семантика дієслівних одиниць як в особових, так і безособових формах та ієрархія лексико-семантичних полів, які вони формують.*

***Ключові слова**: семи, ЛСП, лексеми, лексика.*

Karpyshyn Vita
Department of Classical Philology

Lexico-semantic field of verbs in the texts of Homer's poem "The Odyssey"

***Abstract**: The proposed work is devoted to the study of lexical and semantic fields of verb vocabulary in the text of Homer's poem "Odyssey". Such developments allow to reveal the whole semantic spectrum of tokens of a specific part of speech. At the heart of these studies is the word, the nature of the semantics of*

which is manifested through its substantive content, correlation with the real world of things, processes, phenomena. In this regard, the study of the semantics of language units constantly attracts the attention of scholars and is studied in various aspects, as evidenced by a significant bibliography. The purpose of the presented work is to identify the lexical-semantic fields of verb vocabulary inherent in the Homeric epic, to find out their architectonics and to build a structural model appropriate for each of them. The object of research is more than 152 verbs, separated by a thorough selection from the text of Homer's poem "Odyssey". The subject of research is the lexical semantics of verb units in both personal and impersonal forms and the hierarchy of lexical-semantic fields that they form.

***Keywords**: lexical and semantic fields of verb,tokens, vocabulary.*

Увагу лінгвістів привертають різні властивості лексики, серед яких структурно-семантичні, синтагматичні, парадигматичні, словотвірні особливості, частотні характеристики, особливості вживання у авторському стилі. Проте майже усі подібні дослідження орієнтовані на аналіз сучасних мов, попри це останнім часом з'явилась низка робіт, присвячених дослідженню прикметникової лексики у гомерівському епосі: Марти Петришин – прикметникам розміру , Христини Куйбіди – похідним прикметникам. Прикметники смаку у творах Плавта, Горація та Петронія стали об'єктом дослідження Надії Тимейчук. Дієслівна ж лексика гомерівського епосу не була ще предметом спеціального вивчення. Фактологічною базою для його проведення може слугувати короткий словник-індекс дієслівних словоформ першої книги «Одіссеї» [у праці Голінкевич - « читаємо Гомера»], теоретичною – окремі праці з давньоелліністики і безпосередньо давньогрецького дієслова, авторами яких є О. Савченко , І. Перельмутер, С. Шарипкін , М. Слав'ятинська , М. Сенів , Л. Звонська-Денисюк , А. Верещагіна , І. Макар та ін.

Проведене на матеріалі І книги «Одіссеї» Гомера дослідження дієслівних ЛСП дало змогу на основі контекстуального аналізу дієслівної лексики встановити її семантичні параметри, здійснити лексико-семантичну класифікацію, виділивши три ЛСП (ЛСП дії, ЛСП стану, ЛСП відношення) з притаманними їм архісемами, підполя з характерними для них інтегральними семами та лексико-семантичні групи з властивими для них диференційними семами[1].

Будова та лексичне наповнення ЛСП відрізняються кількісною та структурною різноманітністю, різною є і продуктивність вживання дієслівних лексем. У складі ЛСП дії було виокремлено 8 підполів: переміщення, поміщення, фізичного впливу на об'єкт, творчої діяльності, інтелектуальної, мовної, соціальної та фізіологічного впливу. В межах цих підполів було встановлено 23 ЛСГ. У складі ЛСП стану було виокремлено 4 підполя: буття, якісного стану, емоційного стану та функціонального. В межах цих підполів було встановлено 9 ЛСГ. У складі ЛСП відношення було виокремлено 3 підполя: володіння, міжособистісних стосунків та соціального відношення. В межах цих підполів було встановлено також 9 ЛСГ. Склад ЛСП дії виявився найчисельнішим (52 одиниці) та найрозгалуженішим [2].

Результатом дослідження стала також побудова моделі кожного ЛСП.

Зокрема модель ЛСП дії містить ядерні лексеми: ερχομαι (18 слововживань), φημί (10 слововживань), ἄγω, εἶπον (9 слововживань); ближню периферію становлять

дієслова φέρω, ἀκούω (8 слововживань), βαίνω, ἵστημι, οἶδα (7 слововживань), ποιέω (6 слововживань), νοστέω, ἀγορεύω (5 слововживань), дальню – ρέζω, χέω, νίζω (2 слововживання), τελέω, ὀτρύνω (1 слововживання)[2].
Наприклад:
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντεσ, ὅσοι **φύγον** αἰπὺν ὄλεθρον οἴκοι ἔσαν (р. 10) – *Тоді всі інші, які уникли грізної погибелі, були вдома.*
В цьому прикладі фігурує дієслово **φεύγω, яке відноситься до поля дії, підполя переміщення, ЛСГ переміщення в просторі.**

Модель ЛСП стану містить ядерну лексему εἰμί (25 слововживань); ближню периферію становлять дієслова τέρπω, θνήσκω (5 слововживань), дальню – πάσχω (3 слововживання), νεμεσσάω, γίγνομαι, ἱμείρω, πάρειμι (2 слововживання), κοθέομαι (1 слововживання)[2].
Наприклад:
ἐνθ' ὅ γε **τέρπετο** δαιτὶ παρήμενοσ (р. 26) – *Там він **веселився**, сидячи при бенкеті.*
В цьому прикладі вжито дієслово **τέρπομαι, яке відноситься до поля стану, підполя емоційного стану та ЛСГ приведення в емоційний стан.**

Модель ЛСП відношення містить ядерну лексему ἔχω (14 слововживань), δίδωμι (11 слововживань); ближню периферію становлять дієслова ὄλλυμι (7 слововживань), ανάσσω (4 слововживання); дальню – φιλέω, αἱρέω (3 слововживання), χαρίζομαι, μεθίημι, ὄμνυμι, φθονέω (1 слововживання)[2].
Наприклад:
οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' **ἔχουσιν** (р. 34) – *самі **мають** біль всупереч долі через свою глупоту.*
У цьому прикладі дієслово **ἔχω представляє поле відношення, підполе дієслів володіння, ЛСГ володіння.**

Моделі ЛСП, слугуючи демонстрацією тенденцій вживання дієслівної лексики, яскраво відображають тематику І книги: вступ, зібрання богів, зустріч Афіни і Телемаха, бенкет Телемаха, теми Пенелопи, женихів, Евриклеї.
Перспективою подальшого дослідження може бути вивчення синонімічних, антонімічних та родо-видових відношень в межах дієслівних ЛСГ.

Список використаних джерел:

1. *Звонська-Денисюк Л. Л. Нерегулярні явища в системі дієслова давньогрецької мови класичного періоду (функціонально-семантичний аспект) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.14 „Класичні мови. Окремі індоєвропейські мови” / Л. Л. Звонська-Денисюк. – К., 1999. – 20 с.*
2. *Васильев Л. М. Теория семантических полей /Л. М. Васильев // Вопросы языкознания. – 1971.–№ 5. – С. 105-113.*
3. *Верещагина А. В. К исследованию глагольной ментальной лексики у Аполлония Родосского в сопоставлении с гомеровской / А. В. Верещагина //*

Вопросы классической филологии. – Вып. XIII : Argumenta classica. Труды молодых ученых. – М., 2003. – С. 39-56.
4. *Голинкевич Н. Т. Читаем Гомера // Н. Т. Голинкевич. – М. : Высш. шк., 1996. – 224 с.*
5. *Ефимов А. И. Стилистика художественной речи. – изд. 2-е, доп. и перераб. / А.И. Ефимов. – М. : Изд-во Моск. ун-та, 1961. – 516 с.*

Науковий керівник: Доц. Глущенко Л.М.

Андріана Кашуба

Лінгво-стилістичні особливості роману-антиутопії Маргарет Етвуд «Заповіти» в українському перекладі Олени Оксенич

Анотація. У статті розглянуто гендер як один із найважливіших тем у перекладі. Проаналізовано лінгвостилістичні засоби відтворення образу жінки та жіночого мовлення та розглянуто основні стратегії перекладу.
Ключові слова: гендер, жіноче мовлення, перекладацькі трансформації, лексичні і стилістичні засоби.

Andriana Kashuba
Lviv Ivan Franko National University
Faculty of Foreign Languages
Hryhoriy Kochur Department of Translation Studies and Contrastive Linguistics

Linguostylistic peculiarities of Margaret Atwood's dystopian novel *The Testaments* in the Ukrainian translation by O. Oksenych.

Summary. The article considers gender as one of the most significant topic in translation. Linguostylistic peculiarities of rendering the image of women and women's speech as well as the main strategies of their translation were analyzed.
Keywords: gender, women's speech, grammar transformations, lexical and stylistic devices.

The issue of gender in translation and its representation in the target text has been actively researched in translation studies since it is related to some aspect such as language itself, the differences between male and female languages. The gender factor is of great value in rendering certain language means. The gender role as a social concept refers to women's and men's roles [5]. Gender relations in language are fixed in the form of language stereotypes, which influence the behavior of an individual, including processes of their speech realization and speech behavior. Women are generally expected to fulfill the reproductive role of caring for family members,

household tasks, as well as home based production [4].

Therefore, the reproducing women's speech means in the target language is of great importance while analyzing Margaret Atwood's dystopian novel *The Testaments* and it's Ukrainian translation by O. Oksenych.

The Testaments tells the stories of three female narrators and the language their use renders the author's vision of the world through the

prism of heroes' personalities, their values, and specific ways of thinking [3]. Women's speech gender markers of the characters in the novel are lexical and stylistic aspects.

It is vital to note that linguostylistic peculiarities of the original are successfully reproduced in the target text by the Ukrainian translator, preserving the expressiveness issue and the original stylistic color. Linguostylistic aspect in recreating the image of women is really rich because it has been found out that typical for women's speech is the usage of:

- the evaluative adjectives, e.g. *Strange smile* [1, p.126] *– Незрозуміла усмішка [3, p. 122];* tag phrases and polite expressions such as euphemism, less swearing and more indirect words;
- emphatic constructions and rhetorical guestions *But what did it look like, my soul?[1, p.22] Але на що вона була схожа — моя душа?* [3, p.18]
- Repetitions, e.g. *What could I say but yes and yes? Yes, I was happy. Yes, I was lucky. Anyway it was true*.[1, p.18] *Що я могла сказати, окрім «так» і «так»? Так, я була щаслива. Так, мені поталанило. І це була щира правда*.[3, с. 14]
- The frequent use of similes e.g. *Tabitha had a beautiful voice, like a silver flute [1, p.22] Табіта мала прегарний голос, схожий на звук срібної флейти* [3, с.18] and metaphors *My face was like cookies with raisin eyes and pumpkin seed teeth [1, p.46] – Обличчя моє було схоже на печиво з очима-родзинками й зубами з гарбузового насіння [3, с.42]*.

Having analyzed the peculiarities of translation of linguostylistic means, it can be summarized that lexico-grammatical transformation and word for word translation are of great value for rendering the peculiarities of women's speech in the target text, achieving the pragmatic effect, especially when it is fiction text because it is full of connotative meanings, stylistic devices.

List of references

1. Етвуд М. Заповіт: роман/ Маргарет Етвуд; пер. З англ. О. Оксенич. Харків: Книжковий Клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2020. 352 с.
2. Козачишина О.Л. Лінгвістичні прояви гендерних характеристик англомовних художніх текстів (на матер. американської прози XX ст.): Автореферат дис. канд. філол. наук: 10.02.04 / КНЛУ. К., 2003. 20 с.
3. Atwood M. The Testaments/ Canada: McClelland & Stewart, 2019. 348 p.

4. The Companion to Translation Studies/Edited by Piotr Kuhiwczak and Karin Littau. URL: file:///C:/Users/Admin/Downloads/1618385247957089%20(2).pdf
5. Handbook of Translation Studies. Volume 1 Edited by Yves Gambier and Luc van Doorslaer. URL: file:///C:/Users/Admin/Downloads/1618385244141807%20(2).pdf

Бриська Орислава Ярославівна

Кеда Василь, Львівський національний університет імені Івана Франка

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ДОСЛІДЖЕННІ КІНОДИСКУРСУ

Оскільки світ рухається вперед, виникають і нові шляхи до взаємодії та інтерпретації. Зазвичай, вони тим чи іншим шляхом пов'язані з мовою. Винятком не став кінематограф та утворений довкола нього кінематографічний дискурс. Окрім того, завдяки кіно, мова отримала нове поняття та своєрідну «еволюцію».
Ключові слова: дискурс, кінематограф, схеми, інтертекстуальність, формування дискурсу, архів, когнітивна база

Vasyl Keda

CURRENT TRENDS IN THE STUDY OF CINEMATIC DISCOURSE

As the world moves forward, new paths to interaction and interpretation are emerging. They are usually related to language in one way or another. Cinema and cinematic discourse that was formed around it were no exception, but thanks to cinema, language acquired a new concept and a kind of "evolution".
Key words: discourse, cinema, schemes, intertextuality, discourse formation, archive, cognitive base

Для аналізу векторів дослідження кінематографічного дискурсу слід визначити поняття «дискурс» та «аналіз дискурсу». Отож, М. Стаббс виділяє три основні характеристики дискурсу: 1) у формальному відношенні це – одиниця мови, що перевершує за обсягом речення, 2) в змістовному плані дискурс пов'язаний з використанням мови в соціальному контексті, 3) за своєю організацією дискурс інтерактивний, тобто діалогічний. Аналіз дискурсу – це аналіз одиниць поза межами речення або цілого тексту [2, с. 1].

Варто звернути увагу, що кінематограф використовує не лише слова, через що слід розширити концепції дискурсу та аналізу дискурсу за межі самої мови. Для цього потрібно використати аудиторію глядачів та теорію «схем». Ця теорія виключає наявність стандартних посилань або визначень за замовчуванням, котрі є пов'язаними з певною схемою. Тобто, ця теорія дозволяє авторам не вказувати та не показувати наглядно все, що було задумано, але задумка автора повинна бути закладеною при створенні схеми [3, г. 8].

Ще одна концепція, котру слід використати, це концепція «інтертекстуальності». Вона пов’язана з відносинами між текстами. Інтертекстуальні конфігурації, які можуть бути використані для аналізу кінематографічного дискурсу, – це ті, які пов'язані з Мішелем Фуко. А точніше з його поняттями «формування дискурсу» та «архів» [1, с. 31-40; 1, с. 126-135].

Формування дискурсу пов'язане зі взаємозв'язками між дискурсами, які встановлюють те, що є правдивим, змістовним або обговорюваним при розгляді певного набору дискурсів та їх основних текстів. Ці набори дискурсів зазвичай мають певні соціальні зв’язки, і те, що має відношення до одного дискурсного утворення, може не бути доречним або навіть забороненим в іншому. Таким чином, формування дискурсу, яке бере участь у дискусіях з лінгвістики – хоча і досить корисне для вивчення кіно – не завжди може бути легко перенесеним на формування дискурсу, що стосується кінематографа.

Концепція архіву Фуко пов'язана з формуванням дискурсу. Винятком являється те, що, як і традиційне визначення слова, вона включає дискурсивні утворення, які були більш активними в минулому, але зараз існують або зберігаються в сховищах знань, таких як бібліотеки та музеї. За підходом Фуко, архів – це не те, що роз’єднане з дискурсними утвореннями, які діють сьогодні, а має на них вплив. Таким чином, у будь-якій дисципліні можуть бути випадки, коли потрібно дивитися в минуле, щоб зрозуміти, як концепція чи практика виникла або була розроблена.

Деякі терміни, які можуть з’являтися на поверхні, як посилання на історичні періоди, такі як постмодернізм та постколоніалізм, також можна найкраще зрозуміти як формації дискурсу, а не строго як історичні періоди. До прикладу, постмодернізм має історичні перекриття з модерністським, і подібно, постколоніальний період має історичні перекриття з колоніальним. Ці поняття мають більше стосунку до корпусу текстів та дискурсів, які з ними пов’язані, ніж до їх точного розташування у часі. Таким чином, формування дискурсу, пов'язане з конкретними інтертекстуальними конфігураціями, має когнітивну базу. Тому інтертекстуальність не може бути відокремлена від когнітивної відповіді респондента, будь то читач письмового тексту чи кіноаудиторія.

Отже, завдяки теорії схем та інтертекстуальності, є зрозумілим, що сенс не обмежується лише тим, що негайно «є» у тексті та на екрані. Те, що є на поверхні, може слугувати лише вказівником чи поводирем до того, що приховано в ядрі. На те, що хотів сказати автор, часто потрібно дивитися відносно, через призму подій та взаємовідносин минулого. Автору, у свою чергу, слід делікатно вибирати, що він хоче вкласти у свій фільм, що він хоче сказати ним. Тому аудиторія і важлива при аналізі кінематографічного дискурсу, хоч вона і не є стабільною. І якщо неправильно вибрати повідомлення для аудиторії, комунікації може не відбутися.

Список використаних джерел:

1. Foucalt M. Archaeology of Knowledge and the Discourse on Language. – 1982. – С. 31-40, 126-135.

2. Stubbs M. Discourse Analysis: The Sociolinguistic Analysis of Natural Language. Oxford: Blackwell. – 1983. – С. 1.

3. Talib I. S. Narrative Theory: A Brief Introduction. – Глава 8. – [Електронний ресурс]. URL: https://courses.nus.edu.sg/course/ellibst/NarrativeTheory/

Науковий керівник: ***Оленюк О. В.***

К. філол. н., доцент,
Кафедра англійської філології

Diana Kedys'
Ivan Franko National University of Lviv

TERTIUM COMPARATIONIS IN THE CONTRASTIVE RESEARCH OF THE VERBAL SYNONYMIC PARADIGMS

The article dwells upon different approaches used to conduct a contrastive analysis of verbal synonymic paradigms. It is claimed that it is not always possible to apply only one approach while conducting contrastive research. Therefore, it is suggested to use 'a combined approach' that can be applied on various stages of the research.

Key words: contrastive analysis, tertium comparationis, feature approach, field approach, concept approach

Діана Кедись

TERTIUM COMPARATIONIS У КОНТРАСТИВНОМУ ДОСЛІДЖЕННІ ДІЄСЛІВНИХ СИНОНІМІЧНИХ ПАРАДИГМ

У статті розглядаються різні підходи до проведення контрастивного аналізу дієслівних синонімічних парадигм. Було виявлено, що не завжди вдається застосувати лише один підхід для здійснення їхнього контрастивного вивчення. Тому пропонується використовувати «комбінований підхід» на різних етапах дослідження.

Ключові слова: контрастивний аналіз, tertium comparationis, ознаковий підхід, польовий підхід, концептний підхід

The effectiveness of the contrastive analysis depends on the well-chosen tertium comparationis. [2, pp. 47 – 48]. Tertia comparationis in contrastive lexicological studies depend on the approach selected. As suggested by prof. N. Andreichuk, there are three of them: feature approach, field approach and concept approach.

Applying feature approach presupposes that semantic components are revealed and organized in the process of componential analysis which is used for a detailed comparison of meaning in two languages. The results of the analysis can provide a more adequate basis for translational equivalences as it explains semantic transpositions of words, figurative extension in particular and facilitates judging of the semantic compatibility as an important feature of style. [1, pp. 124 – 126]

As to the field approach, the contrastive analysis of lexical fields is meant. Lexical field is the extensive organization of related words and expressions into a system which shows their relations to one another. The members of the lexical groups are joined together by some common semantic component known as the common denominator of meaning. These words are also commonly referred to as lexicosemantic groups. It is s defined as the semantic class of words which meets the following criteria: the lexemes

are of the same part of speech and their meanings have at least one semantic feature in common. [1, pp.161 – 163]

The cognitive approach to language encompasses a wide variety of theoretical proposals with a common denominator: the idea that language is an integral part of cognition and it should be understood in the context of conceptualization and mental processing. It is the technique of the contrastive lexicological study that is expected to provide the explication of cognitive procedures applied by the subject when interpreting culturally meaningful references of lingual signs. [1, pp. 179 – 184]

Nevertheless, defining the approach for conducting a contrastive analysis of the verbal synonymic paradigm may pose certain difficulties, as an approach selected relies on the point of view from which the paradigm will be studied. If verbs constituting a synonymic paradigm and sharing a common seme '*to manage*' in English and '*керувати*' in Ukrainian are analyzed in terms of their formal-categorial, semantic and functional dimensions, a 'combined' approach, i.e., a combination of different approaches, should be applied. The very fact that the object of the study is the synonymic paradigm of verbs, make us believe that the field approach is needed for the analysis. However, as it has been indicated before, the verbs are going to be studied from the point of view of three dimensions. Studying each of the dimensions in particular, separate features will be researched in each of the cases. Thus, the feature approach will be applied in each of the cases. That means that in order to fulfil the objectives of the analysis and to study the lexicosemantic field of the verbs sharing the common seme from certain viewpoints, three separate feature approaches should be used within three dimensions.

References

1. *Andreichuk N.I., Babeliuk O.A. Contrastive lexicology of English and Ukrainian languages: theory and practice: textbook. Kherson, Publishing House "Helvetica". 2019, 236 p.*
2.
2. *Karamysheva I.D. Contrastive Grammar of English and Ukrainian languages: textbook, 2nd edition, revised. Vinnytsia, Nova Knyha Publishers. 2021, 320 p.*

Andreichuk N. I., professor, Doctor of Philology, professor

Uliana Kytynska
Ivan Franko National University of Lviv

INTERTEXTUAL REFERENCES IN THE NOVEL *THE PAINTED VEIL* BY SOMERSET MAUGHAM

The aim of this study is to analyze the intertextual references in William Somerset Maugham's novel "The Painted Veil" and to evaluate their contribution to its deep psychological and philosophical ideas. The main literary allusions that have been defined in the novel are explained in this study. It gives an opportunity to understand the implicit meaning of the novel. The findings of the study also contribute

to the systematization of theoretical data on the chosen topic and expand the common approach to the analysis of intertextuality of literary works.

Key words: intertextuality, allusions, intertextual references, intertextual analysis.

Уляна Китинська
Львівський національний університет імені Івана Франка

ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІ ЗВ'ЯЗКИ У РОМАНІ СОМЕРСЕТА МОЕМА *РОЗМАЛЬОВАНА ВУАЛЬ*

Мета цього дослідження – проаналізувати інтертекстуальні зв'язки у романі Вільяма Сомерсета Моема «Розмальована вуаль» та оцінити їхній внесок у глибокий психологізм та філософські ідеї твору. Головні літературні алюзії роману були визначені та пояснені в цьому дослідженні. Це дає можливість зрозуміти прихований зміст твору. Результати цього дослідження також роблять внесок у систематизацію теоретичної інформації щодо даної теми та розширюють загальноприйнятий підхід до аналізу інтертекстуальності літературного твору.

Ключові слова: інтертекстуальність, алюзії, інтертекстуальні зв'язки, інтертекстуальний аналіз.

There is an interesting thought among the scholars that all works of literature are influenced by the previous works. Bakhtin states in *"The Dialogic Imagination"* that *"... a prose is a complex web of literary elements,... and every discourse is created as a response to the previous discourses in the particular text".* [1, p. 65] This phenomenon in literature is widely known as intertextuality. The references can be stated clearly using quotations from other works of literature or mentioned vaguely.

William Somerset Maugham also uses intertextual references in his novel *"The Painted Veil"* that contribute to its deep psychological and philosophical ideas. In the preface to the novel he writes that he was inspired by some lines from Canto 6 of Dante's *"Purgatorio"*: *"Pray, when you are returned to the world, and rested from the long journey," followed the third spirit on the second, "remember me, who am Pia. Siena made me, Maremma unmade me: this he knows who after betrothal espoused me with his ring."* [2, p. 598]

He was learning Italian in Florence and reading a lot in original when *"Purgatorio"* caught his attention. His teacher explained to him that Pia from Siena was suspected of infidelity by her husband. He decided to punish her and took her to the castle in Maremma, where she should die of poisonous vapours. However, their harmful effect was too slow, so he lost patience and killed her himself. After that, the line *"Siena made me, Maremma unmade me"* was on his mind for some time and the idea to write a similar story in a contemporary setting was among many others, which occupied his mind. It was not until he travelled to China where he found a perfect setting for such a terrible plot.

As we can see from the novel, *"The Painted Veil"* is really a modern version of Dante's *"Purgatorio"*. Both Kitty's and Pia's husbands were betrayed by them and they both wanted revenge. The ending of *"The Painted Veil"* differs from the original source: Kitty survives while Pia is dead. However, we can trace some similarities in the endings as well. Both girls have undergone several stages of purification but Kitty is lucky enough to do it before she dies.

Moreover, Maugham decides to go further and kills Walter instead of Kitty in his version of *"Purgatorio"*. A clue to this decision can be found in another intertextual

reference. As Walter draws his final breath, he says an enigmatic phrase: *"The dog it was that died."* [4, p. 193] In this climax moment of the novel, the author quotes a line from Oliver Goldsmith's poem *"An Elegy on the Death of a Mad Dog"*:

"The wound it seem'd both sore and sad,
To every christian eye;
And while the swore the dog was mad,
They swore the man would die.
But soon a wonder came to light,
That shew'd the rogues they lied,
The man recovered of the bite,
The dog it was that dy'd." [3, p. 21]

This direct reference to the Irish poet and playwright can be a hint to some implicit meaning of this particular plot twist. In Goldsmith's poem, the dog goes mad and bites its master. The man is thought to be mortally wounded but in the end it was not he who died. The man recovered but the dog died instead. In *"The Painted Veil"* Walter represents the dog and Kitty is the man. This metaphoric analogy suggests that Walter really wanted to see his unfaithful wife dying of cholera but actually died himself. As hard he tried, he could not forgive Kitty, who betrayed him. Walter's last words made Kitty feel perplexed, as they were meaningless for her. Later Waddington told her that it was a quotation, but whether she understood it or not, remains a mystery for a reader.

"The poem ["An Elegy on the Death of a Mad Dog"] *is about selfishness and how it is manifested in people's actions in society. Its main message is a critique of society, telling a story about betrayal and shallowness."* [6, p. 6] The similar messages can be found in Maugham's *"The Painted Veil"*. He also criticizes Kitty's selfishness and adultery as well as Walter's desire to revenge. The novel manifests distorted society, its hypocrisy and egocentrism.

The novel *"The Painted Veil"* by William Somerset Maugham is highly metaphorical and it becomes clear just after reading its title. The painted veil is a metaphor that evokes ambiguous feelings since it can have different explanations. If the author gets the primary idea for the storyline from Dante's poem and some plot twists from Goldsmith, he found an inspiration for the title in a sonnet by Percy Bysshe Shelley. The novel also starts with an epigraph: *"...the painted veil which those who live call Life."* This line is taken from Shelley's poem:

"Lift not the painted veil which those who live
Call Life: though unreal shapes be pictured there,
And it but mimic all we would believe." [5, p. 218]

In this novel, the veil hides hypocrisy, indifference and all other vices of the society. Maugham suggests that we all paint our own ornaments on the veil, which we consider a real picture of life. Though, he agrees with Shelley concerning life as veil but shows his own vision of this theme. Shelley warns: *"Lift not the painted veil"*, but that is exactly what Maugham does. Even in the epigraph he intentionally omits this imperative form "*lift not"* replacing it with three dots. Maugham used this highly metaphorical title to indicate that people are often afraid to lift the veil, as they do not want to find out the horrible truth about their world and about themselves. Therefore, they live by illusions, create their own shelter behind those veils and do not want to leave it.

References

1. *Bakhtin, M. The dialogic imagination: four essays. (C. Emerson&M. Holquist, Trans.) Texas: University of Texas Press, 1981. – 195 p.*
2. *Dante, A., & Mandelbaum, A. Purgatorio. Berkeley: University of California Press, 1982. – 628 p.*
3. *Goldsmith O. An Elegy on the Death of a Mad Dog / Oliver Goldsmith. – HardPress Publishing, 2012. – 38 p.*
4. *Maugham W. S. The Painted Veil / William Somerset Maugham. – Harmondsworth: Penguin books, 1952. – 256 p.*
5. *Shelley, Percy Bysshe. Complete Poetical Works. New York: Donald and Klopper, 1961. – 390 p.*
6. *Sjöberg V. Lifting the Veils in William Somerset Maugham's "The Painted Veil" / Viktoria Sjöberg. - Karlstads universitet press, 2002. – 16 p.*

Науковий керівник – доц. Бернар Г. Б.

Ярина Кільо, ЛНУ імені Івана Франка, факультет іноземних мов, кафедра міжкультурної комунікації та перекладу

Вербальні та невербальні засоби реалізації заборони в сучасному німецькому та українському кіно

У статті висвітлено вербальні та невербальні засоби реалізації заборони в сучасному німецькому та українському кіно. Здійснено типологію МА та з'ясовано місце в ній заборони. Проаналізовано мовленнєвий акт заборони і виявлено спільні та відмінні ознаки її реалізації в німецьких та українських фільмах. Залежно від особливостей мовного чи немовного вираження заборони виокремлено три групи: вербальну (за допомогою слів), невербальну (за допомогою рухів і дотиків) та вербально-невербальну.

Ключові слова: заперечення, мовленнєвий акт, заборона, ілокуція, вербальні й невербальні засоби реалізації.

Yaryna Kilyo

Verbal and nonverbal means of expressing prohibition in the modern German and Ukrainian cinematography

The article focuses on verbal and nonverbal means of expressing prohibition in the modern German and Ukrainian cinematography. A typology of the speech act has been carried out and the place of prohibition in it has been defined. The speech act of prohibition has been analysed, common and distinctive features of its realisation in German and Ukrainian films have been revealed. Depending on the features of verbal or nonverbal expressing prohibition, there are three groups distinguished: verbal (with the help of words), nonverbal (with the help of movements and touches) and verbal-nonverbal.

Key words: negation, speech act, prohibition, illocution, verbal and nonverbal means of realisation.

Комунікація відіграє ключову роль у нашому житті, адже відповідає за інформаційний обмін, удосконалення кожного індивіда й суспільства. Особливо важливим є вміння розрізняти мовні та позамовні особливості двох мов, щоб уникнути в майбутньому непорозумінь та зробити спілкування різних культур і націй ефективним. Часто буває, що слухач неправильно сприймає слова мовця, не розуміє його почуттів та намірів, а особливо, коли йдеться про заперечення.

У процесі комунікації важливим є правильне трактування заперечного мовленнєвого акту, оскільки висловлення, яке містить заперечні слова, не завжди є заперечним. І, навпаки, висловлення без експліцитних засобів заперечення може бути заперечним [3].

Варто згадати й про лінгвістичну прагматику, яка досліджує використання та функціонування мовних знаків у комунікації у взаємозв'язку з інтерактивністю комунікантів, їхніми функціональними особливостями та самою ситуацією спілкування [2]. За основу статті взята заборона як МА заперечення з ілокутивною метою спонукати слухача не робити чогось та можливою експлікацією змісту МА за допомогою дефініції "не дозволяється, що *p*". Перлокутивний ефект заборони полягає у дотриманні певної поведінки адресатом [1].

Проаналізувавши німецькі та українські фільми 21 ст., можемо поділити виявлену заборону на три групи: вербальну (за допомогою слів), невербальну (за допомогою рухів і дотиків) та вербально-невербальну, що втілюється вербальними й невербальними засобами та їхніми поєднаннями. Встановлено, що в німецьких фільмах домінує вербальна група (51,3%), в українських – вербально-невербальна (55,63 %).

Загалом вербальна заборона мовно реалізується за допомогою (не)прямих експліцитних та (не)прямих імпліцитних засобів. Найбільш вживаною є експліцитна заборона. У німецьких фільмах вона налічує 55,4%, в українських – 57%. Імпліцитна заборона в німецьких фільмах складає 44,6%, в українських – 43%.

Невербальна заборона реалізується акустично (екстралінгвістика, просодика), оптично (кінесика) й тактильно-кінестетично (такесика). У німецьких фільмах переважає оптична група (46,21%), в українських – акустична (41,94%).

Список використаних джерел

1. *Крайник О. В. Лінгвокогнітивні та комунікативно-прагматичні параметри заперечення в сучасній німецькій мові: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04 / Львів. нац. ун-т. ім. Івана Франка. Львів, 2017. 213 с.*
2. *Яшенкова О. Основи теорії мовної комунікації. Київ: Видавн. центр «Академія», 2010. 312 с.*
3. *Heinemann W. Negation und Negierung. Handlungstheoretische Aspekte einer linguistischen Kategorie. Leipzig: Veb Verlag Enzyklopädie, 1983. 285 S.*

Науковий керівник: Паславська Алла Йосипівна, доктор філологічних наук, професор

Кічановська В.В.,
студентка V курсу
факультет іноземних мов
Львівський національний університет імені Івана Франка
м. Львів, Україна

The aim of my research is to analyze structural peculiarities of negation in functional grammar based on "Milkman" by Anna Burns and provide corpus-based analysis.
The methodology of the research is based on corpus-based analysis in "Milkman".

The importance of this work is determined by the lack of investigations on this topic.
Literary texts have always been of great interest not only for literary scholars, but also for all mankind as a whole, since they are a reflection and repository of the culture and mentality of the people, embodied and objectified in the language. Each work is a unique, inimitable product of the author's mental and creative activity, which is possible due to the stylistic potential of the language as a system of phonetic, lexical and grammatical means, the skillful use of which creates a variety of stylistic devices that endow the text with imagery and expressiveness.
When analyzing a literary text, it is necessary, first of all, to pay special attention to the linguistic fabric of the work, namely to linguistic means that serve not only as a way of displaying extra-linguistic reality, but also as a form of linguistic images.
The stylistic features of literary texts are revealed in the process of stylistic analysis, which is one of the components of a comprehensive philological analysis and is aimed not only at identifying deviations from the usual distributions and syntactic norms that underlie most stylistic techniques, but also at determining their role in expressing the author's intention and providing aesthetic and psychological impact on the consciousness of the recipient-reader.
A striking example of the skillful mastery of the stylistic potential of the English language, as well as an illustration of the role that stylistic devices play in understanding and interpreting a literary text, is the novel Milkman by contemporary Irish writer Anna Burns, narrated on behalf of an eighteen-year-old girl persecuted by one of the most influential opposition figures. The author's goal is to show the society of Northern Ireland in the 1970s, where any behavior, even not related to political problems, is politicized.
To sum up, the novel by Anna Burns "The Milkman" is a prominent representative of the novel of the 21st century, the main stylistic feature of which is the use of predominantly syntactic stylistic devices, such as enumerations, repetitions, parcelling, asyndeton, polysyndeton, parallel constructions, separate constructions that allow the author to change the tempo narration and control the reader's attention, more vividly and realistically convey the peculiarities of thinking and speech of the main character.

Список використаної літератури:

1. Labov, W. *Negative attraction and negative concord in English grammar. Language 48*, 1972.
2. Martínez, Ignacio Palacios. *Non-standard negation in modern English. A corpus based study of four salient features*: University of Santiago de Compostela, 2013.
3. Anna Burns: “Milkman.”, 368, 2018
4. Kilroy, Claire. “Milkman by Anna Burns review - creepy invention at heart of an orginal, funny novel.” *The Guardian* 31 May 2018.
5. Kirkus Reviews. “Burns, Anna: MILKMAN.” *Gale Literature Resource Center* (2018).

Anna Kitschula, Iwan-Franko-Universität in Lwiw
Lehrstuhl für Deutsche Philologie

LINGUO-STILISTISCHE BESONDERHEITEN DER DEUTSCHSPRACHIGEN WERBUNG FÜR MÄNNER

Der Artikel beschäftigt sich mit der Notwendigkeit, die sprachlichen und stilistischen Besonderheiten der deutschsprachigen Werbetexte für Männer zu untersuchen.

Schlüsselwörter: *sprachliche, stilistische Merkmale, Werbung, Medien, Wahrnehmung, Interaktion.*

Anna Kitschula

LINGUO-STYLISTIC FEATURES OF GERMAN-SPEAKING ADVERTISING FOR MEN

The article deals with a need to examine the linguistic and stylistic features of the German-language advertising texts for men.

Key words: *linguistic, stylistic features, advertisement, media, perception, interaction, communication.*

Werbung hat einen erheblichen Einfluss auf die Schaffung von Stereotypen im Leben der modernen Gesellschaft und die Gestaltung des Verhaltens der Menschen. Werbetext ist eine Art Kommunikationsprozess und Werbebotschaft, die dazu dient, den Kontakt zwischen Hersteller und Verbraucher herzustellen, der sich aufgrund verbaler und nonverbaler Informationen in erster Linie immateriell manifestiert [1, S. 78]. Die Sprache der Werbung bezieht sich möglicherweise nicht immer auf einen bestimmten Sprachstil.

Die *Zielgruppe* ist eines der Hauptelemente der Werbestrategie und ist eine bestimmte Gruppe von Verbrauchern, an die die Werbebotschaft gerichtet ist. Im ausländischen deutschsprachigen Raum ist die Meinung vertreten, dass das gesamte Arsenal der in der Werbung verwendeten Sprachmittel auf die Umsetzung ihrer dominanten Funktion ausgerichtet ist, ist die Funktion der Überzeugung. [2, S. 67]

Ein wichtiger Punkt sind die *thematischen Werbeinhalte* für Männer. Sie werden in der Regel durch stereotype Darstellungen von Männer und deren Beschäftigung bestimmt: Autos, Motorräder, Werkzeuge, Rasierprodukte, alkoholische Getränke, Zigaretten, Technik, Sportartikel. Solche Produkte sind bei den stärkeren Geschlechtern beliebt und bilden die Grundlage des Werbemarktes für Männer. Männern, die beruflich tätig sind, werden häufig Werbetexte in Bereichen wie Informatik und Computertechnologie, Bankwesen, Versicherungen und Automobiltechnik angeboten.

Die Instrumente der Werbung vermitteln den Informationsfluss auf eine Weise, die beiden Beteiligten zugutekommt. Die wichtigste Rolle und eine wesentliche Funktion ist die Sprache. Es gibt eine sogenannte Sprachmanipulation. [3, S. 66] Bei der Analyse der Sprachwerbung für Männer wurde zunächst auf die Merkmale der Männerwerbung geachtet, da jede Geschlechterwerbung durch bestimmte Überschriften gekennzeichnet ist, lexikalische Einheiten, die eine bestimmte Werbebotschaft tragen.

In den analysierten Werbetexten wurden verschiedene *stilistische Mittel* verwendet. Jede von diese Mitteln hat bestimmte Funktionen, die sie im Werbetexten erfüllen. Es gibt Oxymora (um beispielsweise dramatische Steigerungseffekte zu erreichen oder kaum Auszudrückendes oder gar Unsagbares in ein Gegensatzpaar zu zwingen und dadurch zum Ausdruck zu bringen), Epiphora (um die Ausdruckskraft der künstlerischen Sprache zu verbessern), Ellipse (hier werden unwichtige Teile des Satzes ausgelassen, um eine Verstärkung zu bewirken, wobei der Inhalt klar zu verstehen ist) und viele andere. In Werbetexten für Männer sind auch Angloamerikanismen sehr weit verbreitet. Ein weiteres Merkmal ist die Verwendung von Adjektiven in Vergleichsgraden. Mit dem höchsten Vergleichsgrad lenken Werbetreibende die Aufmerksamkeit des Käufers auf die Vorteile dieses Produkts unter einer Reihe ähnlicher Produkte. Viele deutschsprachige Werbetexte

für Männer bieten verschiedene Dienstleistungen und materielle Dinge an, aber vor allem geht es nicht nur um die Sache, sondern auch um die Gefühle und Emotionen, die sie mit sich bringt.

Also, Werbung hat einen sozialpsychologischen Einfluss auf Männer. Werbetexte müssen nicht nur klar, sondern auch ästhetisch ansprechend sein, damit das Publikum, an das Werbung gerichtet ist, das Produkt kaufen möchte. Die stilistischen Mittel verstärken emotionale Wahrnehmung der Werbung, machen den Werbetext lebendig und konzentrieren die Aufmerksamkeit der Zielgruppe. Sie sind sehr wichtig für Männerwerbung.

1. *Бове К. Л. Современная реклама. Творчество в составлении рекламных текстов / К. Л. Бове, У.Ф. Аренс. – М.: ДеНово, 1995. – 704 с.*
2. *Кленина И.С. Гендерная социализация: Учебное пособие. – СПб.: Изд-во РГПУ им. А.И.Герцена, 1998. – 92 с.*
3. *Brockhaus. Enzyklopädie in vierundzwanzig Bänden. Mannheim 1994. Bd. 24, S. 66.*

Doz. Dr. Yuliya Byelozyorowa

Кіш О.В.,

Студентка 2 курсу (магістри)

факультет іноземних мов

Львівський національний університет імені Івана Франка

Means of expressive syntax in a literary text (based on Dorothy L. Sayers' works)

This article introduces a short study on means of expressive syntax in a literary text based on selected works of Dorothy L. Sayers, mainly her short stories and essays. A celebrated and accomplished writer in multiple genres, she is mostly known for her wit detective writings, which paired with bold polemical non fiction serve as a good basis for discovering facets of expressiveness on syntactic level. This study addresses and illustrates its use and various techniques that the author uses to enrich the language by evoking the emotiveness of a reader. Using the method of text analysis on the grounds of linguistics theory the article also identifies the distinct use of syntactic stylistic devices in fiction and nonfiction genres as an example of versatile functionality of expressive syntax within different language styles.

Key words: syntactic expressive means, emotiveness, stylistic devices, fictional and nonfictional genres, language style, Dorothy L. Sayers, short stories, essays.

The expressive function of language on syntactic level is often underestimated and usually remains under the radar due to its subtle effect on a reader. However, despite the lack of notice syntactic expressive means take root in solid theoretical soil. According to Leech's famous style investigation, a particular language style is what makes a piece of writing rich, unique and impressive [2: p. 18]. Galperin in turn suggests that this language style doesn't consists only of its distinctive semantic components but of syntactic ones as well, which are of great importance for a literary text and need to be explored further [1]

The study aims to investigate the use and functionality of various means of expressive syntax in fiction and nonfiction genres based on Dorothy L. Sayers' short stories and essays.

The topicality of this study revolves around the fact that syntactic expressive means have not been thoroughly studied and analyzed through the lense of fiction and nonfiction juxtaposition.

The following methods of scientific research have been applied: theoretical analysis, stylistic analysis, comparative analysis.

The study finds its ground in selected short stories and essays of Dorothy L. Sayers, a famous figure of English literary heritage born in Oxford. Her traditional view on a literary genre and the importance of its preservation and its limits has become a solid foundation for exploring the peculiar representation of expressive syntax. Sayers' language is filled with syntactic expressive units that are quite dissimilar by their function and structure, and that masterfully convey the emotional message of the author. The analysis of her literary works allowed to highlight certain stylistic devices such as sentence structure modifications (inversion, detachments, parenthesis, different kinds of repetitions (series, polysyndeton), parallel constructions etc. Sayers often constructs complex and quite lengthy sentences containing several stylistic devices, in particular syntactic ones. As an illustration, here we can see a combination of parallel constructions made of binomials and parenthesis in the form of a rhetorical question taken from her nonfiction piece:

"Do you often come across people for whom, all their lives, a "subject" remains a "subject," divided by water-tight bulkheads from all other "subjects," so that they experience very great difficulty in making an immediate mental connection between, let us

say, algebra and detective fiction, sewage disposal and the price of salmon, cellulose and the distribution of rainfall—or, more generally, between such spheres of knowledge as philosophy and economics, or chemistry and art?" [3]

Not only does she bolster her robust language with conventional "mystery wit", but also creates a certain tone to these long sentences by intertwining different parts of the sentence, pronouns, parenthetical words and phrases, and frames them with repetitions and parallel constructions - syntactic anaphora, for instance, as shown in the following sentence taken from her work of fiction:

"His master, he said, was a wise man; he spent all his time reading books; he ate no flesh; he was of no known country; he spoke the language of the Apostles and had talked with blessed Lazarus after his return from the grave; and when he sat alone in his chamber by night, the angels of God came and conversed with him in celestial harmonies." [4]

Thus, exploring key works of Dorothy L. Sayers both in function and nonfiction one can come to the conclusion that her writing style is a great and solid foundation for investigating the use and effect of expressive syntax in literature, and for validating the hypothesis that both fictional and nonfictional writers can evoke emotiveness through means of expressive syntax.

List of references:

1. Galperin, I. R. English stylistics (4th ed.), 2018. Russia, RF: URSS. - 104-115 pp.

2. Leech, G., & Short, M. Style in fiction: A linguistic introduction to English fictional prose (2nd ed.), 2007. United Kingdom, UK: Edinburgh Gate. - 9-32 pp.

3. Sayers, Dorothy L. 1948. The lost tools of learning: paper read at a vacation course in education, Oxford, 1947. London: Methuen. - 4 p.

4. Sayers, Dorothy L. 1958. The incredible elopement of Lord Peter Wimsey: A Treasury of Sayers Stories, 1961. London: Victor Gollancz. - 37 p.

Науковий керівник: доц. Лотоцька К. Я.

Кобзар Назар Львівський національний університет імені Івана Франка,
кафедра англійської філології

SYNTAGMATIC COHESION AS A LIMITING FACTOR BEHIND THE INCOMPLETE ENGLISH VERB PARADIGM

Abstract

With the incomplete paradigm of an English verb being poorly investigated, it is still important to reveal the regularity of the morphological system of the English language, tackle different issues as to compiling dictionaries, and determine interrelations of grammar and lexicology. There are different restriction causes, one of them being enlarged on within this thesis, i. e. syntagmatic cohesion.
***Key words**: incomplete paradigm, cohesion, syntagmatic cohesion, syntactic role.*

According to the syntagmatic classifying principle, lexical meanings can be divided into cohesive and free ones. V. V. Vinogradov has subdivided all cohesive meanings into phraseologically cohesive and syntactically cohesive ones [2].

As for English, phraseologically cohesive meanings often occur within the pattern *can (not) / be able to V*. One of the expressions is *can not help doing sth*. This meaning of *help* is not fulfilled without *can*, thus manifests itself only **in the bare infinitive form**, which also applies to phrases *can't face sth/ doing sth* and *can't abide sth/doing*.

The phrasal verb *do without* is also a case in point due to its being double-restricted (both phraseological cohesion and special syntactic cohesion that is directly reflected by the term 'phrasal verb').

*He **could do without** the awkward questions.* [3]

In addition to phraseological cohesive meanings, Vinogradov also distinguished functionally and syntactically cohesive meanings. [2, p. 184]. CODO reveals the existence of three verbs (lexical meanings) with syntactic restrictions: *to spite, to spare, to remember*. [3]

The verb *to spare* has a syntactically restricted meaning 'left over or more than you need'. From the example *I caught the plane with only two minutes to spare*, it is inferred that this lexical meaning is restricted to the syntactic role of **'attribute'**.

Another verb with a syntactic restriction of the same type is the verb *to remember*, i.e. the meaning 'to make something very enjoyable for all the people involved'. Here is an example:

*I'll make it a birthday **to remember**.*

Certainly, one should not confuse the verbs whose meaning is fulfilled only as an *attribute*, with those that can take on different syntactic roles, i.e. *to see*:

*We've had a pleasure to **see** (attribute) you today.*

*We**'ve seen** (predicate) a lot of people today.*

Syntactically cohesive meanings are likely to result in **morphological cohesion**. By this logic, Amosova combined morphological and syntactic restrictions into one category of grammatically restricted meanings of a word [1].

Morphologically cohesive meanings are mostly different from the meanings fulfilled throughout the paradigm. However, the verb *to spite* proves otherwise. It is a monosemous verb that is used only **in the full infinitive form**.

*I almost think he died without making a will just **to spite** his family.*

As can be seen from the above example, the only possible syntactic function is **the adverbial modifier of purpose**.

All things considered, the link between syntagmatic cohesion and incompleteness in the system of the English verb has been established and argued. These verbs have a one-form paradigm consists of a full (bare) infinitive, with the syntactic role of the verbs (their particular meanings) being invariant. Furthermore, it seems reasonable to examine approaches adopted while compiling dictionaries concerning interpreting the syntagmatic cohesion of the verbs.

List of References

1. Амосова Н. Н. Основы английской фразеологии / Н. Н. Амосова. – Ленинград : Изд-во Ленинград. ун-та, 1963.
2. Виноградов В.В. Избранные труды. Лексикология и лексикография. М.: Наука, 1977. — 312 с.
3. Collins Dictionary Online. – Mode of access: https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english

Supervisor: **Ass. Prof., I. Dilai**

Ковальова Валерія,
Львівський національний університет імені Івана Франка

Змішаний підхід до навчання англійської мови у молодшій школі

Це дослідження має на меті дослідити вплив змішаного підходу, який був запроваджений в молодшій школі зв'язку з пандемією Covid 19, на засвоєння англійської мови у молодшій школі. З'ясовано роль та значення змішаного навчання для учнів молодших класів, були надані рекомендації вчителю англійської мови щодо відбору матеріалу, визначено переваги та недоліки змішаного навчання, було проведено опитування серед учнів, вчителів та батьків щодо відношення до змішаного навчання.

***Ключові слова**: змішане навчання, викладач, англійська мова, 'онлайн' навчання, інформаційні технології*

Kovalyova Valeria,
Львівський національний університет імені Івана Франка

Blended approach in teaching English to young learners

This study aims to examine the impact of the blended approach, which was implemented in primary education due to Covid 19 pandemic, on English language learning in primary school. The importance of blende learning for primary school students was clarified, recommendations for teachers on selection of materials were presented, the advantages and disadvantages of blended learning were identified, and a survey on the attitude to blended learning was conducted among primary learners, teachers and parents.

***Keywords**: blended learning, teacher, English, online learning, information technologies*

There are many different strategies for learning. The education sector has benefited from a great many pioneers and the way students are taught today is very different to how they were taught before. Much of this innovation has been related to the growth of technology. Computers have become valuable teaching tools and have opened a new world of online

learning. Some educational establishments are using digital tools such as e-learning software alongside more traditional classroom practices to create blended learning models.

Blended learning is defined as a formal educational programme that is made of in-person classroom time as well as individual study online using e-learning facilities. It is a type of multichannel method that incorporates tutor-led activities, images, video, digital tasks and face-to-face discussions. Teaching that follows then blended learning model often takes place in a real classroom with a tutor, but offers additional opportunities by way of a digital platform. Digital learning elements are often open to self-pacing by each individual students, and can usually be logged in to at any time and in any place.

As far as primary school learners are concerned, blended teaching opens new perspectives in terms of learning English. Firstly, small children are not able to stay focused throughout the whole lesson, and it is very difficult for them to learn exclusively from textbooks [4]. They usually need more stimulation in order to stimulate their brain properly [5]. This kind of stimulation can be ensured if the teacher uses such ‘blended learning’ techniques as ‘playful technique’ (a technique which includes short scenes performed by learners, recorded and later watched by the group); ‘learning stations’ (a technique which consists of individual stations linked to each other, and students "travel" from station to station to perform tasks at their own pace), as well as other activities of this sort. Secondly, ‘blended learning’ offers implementing such out-of-class activities as ‘feedback survey’ (administered via a brief Google Form questionnaire); ‘the Stream’ from Google Classroom (which offers a place for announcements, check-ins, and questions). Besides this, learners obtain opportunities to connect with peers in more meaningful and collaborative ways, develop their digital skills, and receive more personalized attention from the teacher [1].

In the process of blended learning pupils are motivated to acquire and apply their knowledge independently, develop skills of teamwork, decision making, integrated problem solving, creative thinking and emotion management; learners' and teachers' self-esteem increases and partnerships are established between teachers, students and parents [3]. Besides this, priorities in the use of Internet resources are changing because pupils focus more on educational material, not on social networks and games [2].

Our research questionnaire, which was administered among the group of learners, teachers and parents in one of Odessa primary schools, clearly demonstrates that the majority of participants enjoyed ‘blended learning’ experience and they are willing to develop it further and implement in their future educational activities.

To conclude, despite pessimistic attitude from some teachers, more and more educational establishments are coming to rely on the blended learning model. Their reasoning includes establishing a multichannel teaching method which offers the best features of classroom and online learning all in one space. This method allows each student to develop a range of different strengths. And the requirements of blended learning approach allow teachers to acknowledge this. When teachers are given tools from both traditional and digital spheres, they become able to present necessary information and practice pupils’ different skills in a range of different ways designed to suit the varying learning styles of their learners.

Список використаних джерел:

1. *Dörney, Z. (2005). The Psychology of the Language Learner: Individual Differences in Second Language Acquisition. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.*
2. *Guiora, A. Z. (1983). The dialectic of language acquisition. Language Learning, 33, 3–12.*
3. *Horwitz, E. K., Horwitz, M. B., & Cope, J. A. (1986). Foreign language classroom anxiety. The Modern Language Journal, 70, 125–132.*
4. *Horwitz, E. K. (1986). Preliminary evidence for the reliability and validity of a Foreign Language Anxiety Scale. TESOL Quarterly, 20, 559–562.*
5. *Scovel, T. (1991). The effect of affect on foreign language learning: A review of the anxiety research; p.18*

Науковий керівник - доцент каф. англійської філології
Саноцька Л. Г.,
Доктор філософії

Єлизавета Ковальчук

Львівський національний університет імені Івана Франка

АНАЛІЗ МОВЛЕННЄВИХ АКТІВ ВІДМОВИ

У мовленні однією з основних одиниць є мовленнєвий акт (МА). Учасниками МА є мовець та слухач. Таким чином, один з співрозмовників виступає адресантом, а інший – адресатом. Структуру МА складають локуція, ілокуція та перлокуція. Існує безліч класифікацій МА, їх визначають за різними параметрами. У дослідженні розглядаються заперечні МА, а саме один з їхніх підтипів – МА відмови, у контексті німецької та української мов. МА відмови досліджується як реакція мовця на ініціативний МА слухача: пропозицію, прохання, вимогу на основі суцільної вибірки з творів художньої літератури німецькою та українською мовами та їхніми перекладами відповідно на українську та німецьку мови.

Ключові слова: мовленнєвий акт, адресант, адресат, заперечні МА, МА відмови.

Yelyzaveta Koval'chuk

Ivan Franko National University of Lviv

ANALYSIS OF SPEECH ACTS OF REFUSAL

In speech, one of the basic units is the speech act (SA). The participants of the SA are the speaker and the listener. Thus, one of the interlocutors acts as the sender, and the other - the addressee. The structure of SA consists of locution, illocution and perlocution. There are many classifications of SA, they are determined by different factors. Depending on the content, there are different types of SA. The study examines the negative SA, namely one of the subtypes - SA of refusal, in the context of German and Ukrainian languages. The SA of refusal is investigated as the speaker's reaction to the listener's initiative SA: proposal, request, requirement on the basis of a continuous sample of works of fiction in German and Ukrainian and their translations into Ukrainian and German, respectively.

Key words: speech act, sender, addressee, negative SA, SA of refusal.

Мовленнєвий акт — цілеспрямована мовленнєва дія, що здійснюється відповідно до принципів і правил мовленнєвої поведінки, прийнятих у суспільстві [4; с. 80]. Ознаками МА є інтенційність, цілеспрямованість та конвенційність. Дж. Остін та Дж. Серль заклали основу теорії мовленнєвих актів, що застосовується у сучасному мовознавстві. Існують сучасні теорії МА – Ф. Бацевич; О. Семенюк / В. Паращук; О. Яшенкова.

За типом висловлення розрізняють асертивні, комісивні, директивні, експресивні МА та ін. За типами реалізації розмежовують прямі МА, тобто ті, зміст яких зрозумілий зі значення мовних одиниць, та непрямі МА, у яких смисл прихований в контексті. Залежно від позиції існують ініціативні МА, у яких адресант розпочинає розмову, та реактивні МА, де адресат реагує на попереднє висловлення співрозмовника. Таким чином, реактивними МА можуть бути подяка, згода заперечення тощо.

МА заперечення поділяються на МА спростування, заборони та відмови.

Розглянемо МА відмови на прикладах художньої літератури, порівнюючи їх у двох мовах. Відмова – це реактивний МА заперечення, яким мовець відкидає ініціативний МА слухача, з ілокутивною метою зобов’язати мовця не робити чогось та можливою експлікацією змісту МА за допомогою дефініції "небажано, що …" [3; с. 42].

На основі суцільної вибірки виділяємо асертивні, комісивні, директивні та експресивні типи висловлень у МА відмови. За типами реалізації знайдено прямі та

непрямі експліцитні, прямі та непрямі імпліцитні МА відмови. Для МА відмови у німецькій мові характерні такі заперечні мовні засоби: експліцитні – *nicht, nichts, niemand, nirgends, nirgendwo, nein, keinesfalls, nie* та імпліцитні; в українській мові: експліцитні – *ніколи, ніякий, анікуди, ні…ні, частка «не», ніщо, префікси: анти-, без-, ім-, ір-* та імпліцитні, які проявляються в контексті. Наприклад:

o *— Батя, ну що, — сказав я йому, — давай, підкинь мене до заправки. Тут пару кілометрів. — Це на горі? — перепитав водій. — Ага. — Коло вишки? — Ну. — Ні, — мовив він. — Ми повертаємо. [2; с.11]*

o *Väterchen, komm, – sagte ich zu ihm, – bring mich bis zur Tankstelle. Das sind nur ein paar Kilometer. – Ist das oben? – fragte der Fahrer. – Mhm. – Beim Sendeturm? – Ja. – Nein, – entschied er. – Wir biegen ab. [6; c.25]*

● *Може, все-таки з нами поїдеш? — запитав він із надією в голосі.*
— Та ні, нікуди я не поїду. Я на своєму місці… .[2; с. 84]

● *— Vielleicht kommst du trotzdem mit? – fragte er hoffnungsvoll.*
– Nicht doch, ich fahre nirgendwohin. Ich bin, wo ich hingehöre… .[6; c. 173]

o *Fragte sie: Wann ist der Krieg aus. Ich sagte: Der Krieg ist schon zwei Jahre aus. Komm, gehen wir hinüber ins Lager. Sie sagte: Siehst du nicht, jetzt habe ich keine Zeit. [7; c. 76]*

o *— Коли війна закінчиться?*

Я відповів: — Війна закінчилася два роки тому. Ходімо, повертаймося до табору.

Вона відповіла: — Ти ж бачиш, зараз я не можу. [4; с. 61]

У німецькій мові спостерігається частіше вживання непрямих експліцитних та імпліцитних МА відмови, що становить приблизно 70% відсотків від загальної кількості МА відмови в німецькій, в українській мові – використання прямих експліцитних та імпліцитних МА відмови, що становить около 80% відсотків від МА відмови в українській мові.

Список використаних джерел

1. *Бацевич Ф. С. Вступ до лінгвістичної прагматики. – Київ: Видавничий центр «Академія», 2011. – С. 342*
2. *Жадан С. Ворошиловград. – Харків: «Фоліо», 2010. – С. 308*

3. *Крайник О. В. Лінгвокогнітивні та комунікативно-прагматичні параметри заперечення в сучасній німецькій мові : дис. ... канд. філол. наук : – Львів, 2016. – С. 213*
4. *Мюллер Герта. Гойдалка дихання. [перекладено з німецької Н. Сняданко] – Харків: «Фоліо», 2011. – С. 286*
5. *Семенюк О./ Паращук В. Основи теорії мовної комунікації. - Київ: Видавничий центр «Академія», 2010. – С. 240*
6. *Яшенкова О. В. Основи теорії мовної комунікації. – Київ: Видавничий центр «Академія», 2010. – С. 79-93*
7. *Müller Herta. Atemschaukel. – Hanser Verlag, 2009. – S. 216*
8. *Zhadan S. Die Erfindung des Jazz im Donbass. [Aus dem Ukrainischen von Juri Durkot und Sabine Stöhr] – Berlin: Suhrkamp Verlag Berlin, 2012. – S. 327*

Крайник Ольга В'ячеславівна,
доцент кафедри німецької філології Львівського національного університету
імені Івана Франка

Sofiia Kozak, Ivan Franko National University of Lviv,
the Department of Translation Studies and Contrastive Linguistics

Speech characteristics as a means of individualization of a character in novels written by Terry Pratchett and ways of achieving the adequacy of its translation into Ukrainian

Abstract*. The article investigates speech characteristics as a means of individualization of a character in novels written by Terry Pratchett and ways of achieving the adequacy of its translation into Ukrainian.*
Key words*: speech characteristics, individualization of a character, adequacy of translation*

Софія Козак

Мовленнєва характеристика персонажа як засіб індивідуалізації особистості у романах Террі Пратчетта та способи досягнення адекватності українського перекладу

Анотація.*У статті досліджується мовленнєва характеристика персонажа як засіб індивідуалізації особистості у романах Террі Пратчетта та способи досягнення адекватності українського перекладу.*
Ключові слова: *мовленнєва характеристика персонажа, індивідуалізація особистості, адекватність перекладу*

Writers use speech characteristics to mark the age and gender, education, profession, social status, emotional state of the character as well as their attitude to people

and events. Linguistic features of the characters are expressed at different levels: phonographic, morphological, lexical and syntactic. In linguistics a sufficient experience of methodological and theoretical understanding of the phenomenon of speech characteristics has been formed. But the share of research devoted to the speech characteristics of a literary character is much smaller. The object of the speech characteristics analysis are linguistic means belonging to numerous levels of language.

Pratchett is a master of play on words, strange comparisons and unexpected metaphors that wait for you at every turn, like octarine thunder in the clear sky. A translator should be able to to convey them into Ukrainian so that they make sense. Considering the fact that the pun rarely works in the target language due to the linguistic differences, some translators simply omit a pun or maintain one aspect and jettison the parallel one when translating. Delabastita D. proposes some creative translation strategies "PUN → PUN: the source-text pun is translated by a target-language pun, which may be more or less different from the original wordplay in terms of formal structure, semantic structure, or textual function; PUN → RELATED RETORICAL DEVICE: the pun is replaced by some wordplay related rhetorical device (repetition, alliteration, rhyme, referential vagueness, irony, paradox, etc.) which aims to recapture the effect of the source-text pun"[3, p. 34]. These strategies involve more effort for the translator, yet they are worthwhile in translating literary texts.

The most difficult, perhaps, to maintain the tone and register. In the words of the author and each of the characters, they are special. Terry Pratchett plays a lot with the geography and dialects of the characters, and this game is not always obvious. It is not always easy to find linguistic features that should be transferred to the target text and not to add any unnecessary connotations at the same time. From regional varieties, in his work *The Wee Free Men* T. Pratchett uses Scottish dialect, but the author mixes in some of his own creations, such as the Toad dialect. The author also uses grammatically incorrect phrases or sentences. Therefore, before the very translating, the translator has to analyze the instances where Pratchett used non-standard British English and determine their narrative function.

Vinay and Darbelnet's pioneer work *Stylistique comparée du français et de l'anglais* was the first classification of translation techniques that had a clear methodological purpose [4, p. 128]. The procedures were classified as direct (or literal) or oblique, to coincide with their distinction between direct (or literal) and oblique translation. The literal translation procedures are: borrowing, literal translation and calque. The oblique translation procedures are: transposition, modulation, equivalence, adaptation. When translating literary texts, translators often resort to the following procedures as well:

compensation, concentration vs. dissolution, amplification vs. economy, reinforcement vs. condensation, explicitation vs. implicitation, generalization vs. particularization, inversion.

Speech characteristics are sometimes created with deliberate deviations from the literary norm. Such elements sometimes can resist translation. The translator has to activate her/his creative potential to the fullest degree in order to find alternatives for them. The task is not at all simple and easy. If the language of translation possesses all the necessary means for reproducing a certain feature, these means have to be applied, otherwise, these subjective omissions became arbitrary, which can water down fictional work in the receiving culture.

Список джерел:

1. *Delabastita D, ed. Wordplay & Translation. Special Issue of The Translator: Studies in Intercultural Communication / Manchester: St Jerome Publishing, 1996. 353 pp. ISBN 1-900650-01-00*
2. *Rodionova.M.Yu. Characterization through Speech in Fiction and Literary Translation.// Journal of Siberian Federal University.. - 2018. - №5: Humanities & Social Sciences. Pp.. 821- 831. URL:http://elib.sfukras.ru/handle/2311/7137*
3. *Semino E. A cognitive stylistic approach to mind style in narrative fiction.‖ In Cognitive Stylistics: Language and Cognition in Text Analysis, ed. E. Semino and J. Culpeper. - Philadelphia: John Benjamins, 2002. 95–122 p*
4. *Vinay, J.-P. and J. Darbelnet: Stylistique comparée du français et de l'anglais, París: Didier: Georgetown University Press, 1958. – 353 p.*
5. *Караулов Ю.Н. Русский язык и языковая личность. Москва: Издательство ЛКИ, 2010. 264 с*

Науковий керівник:
доц. Наняк Юлія Олегівна

Anastasiya Konyk
Nationale Iwan-Franko-Universität Lwiw
Lehrstuhl für Interkulturelle Kommunikation und Translationswissenschaft

Neologismen in der Coronapandemie

Annotation: *Die COVID-19-Pandemie führte zu den zahlreichen Veränderungen in der Gesellschaft, Medizin, Politik, Kultur sowie in der deutschen Sprache. Die vorliegende Arbeit beschäftigt sich mit den seit März 2020 entstandenen Neologismen zum Thema Coronapandemie.*

Schlüsselwörter: *Deutsch, Neologismus, Corona-Pandemie, Wörterbuch, Lexikographie.*

Anastasiya Konyk

COVID-19 neologisms

Annotation*: The COVID-19 pandemic led to numerous changes in society, medicine, politics, culture and the German language. The present work deals with the COVID-19 neologisms that have appeared since March 2020.*

Keywords*: German language, neologism, corona pandemic, dictionary, lexicography.*

Die menschliche Sprache ändert sich ständig und wird täglich durch mehrere Wörter bereichert, verbessert und erneuert. Sie entwickelt sich inmitten der Gesellschaft und reagiert auf alle vorkommenden Ereignisse.

So finden wir zum Beispiel ganz viele neue Wörter, die mit der Entwicklung des Internets, mit den politischen Ereignissen oder mit dem Klimawandel verbunden sind. Sie werden als Neologismen bezeichnet und stellen lexikalische Bedeutungen oder Einheiten dar, die in einem bestimmten Abschnitt der Sprachentwicklung in einer Kommunikationsgemeinschaft aufkommen, sich ausbreiten, als sprachliche Norm allgemein akzeptiert und in diesem Entwicklungsabschnitt von der Mehrheit der Sprachbenutzer über eine gewisse Zeit hin als neu empfunden werden [4, 118].

Zum Gegenstand meiner Forschung gehören deutsche Neologismen, die während der COVID-19-Pandemie entstanden sind und mit den gesellschaftlichen und medizinischen Erscheinungen in dieser Zeit unmittelbar verbunden sind.

Mit der Sammlung und Dokumentation des neuen Wortschatzes beschäftigt sich das Leibniz-Institut für Deutsche Sprache (IDS) in Mannheim. Seit März 2020 wurden mehr als 1500 neue sowie bekannte Wörter in das „Neuer Wortschatz rund um die Coronapandemie“ eingetragen. Fast 900 weitere Ausdrücke werden noch von Forschern geprüft. Diese Zahl ist enorm hoch, besonders unter Berücksichtigung des Fakts, dass von 2010 bis 2019 nur etwa 240 Wörter registriert wurden [3].

Etwas langsamer gehen die Mitarbeiter der Berlin-Brandenburgischen Akademie der Wissenschaften vor, die für DWDS (Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache) zuständig sind. Das entsprechende Glossar beinhaltet zurzeit ca. 337 Wörter. Laut der Redaktion des DWDS werden sie sich auf drei folgende Gruppen verteilen:

- Neubildungen (wie *Coronaleugner, Spuckwand)* und Entlehnungen (vor allem aus dem Englischen — zum Beispiel *Social Distancing)*
- Wörter mit dem Bedeutungswandel oder diejenige Lexik, die in dieser Zeit populärer wurde — wie *Mundschutz* oder *Homeschooling.*
- Die in der Regen nur in der Fachsprache bekannte Wörter, die in der Allgemeinsprache übergehen. Beispiel dafür sind *Herdenimmunität* oder *Tröpfcheninfektion* [1].

Man kann derzeit noch nicht feststellen, wie lange diese Wörter in unserem Lexikon bleiben werden. Laut der Aussage der Sprachwissenschaftlerin Anette Kloß-Kückelhaus aus dem Leibniz-Institut für Deutsche Sprache in Mannheim werden sie nach dem Ende der Corona-Pandemie wieder schnell verschwinden [2]. Trotzdem wäre es wünschenswert, eine detaillierte Klassifikation von den Coronaneologismen zu entwickeln und näheren Gebrauch zu analysieren.

Meine weitere Analyse wird vor allem die ukrainischen Coronaneologismen miteinbeziehen, wobei sie auf allen linguistischen Ebenen untersucht und mit den deutschen Neubildungen kontrastiv verglichen werden. Aufgrund der Fortsetzung der Pandemie ist die Entwicklung von neuen entsprechenden Neologismen zu erwarten. Die Vervollständigung des Neologismenwörterbuchs gehört deswegen zu den wichtigsten Aufgaben moderner Lexikografie.

Quellenverzeichnis:

1. DWDS-Themenglossar zur COVID-19-Pandemie. DWDS-Themenglossare, [Internetquelle] https://www.dwds.de/themenglossar/Corona?fbclid=IwAR1I1VH6Ni8b85Dbjur55FMAJX-61jY_fA_n6Y7ETwTwsRi_iNeGVgg7OZo, letzter Zugriff: 13. September 2021.

2. Eich S. (2021): Vom Impfmuffel zum Impfschwänzer: Wie das Coronavirus unsere Sprache verändert. SWR, 05.07.2021, [Internetquelle] https://www.swr.de/swraktuell/radio/corona-pandemie-wie-der-umgang-mit-dem-virus-unsere-sprache-veraendert-100.html?fbclid=IwAR3J5G4pywDE7PUQyUSlFYzHMiDyjme7bKG2H-2BlJQW9vW_QXR-1H8vc5I, letzter Zugriff: 13. September 2021.

3. Einzel, D. (2021): Sprachforschung: Über 1.500 neue Worte durch Corona. BR, 16.06.2021, [Internetquelle] https://www.br.de/nachrichten/kultur/durch-corona-sprachforschung-sammelt-ueber-1500-neue-worte,SaU7z9x?fbclid=IwAR2xbFs5RCSUm3s4X_hwPCx5yV1Bmg2ePBhN2TtVsBy12_Snz7FOcVf7IOg, letzter Zugriff: 13. September 2021.

4. Harm V. Einführung in die Lexikologie (Einführung Germanistik). Darmstadt: WBG. 164 S.

5. Neuer Wortschatz rund um die Coronapandemie. OWID, [Internetquelle] https://www.owid.de/docs/neo/listen/corona.jsp?fbclid=IwAR17cMHl3FL8xUfbxSSCVbHXq4wWnBp1e4Krxu4nlwWp7S9a4eHJWp03Tmw, letzter Zugriff: 13. September 2021.

6. Ouassil S. E. (2021): Wörter wie vom Ordnungsamt. Spiegel, 25.02.2021, [Internetquelle] https://www.spiegel.de/kultur/corona-krise-woerter-wie-vom-ordnungsamt-kolumne-a-594ff18f-ba3c-4e95-94e6-f36f5fe46957?fbclid=IwAR2nezyrSxIUtkZg2r5RHmitHhlNXfnaZFNQTUNqkOnY6Uxw1u5qLpmCBPg, letzter Zugriff: 13. September 2021.

Wissenschaftliche Betreuerin: Schumjatska O.

Karina Kopiievska

Ivan Franko National University of Lviv

Peculiarities of rendering phraseological units of Vassyl Shkliar`s novel «Чорний ворон» in the English translation by Susie Speight and Stephen Komarnycky

Abstract. *Phraseological units and archaisms as a translation category have been studied insufficiently. This fact does not allow forming an unambiguous interpretation and definition of phraseological units. Its linguistic nature has not been studied enough..*

Keywords: *phraseology, translation, history, archaisms*

The translation of phraseological units and archaisms is considered to be an interesting as well as difficult work, because insufficient awareness of history, culture, traditions, social order, political life can result in inadequate translation which can fail to be perceived by the recipient or be perceived in a wrong way. In this research, I have analyzed different methods of rendering phraseological units and archaisms in the English translation of Vasyl Shkliar`s novel “Чорний ворон”. The translator constantly faces the problem of rendering phraseological units and archaisms which relate to the elements of the language, denoting concepts that are not understandable to other cultures and always constitute a considerable complexity during the translation process, but on the other hand, this is the factor which provides interest to this problem. Many researchers considered the issue and often came to different conclusions. Also, when translating them it is necessary to consider the fact that different languages define different ways of phraseoloigical units translation. Among the most prominent researchers who devoted their works to the phraseological units and archaisms studies we can consider: A.V. Fedorov, S. Florin, and S. Vlakhov, E.M. Vereshchagin, V.G. Kostomarov, V.S Vinogradov, G.D Tomahin, R.P. Zorivchak, etc.

List of References

1. *Ammer Christine. The American heritage dictionary of idioms. Boston, New York: Houghton Mifflin Company, 1997. 729 p. [in English].*
2. *Colson J.-P. Cross-linguistic phraseological studies: An overview. / Ed. S.Granger, F. Meunier. Phraseology. An interdisciplinary perspective. Philadelphia: John Benjamins, 2008. P. 191–206.*
3. *Федоров А. В. Основи загальної теорії перекладу (лінгвістичні проблеми). - М., Вища школа, 1968.Віноградов В.С. Тимчасова стилізація як перекладацький прийом / / Філологічні науки. - М., 1997.*
4. *Glaser Rosemarie. The Translation aspect of phraseological units in English. Papers and studies in contrastive linguistics. 1984. Vol. 18. P. 123–134*

Scholarly supervisor:
R. A. Sytar,
associate professor

Sofia Kosyk, Ivan Franko National University of Lviv

Ways of rendering of the peculiarities of the fantasy genre in the audiovisual translation

The given research focuses on the ways in which the peculiarities of the fantasy genre are rendered as based on the case study of the TV series "The Witcher" and its Ukrainian dubbed version. It examines the specificities of fantasy as a separate genre, its application in the audiovisual text and the challenges it may present for a translator. This research is of significant value since more and more fantasy works appear and given genre develops rapidly.

***Key words**: fantasy, archetypes, intertextuality, artificial language, audiovisual translation*

At present day, fantasy as a separate genre is developing quite rapidly, and more and more works possessing its characteristic features appear. While analysing the history of the given topic, we may notice that fictitious stories started emerging since the dawn of history, one of the first of them being the Epic of Gilgamesh and ancient Greek and Roman myths. The works created after the well-known Old English poem "Beowulf", relied mainly on certain writers' creative potential, such as that of "Gulliver's Travels" by Jonathan Swift. Along with the literature, the fantasy genre began expanding into cinematography, and, in fact, one of the first pictures produced were based on fictitious stories. Moreover, we might observe an unexpected turn in the history of fantasy in the twentieth century due to J.R.R. Tolkien producing his eminent novel "The Lord of the Rings." Nowadays, this genre never seizes to develop, and it spreads into various types of media, including video games, TV shows, animated videos and others.

To outline several principal peculiarities belonging to the fantasy genre, we may single out the presence of the ***alternative imaginary universe*** created by a particular author where the story takes place. As a rule, it is rather thoroughly elaborated that certain authors may even develop specific artificial languages for their characters to communicate. The central driving force in such invented realms is ***magic***, which can be produced by ***casting various spells*** used by the inhabitants of the narrative's world. Additional peculiarities of the fictitious universes may be that those secondary dimensions closely ***reflect the one we are living in***, and the author uses ***allegory*** to encourage the reader ***to find a hidden truth*** about his own world and discover specific metaphysical concepts. Furthermore, fantasy works are frequently based on certain ***archetypes drawn from myths and legends***, which results in ***intertextuality*** – a well-known concept in Translation Studies. Moreover, various supernatural creatures featured in a certain story may be depicted ***untraditionally***, for instance, became a villain of a specific story, despite traditional positive attitude towards given magical being, or vice versa. Last but not least, examining fantasy works from the aspect of linguistics, we might state the fact of them being enriched with ***occasionalisms*** – nonce words coined for a specific situation to achieve a certain communicative aim. [2]

Additionally, since we were studying the peculiarities of the fantasy genre in the audiovisual translation, examining the characteristic features of the audiovisual text, we should pay close attention to its ***multimodal*** and ***multimedial*** features that a translator

ought to take into account in order to transmit the text message faithfully. Besides, we analysed the specific modes of text interpretation, namely subtitling, dubbing and voice-over. [4]

We may study the peculiarities of the fantasy genre realized within "The Witcher" TV series and its Ukrainian dubbed version. We examined the translation provided by the Ukrainian dubbing studio "*NeZupyniaiprodakshyn*" (Don't stop production) and identified several characteristic features of fantasy, for instance, the presence of an ***artificial language*** (*Elder Speech*), which is spoken by a fictitious creature inhabiting the alternative universe *The Continent*, elaborated by the author of the books the adaptation of which the TV show is, Andrzej Sapkowski. The Elder Speech functions as a secondary language featured in the series along with English – the dominant one and indicates the ***otherness*** and the ***foreignness*** of certain characters. In the Ukrainian version of the show, when it appeared as a part of lines of various characters for the sake of communication, it was neutralized and rendered with the help of the dominant (Ukrainian) language, therefore losing its expressiveness.[4]

However, in cases that presupposed casting spells in Elder Speech, it was preserved, namely the sayings remained untranslated and born the same elements of foreignness as in the original version.

The additional feature of the fantasy genre introduced in the given TV series is ***intertextuality*** brought about by the presence of supernatural creatures having specific ***archetypes*** and deriving from numerous folk tales, myths, legends and even historical events. The studied examples belong to "The Witcher's" bestiary and the ways the names of various monstrosities featured in the show are reproduced. The most frequent approach to rendering the creatures' denominations is that of ***foreignization***, namely ***transliteration***. For example, *kikimóra* - *кікі́мора* (possessing different stress), *sylvan* – *сільван*, *striga* – *стрига* etc. For most of the supernatural beings, it is suitable since it highlights their fictitious nature, yet in some cases (for instance, with the notion of *dopplers*), such an option would not be the best one since the very name of the beast may be an ***occasionalism*** and derive from a certain word having meaning already encoded in its form. While using the method of transliteration the target reader may not grasp the idea behind it, and therefore loan translation might be a better option.

The findings of the given paper may be of significant value for the theoretical and practical aspects of translation, and all the characteristic features of the fantasy genre, which were not included in the work, might serve as material for further research.

List of references:

1. *Destruel, M. Reality in Fantasy: Linguistic analysis of fictional languages. PhD thesis, Boston College, 2016.*
2. *Pike J. Magic Swords, Mythic Creatures, and Mighty Warriors: Archetypal Patterns in Fantasy Literature. Diss. Boston College. College of Arts and Sciences, 2003.*
3. *Телесеріал «Відьмак» у перекладі студії дубляжу «НеЗупиняйПродакшн». Режим доступу: http://www.dontstopproduction.com/witcher.html*

4. *Bogucki, Łukasz. Toward understanding audiovisual translation. – [Cited 2021, 20 April] - Available from: https://www.researchgate.net/publication/330090104_Toward_understanding_audiovisual_translation*
5. *The Witcher, Netflix. Available from: https://www.netflix.com/ua/title/81294100*

Scholarly supervisor:
H.I. Stashkiv

Sofiia Kotsyumbas,
Faculty of Foreign Languages, Ivan Franko National University of Lviv

ECOCRITICAL READING OF JAMES FENIMORE COOPER'S *LEATHERSTOCKING TALES*

As a critical field in contemporary literary studies, ecocriticism focuses on literary representations of the natural world, on the works with nature as the central subject. This concurs with the work of American romantic writer J. F. Cooper, who draws his readers' attention to important environmental issues, in particular, Americans' relationship to their natural environment, that is, to flora, fauna and indigenous people the European settlers were eager to possess and dominate. In his Leatherstocking Tales, Cooper traces many ecocritical problems and shows the main ways of nature conservation – by virtue of compassion, respect, justice and wisdom.

Keywords: ecocriticism, ecocritical reading, natural world, "Man-Nature" relationships, J. F. Cooper, the Leatherstocking Tales.

Коцюмбас Софія. Екокритичне прочитання романів про Шкіряну Панчоху Джеймса Фенімора Купера

Як галузь сучасного літературознавства, екокритика досліджує літературні репрезентації світу природи, твори, де природа – центральний персонаж. Це узгоджується з творчістю американського письменника-романтика Дж. Ф. Купера, який звертає увагу своїх читачів на важливі проблеми навколишнього світу, зокрема, ставлення американців до їх природного середовища, тобто до флори, фауни та корінного населення, володіти і панувати над якими прагнули європейські поселенці. У своїй Пенталогії про Шкіряну Панчоху Купер досліджує багато екокритичних проблем і показує основні способи збереження природи – завдяки співчуттю, повазі, справедливості та мудрості.

Ключові слова: екокритика, екокритичне прочитання, світ природи, відносини "Людина-Природа", Дж. Ф. Купер, Пенталогія про Шкіряну Панчоху.

Contemporary literary criticism successfully uses a wide range of critical approaches and methodologies. Exploring the "relationship between literature and the physical environment" (Cheryll Glotfelty), **ecocriticism** appears as a productive critical field in

literary and cultural studies. Its rise in recent decades has actualized the theme of nature and the indebtedness of culture to nature along with the reconsideration of human's vision of the world around and the effect our production processes have on the ecosystems sustaining life on earth.

William Rueckert was first to introduce the concepts of "environmental criticism" or "ecocriticism" and "environmental writing" in his 1978 essay "Literature and Ecology: An Experiment in Ecocriticism" [5, p. 77]. The term "ecocriticism" was further defined in "Textbook of Eco-Criticism: Guidelines for Literary Ecology", edited by Cheryll Glotfelty who was enthusiastic about reviving interest in the concept of "Man–Nature" relationships and about the exploration of the relationship between the writer and the world, where "the world" was understood as an "entire ecosphere", rather than a social sphere. In the understanding of the ecocritical, Glotfelty agrees with the statement that "everything is connected to everything else", and therefore each of us must realize that literature cannot be separated from the world, but occupies a prominent place in "an immensely complex global system in which energy, matter, and ideas interact" [4]. According to Glotfelty, environmentally friendly criticism or ecocriticism is a valuable critical approach, encouraging an in-depth understanding of the "Man–Nature" relationship and raising a number of ethical and aesthetic questions concerning man's treatment of nature. It also demonstrates "how language and literature affect the transformation of values due to the application of knowledge about the environment and ecology" [4].

Peter Barry believes that the main task of ecocriticism is to "re-read major literary works from an ecocentric perspective, with particular attention to the representation of the natural world". In addition, according to Barry, ecocritics, "extend the applicability of a range of ecocentric concepts, using them of things other than the natural world – concepts such as growth and energy, balance and imbalance, symbiosis and mutuality, and sustainable or unsustainable uses of energy and resources". Moreover, they "give special canonical emphasis to writers who foreground nature as a major part of their subject matter, such as the American transcendentalists, the British Romantics, the poetry of John Clare, the work of Thomas Hardy and the Georgian poets of the early twentieth century". Another equally important task of ecocriticism is to "turn away from the 'social constructivism' and 'linguistic determinism' of dominant literary theories (with their emphasis on the linguistic and social constructedness of the external world)" and instead to "emphasise ecocentric values of meticulous observation, collective ethical responsibility, and the claims of the world beyond ourselves" [1, p. 311].

So, ecocriticism makes it possible to project an ecocentric view of any text in order to actualize nature as the theme, the character, and the concept. Under the concept "Nature", ecocritics mean not only mountains, trees, forests, land, plants, air, animals or water, but also man's use of these resources and his influence on the transformation of the entire ecosphere, as researched from geological, biological, meteorological, aesthetic, historical, social and psychological perspective. As Henry D. Thoreau claimed, "there can be no history but natural history – If one believes that by 'nature' we mean the human as

well as a non-human world" [6]. Therefore, ecocriticism focuses on the study of both the peculiarities of the representation of "Man–Nature" relationships and the specifics of the formation of the ecologically conscious society.

An ecocritical reading of James Fenimore Cooper's *Leatherstocking Tales* with the focus on the relationship between the natural and human worlds may offer new insight into the origin and development of Americans' relationship to their natural environment, that is, to flora, fauna and indigenous people the European settlers were eager to possess and dominate, and of the man's further alienation from nature and his exploitation of it. Natural world and environmental issues become a central theme in Cooper's novels "The Pioneers" and "The Prairie", included into his *Leatherstocking Tales*.

Published in 1823, "The Pioneers" narrates the adventures, morals, and history of America (its frontier life). The main conflict of the novel is the confrontation between elderly Natty Bumppo, called Leatherstocking, and Templeton's vibrant rural community, caused by the difference in their worldviews and attitudes to life, as well as their treatment of the natural world. The inhabitants of Templeton are engaged in tree felling, farming, animal husbandry, and hunting for sport, wasting natural resources and destroying the environment. They are eager to tame nature and use it for their own benefit, to exploit it with greed and selfishness, criticized by Natty Bumppo. Settlers' wastefulness is juxtaposed to Bumppo's careful use and respectful attitude towards nature and its serene wilderness. The protagonist believes that building a luxury home is expensive and wastes a lot of natural resources. For Leatherstocking, living in a hut is absolutely sufficient, because you can hide from the rain and heat, and it is all what a person needs. Living in the woods, Bumppo considers nature to be the source of life, that is why flora and fauna should be preserved. Of significance is the scene of the argument between Leatherstocking and the judge concerning the cutting down of trees and the slaughter of pigeons. Bumppo asks: "was not the woods made for the beast and birds to harbor in? And when men wanted for their flesh, their skin, or their feathers, there's the place to seek them"; and continues: "It is much better to kill only such you want, without wasting your powder and lead, then to be firing into God's creatures in such a wicked manner" [2, p. 250].

In, "The Prairie", published in 1827, Cooper develops the idea of preserving the environment, which is based on the moral deeds (help and protection) of Natty Bumppo, who is here referred to as "the old trapper" or just "the old man" and never by his name. Again he objects to the brutal killings and believes that the desire to kill should not be supported anyway, since this desire breeds cruelty to flora and fauna [3]. After all, to preserve harmony in the world, you need to show compassion to others and to the environment. In this novel, environmental protection lies in the form of respect for the Christian law, which does not justify murder.

In the *Leatherstocking Tales*, Cooper emphasizes the relevance of the idea of preserving the environment and nature wilderness, since nature is not only of material or aesthetic, but also of ethical value to man. In the Leatherstocking Cycle, nature appears as a wise mentor of mankind and as the embodiment of divine plan. Cooper was among the

first American writers to express concern over environmental issues. He believed that by destroying nature, people would deprive themselves of the source of wisdom.

References

1. *Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство і культурологія. – К.: Смолоскип, 2008. – 360 с.*
2. *Cooper J. F. The Pioneers; or The sources of the Susquehanna; A Descriptive Tale [Electronic resource]. – New York: Stringer & Townsend, 1856. – 250 p. – Access mode: https://www.gutenberg.org/files/2275/2275-h/2275-h.htm*
3. *Cooper J. F. The Prairie; A Tale [Electronic resource]. – New York: Stringer & Townsend, 1856. – 819 p. – Access mode: https://www.gutenberg.org/files/6450/6450-h/6450-h.htm*
4. *Glotfelty Ch. What is Ecocriticism? [Electronic resource]. – Access mode: www.asle.org/site/resources/ecocriticallibrary/intro/glotfelty.*
5. *Rueckert W. Literature and Ecology: An Experiment in Ecocriticism. – New York, 1978. – 77 p.*
6. *Scheese D. What is Ecocriticism? [Electronic resource]. – Access mode: www.asle.org/site/resources/ecocritical-library/ intro/scheese*

Науковий керівник – доц. Сенчук І. А.

Коцюруба О. І.,
студентка VI курсу
факультет іноземних мов
Львівський національний
університет імені Івана Франка
м. Львів, Україна

Використання та функції символів в прозі Емі Тен

Анотація. Стаття присвячена аналізу використання символів та їх функцій у прозі Емі Тан, а саме у її романі «Клуб радості та вдачі». Зясовано, що символи у творі відіграють важливу роль у описі життя чотирьох Китайських матерів та їхніх дочок, а також виконують декілька функцій.

Ключові слова: символізм, символи, проза

Olesia Kotsiuruba
Lviv Ivan Franko National University
Faculty of Foreign Languages

The use and functions of symbols in the prose by Amy Tan

Summary. The article focuses on the analysis of using symbols and their functions in the prose by Amy Tan, namely in her novel The Joy Luck Club. It has been found out that symbols play a number of different functions in the novel and represent the stories of the four Chinese mothers and their American-born daughters.
Keywords: symbolism, symbols, prose

It is universally acknowledged that symbolism is a widely used term in many disciplines, referring to the process by which a person, place, object, or event comes to stand for some abstract idea or condition.

Amy Tan is one of the most well-known contemporary Chinese American women writers and her first novel *The Joy Luck Club*, published in 1989 won her a world-wide reputation, therefore the paper focuses on it. Her debut novel dealt with such themes as mother and daughter bonds and identity, two of the topics that are of the utmost importance in contemporary literature. *The Joy Luck Club* is structurally composed of sixteen stories contained within the greater frame of June's finding out about her long-lost twin half-sisters.

Besides, the novel is characterized by the frequent use of Chinese symbols that is typical for Chinese American woman writer, who creatively employed some striking Chinese cultural symbols to depict the characters, arrange the plots and disclose the development of conflicts. The author of the novel reorganizes the Chinese culture symbols in the way so as to construct their own Chinese American culture identity, to fight against Orientalism, and to pursue the co-existence of the East and the West.

Actually, symbols in the novel are objects, characters, figures, or colors used to represent abstract ideas or concepts. For example, Suyuan's pendant, the symbolic meaning of which changes throughout the novel.

Jing-mei regarded the ***pendant*** as garish and unstylish at the beginning but Suyuan's death, she regarded it as a symbol of her mother's love and concern. In fact, it symbolizes the human power to assign new meanings to the phenomena around the people. Another symbol worth of attention is the ***vase*** of Lena which symbolizes her marriage because as with the vase, Lena realizes that her marriage is in danger of shattering, but she refuses to take action. Lindo's ***red candle*** the success of the marriage-within the Chinese culture, but within the story it also functions as a symbol of traditional Chinese culture itself: it embodies the ancient beliefs and customs surrounding marriage.

Other important symbols in the novel are ***earth, fire, wind, water, fire, wood, magpies, dreams*** and many others.

Consequently, it is undeniable that the prose of Amy Tan, namely her *The Joy Luck Club* is characterized by a great number of symbols which are of great value in rendering the peculiarities of Chinese American literature. Actually, the symbols of the novel are used to reproduce Chinese culture as well as to depict the characters, to arrange the plots and disclose the development of conflicts, to give the Westerners an appealing cultural picture of the Chinese American.

List of references

1.Бутенина Е.М. Гибридная идентичность как литературная проблема : На материале китайско-американской женской прозы XX века : дис. ... канд. філол. наук : 10.01.03. М., 2006. 205 с. : ил. URL: http://www.lib.ua-ru.net/diss/cont/219839

2. Висоцька Н. Сходження на Золоту гору: штрихи до портрета азіато-американської літератури. Слово і час. 2001. No9. С. 44–57.

3. Надутая Т.В. Имагологические особенности творчества Эмми Тан. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія. 2014. No8. Т. 2. С. 121–123.

4. Сидорова О.Г. Азиатский «акцент» в современной литературе США. URL : http://elar.urfu.ru/bitstream/10995/22926/1/iurg-2007-53-31.pdf

5. Сидорова О.Г. Феномен транскультурации в современной литературе США. URL : http://cyberleninka.ru/article/n/fenomentranskulturatsii-v-sovremennoy-literaturessha.pdf

6. Asian American Literature. URL:http://immigrationtounitedstates.org/358-asian-american-litera ture.html

7. Tan, Amy. The Joy Luck Club. – New York: G. P. Putnam's Sons, 1989. – 288 p.

Науковий керівник: Федорчук М.М.

Olha Koshil, Ivan Franko National University of Lviv

Intertextuality as a specific feature of graphic novels and importance of its rendering in the process of translation.

The research touches upon the issue of translation of graphic novels as precedent texts. The main idea of this paper is that, as precedent texts, comic books are inseparable from the notion of intertextuality. Thus, it also deals with the ways intertextuality may be involved in this medium. This research provides the reader with information on different types of intertextuality and dwells upon the difficulties which may be faced dealing with them. The research is up-to-date due to the impact this format got on mass culture over the last decades. Undoubtedly, Ukrainian readers should not be left aside from this global phenomenon.

Key words: graphic novels, medium, precedent texts, semiotics, intertextuality, quote, allusion, reference.

Translation of comics may be mistakenly considered to be easier than that of other mediums and "usual" genres of literature due to the comparably small amount of text. However, this opinion may be proved to be wrong.

It is a common opinion that intertextuality is one of the properties of "precedent texts". The term "intertextuality" was introduced in 1967 by a theorist of poststructuralism Kristeva, and in the most general sense, it means the connection of the text with other texts. [2, p. 17] According to Yu. Karaulov, precedent texts are known to many speakers of a specific language. Besides, they are an essential factor in the culture of the ethnos. [qtd. in 2, p. 20] In addition, "Precedent texts are formulated from folklore masterpieces, the Holy Scriptures, world and national classics". [1, pp. 151-152]

It is hard to disagree that graphic novels are known to millions, if not billions, of people all around the world. However, calling them folklore masterpieces, or, even at a higher degree, comparing them to the Holy Scriptures is likely to evoke strong disagreement. Nevertheless, this medium meets all the requirements to be considered a "precedent text".

Firstly, comic books, just as precedent texts, characterise a particular epoch and are an essential factor in the culture of the ethnos. Captain America, one of the characters, was smashing Hitler's face on his first book cover. It is also worth mentioning that he was created by two artists of Jewish origin, so what can possibly be more symbolic? [5]

Secondly, we may also find another critical trait of this kind of text is its semiotics. Under this statement, we mean, that its content may be activated by a quote, a reference, or a hint. Let us take the first issue of Superman solo comic book, its very cover is a reference. The hero is lifting the wheel, his whole pose reminding the creation of Antonio del Pollaiolo – Hercules Clubs the Hydra. Thus, the reader gets the associations of a very particular kind.

While readers of any language may get equally impacted by the visual language of graphic novels, it is just as important for the translator not to lose any connotations on the verbal level.

We may distinguish quotes, allusions and references. Quotes are relatively rare in the sphere of comics due to the peculiarity of the medium – the translator (and the author, of course) is very restricted to the size of the speech balloon. To produce a text with content that may "be activated by a quote", the translator should choose the best-known version of already existing translations, if any. This means, that it takes a high level of acquaintance with the target reader's needs and background knowledge.

When it comes to allusions, they are more common. Again, the reason is the restrictions of the format. Allusions are embodied in the text mostly with the reader of a certain nationality in mind. That means, again, that those of the Source and Target Texts may have different background knowledge. As a result, the allusion, readily perceivable for the ST reader, is hidden from the reader of the TT one. For example, Evhen Muzychenko, the translator of Batman: Hush faced this problem with the exclamation "Heavens to murgatroid!", which appeared in 1944 in the movie Meet the People, cartoon character

Snagglepuss, and comic opera Ruddigore. Obviously, Ukrainian readers are not well familiar with these. Thus, the translator compensated it by using our own, Ukrainian-specific allusion “Йосип драний!”. This same character used this exclamation of surprise in the translation of the previous book and got huge positive feedback from the readers. [3, 4]

Lastly, references. To render them correctly, the translator should be very well acquainted not only with the TT itself but also with the previous texts. Not only are there many issues of the same story, making the whole thing look like a puzzle, but also a huge number of reboots as a result of the long history of the comics industry.

All in all, we may state that graphic novels, even though someone may mistakenly consider them a simple medium for translation, may be viewed as precedent texts. As a result, comic books translation is a challenge, requiring not only linguistic skills but great background knowledge in the sphere of pop culture, acquaintance with the implications of the author and understanding of the TT reader. In addition, in cases when it is not possible to go the usual way, the translator should be open-minded, flexible, and creative to compensate for gaps as in the example above.

List of references:

1. *Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики \ Ф. С. Бацевич. – К. : Академія, 2004. – 344 с.*
2. *Кам’янець А.Б., Некряч Т.Є. Інтертекстуальна іронія і переклад. Монографія / А.Б. Кам’янець, Т.Є. Некряч. – К.: Видавець Карпенко В.М., 2010 р. – 176 с.*
3. *Новицька І., Чирук С. «Комікси на «КиївКомікКон»: український переклад «DC» презентація «Волі» та нові вітчизняні проекти», Клуб любителів україномовної фантастики, 2017. Режим доступу: http://www.ukrfantclub.com.ua/statti/komiksi-na-kiievkomikkon-ukraienskij-pereklad-dc-prezent-voli-ta-novi-vitciznani-proekti?tmpl=%2Fsystem%2Fapp%2Ftemplates%2Fprint%2F&showPrintDialog=1*
4. *Море А. «Звідки взявся «йосип драний» у Загоні самогубців, або як Бетмен і Флеш заговорили в коміксах українською», Громадське Радіо, 2018. – Режим доступу: https://hromadske.radio/news/2018/01/02/zvidky-vzyavsya-yosyp-dranyy-u-zagoni-samogubciv-abo-yak-betmen-i-flesh-zagovoryly-v-komiksah-ukrayinskoyu*
5. *Joe Simon, Jack Kirby, Liederman, "Case No. 1. Meet Captain America", New York, Captain America Comics 1. March 1941 – P. 1. – Available from: https://readcomiconline.li/Comic/Captain-America-Comics/Issue-1?id=37327#1*

Scholarly supervisor:
H.I. Stashkiv

Анна Кравчук
Львівський Національний Університет ім. Івана Франка

Multiplicity of translation in Rendering emotional-expressive colored vocabulary of the drama Forest Song by Lesya Ukrainka in the English translations by Percival Cundy and Gladys Evans

Annotation. Literature is primary purposed at the implementation of the aesthetic function of language. Works of literature are full of emotional-expressive vocabulary to fascinate readers, elicit their emotional response. To put the reader deeper in the everyday life of the Ukrainian people and depict in their imagination Volyn landscapes, Lesya Ukrainka introduced a large number of emotional-expressive vocabulary into the text, some of them being realia that are difficult to render. The task for the translators, Percival Cundy and Gladys Evans, was even more complicated due to the poetic form of the fairy drama.

Key words: emotional-expressive colored vocabulary, foreignization, domestication, stylistic devices, metaphor

Emotional-expressive vocabulary has been the object of research for many prominent scholars, for example, A. P Koval, A. G Nikolenko, I. V Arnold, A. A. Buryachok, V. A Chabanenko, L. V Kolomiets, but their approaches to interpretation of the term, the understanding of its essence, its classification are ambiguous, and do not fully coincide. The topicality of the paper is defined by the urgency of researching the ways of rendering emotional-expressive vocabulary in literature, as well as by the importance for the modern interdisciplinary research at the interface of linguistics and literary criticism. The novelty of the research lies in the fact that an attempt is made to analyze and systematize the functions of emotional-expressive vocabulary in the drama Forest Song and to contrast the methods and ways of rendering emotional-expressive vocabulary in the English translations by Percival Cundy and Gladys Evans.

Depending on the degree the translator conforms the translated text to the culture of the target language, domestication and foreignization are distinguished. It is often claimed that the strategy of foreignization is often used in the translation of poetic works, because in such works the most important thing is to preserve their structure and way of rhyming [3]. Taking into account this fact, the hypothesis of the research is that emotional-expressive coloring cannot be rendered fully in the translation of the poetic text due to a number of reasons.

As for the translation by Percival Cundy, the translator used domestication or just omitted emotional-expressive vocabulary that is based on the specific cultural knowledge. This is often the reason of the translation inaccuracies in his translation comparing to the translation by Gladys Evans. The translation by Gladys Evans is sometimes more neutral but the main context is rendered appropriately.

In the drama Forest Song emotional-expressive coloring was mostly created through the usage of stylistic devices. According to the results of our investigation, metaphor turned out to be the most common stylistic device (57 units / 18.8% of the total amount) in the drama Forest Song. Concerning the translation of metaphors by Percival

Cundy and Gladys Evans, it can be said that Percival Cundy rendered specific expressive metaphorical content more accurately to the original, preserving their form and structure. Gladys Evans used stylistic weakening more often [4] to translate this kind of emotional-expressive vocabulary.

To sum up, it could be claimed that both translators did a great job rendering emotional-expressive coloring of the fairy drama. Both of them could not manage to render emotional-expressive coloring of the poetic text to the full because of the complexity of its form, language and cultural differences.

BIBLIOGRAPHY

1. *Forest Song: A Fairy Drama in Three Acts. Lesya Ukrainka. Translated by Gladys Evans. Kiev : Dnipro Publishers, 1985. – P. 221*
2. *Spirit of Flame: A Collection of the Works of Lesya Ukrainka. Translated by Percival Cundy. New York : Bookman Associates, 1950. – Pp. 169–260.*
3. *Андрієнко Т. П. Стратегії відтворення іншомовних елементів у мовленні персонажів художнього твору. Філологічні трактати. 2012. No1. Т.4. – С.11-16*
4. *Попович А. Проблемы художественного перевода : Учеб пособие. Пер. со слов. Москва : Высш. Школа, 1980. – 199 с.*
5. *Українка Леся. Лісова пісня. Драма-феєрія в 3-х діях. Луцьк : Волинська обласна друкарня, 2006. – 308 с.*

Науковий керівник: доц. Молчко О. О.

María Kryvonis
Universidad Nacional de Lviv Ivan Franko
Facultad de lenguas extranjeras

El concepto de discurso y la importancia de la paralingüística.

El concepto de discurso es muy amplio y puede referirse a varias cuestiones.En general, el discurso es lo que decimos, es decir, el término se asocia con la transmisión de un mensaje mediante las palabras. Este mensaje puede ser escrito u oral, independientemente. Para la lingüística, el discurso se divide en cuatro formas discursivas. Son el discurso narrativo, descriptivo, expositivo y argumentativo. Diferenciarlas no es sencillo y no aparecen de forma diferenciada, ya que el habla humana no admite siempre categorías exactas.

La comunicación no verbal se divide en tres tipos. El primero es la kinésica que engloba las posturas corporales, es el estudio de movimientos como expresión facial, contacto

visual, postura, gestos, etc. Otro es la proxémica, el estudio de la distancia social, la manera en que cada sociedad o cultura en particular percibe los espacios físicos. Y por último la cronémica, la concepción que se tiene del tiempo, su estructuración y uso.
Las principales características de la voz que ayudan a marcar la intención del mensaje son el volumen (nivel de intensidad con que se emite un sonido), el ritmo (velocidad con que se habla), la textura (cualidades de la voz), la entonación (variaciones de tono que usamos al hablar) y el tono (alto o bajo
nivel de graduación de la voz).
La comunicación no verbal es importante puesto que a través de ella se pone de manifiesto la mayor parte de nuestras interacciones con otras personas, cumple funciones como reafirmar la comunicación verbal y enfatizar los mensajes que se transmiten. El mundo laboral actual es más competitivo que nunca y se exige de los profesionales además de conocimientos técnicos, nuevas habilidades sociales que exigen el perfecto manejo y conocimiento de la comunicación no verbal.

Bibliografía

Cestero, A. (2004). Comunicación verbal y comunicación eficaz. Alcalá: Universidad de Alcalá.
ICE, G. (2016). Técnicas de comunicación oral . Grupo ICE.
Poyatos, F. (1994). Comunicación no verbal. Madrid: Itsmo.
Romo, P. (2017). Didáctica de la comunicación oral . Quito: Ecuafuturo.

Науковий керівник: Цимбалістий Ігор Юліанович

Olha Krovitska

Nationale Ivan-Franko-Universität Lviv

Anglizismen in der deutschen und ukrainischen Jugendsprache

Im Laufe der Zeit unterlag die Jugendsprache unterschiedlichen Zeitströmungen und Einflüssen, weil Jugendsprache die flexibelste altersspezifische Sprachvarietät ist und sich sehr schnell ändert. Heute ist eines der Hauptmerkmale der Jugendsprache die häufige Verwendung von Anglizismen sowohl im Deutschen als auch im Ukrainischen.

Es gibt mehrere Begriffe zur Bezeichnung des Anglizismus, zum Beispiel stellt Gerhart Wolff fest, dass „der Fachbegriff Fremdwort ein Oberbegriff zu Anglizismus ist. Anglizismen sind die Wörter, die aus dem Englischen stammen und in den Wortschatz einer anderen Sprache eingegangen sind“ [6, S. 24].

H. Zindler definiert Anglizismus im Deutschen wie folgt: „Anglizismus ist ein Wort aus dem britischen oder amerikanischen Englisch im Deutschen oder eine nicht übliche Wortkomposition, jede Art der Veränderung einer deutschen Wortbedeutung oder Wortverwendung nach britischem oder amerikanischem Vorbild“ [8, S. 2].

W. Yang bezeichnet Anglizismus als „Oberbegriff von Entlehnungen aus dem amerikanischen Englisch, dem britischen Englisch sowie den übrigen englischen Sprachbereichen wie Kanada, Australien, Südafrika u.a.“ [7, S. 7]. In Bezug auf den Begriff „Anglizismus“ differenziert er drei Typen: konventionalisierte Anglizismen; Anglizismen im Konventionalisierungsprozess; Zitatwörter, Eigennamen und Verwandte [7, S. 9].

Nach W. Yang ist die Geschichte der deutschen Sprache „zugleich eine Geschichte der Beeinflussung durch fremde Sprachen. Im Vergleich zum Einfluss des Lateinischen und Französischen ist der des Englischen eine relativ junge Erscheinung. Vor dem 19. Jahrhundert war der englische Einfluss auf das Deutsche noch gering“ [7, S. 2]. Im 20. Jahrhundert hat das Englische seine Position im deutschen Sprachgebiet ständig verstärkt.

Im Deutschen existieren folgende Erscheinungsformen der Anglizismen: Wortentlehnung, Lehnübersetzung, Lehnübertragung, Lehnbedeutung, Scheinanglizismus, Formenbildung, Orthografie [9].

Anglizismen sind dem Deutschen mehr oder weniger angepasst. Substantive werden laut der deutschen Orthographie mit großen Anfangsbuchstaben geschrieben. Nach ihrer Endung, Semantik oder nach dem Genus des deutschen Äquivalents wird ein Genus zugeordnet. Eingedeutschte Adjektive kongruieren in attributiver Funktion mit dem Bezugswort in Kasus, Numerus und Genus. Verben nehmen das Infinitivsuffix „-n“ an und können eventuell durch ein Präfix erweitert werden [5, S. 6].

Im 16. Jahrhundert entwickelte sich sehr schnell der Außenhandel, darum erschienen auch erste Wörter englischer Herkunft im ukrainischen Wortschatz. Nach dem Jahr 1925 erhielt Englisch eine wichtige Rolle des Sprachgebers. In diesen Jahren kamen Anglizismen in die ukrainische Sprache [1, S. 129].

Bis heute bleibt das Problem der Rechtschreibung der Anglizismen in der ukrainischen Sprache ungelöst. Es gibt kein einheitliches Rechtschreibprinzip für ihre

schriftliche Übermittlung, was auf die Schwierigkeit der Aspekte der ukrainisch-englischen Transliteration zurückzuführen ist.

Wissenschaftler haben mehrere Bezeichnungen von der Jugendsprache, zum Beispiel P. Braun sagt, dass Jugendsprache eine Varietät der Sondersprachen ist, zu denen „Sondergemeinschaften gehören, die mit Hilfe von Gruppensprachen eine Gruppenidentität schaffen und sich von anderen Gruppen abgrenzen wollen. Die Jugendsprache ist sehr bildlich, in ihrem Gebrauch beschränkt, von Ironie und Sarkasmus durchdringend und besitzt viele emotionell gefärbte Synonyme“ [3, S. 7].

H. Ehmann gliedert die von der Jugend benutzten Lexeme und Lexemverbindungen nach ihrer strukturellen Form in: Bedeutungsverschiebungen bzw. -veränderungen, Bedeutungserweiterungen, Bedeutungsverengungen, Wortveränderungen, Wortneuschöpfungen, klangliche Eindeutschungen, Verbalisieren von Substantiven, fremdsprachliche Anleihen, Superlativierungen [4, S. 13].

„Jugendsprache ist oft sehr provokant und beleidigend. Eine der Merkmale der Jugendsprache sind Kürzungen. Übertreibungen und Intensivierungen, Humor, Ironie und Spiel, Expressivität und Emotionalität prägen auch den jugendlichen Sprachgebrauch“ [10].

Jugendliche verwenden Anglizismen in ihrer Alltagssprache so häufig, weil die Jugendphase mehr Freiräume lässt und es auch um das Ausprobieren, Austesten von Grenzen, Normen und Werten geht, also um ein Identitätsfinden [2, S. 46].

Literaturverzeichnis

1. Чернікова Л., Смілик Т. Англіцизми в сучасній українській мові / Питання духовної культури – Філологічні науки, S. 129-133
2. Bahlo N. Jugendsprache. Eine Einführung. Springer-Verlag GmbH Deutschland, 2019. 241 S.
3. Braun P. Tendenzen in der deutschen Gegenwartssprache: Sprachvarietäten. Stuttgart, 1987. 260 S.
4. Ehmann H. Voll konkret. Das neueste Lexikon der Jugendsprache. München, 2001. 150 S.

5. Kotova L. Eine diachronische Untersuchung anhand zwei ausgewählter Ausgaben der Jugendzeitschrift Bravo. Prag, 2009. 46 S.
6. Wolff G. Deutsche Sprachgeschichte. 4. Auflage. Berlin, 2006. 320 S.
7. Yang W. Anglizismen im Deutschen: Am Beispiel des Nachrichtenmagazins „Der Spiegel“. Tübingen, 1990. 237 S.
8. Zindler H. Anglizismen in der deutschen Presse nach 1945. Christian-Albrechts-Universität, 1959. 582 S.

Internetquellen:

9. https://wortwuchs.net/anglizismus/
10. https://de.wikipedia.org/wiki/Jugendsprache

Крупач Святослав, ЛНУ імені Івана Франка

Антитези у тексті діалогу Платона “Критон”: структурно-семантичний аспект

Дослідження присвячено з’ясуванню структурно-семантичних особливостей антитези у тексті діалогу Платона “Критон”.

Ключові слова: антитеза, внутрішня і зовнішня структура, спільнокореневі, різнокореневі, безморфемні антитези, частиномовний склад.

Svyatoslav Krupach, Ivan Franko National University of Lviv

Antitheses in the text of Plato's dialogue "Criton": structural and semantic aspect

The research is devoted to elucidating the structural and semantic features of the antithesis in the text of Plato's dialogue “Criton”.

Key words: antithesis, internal and external structure, co-root, multi-root, non-morphemic antitheses, partial-language composition.

Науковий інтерес до вивчення антитези, початки вчення про яку сягають античності, постійно зростає, що обумовлено багатовічним розвитком та розширенням теоретичної та емпіричної бази цієї проблеми у працях багатьох дослідників [1; 2; 3; 6]. Згідно з існуючими у мовознавстві класифікаціями, зокрема О. Рижко, Л. Корнілової [4; 5;], у тексті діалогу Платона "Критон" [7] антитези (20, які утворені на основі 32 антонімічних пар) було проаналізовано за зовнішньою структурою, тобто за кількісним співвідношенням опозицій у фразі (прості, складні) та за внутрішньою − відповідно до мовних антонімів, які формують антитези (спільнокореневі, різнокореневі, безморфемні). З огляду на їхню зовнішню структуру найбільшу кількість становлять складні (11), менше виявилось простих антитез (9): **ἄρτι** δὲ ἥκεις ἢ **πάλαι**; (1.7) − *Ти прийшов нещодавно чи давно?*.

За внутрішньою структурою превалюють антитези з різнокореневими антонімічними парами (19). Антитези, що складаються з спільнокореневих антонімів (7), утворені за допомогою α-privativum та заперечень μή, οὐδὲν: **Χρησταὶ** δὲ οὐχ αἱ **τῶν φρονίμων**, **πονηραὶ** δὲ αἱ **τῶν ἀφρόνων** (6.108) − *Хіба гарні думки не є думки розумних, а погані – нерозумних?* Засвідчено також шість безморфемних антитез.

За частиномовним складом виявлено як антитези, що виражені однією частиною мови (23), так і змішані (5). Найбільш вживаними серед перших є антонімічні пари субстантиватів (7), за ними слідують дієслівні (5), прислівникові (5), прикметникові, іменникові та займенникові (по 2): Ἔτι δέ, ὦ Σώκρατες, οὐδὲ δίκαιόν μοι δοκεῖς ἐπιχειρεῖν πρᾶγμα, σαυτὸν προδοῦναι, ἐξὸν σωθῆναι (5.1) − *А ще, Сократе, мені здається, що ти взявся за несправедливу справу* − ***зрадити*** *самого себе, хоча можна було* ***врятуватися***. Серед змішаних автор вживає протиставлення інфінітива до субстантивованого прикметника/дієприкметника, іменника до займенника, займенника до субстантивованого числівника, сполучника до прислівника. Зафіксовано три антитетичних словосполучення різної структури. .

Щодо семантики антитез, найбільш продуктивними виявилися лексеми з такими семами: *послідовність у часі (4)*, *фізична дія на об'єкт (3), відповідність моральним законам (2)* та *перебування суб'єкта в емоційному стані (2)*.

Антитези є невід'ємною складовою художньої структури діалогу, яка індивідуалізує мову автора. Вони органічно вплітаються в тематичну структуру діалога і слугують для переконливості аргументації Сократа, персоніфікованих Законів та Критона.

Список використаних джерел

1. *Гиоева Л. Н. Антитеза и ее роль в линейных и вертикальных структурах художественного текста. Вестник КГУ им. Н. А. Некрасова. 2008. № 3. С. 1-2*
2. *Доломан С. Є. Антитеза в мові художньої літератури. / Культура слова. Вип. 24. К. : Наук.думка, 1983. С. 17–19.*
3. *Зубченко С. Двочленна антитеза в тексті "Історії" Геродота: особливості зовнішньої та внутрішньої структури / Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Філологічні науки. Мовознавство. 2013. № 19. С. 154-159.*
4. *Корнилова Л. А. Структурно-функциональная классификация антитезы в англоязычной литературе и фольклоре. Ученые записки Казанского государственного университета. 2008. № 150 (6). С. 260–265.*
5. *Рижко О. М. Практична стилістика. Навчальний посібник. К.: НАУ, 2010. 320 с.*
6. *Станіславова Л. Л., Терещенко Л. В. Антитеза в сучасній українській афористиці. Актуальні проблеми філології та перекладознавства. 2015. № 9. С. 160-166.*
7. *Platonis opera / Recognovit brevique adnotatione critica instruxit Ioannes Burnet. Oxonii e typographeo Clarendoniano, First published 1900. Impression 1967. Printed in Great Britain. 311 p.*

Науковий керівник доц.. Глущенко Л. М.

Кубська Юлія

Студентка V курсу

Факультет іноземних мов

Львівський національний університет імені Івана Франка

м.Львів, Україна

Text Interpretation of Atlas Shrugged by Ayn Rand

The novels of the famous American writer of Russian origin Ayn Rand (1905 - 1982) are extremely popular today. This is evidenced by the regular reprints of their various translations, which first appeared on the shelves of bookstores in the 1990s.

The writer's worldview is based on philosophical realism, which leads to a denial of religion.

In aesthetics the writer gives priority to romanticism and criticizes modern realist schools, combining them under the general name of "naturalism" and modernism.

A. Rand's philosophical views are projected onto her political and economic views: she is fiercely opposed to the unlimited power of the state and promotes a radical form of capitalism.

Ayn Rand's most famous novel "Atlas Shrugged" was second only to the Bible in sales in America! The main thing in the book is the principle of free will, rationality and "the morality of rational selfishness.

It is said that during the Vietnam War, Ayn Rand's texts were dropped from helicopters as propaganda. Ronald Reagan himself once knelt before Rand, recognizing her great talent.

The subject is the revolutionary political philosophy of Ayn Rand

The object is a Linguistic Stylistic Reading of Atlas Shrugged by Ayn Rand.

The aim of the paper is uncover the general Theoretical Background of the Paper.

For me, Ayn Rand is a philosopher and publicist who also expressed her thoughts in the language of fiction. Her novels should be read as extended illustrations, or perhaps parables, of her philosophical and economic ideas.

"Atlanta Spreads His Shoulders," a testament to the bankruptcy of the concept of "objectivism" at the heart of this work. The book is filled with many stylistic techniques, which is very interesting to observe and analyze, which we will do.

Serious literature lives a long time; bestsellers are short-lived. But Atlas Shrugged is the bestseller that will last for centuries!

Список джерел

1. *Gusev S., Tulchinsky G. The problem of understanding in philosophy / S. Gusev, G. Tulchinsky. – M.: Progress, 1985. – 192 p.*
2. *Day, John The Blind-Beggar of Bednall-Green / John Day. – Florida: HardPress Publishing, 2013. – 82 p.*

3. *King, Pamela M. Morality Plays / Pamela M. King // The Cambridge Companion to Medieval English Theatre. – Cambridge: Cambridge University press, 2008. – PP. 128-240.*

Academic advisor : Bernar G.B.

Nadya Kunkevych
Ivan Franko National University of Lviv

Verbalization of the Concepts of Horror and Their Reproduction in Translation

The history of the term "concept" can be traced back as far as the time of Aristotle

The early study of the term "concept" is traced back to the times of Aristotle and his theory about the structure of concepts under the title "The classical theory of concepts". Nevertheless, this notion has not acquired the generalized definition or a single term in some countries. Thus, in Russia the term "concept" is not monosemantic and the terms, such as "concept", "linguoculturema", "mythologema", "logoepisteme" continue to compete since the early 90's. However, during the recent years it becomes apparent that the term "concept" according to its frequency of use is much ahead of all other coinages.

There is no one unique valid definition of concept

Currently, there exist a number of definitions of the concept in linguistics. Their analysis shows that most researchers define this term as the basic unit of mentality.

The structure of concept consists of many hierarchical components

Yu. S. Stepanov differentiated three main layers/components available in each concept: the main feature (having one or several additional features), passive feature, inner form.

The first layer exists as a means of communication therefore, concept emerges both in communicative and mental processes. The second layer is limited to a certain social group. The third layer, known as the inner form, has been still studied. However, it does not mean that concept doesn't exist at this stage. It does exist as the core keeping all other layers.

Z. D. Popova and I. A. Sternin divide the structure of concept the following way: basic layer (the core of the concept), informative component, and interpretative field.

Taxonomy of concepts has become a disputable issue

The principles of the classification of concepts are still debatable issues in the linguistic literature. There is a great number of attempts to scientifically present the classifications of concepts but even they do not reflect all the typological diversity of concepts.

M. Pimenov singles out the three-member classification of concepts, dividing all concepts represented in the language into three conceptual classes: *basic concepts, descriptor concepts and relativity concepts*. Basic concepts, also called spiritual (social, cosmic and mental), form the basis of language and the whole picture of the world. Meteorological (weather, snow) and biological (man, plant) concepts are the subclasses of the cosmic concepts. They are built on the conceptual oppositions "live-inanimate", "created by man-nature", "man-non-man", food (ritual food, national cuisine), somatic (body, head), perceptual (sight, smell). The class of social concepts is further subdivided into 1) concepts of countries (Ukraine, state); 2) social status (elite, scientist); 3) nationality (German, American); 4) government and administration (democracy, dictatorship); 5) interpersonal relations (influence, catholicity, war); 6) moral, or ethical, concepts (honor, conscience, betrayal); 7) concepts of occupations (craft, game); 8) religious concepts (saint, icon). [3, p. 247-248]

Approaches to studying concept vary depending on the scholar and his/her research

There are two main approaches to studying concept – linguocognitive and linguocultural. The former defines the concept as a unit of phycological resources of our consciousness and the informative structure reflecting person's knowledge and experience, the whole picture of the world reflected in the human's mind. In other words, this is the reflection of the acquired language experience of a person. According to linguocultural approach, concept is the basic unit of culture. Yu. S. Stepanov states that the cultural factor is also a part of the concept structure; etymology is its basic original form representing history, modern associations, and evaluations. Everyday philosophy is based on national traditions, folklore, religion, ideology, legends, myths and superstitions of a certain language community. [6]

Tropes and figures of speech are used to intensify the concept of horror. Historical narratives, historical realia, historical adequacy and emotionality of the narrative, religious leitmotif are the integral elements of the genre of memoirs

The stylistic means fully perform the function assigned to them: they provide the psycho-emotionality of the memoirs. Due to verbalization of the concept of horror, the target readers feel the emotionality of the narrative, form their psycho-emotional state and, therefore, provoke the state of fear. In fact, the concept of horror is verbalized through the concept of fear. In the given research, horror is also conveyed through certain religious phenomena. Thus, the author refers a few times to the Nazi regime as to the devilish: **the devil's work, devil's mark of Cain, system of the devil**. The associations that arise from these images actually inspire fear since it is natural for people to be afraid of devil.

The ways of translation can be identified through the ST-TT analysis

Examples of the abstracts of the Source Text and Target Text to draw the parallels and identify the ways of translation.

Practical hypothesis: the concept of horror can be verbalized through different categories: physiological processes, negative emotions, religious phenomena, inanimate objects.

Analysis (example): *Бо тут життя — не одиниці, але навіть тисячів чи більше — варте життя* ***комашки.*** *The life of one, or of many thousands or more, is merely worth that of* ***an insect****.*

In this example, we may see the translator's intention to apply one-by-one correspondence. Syntactic and semantic structures of both the original and translation are practically the same. Not only does the word "комашка" – "insect" designates the horror image, but it is also considered as a unit of the totalitarian

lexicon. People were compared to animals or things according to the fascism philosophy. The way people were addressed and compared to during the fascism and the totalitarian regimes is so called “newspeak” – the term suggested by George Orwell in his novel “1984” and greatly reflected in Larysa Masenko’s book “Мова радянського тоталітаризму”.

References:

1. *Ангелова М.М. "Концепт" в современной лингвокультурологии / М.М. Ангелова // Актуальные проблемы английской лингвистики и лингводидактики. Сборник научных трудов. Выпуск 3. - М., 2004. - С. 3-10. Режим доступу: https://mgimo.ru/upload/iblock/0a4/0a4b1842e5b3a256dd6d6b7a7d6faceb.pdf*
2. *Вивчення мемуарів як історичного та біографічного джерела: до історіографії проблеми / Н. І. Любовець // Українська біографістика. - 2010. - Вип. 7. - С. 66-104. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ubi_2010_7_5*
3. *Огар А. Суперечливі аспекти поняття “концепт”. – Режим доступу: http://dspu.edu.ua/filol_gum/wp-content/uploads/2016/04/2013_20.pdf*
4. *Титова Ю.В. Структура концепта и методы его описания с. 16-21. – Режим доступу:https://cyberleninka.ru/article/n/struktura-kontsepta-i-metody-ego-opisaniya/viewer*
5. *Nemickien Z. “Concept” in Modern Linguistics: the Component of the Concept “Good”. – Mode of access:* https://www.academia.edu/21725734/_Concept_in_Modern_Linguistics_the_Component_of_the_Concept_Good_
6. Soroka T. V. *Methodological aspects of the cognitive-semantic description of concepts. – Mode of access:* *http://baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/download/100/2554/5466-1?inline=1*

Scholarly supervisor:
Head-associate professor Oksana Vasylivna Dzera

Соломія Курило

Львівський національний університет імені Івана Франка

СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ПРОБЛЕМАТИКА РОМАНУ ДЖИН РІС “ШИРОКЕ САРГАСОВЕ МОРЕ”

Стаття присвячена дослідженню тематики та проблематики роману Джин Ріс “Широке Саргасове море”, сформовані під впливом суспільно-політичних подій.

Ключові слова: постколоніальна література, політична проблематика, расова ідентичність, гендерна ідентичність, стереотип

SOCIO-POLITICAL PROBLEMS OF THE JEAN RHYS’S NOVEL “WIDE SARGASSO SEA”

The article deals with the themes and problems of Jean Rhys’s novel " Wide Sargasso Sea", formed under the influence of social and political events.

Keywords: postcolonial literature, political issues, racial identity, gender identity, stereotype

Один з провідних літературних критиків XX ст. Л. Тріллінг стверджував, що “література – людська діяльність, яка найповніше зображає розмаїття можливостей та труднощів. Прочитати й зрозуміти літературний твір, відмежувавши його від політики, неможливо” [4]. Дослідження літературних творів через призму політики дозволяє відстежувати літературні тенденції у їхньому розвиткові та динаміці, що формує цілісну картину окремої доби.

Джин Ріс (Jean Rhys, 1890-1979) – вест-індська письменниця, яка стала свідком падіння аристократичної та експлуататорської креольської культури. Дівчинка росла між двох вогнів: сегрегаційного англійського та плюралістичного вест-індського, що відбилося на її творчості. Дебютний роман Дж. Ріс “Широке Саргасове море” (“Wide Sargasso Sea”) вийшов у світ у 1966 році й став зразком постколоніальної літератури, адже авторка зуміла майстерно поєднати теми колоніалізму, халатності влади, расової нерівності, рабства, гендеру та еротизму, що дозволяє читачеві проводити паралель між фікцією та історичними подіями. Д. Тріллінг стверджує, що “Дж. Ріс була першою, хто торкнувся теми жаху психологічної ізоляції”. [2, 465] П.Вульф основним внеском Дж. Ріс в сучасну літературу називає “проникливий, але співчутливий погляд на героїв, яких ігнорували, ба навіть маргіналізували упродовж тривалого часу” [1, 186] Актуальність теми беззаперечна, оскільки проблематика творчості Дж. Ріс пов’язана з викликами сучасного суспільства, зокрема потребують реакції питання гендерної та расової ідентичності.

“Широке Саргасове море” є реакцією на сформовані британською культурою стереотипи. [2, 470] Роман слід вважати приквелом твору Ш. Бронте “Джейн Ейр”, який став для Ріс розчаруванням і поштовхом подарувати голос “бідному привидові” [3, 152] – Берті, справжнє ім’я якої – Антуанетта. Назва роману також не випадкова: Дж. Ріс використовує Саргасове море як метафору бар’єру, який унеможливлює переміщення героїв між Вест-Індією та Англію, а також є стіною між двома культурами.

“Широке Саргасове море” – роман, в основі якого лежить емансипація рабів британських колоній у 30-х роках XIX ст. Британський парламент прийняв Акт про заборону рабства у 1833 році, що став катастрофою для англійських колонізаторів, оскільки втрата чорної робочої сили завдала удару по їхньому економічному становищу. Так, самогубство містера Латрелла є результатом того, що уряд не надав йому обіцяної компенсації за втрату рабів.

Крім того, Акт про заборону рабства сприяв появі на території колишніх колоній так званого чорного расизму. Креолку Антуанетту відмовляються приймати до свого кола як британці-аристократи, так і корінні жителі острова. Збанкрутілу сім’ю дівчинки не зараховують до класу “справжніх білих людей, які мають гроші” [3, 8] Подруга Тіа називає Антуанетту “білим негром” [3, 15], а колишня прислуга – “білим тарганом” [3, 7] Зневірившись, дівчинка усвідомлює, що “краще бути чорним негром, ніж білим” [3, 8]

Джин Ріс відмовилась від співчуття пригнобленому прошаркові рабів, натомість вона зосередила увагу на креолці, яка вирішила боротися за власну ідентичність, однак зазнала поразки, потрапивши у гнітюче патріархальне середовище. Антуанетту та Рочестера можна розглядати як стереотипно гендерних персонажів. Антуанетта є втіленням пасивних, емоційних та ірраціональних європейських жінок, натомість Рочестер уособлює активного діяльного персонажа XIX століття. Служниця Крістофіна своєю чергою є символом індивідуалізму та бунтарства, спричиненого гендерними традиціями острова, що контрастує з маргіналізованим образом Антуанетти.

Отже, роман “Широке Саргасове море” є свідченням того, що література перебуває у прямій залежності від соціально-політичних подій, оскільки у творі

порушені актуальні проблеми суспільства, серед яких питання гендерної, расової, класової ідентичності персонажів.

Список використаних джерел:

1. Basu Biman. Postcolonial World Literature: Forster-Roy-Morrison. The Comparatist, pp. 158-187.

2. Gilchrist Jennifer. "Women, Slavery, and the Problem of Freedom in Wide Sargasso Sea." Twentieth Century Literature 58, no. 3, pp 462-494.

3. Rhys Jean. (2011). Penguin Essentials Wide Sargasso Sea (Re-issue ed.). Penguin UK.

4. Taras, Raymond. Why We need the Novel: Understanding Worlds politics through Literature, vol.37:2 summer 2013: America. 2013. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.fletcherforum.org/wp-content/uploads/2013/05/Taras-37-2.pdf

Науковий керівник: доцент кафедри світової літератури Кушнір І.Б.

Mariia Ledviy
Ivan Franko National University of Lviv

SHORTENINGS IN MODERN AMERICAN ENGLISH

The article is devoted to shortenings, as one the most productive word forming patterns in modern American English. This is caused by a number of intralinguistic and extralinguistic reasons among which the modern pace of life is quite important. The most productive types of shortening from structural and pragmatic points of view are considered in the article. According to the traditional approach they can be divided into: graphical, lexical shortenings, blends and splinters.

Key words: shortening, American English, graphical, lexical, abbreviation, blending.

СКОРОЧЕННЯ У СУЧАСНОМУ АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Стаття присвячена скороченням як найбільш продуктивному способу словотвору у сучасному американському варіанті англійської мови. Це спричинено рядом внутрішньо лінгвістичних та екстралінгвістичних факторів, серед яких сучасний ритм життя є доволі

важливим. У статті розглядаються найбільш продуктивні типи скорочення з структурної та прагматичної точок зору. Усі вони можуть бути поділені відповідно до традиційного підходу на: графічні, лексичні скорочення, гібриди та «осколки».

Ключові слова: скорочення, американська англійська, графічний, лексичний, абревіатура, змішування

Марія Ледвій
Львівський національний університет імені Івана Франка

In our time, the American variety of the English language has become especially widespread. In certain areas of human life and activity, such as culture, economy, business and finance, education, and health care, American English is rapidly spreading and tending to displace British English.

Shortening of words means the formation of new ones by substituting a part of the word for a whole, affecting both separate words and word-groups. Shortening is one of the main trends in the development of Modern American English, especially in its colloquial layer, which, in its turn, is caused by rapid development of modern informational technologies and the tendency to simplify alive speech [1].

This has caused the main focus of the material on which the study is based, which is social networks and media discourse. The aim of the work is to identify ways of formation and peculiarities of functioning of shortenings in modern American English in these spheres. Both structural and pragmatic features of the identified types of shortenintgs are described and studied.

The spoken and the written forms of the English language have each their own patterns of shortenings, but as there is a constant exchange between both varieties, it is sometimes difficult to say where a given shortening really originated.

In order to describe the phenomenon of creating new words via shortening, it should be noted that there is a variety of ways by which a word may be shortened. These are abbreviations, abecedisms, acronyms, alphabetic words, anagrams, blends, clippings, curtailments, elliptical words, incomplete compounds, initialisms, logograms, trunk-words, etc.

Such types of shortenings as abbreviation, acronym, clipping and blending are further subdivided into graphical and lexical units. In diachrony graphical abbreviations preceded lexical ones which became productive mostly in the XXth century[3].

According to the data analyzed we can state that lexicalization of shortenings has double display in speech: 1. Historic, when formation of graphical shortenings took place in the language and 2. Modern, when the creators of abbreviation already know what they want to create and form the shortened unit or item so that they won't have to change its meaning, concept or the way it sounds [2].

References:

1. https://ru4.ilovetranslation.com/HBoXJlNDs-W=d/
2. http://www.universitypublications.net/ijas/0902/pdf/M6K261.pdf
3. E. Bakaradze 2017. International Black Sea University. The Study Of English Language Vocabulary Development Through Shortened Words And Units, 422 p.

Науковий керівник: Федорчук Марта Михайлівна

Олег Лещук, факультет іноземних мов

Роман Волтера М. Міллера „Кантика для Лейбовіца” та український переклад Олени Кіфенко і Богдана Стасюка: біблійна інтертекстуальність у контексті фреймової семантики

Анотація: у статті зосереджено увагу на когнітивних особливостях прочитання інтертекстуальних біблійних елементів у романі Вальтера М. Міллера „Кантика для Лейбовіца” та українському перекладі Олени Кіфенко та Богдана Стасюка. Автор доповіді аналізує інтертекстуальні біблійні одиниці оригіналу та перекладу книги за допомогою інструментарію когнітивного перекладознавста, бере до уваги історичні та теоретичні засади перекладу таких одиниць, зазначає можливі шляхи їхнього перекладу та пропонує комплексну оцінку різних стратегій перекладу, що використовуються в українському виданні вищезгаданого роману.

Ключові слова: інтертекстуальність, інтертекстуальні біблійні одиниці, переклад, фреймова семантика

Oleh Leshchuk, Faculty of Foreign Languages

Walter M. Miller's Novel A Canticle for Leibowitz and its Ukrainian Translation by Olena Kifenko and Bohdan Stasiuk: Biblical Intertextuality in the Context of Frame Semantics

Abstract: the article centres on cognitive peculiarities that arise in the process of comprehending intertextual Biblical units in Walter M. Miller’s novel A Canticle for Leibowitz and its Ukrainian translation by Olena Kifenko and Bohdan Stasiuk. Namely, the paper analyses intertextual Biblical units with the aid of cognitive translation studies by taking into account the historical and theoretical background behind issue of rendering such units, outlining possible ways of their rendering and offering a comprehensive evaluation of various translation strategies employed in the Ukrainian translation of the aforementioned novel.

Key words: intertextuality, frame semantics, intertextual Biblical units, translation

A. Since its first publication in 1959, the plot of Walter M. Miller’s novel A Canticle for Leibowitz has become a source of admiration for literary critics and common readers. The author included numerous allusions that, for an attentive reader, expand the plot and in so doing increase artistic value of the novel. Suffice it to say, that author’s unmistakable, vivid and plentiful allusions have aroused significant interest of scholars in

their search of multiple layers of meaning hidden in the novel [4, p. 77]. In order to fully understand the intended meaning of the vast body of allusions encountered while reading the novel, a reader should possess at the very least some background knowledge concerning the impact of extralinguistic factors on Walter M. Miller's life and work, such as the author's participation in the bombing of ancient Italian monastery at the Battle of Monte Cassino during World War II [5, p. 23].

B. The clear importance of researching intertextual units was mentioned in the works of such prominent scholars, as M. Bakhtin, Y. Kristeva, A. Popovich, N. Fateieva, and others. Furthermore, the field of cognitive linguistics was researched by R. Langacker, G. Lakoff, M. Johnson, Ch. Fillmore, and A. Verhagen to name a few. However, the increasing interest in cognitive translation studies points at a need of further research into this field that has only relatively recently started to draw attention of linguists, among which one can mention R. Leppihalme, O. Dzera and Ul. Tatsakovych [3, p. 9]. Furthermore, the crossroads between cognitive translation studies and the research of intertextual units with Biblical origin would still appear to be in its infancy, was it not for the work undertaken by O. Dzera in her 2017 monograph which touches upon the aforementioned matters with singular competence and preciseness [2, p. 231]. In view of the interest in the cognitive translation studies and intertextual Biblical units, it seems appropriate to continue this newly established tradition by picking up the mantle and conducting a research into the aforementioned fields.

C. With the aid of continuous sampling, the author identified 176 intertextual Biblical units employed by Walter M. Miller in his novel A Canticle for Leibowitz and the corresponding number of such units in the Ukrainian translation by Olena Kifenko and Bohdan Stasiuk. Due to the limitations that are imposed by the scope of the paper, only certain allusions are to be analyzed in the research. In addition, my aim is to present background information that hopefully would contribute to understanding of Walter M. Miller's novel on part of the reader and the quantitative analysis of applied translation strategies.

D. Translation of intertextual Biblical units in the Ukrainian version of the novel is approached with the aid of the relevance theory which was developed by Dan Sperber and Deirdre Wilson. Successful application of the aforementioned framework to the translation of intertextual Biblical units by O. Dzera suggests a promising avenue of research and thus prompts the use of the relevance theory in the paper [1, p. 229]. According to this theory, the process of translating intertextual Biblical units consists of two stages, where during the first stage a translator identifies a Biblical source of the unit and finds its counterpart in the already existing translation of the Scripture, while at the second stage translator attempts to convey the functions of the unit in the translation.

E. The paper concludes that major requirements a translator should meet before proceeding to the translation of the text saturated with various allusions generally include a profound knowledge of the culture it belongs to, understanding of the historical conditions of the period and familiarity with author's personal biography, preferences and

beliefs. While taking into account translation of allusions on the part of Olena Kifenko and Bohdan Stasiuk, one should note their acquaintance with the references to the religious literature and historical personalities added by the author of the source text.

Список використаних джерел:

1. Дзера О. В. Біблійна інтертекстуальність і переклад: англо-український контекст: монографія / Оксана Василівна Дзера. – Львів: Львів. нац. ун-т ім. І. Франка, 2017. – 489 с.

2. Піддубна Н. В. По-новому про вічне (Рецензія) / Т. А. Космеда, Н. В. Піддубна // Лінгвістичні дослідження, зб. наук. пр. ХНПУ імені Г. С. Сковороди / Т. А. Космеда, Н. В. Піддубна. – Харків, 2018. – С. 228–231.

3. Тацакович У. Т. Лінгвокогнітивні засади відтворення інтертекстуальності в перекладі українською мовою (на матеріалі англомовної художньої прози XX–XXIст.) : 035 / Тацакович У. Т. – Івано-Франківськ, 2020. – 233 с.

4. Stoler J. A. Christian Lore and Characters' Names in A Canticle for Leibowitz / John A. Stoler. // Literary Onomastics Studies. – 1984. – №11. – С. 77–91.

5. Wood R. C. Lest the World's Amnesia Be Complete: A Reading of Walter Miller's A Canticle for Leibowitz / Ralph C. Wood. // Religion & Literature. – 2001. – №33. – С. 23–41.

Науковий керівник: канд. філол. наук, доцент Бриська Орислава Ярославівна

Лин Андріана
студентка V курсу
факультет іноземних мов
Львівський національний університет імені Івана Франка

Способи та засоби висловлення похвали та критики у популярних американських танцювальних шоу "Світ танцю" та "Танці з зірками"

Основною метою дослідження є виявлення мовленнєвих актів похвали та критики, які використовуються в американських танцювальних шоу "Світ танцю" та "Танці з зірками", а також виявлення того, як ці мовленнєві дії реалізуються у цих шоу. Робота ділиться на дві великі частини. Перша частина описує Похвалу як мовленнєвий акт. У другій частині цієї дипломної роботи проводиться аналіз критики в американських танцювальних шоу «Світ танцю.

Ключові слова: критика, похвала, мовленнєвий акт, вербальні, невербальні

Andriana Lyn

Ways and Means of Expressing Praise and Criticism in Popular American Dance Shows "The World of Dance" and "Dancing with the Stars"

The main objective of the research is to identify the speech acts of praise and criticism that are used in American Dance Shows "The World of Dance" and "Dancing with the Stars" and to identify how these speech acts are realized in these shows.

The thesis is divided into two major parts. The first part describes the Praise as a speech act. In the second part of this thesis, there is carried out the analysis of Criticism in American Dance Shows "The World of Dance.

Key words: criticism, praise, speech act, verbal, non-verbal

The speech act is regarded as the minimal unit of speech communication, used both to designate its structural components, and to indicate the speech act in general**.**

Praise as a speech act expresses admiration or approval of the achievement or characteristics of a person or thing. During the analysis it was revealed that when the judges of the show uttered the words of praise, the contestants were pleased and surprised with the positive remark. The total number of analysed units of the speech act of praise is 110.

The first example chosen demonstrates the act of praising to Nev Schulman & Jenna who danced freestyle during the finale [1].

Derek Hough: *Well done! So good!*

Carrie Ann: *You know; you are an incredible performer*! *An incredible job! Well done! Congratulations!*

Bruno: *You were aiming very very high, and I must say you succeed. It was inspiring, it was beautiful and I didn't expect that. Well done!*

In this example, one can notice the use of adjectives with the meaning of approval *incredible, beautiful, good, inspiring;* idiomatic expressions (pragmatic idioms) *well done, an incredible job;* exclamatory sentences *You know, you are an incredible performer*! *Well done!* used by the judges in the show to express praise.

Extract 2 conveys the speech act of praise to the contestants Justina Machado & Sasha who danced freestyle [2]

Bruno Tonioly: *Oh, my God! It was a celebration of Latin spirit! Wow! The passion, the joy! It was the atomic of your soul!*

Carrie Ann: *I love you, I loved your dance! You gave your message! Well done!*

Derek Hough: *The best freestyle in this season. Well done!*

Judges of the show positively reacted to the performance of Justina Machado &Sasha**,** praising them using language means. One can observe the usage of exclamatory phrases and words *oh, my God!, Wow! Well done!* to express the feelings of joy and happiness. Besides, praise is also expressed by the superlative degree *the best freestyle in this season* which proves the excellence of the dance. Praise used explicitly is *I love you, I loved your dance!*

Criticism is an illocutionary act whose illocutionary aim is to give negative evaluation of the hearer's actions, choice, words, and products for which he or she may be held responsible. The research is focused on the speech act of criticism used by the judges and its effect on the contestants in the dance shows under analysis. It can be pointed out that the effects of criticisms can be showed verbally and non-verbally. The total number of analysed speech acts of criticism is 110.

Extract 1 was chosen to illustrate the direct criticism to Jenathy & John [3]

Jennifer Lopez: *You, guys, are great dynamic pair but you need a little bit more polish in your moves. For me there are still some places for improvement.*

This is the example of direct criticism expressed syntactically by declarative sentence. The main function of this kind of critics is negative evaluation for Jenathy &John. Saying *you need a little bit more polish in your moves* means that the dancers have to practise more.

Extract 2 illustrates the criticism to D-Angelo brothers [4].

Ne-Yo: *That was technically challenged as hell* and *it was a little messy for me.*

Expressing the criticism Ne-Yo used the simile *that was technically challenged as hell.* The tenor of the simile is *that was* meaning the *dance* and the vehicle is the word of negative emotion *hell.* Such simile expresses the idea that dance was really technically difficult to cope with but despite this the dance according to the judge *it was a little messy* for me rendering the idea that he did not understand the whole vivid picture of the performance done.

Talent TV shows are worth of attention and analysis from the pragmatic point of view since they can be characterized by a big variety of using not just verbal communication but the non-verbal as well. Speech acts of praise can be affirmed by the non verbal expression via facial expression, eyes gazed, body movement, or gesture. Praising is used to express commendation, admiration, etc. it is also used to proclaim or describe the glorious attributes that can be expressed non-verbally. Firstly, one can notice that clapping is the most widely used sigh of non-verbal praising. If the performance was superb all judges praised it by clapping as it can be seen on the screenshots below that demonstrate not only judges clapping but the other contestants as well. The video depicts clapping while praising New Schulman & Jenna, who danced freestyle during the finale [5].

Список використаних джерел:

1. ***https://www.dailymotion.com/video/x7xokpk***
2. ***https://www.dailymotion.com/video/x7xokpk***
3. ***https://watchseriess.net/series/world-of-dance-season-3-episode-9 -08.31***
4. ***https://watchseriess.net/series/world-of-dance-season-3-episode-9***
5. *https://www.dailymotion.com/video/x7xokpk*

Supervisor: Fedorenko Olha Ihorivna,
Associate Professor

Тетяна Лівандовська, львівський національний університет імені Івана Франка

ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ ДИСТАНЦІЙНО ДЛЯ ДОРОСЛИХ СТУДЕНТІВ

Оскільки англійська є інтернаціональною мовою, попит на її вивчення з кожним роком лише зростає, особливо серед дорослих. Однак, з розвитком мережі Інтернет та інформаційних технологій, а також через епідеміологічну ситуацію у світі, більшість людей вирішили добровільно або були змушені перейти на дистанційну форму навчання, і викладачам доводиться до цього пристосовуватися. Оскільки викладання онлайн суттєво відрізняється від традиційної його форми, ця тема не лише цікавою, але й надзвичайно актуальною. У цій статті розглядаються основні переваги дистанційного навчання для дорослих, його форми і особливості.
Ключові слова: дистанційне навчання, викладання англійської мови, дорослі студенти, покращення навичок.

Tetiana Livandovska

Online English Teaching for adult learners

As English is an international language, the demand for learning it is growing every year, especially among adults. However, with the development of the Internet and information technology, as well as due to the epidemiological situation in the world, most people have decided voluntarily or have been forced to switch to distance learning, so teachers have to adapt to this situation. As online teaching differs significantly from its traditional form, this topic is not only interesting, but also relevant. This article examines the main advantages of distance learning for adult learners, its forms and features.
Key words: distance learning, English language teaching, adult learners, improve skills.

The English language is widely used around the world. Many international businesses conduct meetings in English, universities teach courses in English and, around the world, tourists and travellers use English as a common language. However, thanks to the Internet, many people finally have the opportunity to learn English online. Online lessons may be conducted both individually and in groups, so everyone can choose their own favorite format

.

Learning English online may be useful for:

1. People who want to learn English with native speakers;
2. People on a maternity or paternity leave;
3. Those who are busy, but can find one hour for an English lesson at work;
4. Hypochondriacs;
5. People on self isolation or on a sick leave;
6. Introverts;
7. People from small towns or villages, where there are no decent teachers or courses;[3]

Many people are sceptical about online English learning because they do not believe that it is possible to improve all four main skills of English that way. However, the purpose of this work is to prove that it is not only possible, but also highly effective.

There are plenty of ways of practising and improving one's speaking, listening, reading and writing skills online.

It is quite easy to master speaking with the help of video calls. It is possible to have live conversations, just as you would in a physical classroom. The most popular video conferencing apps like Zoom or Skype are free and available . Also, there is an opportunity to record and send voice messages. This has the advantage of allowing a learner to listen back to their words, analyse what they said (with or even without a teacher) and see what language points they need to improve.[4]

As for listening, YouTube gives humanity a great opportunity to practise listening comprehension by watching videos or listening to podcasts. The subtitles and transcripts are available, they can help to identify new words and clarify some difficult parts of the videos.

Improving learners` reading skills and *enhancing* their vocabulary could not be easier with the number of articles and ebooks online. Learners are welcome to use Oxford Dictionary and different tables or note apps to work with new vocabulary.[1]

Writing is easily done, too - there are countless digital tools out there that can help one improve writing skills. `Write & Improve` is a free tool by Cambridge English that gives instant feedback on one's writing. It’s a great way to step up grammar, spelling and vocabulary.[2]

To conclude, the Internet can provide a big variety of sources and opportunities which can help in teaching and learning English online. There are plenty of ways to work with each skill and to master this lingua franca without leaving home.

References

1. *Dudeney G., Hockly N.: «How to teach English with technology».*
2. *Ko S. and Rossen S.: «Teaching online. A practical guide».*
3. *Lovell L: «Distance Learning Secrets: Study Online Without Losing Your Mind!».*
4. *Thombury S.: «How to teach speaking».*

Supervisor: Dr Bilynskyi M. E.
Professor,
Department of English Philology

Ліщинська Софія
ЛНУ ім.Івана Франка

Науковий керівник:
Доц. Піскозуб Зоряна Федорівна

Les possibilités de la syntaxe dans l'expression des émotions

D´après les linguistes qui s´occupent des problèmes de la syntaxe dans l'expression des émotions, tout objet du discours peut être évalué par le locuteur. Le processus de communication est étroitement lié avec l'expression de son attitude émotionnelle par rapport aux faits, à la situation, à son interlocuteur. Les émotions reflètent la réalité et jouent un rôle important dans la vie.

Dans la linguistique nous avons toujours été en présence d'une nette opposition de l'intellectuel et de l'affectif. Mais les recherches psycholinguistiques montrent que l'intellectuel et l'affectif non seulement coexistent dans le langage, mais aussi collaborent activement. Ainsi, les chercheurs étudient l'influence de la tension émotionnelle sur le déroulement de l'activité langagière du sujet, les types des réactions langagières en fonction du portrait psychologique d'une personne.

L'appréciation affective des faits c'est une des composantes essentielles du contenu global de la proposition. C´est même l´une des caractéristiques fondamentales du langage humain que de porter un jugement, une appréciation sur les objets du monde dans lequel on vit.

Dans notre recherche nous avons été guidés par les réflexions de Charles Bally, célèbre linguiste suisse, qui a analysé le plus profondément les moyens d´expression affective dans son « Traité de stylistique française ».
Dans le cadre de la présente recherche nous avons constaté que la structure de la phrase est influencée par des émotions. Les types de phrases se distinguent selon le but que le sujet parlant poursuit dans un acte de communication.
Celui qui prend la parole parle consciemment et c´est pourquoi il peut exprimer ou non son émotion éprouvée. Quand il l´exprime il choisit les moyens d´expression stylistiquement marqués, mais si le locuteur ne veut pas l´exprimer, il recourt aux moyens propres à la syntaxe neutre. La marque stylistique des moyens langagiers se fait soit par la prononciation de la structure stylistiquement neutre avec une certaine intonation, soit par l´emploi du lexique affective et des structures particulières propres à la syntaxe affective.
Nous avons preté une grande attention à l'etude des moyens langagiers spéciaux (le lexique, la syntaxe, y compris l´intonation) à l´aide desquels on exprime la réaction affective en français.
Nous trouvons que ces moyens représentent un grand intérêt pour la recherche et pour la compréhension des particularités de la langue affective française.

Марта Магеровська, Львівський національний університет імені Івана Франка

The use of games in teaching English

Abstract

This paper will focus on the concept of gamification as well as the implementation of games in the process of learning a new language, in this case, English. It will highlight different aspects of games and their usage in terms of learning experience and explain why they should and shouldn't be used in the classrooms. The paper will explain how to use the games effectively and will reference to characteristics of "good" games and how teachers choose and manage them. Also, the paper sheds the light on peculiarities of different types of games and different age groups who try to acquire the English language.

Key words: game, game-like activities, gamification, characteristics of games, learning experience, lesson plan, age group.

These days many students are bored by the monotony of the school day and studies while their teachers are trying to find ways of how to deliver the information in the most effective way.A lot of teachers ask themselves questions like: "How can I stimulate my students so that they are more engaged in their schoolwork and learning in general?","How can I engage them in their learning?","How many of them are paying attention?", "How can I reach the others?", "How can I get them to talk English with each other?" And that is where the topicality of this thesis work comes in, because using games to teach English is probably one of the best ways to encourage students to learn. Who

doesn't like games? Students of all ages are fond of them, especially if they are funny and educational.As noted J. Langran, games must be attractive for those who participate and make them have fun since this is the key element that will bring their attention on to the game [4].

The researcher thinks that games have a great training value and can be used in the classrooms to make learners use the language instead of just thinking about learning the correct forms. Lee Su Kim in one of her works writes that: "There is a common perception that all learning should be serious and solemn in nature and that if one is having fun and there is hilarity and laughter, then it is not really learning. This is a misconception. It is possible to learn a language as well as enjoy oneself at the same time. One of the best ways of doing this is through games." [3]. They prompt students to interact, cooperate, to be creative and spontaneous while using the language. Games are often used to teach young children colors, numbers, different strategies, logical skills, vocabulary, how to follow rules and procedures. So if games can teach this much in the early stages of childhood development, then they for sure can be used to teach English.

This paper will explore the relevance of using games in teaching English, their educational value, as well as how to use them correctly and appropriately. It will also focus on different themes such as why should and should not games be used in the classrooms, different opinions, pros and cons will be highlighted in the theoretical part of the work byJ. Hadfield, [2] M. Carrier [1], J. Langran [4] and others. The paper will also refer to the concept of gamification and its value. According to Werbach and Hunter [5], gamifcation is the use of game elements and game design techniques in nongame contexts. It is based on the success of the gaming industry, media, and decades of research in human psychology. Basically, any task, assignment, or theoretical context can be gamified.

The thesis will also be of a great use to other researches as if will provide information on how to use games effectively in the classroom, show characteristics of good games, how teachers should choose and manage them. It will focus on different types of learners and age groups and the researcher will create its own lesson plan with games for others to use.

To conclude, this paper is manly written to show how games can be a useful tool in teaching the foreign language, in this case English. How they can be implemented in the learning process and help students master their language skills.

References:

1. Carrier, M., Take 5: Games and Activities for the Language Learner, UK: pp. 6-11, 1990, [Electronic resource] – Mode of access: https://www.semanticscholar.org/paper/Take-5%3A-Games-and-Activities-for-the-Language-Carrier/f610c45ae5ee7a33150521f44f44031e6b94f845
2. Hadfield, J., A Collection of Games and Activities for Low to Mid-Intermediate students of English. Intermediate Communication Games. Hong Kong: Thomus and Nelson and Nelson and Sons Ltd. 1990, [Electronic resource] – Mode of access: https://www.twirpx.com/file/134040/
3. Lee Su Kim, Vol 33 No 1, [Electronic resource] – Mode of access: https://ru.scribd.com/document/99650330/Vol-33-No-1-LEE-SU-KIM
4. Langran, J. Language Games and Activities. Netword 2: Teaching Languages to Adults, London, 1994, pp. 12-14, [Electronic resource] – Mode of access: https://eric.ed.gov/?id=ED382019
5. Werbach, K and Hunter, For the Win: How Game Thinking Can Revolutionize Your Business. Philadelphia, PA: Wharton Digital Press, 2012, [Electronic resource] – Mode of access: https://www.forbes.com/sites/scottdavis/2012/06/21/getting-apps-right-how-dominos-is-beating-the-odds/?sh=47492a6178a5

Керівник: М.Білинський

Магеровська Оксана

Львівський національний університет імені Івана Франка

REALIENBEZEICHNUNGEN ALS TYPISCHES MERKMAL DER POLITISCHEN REDE

Annotation: Diese Arbeit ist der Erforschung von Besonderheiten und Problemen der politischen Realien gewidmet. Die Relevanz der Arbeit ergibt sich aus der Notwendigkeit, die deutschen politischen Reden zu verstehen und korrekt in die ukrainische Sprache zu übersetzen, um ein gegenseitiges Verständnis zwischen den Kommunikatoren zu erreichen.

Schlüsselwörter: politische Rede; politische Realien; Realienbezeichnungen; Merkmale der politischen Rede.

Maherovska Oksana

Ivan Franko National University of Lviv

REALIA DESIGNATIONS AS A TYPICAL FEATURE OF POLITICAL SPEECH

Summary: This work is devoted to researching peculiarities and problems of political realia. The relevance of the work arises from the need to understand the German political speeches and correctly translate them into the Ukrainian language in order to achieve mutual understanding between the communicators.

Key words: political speech; political realia; Realia designations; Features of political speech.

In der heutigen Zeit nimmt die Zahl der Übersetzungen von politischen Reden mit dem Wachstum der internationalen Kommunikation ständig zu, da sie Propagandamittel und Instrument des politischen Kampfes sind.

Das Verständnis und die Übersetzung politischer Realien ist jedoch ein komplizierter Prozess, der Konzentration und konkretes Wissen erfordert, damit der Zieltext für den Leser verständlich ist. Zugleich stehen Übersetzer oft vor dem Problem, nationale politische Realien zu vermitteln, die keine Entsprechungen in anderen Sprachen aufweisen. Sie müssen in besonderer Weise behandelt werden.

Viele Wissenschaftler sich mit der Frage der Definition der Realie befasst. Unserer Meinung nach ist die Definition der bulgarischen Forscher S. Vlachov und S. Florin am vollständigsten: „Realien sind Wörter und Kombinationen von Wörtern, die Objekte und Konzepte bezeichnen, welche für Kultur, materielles Leben oder soziohistorische Merkmale von Volk, Nation, Stamm charakteristisch sind. Sie sind Träger nationaler, lokaler oder historischer Besonderheiten; solche Wörter haben keine genaue Entsprechung in anderen Sprachen und können daher nicht leicht übersetzt werden, da sie eine besondere Herangehensweise erfordern" [11].

Die Rede ist eine der Formen von monologischem Sprechen zu unterschiedlichen Gelegenheiten und Anlässen. Bußmann (2008) definiert die Rede als „Vorgang und Ergebnis mündlicher oder schriftlicher Sprachproduktion“ [1]. Kalivoda versteht unter dem Terminus politische Rede eine klassische Redegattung im Rahmen eines bereichspezifischen Kommunikationsprozess. Sie gilt als das wichtigste Produktionsmittel des öffentlichen Bewusstseins und das größte Machtmittel im politischen Leben. Für die Repräsentanten des Volkes ist die politische Rede das zentrale Mittel zur Durchführung staatlich-administrativer Aufgaben [4].

Die politischen Reden gelten immer als gründliche mündliche Mitteilungen oder Berichte. Außerdem gibt es meistens auch schriftliche Fassungen, beispielweise Druckfassung, schriftlichen Bericht oder Manuskript zu einer politischen Rede. In der Regel sind die Reden inhaltlich und sprachlich nochmals überarbeitet. Sie richten sich öffentlich an das Volk. In den Reden präsentiert der Politiker eigene politische Vorstellungen und Ideen. Es werden 6 Typen von politischen Reden nach Josef Klein unterschieden. Politische Debattenrede, Regierungserklärung, Parteitagsrede, Wahlkampfrede, Gedenkrede, Fernsehansprachen [5].

Die vorliegende Arbeit stützt sich auf die Klassifizierung der politischen Rede von Buhulow I. N. „Politische Realien umfassen solche Realien, die administrative und territoriale Struktur eines Landes, seine Siedlungen und deren Teile und Behörden, politische Organisationen, politische und soziale Bewegungen, Politiker, Titel, Staaten bezeichnen.“ [10]. Die Haupttypen politischer Realien nach Vlachov [11] werden ebenfalls berücksichtigt:

1) Namen von politischen Parteien, öffentlichen Organisationen, Politikern, politischen Ämtern und Positionen;
2) Einheiten der Bezeichnung von Merkmalen des staatlichen Systems;
3) Namen von Städten, Gebieten;
4) Namen von gesellschaftspolitischen Bewegungen, Ereignissen, ihre Teilnehmer usw.

Die Realien im Text lassen sich an folgenden Kriterien erkennen:

1. Das Wort hat in der Übersetzungssprache kein konstantes Äquivalent, das seine Bedeutung vermittelt;

2. Das Wort bezeichnet ein Objekt oder Phänomen, das für die Kultur der Ausgangssprache spezifisch und der Kultur der Zielsprache fremd ist.

All die Gruppen können in zwei weitere Gruppen von Realien unterteilt werden. Moderne Realien sind Realien, die von einer Sprachgemeinschaft verwendet werden und Konzepte bezeichnen, die zu einem bestimmten Zeitpunkt existieren. Als Beispiel mögen „EU“ oder „Kanzler“ dienen, also solche politischen Realien, die man heute kennt und häufig verwendet. Historische Realien bezeichnen Konzepte, die für die Vergangenheit einer bestimmten sozialen Gruppe charakteristisch sind [11]. Beispielsweise „Kaiser“ oder „Berliner Mauer“. Das sind solche Realien, die heutzutage nicht mehr existieren und zu bestimmten Zeiten in der Vergangenheit gehören.

Analyse von 20 politischen Reden von Bundeskanzlerin Angela Merkel und von Bundespräsidenten Frank-Walter Steinmeier in 2020-2021 Jahren können wir die Realien unterscheiden, die am häufigsten verwendet wurden und diejenigen, die nicht so oft vorkommen. Die erste Gruppe „Namen von politischen Parteien, öffentlichen Organisationen, Politikern, politischen Ämtern und Positionen“ wird in den ausgewählten Reden am häufigsten gebraucht. Andere Politiker und ihre Positionen werden oft in politischen Reden erwähnt. Zudem berichten Politiker oft aktuelle Situation in den Parteien, deren Namen auch häufig verwendet werden. Auf der zweiten Position steht die Gruppe der politischen Realien „Namen von Städten, Gebieten.“ Die häufige Verwendung solcher Realien ist darauf zurückzuführen, dass Politiker häufig über die wirtschaftliche, ökologische und soziale Lage in verschiedenen Regionen des Landes, über Verbesserungen und Maßnahmen in bestimmten Regionen zur Überwindung bestimmter Probleme berichten müssen.

Nach unseren Einschätzungen folgt danach die dritte Gruppe. „Namen von gesellschaftspolitischen Bewegungen, Ereignissen, ihre Teilnehmer usw“. Solche Realien werden seltener verwendet. Sie finden am häufigsten statt, wenn der Jahrestag eines bestimmten Feiertags oder eines bestimmten historischen oder politischen Ereignisses stattfindet. Dann gratulieren Politiker ihren Mitbürgern oder sprechen ihr Beileid zu den tragischen Ereignissen aus. Den letzten Platz nehmen „die Einheiten der Bezeichnung von Merkmalen des staatlichen Systems“ ein. In politischen Reden werden solche Realien seltener verwendet, weil es in engeren Kreisen über politische Angelegenheiten und die Struktur der politischen Ordnung und des Systems diskutiert wird, und schon nach der Diskussion solcher Konzepte bringen die Politiker ihre Rede zum Ausdruck.

LITERATURVERZEICHNIS

1. *Bussmann H., Lexikon der Sprachwissenschaft, 2008.*
2. *Grieswelle D. Politische Rhetorik: Macht der Rede, öffentliche Legitimation, Stiftung von Konsens 29 March 2000.*
3. *Holly, Werner. Politikersprache: Inszenierungen und Rollenkonflikte im informellen Sprachhandeln eines Bundestagsabgeordneten. 1. Auflage. Berlin: 1990. 406 s*
4. *Kalivoda, G.: Parlamentarische Rhetorik und Argumentation (1986).*

5. Klein, Josef (2000): Textsorten im Bereich politischer Institutionen, in: Brinker,
6. Niehr, Thomas (2014): Einführung in die Politolinguistik. Gegenstände und Methoden, Göttingen.
7. Picht, Robert (1989): Kultur- und Landeswissenschaften. In: Bausch, Karl-Richard/ Christ, Herbert/Hüllen, Werner/Krumm, Hans-Jürgen (Hrsg.): Handbuch Fremdsprachenunterricht. Tübingen: Francke Verlag, 54–60.
8. Schröter Melani, Carius Björn, „Vom politischen Gebrauch der Sprache“.
9. Snell-Hornby M., Hönig H. G., Kußmaul P., Schmitt P. A. (Hrsg.). 1999. Handbuch Translation.
10. Бугулов И. Н., Шевченко О. Ф. Особенности передачи слов-реалий в переводах англоязычной литературы развивающихся стран.
Влахов С., Флорин С. Непереводимое в переводе // С.Влахов, С.Флорин. 3-е изд. испр.

QUELLENVERZEICHNIS

1. https://www.bundeskanzlerin.de/bkin-de/aktuelles/pressestatement-von-bundeskanzlerin-merkel-zu-den-ueberschwemmungen-in-nordrhein-westfalen-und-rheinland-pfalz-am-15-juli-2021-1942644
2. https://www.youtube.com/watch?v=gJbcyaw38Yo
3. https://www.zeit.de/zustimmung?url=https%3A%2F%2Fwww.zeit.de%2Fvideo%2F2018-10%2F5854845046001%2Fangela-merkel-diese-vierte-amtszeit-ist-meine-letzte-als-bundeskanzlerin
4. https://www.bundesregierung.de/breg-de/service/bulletin/rede-von-bundeskanzlerin-dr-angela-merkel-1826624
5. https://www.youtube.com/watch?v=A4YX8thHcaA
6. https://www.bundespraesident.de/SharedDocs/Downloads/DE/Reden/2021/07/210705-Staatsbankett-NL.pdf?__blob=publicationFile

7. https://www.bundesregierung.de/breg-de/service/bulletin/rede-von-bundespraesident-dr-frank-walter-steinmeier-1950018

8. https://www.bundesregierung.de/breg-de/service/bulletin/rede-von-bundeskanzlerin-dr-angela-merkel-1826624

9. https://www.youtube.com/watch?v=-8dJ874MhCs

10. https://www.bundespraesident.de/SharedDocs/Reden/DE/Frank-Walter-Steinmeier/Reden/2021/07/210705-StB-Niederlande-Staatsbankett.html

11. https://www.bundesregierung.de/breg-de/service/bulletin/rede-von-bundeskanzlerin-dr-angela-merkel-1948400

12. https://p.dw.com/p/3Zo1U

13. https://p.dw.com/p/3dyI0

14. https://p.dw.com/p/3vK1B

15. https://p.dw.com/p/3hCiB

16. https://p.dw.com/p/37LWT

17. https://p.dw.com/p/2yyvy

18. https://p.dw.com/p/2uCFX

19. https://p.dw.com/p/2XoLg

20. https://p.dw.com/p/2gDAS

Науковий керівник: Ляшенко Тетяна Степанівна

доцент кафедри міжкультурної
комунікації та перекладу

Юлія Майдан
студентка V курсу
факультет іноземних мов
Львівський національний університет імені Івана
Франка

Language acquisition through online teaching: strengths and weaknesses

In today's digital era, English is recognized as a common lingua franca, a language widely spoken around the globe and over the Internet which makes it a truly universal language, one of the most desired languages to learn in order to keep up with the modern times. In effect, integrating technology in education contributes tremendously in facilitating the English language teaching and learning environment, as it plays an essential role in raising awareness among learners, aiding the learning process, serving as means of providing and implementing knowledge, creating the opportunity to teach the learners from a distance since any digitized content can be found and retrieved on request. Thereupon, e-learning enables a prominent opportunity to enhance learners' linguistic skills, improve their punctuation, grammar, and spelling, consequently, learners are able to advance their performance and skills in writing, listening, speaking, and reading. Certainly, there are many benefits of online education, but at the same time, it also has its challenges.

Keywords: Second language acquisition, online learning, students, advantages, disadvantages.

The purpose of this graduation work is to research and explore the benefits and challenges of English as a second language acquisition for students of 10 to 15 years old through online learning. **The object** is to introduce and clarify the pros and cons of acquiring English as a second language online.

The practical value of this paper is to attempt to analyze and improve the online learning process by conducting an experiment on a group of students of 10 to 15 years old to better understand the challenges they are facing in practice while acquiring English as a second language online.

E-learning is a term that stands for online learning or electronic learning, it denotes the acquisition of knowledge that occurs through electronic technologies and media, it can be defined as "learning that

is enabled electronically". Generally, e-learning is implemented over the Internet so students are able to access any required learning materials online from any location whenever they need them. Normally, online courses can be synchronous, asynchronous, or both. Synchronous e-learning includes video conferences, chats, instant messaging, and online classes that take place at a set time [1]. Synchronous learning presumes that students are going to interact with the teacher and classmates, being more involved and motivated to communicate [1]. E-learning can be considered asynchronous if students and teachers interact through a web-based platform i.e. a learning management system, such as, for instance, Google Classroom, where lessons can be scheduled at a time of their choice which implies more independence and flexibility[1].

Another key feature of online learning is interaction, Wagner defines it as *"reciprocal events that require at least two objects and two actions. Interactions occur when these objects and events mutually influence one another"[4]*. Michael Moore named the three most common forms of interaction in distance education: student-student, student-teacher, and student-content [3]. Moore regarded 'student-teacher' interactions to be crucial in an educational setting.

Online Collaborative Learning (OCL) theory presents a model of learning where students are encouraged to be active, analyze, and work together on solving problems, ultimately, reaching an agreement. This learning theory implies discussion rather than simply reading and memorizing material which, after all, helps students to improve their communication and critical thinking skills. Online collaboration learning is guided by the teacher who provides resources and feedback to students. Indeed, the academic articles written by both Ligorio and Burnett stress the value of the social aspect in building a supportive atmosphere in synchronous interaction, emphasizing that the educator has to act as a facilitator rather than a leader[5,6].

Stephen Krashen used the term ''language acquisition'' describing an intuitive process of constructing the system of a language, to differentiate from formal language learning, which is a conscious process of learning rules and structures, SLA is about learning a second, non-native language (often called the 'target language') after the first, native language is established. Krashen's Second Language Acquisition theory is frequently cited in online language studies, according to his theory, the acquisition of any language is subconscious while learning is conscious, in other words, learning a second language depends massively on structure, the environment, and comprehensible input from other language learners, or on the formal setting that the learning occurs [2].

Clearly, online learning has plenty of advantages, and most students have a positive attitude towards online learning since it induces less anxiety, grants them more flexibility with time management, helps with developing self-motivation, critical thinking, and communication skills apart from acquiring language skills. In fact, online synchronous learning is in many ways similar to a normal classroom, both physical and virtual classrooms can provide immediate feedback, interactions with the instructor and classmates, and guided exercises to encourage and enhance student's motivation for learning. Collis

outlined 4 equally valuable advantages of synchronous systems in an instructional context. In the first place, it is motivation, synchronous systems provide motivation for distant learners to keep up with their classmates. Secondly, telepresence, a real-time interaction that sustains the development of a connection to the group. and a sense of community. Thirdly, good feedback, synchronous systems provide quick feedback and support consensus and decision-making in group activities. In the fourth place, pacing, synchronous events encourage discipline in learning and help students prioritize their studies [7]. According to Weiner, *"online learning significantly improved writing and computer skills in Cyber Schools in America. This study revealed that the key to successful online learning for adolescent students lies within motivational issues and highly structured courses*"[9]. An additional benefit for online instruction is the anonymity afforded to the students which can *"result in greater participation from all students, including "shy" ones. The lack of visual cues allows the instructor to treat all students in the same manner"* [8]. E-learning also allows differentiating the content for students individually if the teacher is presented with the relevant information regarding each student since the Web provides a huge array of materials.

On the negative side, online learning reduces social interaction and real-life communication, as well as increases the chances of cheating. Garthwait states in her study that barriers to online learning include lack of technology-related skills, absence of hardware devices, and no access to the Internet. She also realized that, unfortunately, not every online student can perform equally successfully as not every student can act self-motivated, responsibly, organized, and be persistent. Also, Garthwaite noted, *"an unexpected result of this research showed a major irritant for the online high school students: filtering (unreasonably censored sites) or link route (sites not updated by instructors)"*. Another common criticism found in her research was the frustration and disappointment over the online instructor's late and incomplete replies [10]. Another issue is that a reasonable amount of time is required for teachers to become experts in using technology. Hakverdi-Can and Sonmez mention that *"although technology integration into science education benefits student learning, there are challenges and limitations, such as lack of time to design learning environments, and teachers' proficiency and confidence in using technology for inquiry"*[11].

In the digital age, online learning has become essential for language acquisition. By and large, online learning provides numerous advantages that aid and encourage students to acquire English as a second language, but we can strive to make it even better by understanding and eliminating apparent challenges related to online learning.

References:

1. *Hrastinski, S. (2008). A study of asynchronous and synchronous e-learning methods discovered that each supports different purposes. Educause Quarterly, 31(4), 51-55.*
2. *Flores, J. F. F. (2015). Using Gamification to Enhance Second Language Learning. Digital Education Review, 27, 32–54.*
3. *Moore, M. G. (1989) Editorial: Three types of interaction. American Journal of Distance Education, 3(2), pp1-7.*

4. *Terry Anderson (2003). Getting the Mix Right Again: An Updated and Theoretical Rationale for Interaction p3.*
5. *Burnett, C. (2003). Learning to Chat: Tutor participation in synchronous online chat. Teaching in Higher Education, 8(2), pp247-261.*
6. *Ligorio, M. B., Talamo, A., & Simons, R. (2002). Synchronic tutoring of a virtual community. Mentoring and Tutoring, 10(2), pp 137-152.*
7. *Collis, B. (1996) Tele-Learning in a digital world: The future of distance learning. London: International Thomson Computer Press.*
8. *Cornelia Weiner (2003) Key Ingredients to Online Learning: Adolescent Students Study in Cyberspace - The Nature of the Study.*
9. *Appana, S. (2008). A Review of Benefits and Limitations of Online Learning in the Context of the Student, the Instructor, and the Tenured Faculty. International Journal on E-Learning, 7(1), pp5-22.*
10. *Garthwait, A. (2014). Pilot program of online learning in three small high schools: Consideration of learning styles. The Electronic Journal of e-Learning, 12(4), pp 353-365.*
11. *Hakverdi-Can, M. & Sonmez, D. (2012). Learning how to design a technology supported inquiry-based learning environment. Science Education International Vol.23, No.4, pp 338-352.*

Supervisor: **Dr. Sanotska L.G.**
Associate Professor,
Department of English Philology

Natalia Maksymets
Ivan Franko National University of Lviv

THE STRATEGIES OF REPRODUCING COMICALITY IN DUBBING OF COMEDIES

Abstract. *The article focuses on the strategies of reproducing comicality in the superhero film 'Guardians of The Galaxy Vol.2' in the Ukrainian translation. Since dubbing in Ukraine is developing, new challenges and issues appear making the process of comedy translating even more complicated. Thus, the research in the field of audiovisual translation including multimodality has been only established and there are many questions to answer and perspectives to develop.*

Keywords: *multimodality, audiovisual translation, comicality, humour.*

Анотація. *У статті йдеться про відтворення комічного у супергеройському фільмі "Вартові Галактики 2"в українському перекладі. Оскільки дублювання в Україні лише розвивається, з'являються нові виклики та проблеми, що ускладнюють процес перекладу комедій. Тому дослідження в галузі аудіовізуального перекладу з врахуванням мультимодальності лише розпочато і є чимало запитань та викликів.*

Ключові слова: *мультимодальність, аудіовізуальний переклад, комічність, гумор.*

The topicality of the research lies in the fact that the issue of multimodality in humour translation is not resolved nowadays, mainly because of its novelty. Moreover, the

deficit in the scientific research of multimodal and purely linguistic peculiarities of the humour translation of contemporary audiovisual works also makes this paper topical.

The object of this research paper is the comicality in the superhero film «Guardians of the Galaxy 2» and Ukrainian translation.

The subject of this research paper is the strategies of comicality reproduction in the superhero film «Guardians of the Galaxy 2» in the Ukrainian translation by *Le Doyen Studio*.

Methods of research that have been used in the process of analysis are as follows: componential analysis; contrastive analysis; the method of dictionary definition; structural and semantic analysis, method of dictionary definitions and method of deduction.

The problem of humour reproduction has been discussed by numerous scholars in different times, among those eminent figures are: D. Chiaro, N. Norrick, M. Dynel, P. Zabalbeascoa, H. Gottlieb, A.R. Shade, A. Sanchez, K. Kaindl, S. Attardo.

Studies on audiovisual translation (AVT) of humour have been largely concerned with the verbal humour so far. However, a multifaceted mechanism of representation such as an audiovisual product inevitably implements multi-layered processes of communication that can only be investigated by means of an integration of several linguistic and more general semiotic methodologies. In audiovisual humour the meaning-making process is created by the interrelation of the semiotic resources (e.g. language, visual imagery, gesture, sound, music, etc.) and therefore integrated practices are required for analyzing the multimodal constructions.

According to Kress [3, 20-26], multimodality is a theory which looks at how people communicate and interact with each other, not just through writing (which is one mode) but also through speaking, gesture, gaze, and visual forms (which are many modes). Communication may be more than just a language, subsequently different modes contribute to meaning.

Multimodal texts are those which use different semiotic vehicles of communication (or “modes”), such as verbal elements, paralanguage, kinesics, sound, images or music, in order to convey their meaning. Multimodal studies typically propose that verbal language constitutes a mode. A mode is a resource for meaning-making, one used for representation and communication. Since multimodality may cover a wide range of genres, forms of communication, combinations of modes and semiotic resources, as a result, it can also be associated with many kinds of translation.

Each film may be considered to be a comedy film due to the intentional use of verbal and non-verbal means of creating comic effects which are considered as the basic and dominant components of a motion picture.

The semiotic complexity of a play on signs depends on the degree of integration of the signs involved and on the roles played by language and picture in the creation of the comic effect. In the book *Perspectives on Multimodality* Klaus Kaindl [2,176-177] presented five types of play on words and/or signs:

1. Play on words consisting basically of linguistic signs

2. Plays on words reinforced by non-verbal signs
3. Plays on signs that depend on a multimodal combination
4. Non-verbal plays on signs reinforced by verbal signs
5. Plays on signs consisting only of non-verbal elements

If to take into account studies on visual puns, it may be concluded that non-verbal plays on signs function basically on the same principles as verbal puns, i.e. they are based on dichotomous relationships, such as that between form and content, and employ the polysemy of visual signs. In order to recreate multimodal plays on signs in translation, it is essential to recognize the relations between the verbal and non-verbal signs and to analyze the function of the non-verbal elements.

With all the information taken into consideration, it may be concluded that the translator can deal only with verbal mode in the comicality reproduction, nevertheless one has to preserve the humorous congruence consisting of different modes.

The reproduction of comicality can be successful if the film is considered to be a multimodal text and if different types of modes are taken into account along with linguistic properties. To summarize, comicality can be achieved not only through the linguistic mode, other modes can contribute equally to the comical situation and facilitate the translation process. Humour reproduction is an issue of great importance and every case needs individual approach depending on the modes involved in the joke.

List of References

1. Колесник Р. / Відтворення комічного у художньому перекладі // Р.С. Колесник- Київ, 2011.
2. Kaindl, K. Perspectives on Multimodality/ K. Kaindl// John Benjamins Publishing Company,2004
3. Kress Gunther R. Multimodal discourse: The modes and media of contemporary communication/ Kress R. Gunther, Theo van Leeuwen// Vol. 312. London: Arnold, 2001.
4. Matkivska N. Audiovisual translation: Conception, types, characters' speech and translation strategies applied.//N. Matkivska// Studies About Languages, 2014.
5. Tymoczko M. Enlarging translation, empowering translators / M.Tymoczko // Manchester: St. Jerome, 2007.

Scholarly supervisor:
R. A. Sytar,
associate professor

Наталія Мамчук (Львів)

Концепт УСПІХ у сучасному кінематографічному дискурсі (на матеріалі фільмів “The Pursuit of Happiness” and “The Wolf of Wall Street”)

Анотація. Стаття присвячена одному з базових термінів когнітивної лінгвістики – концепту. Подано визначення поняття концепту та зроблено спробу простежити особливості концепту «успіх» в сучасному кінематографічному дискурсі на основі фільмів «The Pursuit of Happiness» і «The Wolf of Wall Street», виявити типологічно подібні та відмінні ознаки.

Ключові слова: концепт, успіх, концептуальна метафора, картина світу.

Natalia Mamchuk (Lviv)

Concept SUCCESS in modern cinematic discourse (based on “The Pursuit of Happiness” and “The Wolf of Wall Street”)

Summary. The article is devoted to one of the basisc notions in cognitive linguistics, which is a concept. The article suggests the definition of «the concept» and aims to investigate the peculiarities of the concept «success» in modern cinematic discourse on the basis of the films “The Pursuit of Happiness” and “The Wolf of Wall Street” identifying typologically similar and different features.

Key words: concept, success, conceptual metaphor, picture of the world.

На сучасному етапі новим і перспективним напрямом мовознавчих досліджень стала когнітивна лінгвістика, основним завданням якої є з’ясування особливостей функціонування мови як когнітивного механізму та мовного представлення мисленнєвих процесів.

Вивчаючи співвідношення мовних і ментальних структур, розглядаючи мовні процеси у когнітивному вимірі, дослідники послуговуються різними поняттями та термінами, і одним із найважливіших для розуміння проблематики досліджень у галузі когнітивної лінгвістики є поняття концепту.

Категорія концепту в рамках когнітивної лінгвістики є неоднозначною, а структура, типи та підходи до розуміння концептів потребують подальшого вивчення та дослідження. Концепт як головна оперативна одиниця когнітивної лінгвістики лежить в основі процесів концептуалізації та категоризації. Одним із засобів концептуалізації картини світу є концептуальна метафора, яка формує чуттєвий образ у складі концепту.

Концептуальна метафора відіграє важливу роль у процесі концептуалізації мовної картини світу. Метафора побудована на категоріальному зсуві, вона зближує предмети чи явища різних класів на основі схожості чи контрасту. Метафоричні образи у складі концептів є предметом значного інтересу в рамках досліджень з когнітивної лінгвістики [2].

На основі розгляду визначень уваги у різних лексикографічних працях та базуючись на характеристиках психофізіологічних основ успіху, можемо виокремити такі основні лексеми, за допомогою яких концепт вербалізується в англійській мовній картині світу: (noun) success, succession, successor (adjective)

successful, unsuccessful successive (verb) succeed (adverb) successfully, unsuccessfully, successful, unsuccessful, succeed.

Ми аналізуємо специфіку мовного представлення УСПІХУ в кінематографічному дискурсі на основі двох фільмів «The Pursuit of Happyness» і «The Wolf of Wall Street». Фільми представляють ту саму епоху, це – 1980 -ті роки, але шляхи досягнення успіху є різні. Рід занять головних героїв – Джордана Белфорта та Кріса Гарднера ідентичні, вони обидва – біржові маклери. Ми можемо простежити дві перспективи УСПІХУ, позитивну і зворотну, т.зв. темну сторону. Поняття УСПІХ в англійському кінематографічному дискурсі є амбівалентним і залежно від контексту може мати як негативне, так і позитивне значення. У фільмі «The Pursuit of Happyness» успішна людина зображена як людина, яка страждає, докладає багато зусиль, щоб досягти успіху, змушена працювати наполегливо і чесно. Натомість, у фільмі «The Wolf of Wall Street» успішною людиною є та, котрій легко, без зусиль вдається отримати високу посаду і заробітну плату, також властива особлива харизма і здатність обманювати інших, це до певної міри геній.

Для виявлення концептуальних ознак та когнітивних моделей у складі УСПІХ слід розглянути концептуальні метафори, за допомогою яких даний концепт вербалізується у мовній картині світу. Концептуальні метафори утворюють чуттєвий образ концепту, а тому їх можна вважати виразниками образних асоціацій.

Ми виділили такі концептуальні метафори у фільмі «The Pursuit of Happyness», як УСПІХ – ЩАСТЯ, УСПІХ – СІМ'Я. Наскрізна концептуальна метафора у фільмі «The Wolf of Wall Street» – УСПІХ – ГРОШІ. Крім цього, ми виявили інші – УСПІХ – БОРОТЬБА, УСПІХ – МОЖЛИВІСТЬ.

Список використаних джерел

1. Bayne, T., Brainard, D., Byrne, R. W., and others. What Is Cognition? // Current Biology. 2019. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/334315921_What_is_cognition (дата звернення: 29.08.2021.
2. Lakoff, G., Johnson, M. Metaphors we live by. University of Chicago Press, 2003. 276 p.
3. The Wolf of Wall Street [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://gototub.com/the-wolf-of-wall-street-full-movie-online-free/ (дата звернення: 31.07.2021).
4. The Pursuit of Happyness [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://gototub.com/the-pursuit-of-happyness-full-movie-online-free/ (дата звернення: 31.07.2021).

к.ф.н. Оленюк О.В.

Iryna Manzholenko

Ivan Franko National University of Lviv

Contrastive Analysis of Military Terminology in Operation UNIFIER

The paper sets out to explore peculiarities of military interpretation within the NATO military Operation UNIFIER led by Canadian Armed Forces.

Operation UNIFIER was launched in response to requests from the Government of Ukraine. The representatives of the former have been assisting with security force training in Ukraine since 2015. Unclassified written materials as well as verbal exchanges are used as material for the analysis in this paper. The paper is divided in two parts: the first one lays a theoretical foundation of military terminology dwelling upon its origins and structural peculiarities, while the second one focuses on studying the process of translation and adjustment of military terminology into the target language.

Key words: Military translation, source language, target language, lacuna, colloquialisms, slang, abbreviation, taboo words, jargon.

Rendering information from one language to another is an elaborate process which postulates preservation of various lexical, grammatical and stylistic features representative of the specialized source text. Due to its complexity and detail-oriented nature, military translation presents a considerable difficulty to transfer its peculiar characteristics into the target culture with rigorous scrutiny by means available in the latter.

Military translation requires profound knowledge in the target language as well as adequate professional understanding of the Armed Forces system which often times hinders the linguists to provide exact and well-structured reproduction of the original text. The issue of military terminology translation was previously investigated by N. Fomina, V. Balabin, R. Salimova, A. Aksenov, V. Shevchuk, V. Georgieva, F. Malenica and I. Lytovchenko.

The object of the research is military terms comprising Operation UNIFIER materials as well as conversation exchanges and their rendering into Ukrainian. The subject of the study constitutes challenges of conveying military terminology, abbreviations and slang in

the Ukrainian language as well as translation strategies applied by linguists to transfer these lexical items into the target language.

Despite some common features between English military terminology and its respective Ukrainian equivalents, being developed under different circumstances, the latter possesses discrepancies in structure of the military units as well as availability of various semantic groups such as military ranks and weapons. Additional complexity is added by the existence of lacunas that requires the linguists to create a term which satisfies target language reality, e.g. defense probing – «прощупувати» лінії оборони.

Significant attention in the research paper is paid to military slang in terms of its formation and accurate translation. It was discovered that Ukrainian military tend to use metaphors to identify the slang word, e.g. аватар – a soldier drinker, whereas Canadian soldiers generally resort to profanity, e.g. a fuckstick–ідіот.

Accurate reproduction of military terms depends upon extensive knowledge of not only military sphere, but various linguistic aspects as well. It is believed that this research will be valuable and practical for specialists whose aim is to refine and advance their expertise in the specialized translation area. Certain aspects analysed in the paper may further be applied for writing other scientific inquiries and developing new strategies targeted at faithful translation of military terminology.

Academic advisor: T. Z. Orshynska

Яна Маньківська, Львівський національний університет імені Івана Франка

Comparison of the speech acts of “Compliment” and “Praise”

У даній роботі аналізуються та порівнюються такі експресивні мовні акти як комплімент і похвала. Виявлення параметрів, за якими різняться мовленнєві акти, дає змогу описати мовленеву поведінку мовців у різних контекстах, дослідити різноманіття способів використання мовних хасобів у процесі комунікації.

Ключові слова: expressive speech acts, illocutionary acts, compliment, praise

Yana Mankivska

Comparison of the speech acts of "Compliment" and "Praise"

This work analyses and makes a comparison between the speech acts of "Compliment and Praise". Identifying the criteria in which speech acts differ, enables one to describe the speech behaviour in different contexts, to explore the variety of language tools usage in the communication process. Key words: expressive speech acts, illocutionary acts, compliment, praise

People as social beings need to communicate with each other. Speech act is a part of pragmatics where there are certain aims beyond the words or phrases when a speaker says something. Speech acts are acts that refer to the action performed by produced utterances. People can perform an action by saying something. Through speech acts, the speaker can convey physical action merely through words and phrases. The conveyed utterances are paramount to the actions performed. Communicating people in a language other than the speaker's first language may result in an inappropriate use of the language pragmatically and consequently cause misunderstanding the language and situation, which causes pragmatic negative transfer.

The aim of the research is to explore the difference between two speech acts "Compliment" and "Praise", the implementation of the expression both of them and to define the ways of complimenting and praising to avoid misunderstandings and pragmatic failure. The importance of studying speech acts can be more tangible regarding teaching languages. In teaching a new language in addition to teaching structure of the language, it is a matter of importance that teachers spend time and energy on teaching how and when the language should be used, that is, the pragmatics of the language is as much important as the syntax, and phonology of the language.

In the paper, an attempt is made to thoroughly analyse the speech acts of a compliment and praise as a rhetorical devices. In particular, the value of compliments and praise from the viewpoint of effective communication, as well as the motives of compliment making and accepting/non-accepting are being considered. In addition, the speech act of a compliment is analysed in the light of gender and intercultural similarities and differences. It is shown that with all the similarities in the functioning of the speech act of a compliment, there are essential differences that reflect the peculiarities in the mentality of the language bearers.

Список використаних джерел:

1. Brown P., Levinson S. Politeness: some Universals in Language Usage.CUP. 1978

2. Holmes J. Compliments and Compliment Responeses in New Zealand English. Anthropological Linguistics. 1986.

3. Searle J. Expression and Meaning. CUP. 1979.

4. Searle J. Vanderveken D. Foundations of Illocutionary Logic. CUP.

5. Бигунова Н. А. Одобрение, похвала, комплимент и лесть в теории речевых актов// записки з романо-германської філології. Вип. 2(35). 2015.

6. Микитюк Ю.В. Комплімент як мовленнєвий акт (на матеріалі німецькомовних драматичних творів) : автореф. дис. ... канд.філол.наук : 2017

7. Трофимова Н. А. экспрессивные речевые акты. Санкт-Петербург. 2008

Науковий керівник: Дейчаківська Олександра Володимирівна

Marshalok V.V.
Ivan Franko National University of Lviv

CRITICAL DISCOURSE ANALYSIS OF MANIPULATIVE LANGUAGE STRATEGIES IN RT REPORTING

The discourse and language of the media are addressed progressively by linguists. One of the most innovative approaches for studying media language is Critical Discourse Analysis (henceforth CDA). Therefore our research paper will apply CDA principles to analyze the data in order to reveal the manipulative language strategies in media communication of RT and determine how the messages in RT reports affect audiences' minds and consequently manipulate them using these strategies. Background theory to critical discourse analysis will be reviewed, followed by the data analysis. The main theoretical foundations for our study are the CDA conceptual framework of Fairclough and the manipulation studies of van Dijk.

Keywords: Mass media, RT, Critical Discourse Analysis (CDA), Discursive Strategies, Manipulation

According to Norman Fairclough, the influential and formative role of the media in contemporary societies makes the investigation of the development of relations and

identities in media texts a vital component in addressing different critical socio-cultural concerns. For this purpose, Critical Discourse Analysis is utilized widely by scholars to investigate the reproduction of power relations in news discourse: *"CDA has within its aims the goal of revealing the hidden connections between texts and social processes, such as power and ideologies which average people may not easily detect"* [1, p. 95]. Fairclough is persuaded in the linguistic and discoursal nature of media power and provides one of the most significant frameworks for studying media language from a Critical Discourse Analysis perspective.

In general, according to Fairclough, Critical Discourse Analysis as a rhetorical investigation of discursive features is employed to study and analyze spoken and written texts to determine how speakers and writers establish manipulative context or hierarchical power relations through using spoken and written language to impose their intended meaning and hidden ideology on audiences and consequently manipulate their audiences' minds and actions. CDA is based on the belief that discourse is not only a means of expressing or reflecting reality but rather a social practice that builds reality as well as a dynamic means of imposing a set of assumptions and beliefs, a certain ideology: *"Discourse… is more than just language use… it is a type of social practice"* [2, p. 28]. Analyzing the media texts critically highlights the role discourse performs in shaping a point of view and positioning the reader of that point of view.

Manipulation is considered a crucial notion of CDA. Van Dijk provides a significant theoretical layout for the notion of 'manipulation', *"a form of interaction, such as politicians or the media manipulating readers,… through some kind of discursive influence"* [4, 54]. According to van Dijk, manipulation is a sort of controlling minds and actions through illegal use of language by speakers or writers to create a new ideology and thinking for audiences in order to convince them to act in the best interest of speakers or writers. The scholar argues that manipulative use of language could be performed *discursively, socially,* and *cognitively* by means of deceiving audiences' cognitions or minds, deceptive social practices, and misleading information provided via specific discourse. Furthermore, he emphasizes that audiences, as the manipulated groups, must not be aware that they are being controlled by speakers or writers, as manipulator groups. He also notes that power relations between social groups in a certain context are of utmost importance in manipulation studies.

Hence, based on CDA and manipulation frameworks mentioned above, our research is performed to investigate media reports of RT and reveal the manipulative language strategies employed in RT reporting to manipulate audiences. The analysis is conducted on the corpus of a number of media reports of RT collected during a half-year period. The data are then classified according to specific lexical and structural features used in media discourse and manipulative effects on audiences. Then, the corpus of data is analyzed employing CDA and a triangular model of manipulation to find the rhetorical strategies used by RT reporting to discursively, cognitively, and socially manipulate audiences. The results of the analysis are expected to reveal how manipulative acts are performed in RT

reporting through discursive, cognitive, and social strategies to manipulate audiences and demonstrate how these media texts are not as objective or neutral as they claim to be and do not mirror the world but rather shape it through the way they report events.

Conclusively, the findings of this research paper can contribute to raising critical awareness of how language is used and abused to exert control and practice deception, which is still a pressing issue. It may also contribute to future findings in related disciplines such as sociology, cognitive psychology, and media discourse.

References:

1. *Fairclough, N. (1995). Critical discourse analysis: The critical study of language. New York: Longman.*
2. *Fairclough, N. (1992). Discourse and social change. Cambridge: Polity Press.*
3. *Fairclough, N. (1995). Media discourse. London: Edward Arnold.*
4. *Van Dijk, T. A. (1995). Discourse Analysis as Ideology Analysis. In A. Wenden, and C. Schaffner (eds.), Language and Peace in Press. Dartmouth: Aldershot.*
5. *Van Dijk, T.A. (2006). Discourse and manipulation. Discourse and Society, 17, 359-383.*
6. *Wodak, R., and M. Meyer (Eds.). (2001). Methods of Critical Discourse Analysis. Sage Publications.*

Academic advisor: Potiatynyk U.O.
associate professor of English philology department

Yuliia Matsura, Nationale Ivan-Franko-Universität Lviv

ADJEKTIV ALS WORTART

In der vorliegenden Arbeit wurde das Problem der Abgrenzung des Adjektivs von anderen Wortarten betrachtet und gegenwärtige Einsichten von Sprachwissenschaftlern analysiert
Schlüsselwörter: *Adjektiv,Wortartklassifizierung, Kriterien*

ADJECTIVE AS PART OF SPEECH

The article deals with the problem of the delimitation of adjectives from other parts of speech and current insights of linguists were analyzed
Keywords: *adjective. classification of parts of speech, criteria*

Obwohl die Frage der Wortartklassifizierung im Rhamen der deutschen Sprache seit langem reflektiert wurde, bleibt das Wortartenproblem heutzutage eine der aktuellen

Diskussionen für Sprachwissenschaftler. Eins der Ziele meiner Arbeit besteht darin, den Begriff „das Adjektiv“ zu bestimmen. Dabei stellen sich Fragen: welche Lexeme bzw. Wörter sind zu diesem Wortart zu zählen und nach welchen Kriterien kann man die Grenze des Adjektivs festsetzen?

W. Jung bezeichnet Adjektive als Eigenschaftswörter zur Bezeichnung von Eigenschaften. [2 S.23-24] Schon in der sowjetischen Germanistik galt die völlig homogene Wortklassifizierung für unmöglich, denn z.B. dieses Merkmal ist nicht nur das kategoriale Kennzeichen der Adjektive, sondern auch der Adverbien. Man zog bei der Wortartenklassifizierung außer semantischen auch morphologische und syntaktische Kriterien in Betracht.[2 S.36] Außerdem hat man das semantische Kriterium anders und differenzierter formuliert, indem Wortarten sich aus der verallgemeinerten Bedeutung ergeben, wie sie im Prozess des menschlichen Denkens entsteht. Demnach wären Adjektive nicht mehr einfach Wörter, die Eigenschaften bezeichnen, sondern Wörter, die bestimmte Sachverhalte als Eigenschaften fassen bzw. darstellen. [2 S.45] Entscheidend ist, dass die Anwendung verschiedener Kriterien zu verschiedenen Zuordnungen führt. In Sätzen „der Junge ist fleißig“ und „der Junge isst fleißig“ lassen sich die Lexeme unter morphologischem Aspekt kaum eine Unterscheidung erkennen. Werden gleiche Sätze mit Hilfe von Transformationen auf zugrunde liegende, latente Strukturen zurückgeführt, erkennt man sofort verschiedene Abhängigkeit : im ersten Satz bezieht sich „fleißig“ auf den Jungen, im zweiten - auf das Essen. Also nach morphologischen Kriterien wird „fleißig“ in zwei Sätzen als Adjektiv angesehen. Geht man von (tiefen-)syntaktischen und semantischen Kriterien aus, wird „fleißig“ als Adverb verstanden. [2 S.50] Moskalskaja zählt die qualitativen Adverbien zu Adjektiven, während Admoni behauptet: «Die Kurzform als solche ist ein Bestandteil dieser beiden Kategorien». [5 S.149-150] In der deutschen Gegenwartsprache existiert die Meinung, dass man Adjektive und Adverbien als eine Wortart betrachten kann. Es liegt darin, dass sie weder nach inhaltlicher, noch nach morphologischer Prägung geschieden sind. Sie werden nur syntaktisch unterschiedlich verwendet. Admoni und Jung gelten als Gegner dieser Meinung, obwohl die beiden auf Berührungspunkte und Überschneidungen zwischen Adjektiv und Adverb hinweisen. [3 S.42]

Zu Schwankungsfällen gehören auch die Partizipien, deren Ort im morphologischen System noch nicht völlig geklärt ist. Sie haben einen doppelten Charakter. Mit Adjektiven und Adverbien sind Partizipien nach syntaktischer Funktion und Distribution identisch. Sie haben sowohl adjektivische als auch verbale Merkmale.

Die Numeralien werden von vielen deutschen Grammatikforschern in dem Adjektiv aufgelöst. [3 S.41] W. Jung behauptet: „Das Numerale (das Zahlwort) ist keine Wortart im eigentlichen Sinne. Der überwiegende Teil der zu den Numeralien gehörenden Wörter sind Adjektive.” [3 S.41] Nach Helbig und Buscha gibt es neben den traditionellen Adjektiven auch Zahladjektive [1.S. 290-291]

Einige Grammatiker, z. B. Peschkowskij, zählt zu der Wortart Adjektiv auch die adjektivischen Pronomina (alle, beide, manche, usw.) [4 S.39]

Also es gibt viele Streitfälle, die darauf hinweisen, dass es keine scharfen Grenzen bei der Wortartklassifizierung gibt.

1. *Gerhard Helbig, Joachim Buscha (2017): "Deutsche Grammatik. Ein Handbuch für den Ausländerunterricht" (654S.)*
2. *M.D. Stepanowa, G. Helbig "Wortarten und das Problem der Valenz in der deutschen Gegenwartssprache". 1981 (215 S)*
3. *O.I. Moskalskaja „Grammatik der deutschen Gegenwartssprache" 2004. (356 S)*
4. *Абдыкаимова О.С., Абрамова Л. А., Абдулаева С.М. „Теоретическая граматика немецкого языка" 2021 (302 S.)*
5. *Адмони Владимир Григорьевич „Строй современного немецкого языка". 1972 (312 S)*

Halyna Kotowski

Anna Matsipura
Ivan Franko National University of Lviv

MULTIPLICITY AND DIACHRONY IN TRANSLATION (BASED ON 'A CHRISTMAS CAROL' BY CHARLES DICKENS IN OLHA KOSACH-KRYVYNIUK'S (1918), OLEKSANDR MOKROVOLSKYI'S (2007) AND IVAN ANDRUSIAK'S (2011) TRANSLATIONS)

The purpose of the present article is to deal with the notion of retranslation or translation multiplicity from the synchronic and diachronic point of view by discussing the following issues: motivation and reasons for retranslation, sociology of translation, translation and gender, plagiarism. All results are illustrated by examples taken from the novel 'A Christmas Carol' by Charles Dickens in different Ukrainian translations made in different time periods.

Key words: *retranslation translation multiplicity, diachrony, synchrony, sociology of translation, translation and gender, plagiarism.*

Анна Маціпура
Львівський національний університет імені Івана Франка

БАГАТОПЛАНОВІСТЬ ТА ДІАХРОНІЯ В ПЕРЕКЛАДІ (НА ОСНОВІ "РІЗДВЯНОЇ ПІСНІ В ПРОЗІ" ЧАРЛЬЗА ДІККЕНСА В ПЕРЕКЛАДАХ ОЛЬГИ КОСАЧ-КРИВИНЮК (1918), ОЛЕКСАНДРА МОКРОВОЛЬСЬКОГО (2007) ТА ІВАНА АНДРУСЯКА (2011))

Дане дослідження має на меті розглянути поняття перекладної множинності з точки зору концепцій синхронії та діахронії. Ключовими питаннями дослідження є причини множинності перекладів,

соціологія перекладу, гендерний аспект перекладу та плагіат. Усі результати проілюстровані прикладами з кількох українських перекладів повісті Чарльза Діккенса "Різдвяна пісня в прозі", виконаних у різний період часу.
Ключові слова: *перекладна множинність, діахронія, синхронія, соціологія перекладу, плагіат.*

Translation multiplicity, which is now referred to as retranslation, has usually been regarded by scholars as a positive phenomenon, as it provides the diversity and broadening of the available interpretations of the source text. Lei Feng argues that sacred texts and literary works are the texts which are translated the most frequently[2]. If we analyze literature of a given culture, classical works have been translated more than once. The status of a classical piece of literature is presupposed by the fact that it becomes a material for retranslation, as it determines the importance of a given text for the target culture, and vice versa – the status of a classic facilitates emergence of further retranslations.

Retranslation is a phenomenon that can refer to both a product and a process. In the first case, it denotes a second or later translation of one source text into the same target language. In the second case, retranslation is a phenomenon that occurs over a certain period of time. On the other hand, there also exist simultaneous or near-simultaneous translations, which make it sometimes challenging to classify one text as a first translation and the other text as a second translation [3]. Within this framework, there are also discussions about *indirect*, also known as *relay*, translation.

Another issue often discussed within this framework is the necessity of retranslation. French scholar Antoine Berman suggested the retranslation hypothesis. He regarded the translation of literary works as an “incomplete act” and, according to him, it can achieve completion only through retranslations. Completion in this case means that retranslated target text is closer to the source text. The aforementioned notion can also be found in work of Lawrence Venuti who indicated that in translation, foreignization is to prevail over domestication. Mary Snell-Hornby considered literary translation to be an act of communication. She states that any translation rarely can be as stable in its structure as the original text, since it loses communicative function due to changes constantly occurring within a given cultural system. As the result, the necessity of retranslation appears.

Retranslation as phenomenon is regarded to be contingent on social processes because the nature of society is that it undergoes constant changes. Thus, it is highly important to look at the translation from the sociological point of view and pay attention to the personality of the translator. At the same time, we can also witness shifts within translation norms. As the result, it is important to adapt the text to current norms prevailing in target culture.

To illustrate the phenomenon of retranslation three Ukrainian translations of 'A Christmas Carol' by Charles Dickens were taken which were done by Olha Kosach-Kryvyniuk in 1918 , Oleksandr Mokrovolskyi in 2007 and Ivan Andrusiak in 2011. It gives an opportunity to investigate the notion of retranslation both from diachronic and synchronic point of view.

This investigation is highly important since the results may be used to demonstrate the differences in the translating process in Ukraine in the 20th and 21st centuries, to observe main

changes and presuppose external and internal factors which might influence the translating process over time.

CONCLUSION. Based on the analysis of comparison of translations it might be concluded that retranslation can be regarded as a positive phenomenon as it brings the text closer to source and preserves its stylistic peculiarities, while simultaneously making the text more accommodating to the contemporary target reader.

It might be observed that 100 years ago there was a tendency to use the method of neutralization and paraphrase in translation. However, such violations in the process of translating are presupposed by some external reasons. Moreover, the translation in Ukraine at the beginning of 20th century was in the early stages of development.

REFERENCES

1. Dickens Ch. A Christmas Carol in prose, being a ghost story of Christmas / Charles Dickens. — ТОВ "Видавнича група КМ-БУКС", 2015. — 120 с.
2. Feng L. Retranslation hypotheses revisited: A case study of two English translations of Sanguo Yanyi - the first Chinese novel. — Stellenbosch Papers in Linguistics Plus, 2014. — Vol. 43. 69-86p.
3. Gambier Y. Handbook of translation studies/ Yves Gambier, Lucvan Doorslaer. — Benjamins Publishing Company, 2010. — 458p.
4. Діккенс Ч. Різдвяна історія / Чарльз Діккенс; пер. з англ. Іван Андрусяк. — К.: Видавництво Старого Лева, Львів, 2014. — 159 с.
5. Діккенс Ч. Різдвяна пісня в прозі, або різдвяне оповідання з привидами / Чарльз Діккенс; пер. з англ. Ольга Косач-Кривинюк. — К.: Знання, 2016. — 175с.
6. Діккенс Ч. Різдвяні повісті / Чарльз Діккенс; перекл. з англ. О. Мокровольський. — Тернопіль : Навчальна книга — Богдан; К.: Веселка, 2007. — 464 с. — (Б-ка світової л-ри для дітей у 100 томах «Світовид». Серія друга. Література 19 століття.)

Iryna Odrekhivska

Мелех Вікторія
Студентка V курсу
Факультет іноземних мов
Львівський національний університет імені Івана Франка

Participle I. It's dual nature and functions in sentences

This article will reveal the grammatical features of the verb and adjective in the participle form. It is important to point out that the participle is a special, indeclinable form of a verb which denotes action as a sign of an object, flowing in time (a bird singing a song; a song sung by a bird).

Key words: participle I, dual nature, connection,gerund,verb category,infinitive,verbal forms.

The close connection of the participle with the other verbal forms is shown by the commonality of their base, their lexical meaning, the category of kind, the category of voice, the category of time, the sense of transitivity, the sense of return.

● Base.

The participle has a base in common with the other verbs: it is formed either from the base of the infinitive, or from the base of the present tense.

● Lexical meaning.

The participle has lexical meanings in common with the other forms of the verb (play, play, playing, playing the piano; play, play, playing a part; play, play, playing basketball, etc.).

● Category of kind.

Participles have in common with other forms of the verb species (running, running, running, running; running, running away, running away).

● The pledge category.

Participants have collateral formations in common with other verb forms (wash, wash, wash face, wash face, wash face; wash, wash face).

● The tense category.

Participles have in common with conjugated verb forms the present and past tenses (do – to do, to be done; done - to do, done).

● The meaning of transitivity.

The participle has in common with other verb forms the meaning of transitive (to look, to watch, to watch a film).

● The meaning of returnability.

The participle has in common with the other forms of the verb the meaning of return (to ride, to skate, skating). Of all the grammatical verb categories, the participle lacks only the categories of inclination and person. The participle, like other forms of the verb, governs in the accusative case without a preposition (do, do, doing a table), and is capable of combining with adverbs (do, do, doing
quickly).

The dual nature of the participle gives ground to linguists to define its place in the system of parts of speech in different ways: either to recognize it as an independent part of speech, or to refer it to an adjective, or to consider it a hybrid verb-attributive form, or to consider it a special form of a verb.

In view of the fact that the participle retains most of the grammatical features of the verb, it is reasonable to regard it as a special form of this part of speech. The participle is divided into active and passive. The active participle mentions a characteristic of the object by the action the object itself performs (a leader making a decision). The passive participle refers to a characteristic of an object by an action that is performed by another object (a decision made by a supervisor).

Participles have two forms of tense - present and past. The formation of temporal forms of participles, as well as of conjugated verb forms, depends on the type of the verb:

from imperfect verbs present and past participles are formed (playing, played, played, played), from perfect verbs only past participles are formed (lost, lost).

The gerund is an impersonal form of a verb which combines the properties of a noun and a verb. In this respect, the gerund is similar to the infinitive, but differs from it in that it conveys a connotation of the process of action. According to grammatical theories, the gerund is one of the most recent non-personal forms of the English verb. The gerund combines the characteristics of a noun and a verb, because it came from the Old English verb noun and present participle. The Old English suffix -ing, -ung, was transformed into -inge in Middle English, and the verbal noun and participle merged into one form with the ending -ing in the structure of modern English grammar.

Later the gerund acquired the properties of a verb, such as temporal and collateral distinctions and retained the syntactic features of a noun. The verb, its forms and constructions occupy a special place in the grammatical structure of the English language. This is due to the complexity and branching of the English verb system.

Список використаних джерел

1. Theoretical Foundations of Grammar: Textbook for Students of Foreign Language Institutes
and Departments. - Moscow: High School, 2000. - 383c.
2. Grammar of English : [textbook for students of pedagogical institutes] / V. L. Kaushanskaya [and others] ; edited by E. V. Ivanova. - 5th ed., revised and extended. - M. :
Iris-Press, 2008. - 381 c.
3. Leventhal, V. I. English language: simply about the complex / Practical course. Moscow:
Lyde, 1991. - 228c.
4. Michelson, T.N. Practical course of English grammar/ M.: High School, 1995. - 105 c.

Academic advisor : Deychakivska O.V.

Solomiia Melnyk, Nationale Ivan-Franko-Universität Lviv

SPRICHWÖRTER IM DEUTSCHEN

In der vorliegenden Arbeit wurde der Begriff „das Sprichwort“ betrachtet und die psychologischen Funktionen von Sprichwörtern analysiert.
Schlüsselwörter: *Sprichwort, Lebensweisheit, Erfahrung, Interpretation, Funktion.*

PROVERBS IN GERMAN

The article deals with the term “proverb” and analyzes the psychological functions of the proverbs.
***Keywords**: proverb, wisdom, experience, interpretation, function*

Sprichwörter, Lebensweisheiten und Redewendungen gibt es in jeder Kultur und Sprache. Sie werden über Generationen weitergegeben und gehen einem Sprecher als sprachliche Formeln in Fleisch und Blut über. [2. S.3] Ein persisches Sprichwort sagt: „Sprichwörter sind die Töchter der Erfahrung“

Was bedeutet der Begriff „Sprichwort“? Die noch heute übliche Bezeichnung leitet sich von „sprechen“ her und bedeutet ursprünglich so viel wie „geläufiges, vielgesprochenes Wort“. [4.S.6] Die Sprichwörter wurden von vielen Wissenschaftlern untersucht und werden unterschiedlich definiert. Burger bezeichnet Sprichwörter als „in sich geschlossene Sätze“, die in semantischer Hinsicht als selbstständige „Mikrotexte“ betrachtet werden können. [1.S.108] Mieder erklärt Sprichwörter als ganz allgemeine menschliche Beobachtungen und Erfahrungen, die einen universellen Wert haben. [6.S.415]

Es gibt viele mannigfaltige Sprichwörter zu unterschiedlichen Themen und zu fast allen Lebenssituationen. Die wichtigste Funktion scheint darin zu bestehen, anderen das Leben durch Weisheiten zu vereinfachen. Sie gelten gewissermaßen als eine Orientierung und helfen uns entweder richtige Entscheidung im Leben zu treffen, oder die Welt auf eine andere Weise zu interpretieren. [2. S. 3]

Dieter Frey behauptet, dass Sprichwörter, außer ihrer spezifischen Gestaltung, Syntax und Wortwahl, auch psychologische Funktionen ausüben. Orientierung und Rat sind die überwiegenden Funktionen, die aus der Interpretation des Sprichworts als Lebenserfahrung resultieren.[2] Demzufolge lassen sich die Sprichwörter in folgende Interpretaionen einteilen:

• Hilfe bei der **Entscheidung** in schwierigen Situationen: *„Besser etwas als gar nichts“, „Lieber eine Ende mit Schrecken als ein Schrecken ohne Ende“, „Lieber den Spatz in der Hand als die Taube auf dem Dach“, „Besser einmal fragen, als zweimal irregehen“*.

• **Denkanstoß** zum Überdenken ohne konkrete Ratschläge, Handlungen oder Denkrichtungen aufzuzeigen: *“Gottes Mühlen mahlen langsam“, „Der Teufel steckt in Detail“, „Wer im Glashaus sitzt, soll nicht mit Steinen werfen“, „Im schönsten Apfel sitzt der Wurm“*.

• **Trost:** *„Aller Anfang ist schwer“, „Es ist noch kein Meister vom Himmel gefallen“, „Es ist noch nicht aller Tage Abend“, „Lehrjahre sind keine Herrenjahre“, „Erfahrung macht den Meister*“.

• Die Lebensweisheiten können auch **pointiert werden:** „*Besser etwas, als nichts*“, „*Einen besseren Weg einschlagen ist nie zu spät*“, „*Hochmut kommt vor dem Fall*“, „*Auch das längste Lied hat ein Ende*“, „*Wer sich selber lobt, den hassen viele*“.
• Dabei kann uns Sprichwort gleichzeitig **beflügeln**: „*Wo ein Wille ist, ist auch ein Weg*“, „*Wer ernten will, muss säen*“ und uns bei Misserfolg oder Traurigkeit **aufmuntern**: “*Auch ein blindes Huhn findet mal ein Korn*“, „*Der Teufel ist nicht so schwarz, wie man ihn malt*“, „*Übung macht den Meister*“.

1. *Burger, Harald Phraseologie 2007. Eine Einführung am Beispiel des Deutschen (Grundlagen der Germanistik 36). Berlin: Erich Schmidt. 240 S.*
2. *Dieter Frey „Psychologie der Sprichwörter: Weiß die Wissenschaft mehr als Oma?“ Heidelberg 2017. 283 S.*

https://books.google.com.ua/books?id=Zw7KDAAAQBAJ&pg=PA3&lpg=PA3&dq=heidelberg+2017+sprichw%C3%B6rter&source

3. *Dr. Dora Schulz, Dr. Heinz Griesbach „1000 idiomatische Redensarten Deutsch“ Langenscheidt, 1961.*
4. *Horst und Annelies Beyer „ Sprichwörterlexikon“ 1989.*
5. *Silke Gester, Libor Marek, „Phraseologismen und Sprichwörter in der modernen deutschen Sprache“ 2010. 110 S.*
6. *Wolfgang Mieder „Andere Zeiten, andere Lehren" Sprach- und kulturgeschichtliche Betrachtungen zum Sprichwort 2004. 24 S.*

https://d-nb.info/1198208376/34

Halyna Kotowski

Мельниченко Оксана,
Львівський національний університет імені Івана Франка

ПРОБЛЕМА НАСИЛЬНИЦЬКИХ ВЗАЄМИН У РОМАНІ КРІСТІН ХАННИ «ІЗ ЖИТТЯМ НАОДИНЦІ»

Стаття досліджує тему насильницьких стосунків у сім’ї у романі Крістін Ханни «Із життям наодинці», зосереджуючись на аналізі поведінки персонажів, їхньої мотивації та наслідків їхніх вчинків, звідси безперечна актуальність роману для сучасного суспільства.

Ключові слова: персонаж, доля жінки, насильство

THE ISSUE OF ABUSIVE RELATIONSHIPS IN KRISTIN HANNAH'S NOVEL «THE GREAT ALONE»

The article deals with the issue of abusive relationships in the family in Kristin Hannah's novel «The Great Alone», concentrating on the analysis of the behavior of the characters, their motivation and the outcomes of their actions, hence the undoubted relevance of the novel for modern society.

Key words: character, woman's fate, abuse

Літературу, яка здатна застерігати й надихати, сміливо можна назвати двигуном суспільства. Роман, про який йтиметься в статті, немислимо сильний за своїм посилом для світу. Американська письменниця Крістін Ханна (Kristin Hannah, 1960 р. н.) знайшла велику спорідненість між контрастами, які творять флору й фауну Аляски, та точками екстремуму у вимірі людських почуттів. Найпівнічніший штат – суворий, неприборканий і в той же момент затишний та готовий стати твоєю Батьківщиною, кохання ж вважають найкращим із почуттів, забуваючи, що має в собі згубну силу. Цій непоясненній схожості авторка, чия сім'я знайшла дім саме на цьому півострові, присвячує роман «Із життям наодинці», який висвітлює тягар людських почуттів і через те залишається актуальним донині.

Цей роман знайомить читачів зі сім'єю військового, якого не відпускають жахи в'єтнамської війни. Вважаючи, що так буде краще для батька, дружина Кора та дочка Лені погоджуються залишити все своє життя позаду й вирушити назустріч недовідомому, а через те й небезпечному: вони переїжджають в Аляску, тоді ще невивчену, непокорену й повну пасток. Дика природа відкриває в чоловікові Ернсту запальний характер та лють, яку не вдається приборкати. Унаслідок, Кора та Лені стають жертвами домашнього насилля. *«Мама повільно підняла очі, прибрала за вуха волосся. На скроні розтікався синець»* [1, с.145].

Кажуть, що кохання буває різним, а у його визначеннях легко загубитись і не помітити, як воно стало наркотиком. Межа між справжнім коханням та нездоровими взаєминами – те, що вивчає у своєму романі Крістін Ханна. У боротьбі з жахаючими соціальними явищами світ потребує героїв хоча б на сторінках товстенької книги. Розглядаємо цей роман як гучний маніфест жіночої сили в суспільстві, де аб'юзивні стосунки все ще мають місце. Окрім того, книга відображає й мотиви, які приневолюють ображених жінок повертатися до своїх кривдників. Після кожного разу, коли Ернст кидається з кулаками на дружину, Кора переконує дочку, що постраждала востаннє («*Так, на цей раз вийшло кепсько, але він і сам налякався. Справді. Такого більше не станеться, він обіцяв*» [1, с.186]). Понад те, що Кора виправдовує батька, вона вважає винною в його гніві саме себе: «*Я ж його спровокувала. Неправильно з ним говорила. Так же воно було?*»[1, с.186]. Тож Кора в цій розповіді – прототип зламаної, постраждалої від сімейного насильства жінки з реального життя, зі світу, у якому живі люди отримують найсильніші удари від тих, у чиєму закоханому серці одного разу знайшли прихисток. На противагу матері, Лені – персонаж із сильним та впертим характером. Її проникливий розум не затьмарений загрозливо сильними почуттями, тому вона не йме віри обіцянкам

Ернста: «*Лені не розуміла, чому стосунки батьків склалися саме так, за що вони люблять один одного. Вона була достатньо дорослою, щоби розпізнати хиткий ґрунт, але надто маленькою, щоби зрозуміти, що ховається під ним*»[1, с.185]. Дівчинка вбирає гіркий досвід і намагається опрацювати його, знайти причини та вирішення їхніх проблем. Любов, яку вона знає й бачить кожного дня, – шкідлива залежність (*«Мама ніколи не кине тата. І неважливо, що одного разу їй вистачило духу зібрати речі, сісти в автобус і поїхати. Вона все одно б до нього повернулася й буде повертатися знову і знову, бо любить його. Або потребує його. Або боїться. Хто розбере?»*[1, с.186]). Побачене змушує дівчину залишатися насторожі. На її прикладі читач має змогу збагнути, у чому все життя відкликатиметься насильство в сім'ї, з яким зіткнувся хоча б одного разу. Воно надламує віру в людей та оголює нерви, його жертви розглядатимуть будь-які подальші стосунки так пильно й насторожено, наче під мікроскопом. Постійно аналізуючи своє кохання і вишукуючи в ньому ранні ознаки насильницьких взаємин, без жодних на те підстав, Лені боїться, що її історія дійде то тієї ж руйнівної точки, що й у мами: «*Відмов вона зараз, то і змогла б жити розумно, а любити так, що ніхто б не порівняв те почуття з героїном. І ніколи би не довелося засинати зі сльозами*»[1, с.268].

Кохання, яке треба терпіти, – це насильство, лють, образи, будь-що, окрім самого кохання. Усе, про що пожалкувала Кора, коли припинила знущання, було лиш те, що не зробила цього раніше: «*Вона не могла пробачити себе за ті роки, які передували злочину, за те, що приймала і зносила, за те, яке уявлення про кохання склала донька*»[1, с.425]. Це відчайдушна історія про двох жінок, які стали заручницями своєї невичерпної доброти та любові. Втім, слово «відчайдушний» означає не лише сповненого відчаєм, але й безрозсудно сміливого у повній безвиході.

Отож, у романі «Із життям наодинці» Крістін Ханна висвітлила актуальну для сучасного суспільства проблему насильства, зобразивши також причини, через які жінка вважає винною саме себе у жорсткості в сім'ї. Проаналізувавши проблематику роману, можемо стверджувати, що ця книга – гучний заклик діяти навіть попри невтишимий страх та безтямні почуття, поки обіцянка залишатися поруч і в горі, і в радості не стала вироком.

Список використаних джерел:

1. *Hannah, K. The Great Alone – New York : St. Martin's Press, 2018. – 448 p.*

Науковий керівник: доцент кафедри світової літератури Кушнір І.Б

Микитишин Андріана
студентка V курсу
факультет іноземних мов
Львівський національний університет імені Івана Франка

SYNTACTIC FUNCTIONS OF ADJECTIVES

At a basis level, syntax is simply the collection of rules that define how words combine into sentences. One section of this rule set is the classification of words into parts of speech, such as adjectives. The result is that syntactic rules enable communication; the absence of rules enables chaos.

Adjectives are one of the four lexical word classes that are more common in news and academic prose than in conversation. They have not much been studied in traditional lexical semantics compared to the large amount of work devoted to verbs and to nouns. Nevertheless adjectives present an interesting polymorphic behaviour. Syntactically, they can appear in different positions in the sentence, as modifier of the noun (*a sad book*) or complement of a copular verb like *be* (*this book is sad*).

The article examines the classification of syntactic functions of adjectives with respect to three features: function, complementation and alternation.

The purpose of the work is to research the syntactic roles of adjectives in addition to their attributive and predicative roles as well as to contribute a small part on enriching the source of materials.

The object of the research is a general view on definition and usage of different syntactic functions of adjectives.

The practical value of the research is determined by the fact that adjectives have been significantly less studied with comparison to other major lexical categories, such as nouns and verbs, although they are highly complex in their functions and usage. As a productive category of English vocabulary, adjective phrases have the most varied distribution of any syntactic category.

The two predominant syntactic roles of adjectives are the attributive and predicative function. In attributive position, an adjective is a part of a noun phrase: it precedes and modifies the head noun. (e.g. *foreseeable* future, *full* impact - attributive adj.). Predicative adjectives are not part of a noun phrase, but instead characterize a noun phrase that is a separate clause element. Usually predicative adjectives occur as subject predicatives following a copular verb. [1, p. 197-200].

In news and academic prose, attributive adjectives are much more common than predicative adjectives. In news and academic prose, attributive adjectives are an important device used to add information to noun phrases. In contrast, the roughly equal frequency of predicative and attributive adjectives in conversation reflects a much greater reliance on clauses rather than noun phrases. [1, p. 200-202].

Besides those, adjectives can also serve several other syntactic roles, such as postposed modifiers, noun phrase heads, clause linkers, free modifiers, and exclamations. Due to the fact that there are extremely few instances of other syntactic roles of adjectives in the data examined, they are therefore to be left out.

Bäcklund's (1981) discussion about types of collocational cohesion and restrictiveness shed light on the fact that the semantic complexity of adjectives is a massive subject related to historical language use and language development and changes. As Bäcklund (1981) suggests, restrictiveness and combinability of adjective-noun and premodifiers in adjective phrases require more effort to acquire in order to reach a native-like sense of language. [2, p. 47].

Next is an analysis of adjective phrases conducted by McNally & Kennedy (2008). McNally & Kennedy claim that adjective phrases have perhaps the most varied distribution of any syntactic category in English. They can be used in predicative and attributive positions served as primary or secondary predicates, and as modifiers of nominals, sometimes even as postnominal modifiers, such as following everyone, something. McNally & Kennedy also point out that the ordering of adjectives is another aspect of the syntactic structure of adjective phrases due to the fact that different orders could yield different interpretations. There is not a universal rule for adjective ordering, though descriptors precede classifiers, that is to say, adjectives that are used to describe, and adjectives that are used to identify the class or kind of the head of a noun phrase. [3, p. 6-12]

Sources:

1. *Douglas Biber, Stig Johansson, Geoffrey Leech. Longman Grammar of Spoken and Written English, 1999.*
2. *Biber, Conrad & Leech. Transformations for Hereditary. Symmetries , 1981.*
3. *Louise McNally & Christopher Kennedy. Adjectives and Adverbs: Syntax, Semantics and Discourse, Oxford University Press, Oxford. 2008.*

Kateryna Mykulanynets
Ivan Franko National University of Lviv

THEORETICAL APPROACH TO THE CLASSIFICATION OF PHRASEOLOGICAL UNITS OF BIBLICAL ORIGIN

Phraseological units are the unique richness of the lexicon of any language. They are not simply graceful expressions, emotions of thought, the history and events remaining in memory of people that are reflected in languages. Phraseological units are speech units, the contents, the capacity of thoughts and emotions which have been isolated from "ordinary" lexicon and got independent art value.

The importance of phraseological knowledge competence is beyond dispute. These fixed lexical compositions enrich the language, make it more vibrant and attract the attention of many modern scientists. We fully agree with V. Mokienko's opinion that the language of the Bible has a huge impact on the formation of the literary languages of many peoples since ancient times acquainted with Christian culture. The translations of the Holy Writ into national languages became a basis of book languages of Europe, including Slavic. Thus, that commenting on the text of the Bible is one of the most ancient and most traditional occupations of the philologists, many aspects of this difficult perspective should be referred to the little developed. Questions of specifics of assimilation by concrete languages of those elements which go back to the Bible text, about nature of their further development in each of these languages, etc. are that in particular (Mokienko 2003: 144)

Thus, the topicality of the research is caused by the need of profound study of such important linguistic phenomena as phraseological units. The purpose is to analyze and classify English and Ukrainian idioms of biblical origin.

The functioning of phraseological units of biblical origin has been studied by following linguists: O. Dzera, C. Marthinius, V. Mykhailenko, T. Mahabat, V. Mokienko, Z. Adamia and others.

The object of the work are idioms and expressions dating back to the Bible, and their equivalents in Ukrainian and English.

The goal determines the following main tasks:

- analyze the term and concept of a biblical idiom;
- to get acquainted with the history of origin and development of the phraseological units;
- to study the history of biblical phraseological units;
- to trace the history of emergence of biblical idioms in modern language;
- to classify the phraseological units of biblical origin in a theoretical aspect;
- to find out the role of biblical idioms in our culture;
- show the importance of the existence of biblical idioms in our time.

The List of References[Text Wrapping Break]*1. Adamia Z. COMPARATIVE ANALYSIS OF BIBLICAL PHRASEOLOGICAL UNITS (IN RUSSIAN, ENGLISH AND GEORGIAN LANGUAGES): Doctor of Philology, Professor D. Gulia Institute of History, Language and Culture Tskhum-Abkhazian Academy of Sciences, 2009.*

2.Y. Baran, M. Zymomria. Theoretical Principles of Phraseology. Textbook for students of foreign languages faculty, 1999.

3. V. Mokienko. Biblical idioms in modern Russian language. How to use and understand them properly, 2017.

Марія Михалюк

Львівський національний університет імені Івана Франка

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ КОМПЛЕКСНОГО, ПОЛІПАРАДИГМАЛЬНОГО ВИВЧЕННЯ РЕЛІГІЙНОЇ ЛЕКСИКИ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Потреба системного дослідження семантичного та словотвірного функціонування релігійних лексичних одиниць визначає методологію комплексного поліпарадигмального аналізу релігійних лексичних одиниць (РЛО). Дослідження націлене на розкриття семантичних та словотвірних змін РЛО. Теоретико-методологічне підгрунтя дослідження охоплює

функціонально-семантичний, текстоцентричний, структурно-семантичний та лінгвокультурологічний підходи. Лінгвістичні методи поєднано із загально-науковими методами вибірки, спостереження, опису, систематизації, класифікації, індукції, дедукції та синтезу матеріалу дослідження.

Ключові слова: релігійна лексична одиниця (РЛО), функціонально-семантичний, текстоцентричний, структурно-семантичний та лінгвокультурологічний підходи, поліпарадигмальний аналіз.

Mariya Mykhalyuk
Ivan Franko National University of Lviv

THEORETICAL FUNDAMENTALS OF COMPLEX, POLYPARADIGMATIC STUDY OF RELIGIOUS VOCABULARY OF MODERN ENGLISH

The need for a systematic study of the semantic and word-forming functioning of religious lexical units determines the methodology of complex polyparadigmatic analysis of religious lexical units (RLU). The research is aimed at revealing the semantic and word-forming changes of RLU. The theoretical and methodological basis of the study covers functional-semantic, text-centric, structural-semantic and linguo-cultural approaches. Linguistic methods are combined with general scientific methods of sampling, observation, description, systematization, classification, induction, deduction and synthesis of research material.

Key words: religious lexical unit (RLU), functional-semantic, text-centric, structural-semantic and linguo-cultural approaches, polyparadigmatic analysis.

Релігія є формою людської свідомості; це інститут соціуму, націлений на централізацію соціуму шляхом впровадження і підтримання визнаних спільнотою норм і правил поведінки, етичності, моралі тощо. В широкому розумінні концепт *РЕЛІГІЯ* реалізований у свідомості і мові британців і англійців також як форма світогляду людини і соціуму, як умовна назва наукової галузі, предметом якої є релігія загалом [3, С. 268 – 272].

Концептосфера «релігія» містить дуалістичне світосприйняття як вірянина, так і атеїста, детерміноване загальнолюдськими поняттями «добро» і «зло». Центральним концептом аналізованої концептосфери є *БОГ,* навколо якого точаться сили добра і зла, відповідні форми простору і часу.

Релігія є певним проявом духовної культури суспільства, відображенням навколишнього світу у свідомості людини. Засобом комунікації вірянина із Богом є мова релігії, яка реалізує релігійну думку в знаково-символічному втіленні у вигляді певного типу текста релігійного дискурсу.

Концептосфера «релігія» відтворена у мові у вигляді підсистеми РЛАМ, структурованої у вигляді ФСП – складної моноцентричної структуро-ярусної єдності, яка складається із мікрополів «Angel», «devil» та низки ТГ й інших парадигм у їх складі, які реалізують ієрархічні, парадигматичні і синтагматичні

зв'язки між РЛАМ. Отже, ФСП РЛАМ є фрагментом концептуальної та, відповідно, мовної картини світу британця / американця [2, С. 16 – 19].

Формування релігійних уявлень людей налічує тисячолітній період становлення. Відображення релігійної свідомості, а також пізнання зв'язку мови та релігії є важливим компонентом релігійної картини світу, яка також виконує світоглядну функцію, базуючись на визнанні іншої дійсності поза межами чуттєвого сприймання. Релігійна картина світу розглядається залежно від особливостей тієї чи іншої релігії. Протягом життя людини вона коригується, доповнюється відповідно до соціального досвіду, знань, вмінь, соціальної належності людини [1, с. 149].

Значну кількість РЛАМ складають запозичені одиниці мови, які проходять декілька етапів запозичення й адаптації у мові. Запозичені РЛАМ адаптуються на усіх рівнях мови: графічному, фонологічному, морфологічному і семантичному та підпорядковуються структурі мови. Основний християнський вокабуляр англійської мови склався у період християнізації Британії, коли мова збагатилася латинськими та грецькими словами, словосполученнями, окремими словотвірними елементами. Іншими джерелами поповнення словникового складу мови були давньоісландська мова, яка мала спільні генетичні корені із англійською мовою, та французька мова, яка в певний історичний період використовувалася на державному рівні. Менший вплив на релігійну мову британців та американців мали італійська, іспанська та інші мови Європи й Азії.

Функціонування мовних одиниць може бути дослідженим лише в мікро- або макроконтексті, тому важливим аспектом поліпарадигмального вивчення РЛАМ поряд із концептуально-семантичним, лексико-граматичним, функціонально-семантичним, психолінгвістичним, структурним і словотвірним є дискурсний аспект.

Усі мовні процеси мають своє застосування в жанровій структурі релігійного дискурсу, який слід тлумачити як відображення життя, релігійних переконань та принципів людей в основоположних оповіданнях, міфах, наративах.

Невід'ємною складовою релігійного дискурсу є розмови про Бога, безсмерття, чудеса та спасіння. Жанрова палітра складається із первинних та вторинних компонентів. Перші – це притчі, псалми та молитви, останні – проповідь і сповідь. Основна мета релігійного дискурсу полягає у проповідницько-настановчому повчанні моралізаторського характеру задля підвищення ціннісних орієнтацій та мотивів поведінки вірянина, поліпшення його ціннісного сприйняття навколишнього світу, надання необхідної моральної і духовної підтримки тощо.

Список використаних джерел

1. *Терехова Д. І. Особливості сприйняття лексичної семантики слів (психолінгвістичний аспект). К. : КНЛУ, 2000. 244 с.*
2. *Федишин М. І. Жанрова палітра християнського релігійного дискурсу. В : Science and Education a New Dimension. Philology, 2018. Вип. 167. С. 16–19.*

3. *Юрченко О. В. Дефініція концепту в сучасних лінгвістичних дослідженнях. У : Вісник Запорізького національного університету. Серія : Філологічні науки. 2008. № 2. С. 268–272.*

Татаровська Олеся Василівна
Доцент кафедри англійської філології
Львівський національний університет імені Івана Франка

Юлія Мілян,Ольга Курпіль
Львівський національний університет імені Івана Франка

The Key Issues on Sound Bites in Political Speeches

Abstract

The rise of sound-bites in political speeches is one of the most widely discussed findings in political communication research. Yet, the effects of this trend have been more assumed than demonstrated. [4] This thesis will focus on the sound-bites used in political speeches of different politicians and presidents. It will highlight types of political speeches as well as different methods on how to analyze them. It will explain coherence and cohesion used in such speeches, their lexical and grammatical aspects. The thesis paper will also shed the light on peculiarities on sound, word and phrase bites.

Key words: sound-bite, political speech, political discourse, deixis, word and phrase bite, tropes

Being frequently used in Political Speeches and yet lacking distinct definition the sound-bite needs close linguistic research and specification. A wide range of issues are raised to fully describe this linguistic phenomenon. Those issues cover structural, semantic, stylistic and discourse aspects of the sound-bite. [2]

Sound-bites are a characteristic feature of Political Discourse and political speeches in particular. Their rise has not been inconspicuous in modern political speeches starting with the 40s of the last century. Yet the familiarity with the term and its linguistic awareness has remained not totally developed though the term emerged in American Media Discourse Studies in the 1970s. [3]

A number of definitions existed for the term sound-bites are controversial and simply are not entirely succinct. The term, thus, requires a thorough delving into its unequivocal definition.

Not in the least important is the analysis of the goals, or functions, of sound-bites. They can be of both types, linguistic, as well as extralinguistic, and can be a few. The most obvious function for the sound-bite is to represent the whole source text or/and to create a reference to the source, it is taken from.

Among the limited researched issues on sound-bite there is its structural analysis. The length of the sound-bite can range from one word to a few sentences. It is curious how the length of a sound-bite correlates with its communicative effectiveness. Since one word sound-bites are few in number and frequency we admit that the juxtaposition should be made between sound-bites of phrases and sound-bites presented in a sentence or two. [1]

A considerable number of linguistic terms have much in common with the term sound-bites. Yet the difference is certain. The key feature which differs sound-bites from other terms like “quotation”, “catchphrase”, “buzzword”, “slogan”, “spin”, “sheeple” is to stand for the whole political text and to function as deixis. [5]

One and the same sound-bite can refer to two or more sources and they can be requoted.

Some phraseological expressions or idioms can be transformed into sound-bites. This process can include some structural alterations.

Sound-bites can lose their primary function to exemplify the whole political speech. Although, they still function as proverbs or winged words, aphorisms, dictums, maxims, etc.

Last but not least, tropes are indispensable in sound bites as they make sound-bites stylistically more expressive and that way more sensational.

References:

1. *Hanne Penninck, An analysis of metaphor used in political speeches responding to the financial crises of 1929 and 2008, 2014, [Electronic resource] – Mode of access: https://lib.ugent.be/catalog/rug01:002162198*
2. *Jonathan Charteris-Black, Analyzing Political Speeches, Second edition, 2009, [Electronic resource] – Mode of access: https://ua1lib.org/book/1216745/ad8fc4*
3. *Lena Kulo, "Linguistic features in political speeches", 2009, [Electronic resource] – Mode of access: https://www.diva-portal.org/smash/get/%20diva2:1028973/FULLTEXT01.pdf*
4. *Opfer, J. and P. Anderson. Explaining the sound bite: A test of a theory of metaphor and assonance, Idaho, [Electronic resource] – Mode of access: https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/15377850802005083*
5. *Shorter Oxford English Dictionary 6 ed. VOL. 1, [Electronic resource] – Mode of access: https://shorter-oxford-english-dictionary-6-ed.en.softonic.com/*

Керівник: О.Курпіль

Olena Mochun, Iwan-Franko-Universität in Lwiw

THOMAS MANN ALS ERZÄHLER SEINER SELBST

Im Beitrag wird das Problem der Selbstinterpretation von Thomas Mann in seinen essayistischen und literarischen Texten behandelt.

Schlüsselwörter: *Selbstdeutung, Selbstinterpretation, Selbstdarstellung, Selbstaussagen.*

Olena Mokhun

THOMAS MANN AS NARRATOR HIS OWN

The article deals with the problem of self-interpretation by Thomas Mann in his essayistic and literary texts.

Key words: *self-interpretation, self-expression, self-statements, self, on himself.*

Thomas Mann gehörte zu den Schriftstellern, die sich gerne über sich selbst geäußert und geschrieben haben. Die Selbstaussagen findet man wie in seinen Essays und Beiträgen, so auch in seinen literarischen Werken. Sie dienen als Grundlage für die psychologische Beurteilung des Schaffens von Thomas Mann, der sich gern als Künstler inszeniert hat. Sehr oft hat der Autor selbst Anlässe und Ansätze gegeben, sich mit seinem Leben oder Schaffen auseinanderzusetzen. Der Ausdruck „Selbstdarstellung“ bezeichnet in der literarischen Theorie das Handeln eines Akteurs, das steuern soll, wie Adressaten intentional auf ihn Bezug nehmen [4, S. 17]. Der Autor kann auf solche Weise Aufmerksamkeitssteuerung, Wertungssteuerung und Charakterisierungssteuerung betreiben.

In der Forschungsliteratur spricht man in diesem Zusammenhang vom „Selbstnarrativ der Personifikation“ (A. Honold). Nach Alexander Honold, hat Thomas Mann stets die eigene Person als Materialquelle und als produktiven Bedingungsfaktor der literarischen Schaffensdynamik begriffen. Das erklärt der Forscher durch den Einfluss der Selbstdarstellung von Goethe in „Dichtung und Wahrheit“ auf den Schriftsteller und vor allem durch die zeitgenössische Psychoanalyse und die Künstlerpsychologie. Von daher setzt sich Thomas Mann in werkbegleitenden Kommentaren und Selbstzeugnissen mit dem inneren Zusammenhang und den Stufen des eigenen Schaffens auseinander. Die Princeton-Lectures „On myself“ (1940) verdeutlichen das Prinzip der Werkpolitik Thomas Manns [1]. Auch im Essay „Bilse und ich“ besteht Thomas Mann darauf, dass sich seine Werke ausschließlich auf *seine eigene Person* beziehen: „Nicht von Euch ist die Rede, gar niemals, seid es nun getröstet, sondern von mir, von mir“ [3, S. 11]. In diesem Text gibt der Autor einen Kommentar zu seinem schriftstellerischen Verfahren ab. Wie Tim Lörke

feststellt: „Thomas Mann entspricht der Pflicht zur Selbstdarstellung meisterlich. In Briefen gibt er bereitwillig Auskunft über sich und sein Werk, eröffnet Deutungsperspektiven und widerspricht seiner Meinung nach falschen Interpretationen" [4, S. 63]. Thomas Mann entwirft also ein Bild von sich selbst und schafft somit einen breiten Raum für eigene Interpretation.

Der Schriftsteller verwendet oft das autobiografische Material in seinen literarischen Werken. Die zahlreichen Anspielungen auf die Autorpersönlichkeit in den Texten und *Selbstaussagen* bewirkten in der öffentlichen Wahrnehmung eine Gleichsetzung von Figuren und Autor. Die Novelle „Tod in Venedig" enthält, zum Beispiel, viele autobiographische Elemente und Selbstdeutungen des Autors, bzw. *Selbstinterpretation*. Es handelt sich um die Selbstdarstellung Thomas Manns in Form inszenierter Autorschaft im literarischen Werk: literarische Verarbeitung der Reiseerlebnisse, auf denen Mann sämtliche Figurenkonzeptionen fundierte, der Schriftsteller Aschenbach, der „sein ganzes Wesen auf literarischen Ruhm" ausrichtet, Maskenspiel bei der Verarbeitung des Themas Homosexualität, Leistungsethos von Aschenbach. Somit bildet die Selbstinterpretation eine besondere Dimension des Textes: Thomas Mann selbst verstand „Den Tod in Venedig" als eine novellistische Tragödie der Entwürdigung, Psychologie und Pathologie, entworfen als Analyse eines psychisch-physischen und geistig-sittlichen Verfalls.

1. *Honold A. On myself. Thomas Mann als Figur und Erzähler seiner selbst // Thomas Mann Jahrbuch. – Frankfurt am Main, 2017. – S. 9–25.*
2. *Lörke T. Bürgerlicher Avantgardismus: Thomas Manns mediale Selbstinszenierung im literarischen Feld // Thomas Mann Jahrbuch. – Frankfurt am Main, 2010. – Vol. 23. – S. 61-75.*
3. *Mann Th. Gesammelte Werke in dreizehn Bänden. – Bd. 10: Reden und Aufsätze. – Frankfurt am Main : Fischer, 1990. – 968 S.*
4. *Schröter J. Theorie der literarischen Selbstdarstellung. Begriff – Hermeneutik – Analyse. – Münster: Mentis, 2018. – 292 S.*

Svitlana Macenka

Юрій Нога
Львівський національний університет імені Івана Франка

КАПІТАЛ ТА ГАБІТУС ІВАНА МАЛКОВИЧА: АНАЛІЗ ОСОБИСТОСТІ ПЕРЕКЛАДАЧА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ПРОФЕСІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Анотація. *Ця робота присвячена розвитку соціальної зміни у вивченні перекладу та розгляд цієї діяльності із зовсім нової академічної точки зору: вивченню капіталу й габітуса перекладача та як ці феномени впливають на професійну діяльність фахівців. Описано методи, використані у дослідженні: герменевтичний метод дослідження (розуміння тексту та всіх його смислових одиниць), а також культурно-історичний аналіз, який вивчає не лише сам текст, але й усі його можливі контексти, базуючись на соціумі, політичній ситуації та культурному контексті, а також загалом на власних переконаннях автора, а у цьому випадку - перекладача. Практична цінність дослідження полягає у вивченні соціології перекладу як одного із основних рушіїв вибору перекладацьких стратегій.*
Ключові слова: *капітал, габітус, соціологія перекладу, герменевтика, герменевтичний метод дослідження, контекст.*

Yurii Noha
Lviv Ivan Franko National University

IVAN MALKOVYCH'S CAPITAL AND HABITUS: TRANSLATOR'S PERSONALITY ANALYSIS AND ITS INFLUENCE ON PROFESSIONAL ACTIVITY

Abstract. *This work is dedicated to the development of social turn in translation studies: the study of capital and habitus of the translation and the influence of the phenomena. The methods used in the research that are described: hermeneutic method (understanding of the text and all its semantic units), as well as cultural-historical analysis, which studies not only the text itself, but all its possible contexts, based on society as well as author's outlook, and especially - the translator's. The practical value of the study is defining social turn in translation as the main force for choosing the translation strategies.*
Keywords: *capital, habitus, sociology of translation, hermeneutics, hermeneutic method, context.*

Framing this research initiative within the area of sociology of translation, this paper is focused on the analysis of Ivan Malkovych as a social agent. His capital and habitus are thoroughly discussed to get the profound picture of his translations as a social product. 'Habitus is created through a social, rather than individual process leading to patterns that are enduring and transferable from one context to another, but that also shift in relation to specific contexts and over time' [2]. Thus, habitus is the translator's dispositions and his individual experience of the society. A second important concept introduced by Bourdieu is that of 'capital', which he extends beyond the notion of material assets to capital that may be social, cultural or symbolic [1]. Capital is the influence that's being carried by an individual: their background, nationality, and even friends. Each of these categories play a vital role in human's life - they shape the way a person thinks. My research is focused on the founder of Ababahalamaha publishing house, Ivan Malkovych. In 2007 he chose to

publish “Казки Туманного Альбіону” which is a compilation of folklore fairy tales from the British culture. For instance, let’s look at this example from a take about Childe Roland:

Перша: коли потрапиш до Країни Фей, рубай батьківським мечем голову кожному, хто заговорить з тобою, - під масками людей там ховаються злі духи.	Now the first thing you have to do is this: after you have once entered the Land of Faery, *whoever speaks to you*, you must put with your father's brand and cut off their head. In this you must not fail.

It is a small reference to the state of the country. Since there was a political crisis in the country, a lot of people put on so to say ‘masks’ to get what they wanted, having an agenda very different from their discourse.

Conclusion. The sociology of translation is a very broad and complex field that helps understand the translators from a new point of view and gives us new insight on the translator’s influence on their own work.

References

Theoretical sources:

1. *Bourdieu, P. (1986). ‘The Forms of Capital’. Handbook of Theory and Research for the Sociology of Capital. J. G. Richardson. New York, Greenwood Press: 241-58.*
2. *Navarro, Z. (2006) ‘In Search of Cultural Intepretation of Power’, IDS Bulletin 37(6): 11-22.*

Scholarly Supervisor
I. M. Odrehivska
Associate Professor

Sophia Obukhovska
Ivan Franko National University of Lviv

Tools for a Flipped Classroom

In the age of information technology when all spheres of life demand something new and extraordinary, contemporary teachers try to invent some new ways and solutions in order to make schooling more interesting and provide their students with knowledge of very high quality. The research presents an overview of flipped classroom tools and techniques. The flipped classroom is understood as a type of

blended learning where students are introduced to the content at home and practice working through it at school. The results of the research enabled us to single out 4 main blocks of applications and websites.
Key words: *teaching method, flipped classroom, independent studying, e-learning.*

Flipped classroom is an instructional strategy and type of blended learning, which aims to increase student engagement and learning by having students complete readings at their home and work on live problem-solving during class time [1].

The relevance of our research seems to be in view of the fact that the method of flipped classroom is quite new nowadays or even unfamiliar for some people. So, the main task is to determine all possible ways and right tools which can help to organize the learning process properly, especially during learning English and everything connected with it.

The significance of the work is that nowadays the whole world suffers from pandemic of Covid-19 and a lot of students have to study online. So, it is very important to adapt to these conditions and make schooling not only interesting, but also highly-qualified and effective.

The flipped classroom has continued to enjoy momentum years after its introduction, speaking to its flexible nature, and to the need for a real change in thinking in how we think of time and space in education. [2].

In our modern times almost everyone has access to information space and uses it to meet their needs. During our research we are going to single out the most important tools for flipped classrooms that help to organize learning as better as possible.

First of all, we decided to determine 4 major blocks and each of them contains a lot of different apps, websites and other platforms for studying. These blocks are:

1. Communication and Collaboration platforms – it can be Zoom, Microsoft Teams, Google Meet, Google Handout, Skype etc. Every teacher chooses one which is more convenient for them and their students.
2. Video platforms – TED, Mindvalley, YouTube. Using these platforms students can watch different videos and podcasts or listen to lectures.
3. Social Media Channels – here we can include some very useful and interesting Telegram channels like *Be in progress, TED self-development, In Book We Trust, AP English Education* and others. These channels are very interesting and informative.
4. Formative assessment tools – Class Marker, Google forms, Learning Apps, Online Test Pad, Quizizz, Kahoot, Moodle. The flipped strategy puts more responsibility for viewing and interacting with content on the students, and formative assessment is therefore needed after every video [3].

The most significant advantage of all these apps and platforms is that despite the fact that they are totally free, they contain all necessary, useful and interesting information for learning languages, cultures, improving practical skills as well as critical thinking of students.

In conclusion, the method of flipped classroom breaks down perceptions and stereotypes about teaching and allows students to be accustomed to independence and a sense of responsibility.

References

1. *Flipped Classroom [Internet source] – Available from: https://en.wikipedia.org/wiki/Flipped_classroom*
2. *4 Tools for a Flipped Classroom [Internet source] - Available from: https://www.edutopia.org/article/4-tools-flipped-classroom*
3. *54 Flipped Classroom Tools For Teachers And Students [Internet source] - Available from: https://www.teachthought.com/learning/54-flipped-classroom-tools-teachers-students/*

Supervisor
Savchuk Anna Yaroslavivna

Софія Обуховська, ЛНУ ім. І. Франка

ПРОБЛЕМА ДОРОСЛІШАННЯ У РОМАНІ ДЖ. Д. СЕЛЕНДЖЕРА «ЛОВЕЦЬ У ЖИТІ»

Пройшло багато часу відтоді, як вийшов у світ відомий роман американського письменника Дж. Д. Селінджера «Ловець у житі». Цей роман став рушійною силою в історії світової літератури, тому що проблеми, які там описані, є досить популярними і в наші дні. Але центральною із всіх є проблема підліткового віку з усіма його особливостями і труднощами. Крім того, Дж. Д. Селінджер був одним із перших авторів, хто наважився підняти цю проблему і після нього всі інші письменники XX і XXI століття стали у своїх роботах її висвітлювати все більше і більше.

Ключові слова: *підліток, проблема підліткового віку, дорослішання.*

It has been a long time since the world-famous novel by a prominent American writer of the 20th century J.D. Salinger "The Catcher in the Rye" was written. This novel has become a turning point in the history of world literature, because the problems that are arisen there, are quite popular in our times as well. But the biggest problem which Salinger highlights in the novel is the problem of teenage with its peculiarities and difficulties. In addition, J.D. Salinger was one of the first authors, who dared to describe this problem and after him other writers of the 20th and 21st centuries started to clarify it in their works.

Key words: *teenager, the problem of teenage, growing up.*

У всі часи, у всьому світі прийнято вважати, що підлітковий вік є найскладнішим періодом в житті кожної особистості. Адже підліток – це людина, якій здається, що вона йде проти всього світу, а світ проти неї.

І одним із таких людей є головний персонаж роману Дж.Д. Селінджера «Ловець у житі» Голден Колфілд – хлопець, який стоїть на порозі дорослого життя і стикається віч-на-віч з усіма його складнощами.

Об'єктом нашого дослідження є власне сам роман «Ловець у житі». **Актуальність дослідження** полягає у визначенні на конкретному прикладі Голдена Колфілда і його життя всіх тих проблем, через які проходить кожен підліток без винятку.

Як говорив відомий представник постмодернізму Джон Фаулз у своєму романі «Колекціонер»: *«А ти розумієш, що це [«Ловець у житі»] одне з найкращих досліджень підліткового віку, будь-коли написане?»* [1;231]. І насправді так воно і є. Адже Голден помічає гниль в усьому, що його оточує, помічає безчесність того, що відбувається навколо. Це його погляд на речі зсередини речей і зсередини себе [2].

Як і будь-який інший підліток, Голден не соромиться висловлювати свої божевільні думки: *«Іноді я веду себе так, ніби я куди дорослiший за свої роки, але цього-то люди не помічають. Взагалі ні чорта вони не помічають»* [3]. У цій цитаті Голден також хоче показати, що він не є дитиною і його варто сприймати серйозно. Такого визнання вимагає також і кожен підліток – вони не люблять, коли до них ставляться як до дітей.

Ще однією важливою ознакою того, що Голден підліток – це власне його поведінка та мова. Хлопець вживає молодіжний сленг з багатьох причин. Але найголовнішою з них є те, що саме сленгова лексика допомагає йому краще триматися на плаву у різних проблемних ситуаціях. Вживаючи сленг, він наче одягає на себе оту маску, яка насправді приховує його ще не сформовану напівдитячу сутність.

Таким чином, можемо зробити висновок, що роман дає кожному читачу індивідуальну, просту і несхожу на інші відповідь. Відповідь, яка є однаковою для всіх, хоче кожен в праві трактувати її по-своєму. І це відповідь про те, наскільки складним є доросле життя і в чому саме полягає складність людських стосунків.

Список використаних джерел:

1. *Фаулз Джон. Колекціонер – Х.: Клуб сімейного дозвілля, 2016.*
2. *Ловець у житі: погляд на речі зсередини речей [Електронний реурс]. Режим доступу: https://bokmal.com.ua/books/catcher-in-the-rye/*

3. *Селінджер Джером Девід. Ловець у житі [Електронний реурс]. Режим доступу:* selindzher-dzherom-devid-nad-prirvoiu-u-zhyti-(lovets-u-zhyti)133.pdf

Науковий керівник

Доцент кафедри світової літератури Кушнір Ірина Богданівна

Софія Обуховська, ЛНУ ім. І. Франка

ТОТАЛІТАРИЗМ І ДИКТАТУРА В РОМАНАХ І. БАГРЯНОГО «САД ГЕТСИМАНСЬКИЙ» ТА ДЖ. ОРВЕЛЛА «1984»

Тоталітаризм і диктатура – напевно, одні із найболючіших понять в історії людства, а особливо у XXI ст., коли знову постало питання про перерозподіл світу. Зіткнення інтересів цих тоталітарних ідеологій спричинило не лише жорстокі воєнні катаклізми, але й призвели до руйнування моральних цінностей, а також кожної особистості окремо. Актуальність проблеми статті незаперечна, адже, незважаючи на те, що погляди Дж.Орвелла та І. Багряного відрізняються, та все ж є позиція, що спільна для обох авторів: висвітлення проблем насильства, репресій, маніпуляції та роль і місце особистості в такому суспільстві. Адже, як показує історія, що доля іншомислячого у XX ст. була фатальною.

Ключові слова: *тоталітаризм, диктатура, репресії, проблема особистості.*

Sophia Obukhovska, Ivan Franko National University of Lviv

TOTALITARIANISM AND DICTATORSHIP OF THE NOVELS “SAD GETSYMANSKYJ” BY IVAN BAHRIANYI AND “1984” BY GEORGE ORWELL

Totalitarianism and dictatorship – maybe are the most painful words in the history of mankind, especially in the 21th century, when the question about redistribution of the world is so popular. And there has been a clash of these totalitarian ideologies which has evoked not only different cruel catastrophes, but also has led to destruction of moral values and each personality separately. Topicality of the issues is indisputable, because despite of the fact that the views of Orwell and Bahrianyi are different, but there is a position concerning two authors: highlighting the problems, like: violence, repression, manipulation

and the role and place of the individual in such a kind of world, because, as history shows, that the fate of the dissident in the 20th century was fatal.

Key words: *totalitarianism, dictatorship, repressions, personality.*

Як показують історичні факти, саме XX століття увійшло в історію як найкривавіше, адже в той час весь світ, всі народи і держави зазнали страшних втрат. Важливо що, письменники реально оцінили трагічність конфлікту зважилися у своїх творах передати всі ті жахи, що пережило людство за ціле століття.

Для порівняльного дослідження взято до уваги романи двох митців, а саме Дж.Орвелла та І. Багряного, щоб зіставити їхні погляди на вищезгадані проблеми суспільства та їхнє художнє втілення у романах. **Об'єктом дослідження** стали романи І. Багряного «Сад Гетсиманський» та Дж.Орвелл «1984». **Актуальність дослідження** полягає у порівняльному зіставленні таких проблем, як насильство, репресії, маніпуляції, влада, а також акцентувати на проблемі особистості у цих двох романах, що і є предметом дослідження.

Теоретичною базою стали статті і коментарі вітчизняних літературознавців, зокрема О. Жупанського та М. Сподарця. **Методологічну основу дослідження** *становлять методи спостереження, систематизації, класифікації та узагальнення.* ***Метою нашого дослідження*** *є зіставлення проблематики цих двох романів та виявлення спільних і відмінних рис.*

Проаналізувавши проблематику романів, можемо визначити їх спільні та відмінні риси: обидва твори описують Радянський Союз і життя у ньому; обидва романи належать до невольницької літератури; в обох творах описано страшну силу влади, культ особи та масові репресії проти інакодумців. А також, і там, і там змальовано сильну особистість. Крім того в романах наявні схожі види катувань (допити, побиття, психічні репресії), тюрми (камери, а особливо камери на останньому поверсі тюрм на Раднаркомівській та кімната 101), опис атмосфери (похмурість, сірість, буденність) та наявність у головних героїв сенсу їх життя, а саме їхні кохані люди (Джулія та Катерина) і флешбеки (спогади з дитинства).

Та попри наявність певної кількості спільних рис, варто також зазначити те, чим ці дві перлини літератури також і відрізняються. Як говорилося раніше, в обох

творах описано СРСР, проте Багряний цього не приховує, і більше того, використовує справжні назви міст і сіл. Дж.Орвелл все ж приховує цей факт, про це можна тільки здогадатися. У романі «1984» автор більше акцентує увагу саме на ключовому образі диктатора, а вже тоді піднімає і інші проблеми. І. Багряний все ж більше торкається тем християнських цінностей крізь призму поглядів чистої душею Людини, яка ще не є зіпсована тією системою. «1984» − це антиутопія, де поєднується реальне з елементами уяви самого автора, а «Сад Гетсиманський» - це автобіографічний роман, де автор розповідаючи про себе самого, розповідає про все те лихе і страшне, що спіткало Україну у XX столітті. Проте все ж найвідміннішою рисою творів є їхній фінал. В Дж.Орвелла він дуже песимістичний: "*Спазм закінчився. Він повернув білого коня на місце, але ніяк не міг зосередитися на задачі. Думки знову пішли у сторону. Майже несвідомо він вивів пальцем на запиленій кришці стола: 2+2=5. "Вони не можуть у тебе залізти", – сказала Джулія. Але вони змогли залізти. "Те, що робиться з вами тут, робиться навічно", – сказав О'Брайен. Правильне слово. Є таке – твої власні вчинки, – від чого ти ніколи не одужаєш. У твоїх грудях щось вбито – витравлено, випалено*" [2]. Цей уривок яскраво засвідчує смерть особистості, а точніше її вбивство. Автор наочно показує, що як би людина не опиралася, влада завжди знайде спосіб, як нею маніпулювати та змусити її повірити в те, що владі вигідно. В І. Багряного всі головні герої вкінці по ідеї повинні були отримати смертний вирок, провести останні дні в страшних муках і піти з життя ганебною смертю. Але сталося так, що Єжов уже був не при владі і смертну кару для героїв замінили двадцятирічною каторгою (що в принципі мало що може змінити у їхньому вже й так зламаному житті). Та незважаючи на це, головні герої (Андрій, його брати і сестра) будуть відбувати каторгу разом, вони винесуть все, що приготувала їм доля і залишаться справжніми патріотами України [3]. *«Багато доріг пройшли вони, з багатьох рік пили вони, багато могил полишали вони, багатьох друзів розгубили вони в землі й по божевільнях, і багато ще їм іти, багато ще проб їм приготувала доля» [1]*.

Отже, можемо зробити висновок, що в обох романах автори піднімаюь серйозні проблеми влади і диктаторства, які у XX столітті взяли верх над суспільством. В такому світі людина не може почуватись особистістю, вона лише

частина сірої маси. Кожен мав слухатись свого диктатора, коритись йому і його любити. А ті хто порушували ці закони, піддавались “лікуванню” – страшним тортурам, які повністю ламали людину як особистість і робили її маленьким гвинтиком, діркою від бублика в цілому механізмі тоталітарної системи.

Список використаних джерел:

1. *Багряний І. Сад Гетсиманський – Х.: Фоліо, 2017.*
2. *Орвелл Дж. 1984 - К.: Видавництво Жупанського, 2015.*
3. *Сад Гетсиманський [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B0%D0%B4_%D0%93%D0%B5%D1%82%D1%81%D0%B8%D0%BC%D0%B0%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9*

Науковий керівник

Доцент кафедри світової літератури Кушнір Ірина Богданівна

Олексишин Мар'яна, факультет іноземних мов

Поняття мовної особистості в фентезійному романі Террі Пратчетта «Правда», та його українському перекладі Олександра Михельсона і способи її передачі

Анотація: у статті розглядається сприйняття мовної особистості німецькомовного персонажа з перспективи україномовного читача на основі фентезійного роману Террі Пратчетта «Правда» в українському перекладі Олександра Михельсона. До уваги беруться відхилення від літературних норм та інші стилістичні засоби, за допомогою яких створюється образ чужинця.

Ключові слова: мовна особистість, відхилення від літературної норми, переклад.

Notion of language personality in Terry Pratchett’s fantasy novel The Truth and its Ukrainian translation «Правда» by Oleksandr Mychelson and ways of its reproduction

Abstract: The article deals with the perception of the language personality of a German-speaking character from the perspective of a Ukrainian-speaking reader based on Terry Pratchett's fantasy novel "The Truth" in Ukrainian translation by Alexander Michelson. Deviations from literary norms and other stylistic means by which the image of a stranger is created are taken into account.

Key words: language personality, deviations from literary norms, translation.

Introduction. Terry Pratchett has long become a significant part of a community formed by fantasy admirers. Since publishing of his series Discworld which at a given moment is made up of 41 novels that take place in the same universe, he has established a working niche for himself. Despite the fact that in his works Pratchett skillfully used a variety of linguistic techniques, created new races, cultures and languages, he refused any systematicity. Thus, it can be observed that the languages or linguistic features invented by him do not remain unchanged throughout the cycle, but undergo changes. At the same time, there is a dependency between fictional languages and those on the basis of which Terry Pratchett formed them. For example, grammatical, lexical and phonetic connection could be seen between Überwaldean and German, Llamedosian and Welsh / Gaelic, Quirmian and French, as well as Hublandish which is derived from Scandinavian.

Research in the field of linguistic. It is from this diversity of languages and cultures that the need to explore the language personalities of those who speak these languages arises. The very concept of language personality is not only interpreted differently, but also considered from different aspects, namely at the intersection with sociolinguistics, psychology, national and cultural research, as well as under the prism of communicative personality. One of the most prominent representatives of researchers is Yu. Karaulov, who proposed one of the most widely used models of the structure of language personality [3]. In addition, it is also worth noting Sykhyi S., who bases his theory on a psychological factor and on its basis distinguishes his own types of language personality [5]. It should be noted that there is no unambiguous typology that would be used in general. F. Batsevych and E. Borynshtein also contributed to the research in this area[1, 2].

Corpus of the research comprises 238 entries, which include elements that can be used in the analysis of the character whose linguistic personality is studied. The most striking examples will be analyzed in the study. Selected examples carry a significant amount of linguistic, psychological and cultural background information. The selected units are intended to help the Ukrainian reader understand the linguistic and partly psychological portrait of Otto von Chriek.

Translator's strategy. In translation, one can clearly trace the tendency to domestication, which could be explained by the desire to make a novel sound more natural and be easily perceived by Ukrainian readers. This is reflected in the translation of proper names with the adoption of truly Ukrainian name-forming patterns as well as in the introduced into history references to elements of Ukrainian culture and history. In

addition, considerable attention to detail can be seen by reading the translator's notes, where O. Michelson explains to the Ukrainian reader a rather peculiar humor of Terry Pratchet [4].

Список використаних джерел:

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики :підруч. / Ф. С. Бацевич. – К. : ВЦ "Академія",2009. – 376 с

2. Боринштейн Є. Соціокультурні особливості мовної особистості / Є. Боринштейн // Соціальна психологія. – 2004. – № 5 (7). – С. 63-72.

3. Караулов Ю.Н. Русский язык и языковая личность / Ю.Н.Караулов. – [7-е изд.]. – М.: Издательство ЛКИ, 2010. – 264 с.

4. Михельсон О. Террі Пратчетт "Правда". Від перекладача. [Електронний ресурс] / Олександр Михельсон – Режим доступу до ресурсу: https://web.archive.org/web/20160304110844/http://bukvoid.com.ua/library/terri_pratchett/pravda_pereklad_-_oleksandr_mihelson/.

5. Сухих С. А. Личность в коммуникативном процессе. / Станислав Алексеевич Сухих. – Краснодар: Изд-во юж. ин-та менеджмента, 2004. – 155 с.

Науковий керівник: канд. філол. наук, доцент Бриська Орислава Ярославівна

Omelchenko Viktoriya, Faculty of Foreign Languages, Ivan Franko National University of Lviv

COMBINATION OF LITERARY GENRES IN JOHN FOWLES'S NOVEL "THE COLLECTOR"

Determination of the literary genre of any literary work is one of the most important aspects of the analysis of the book. Identifying prominent peculiarities of the genre helps readers to plunge into the context and feel separate elements of any story. The novel "The Collector", a psychological thriller by John Fowles contains a combination of different literary genres that makes this novel worth investigating.

Keywords: a novel, genre, "The Collector", John Fowles.

Омельченко Вікторія, Комбінація літературних жанрів у романі Джона Фаулза «Колекціонер»

Визначення літературного жанру твору є одним з найважливіших аспектів його аналізу. Знання головних елементів жанру дозволяє читачам глибше зануритись у контекст твору і відчути різні елементи оповіді. Психологічний трилер «Колекціонер», написаний Джоном Фаулзом, включає комбінацію різних літературних жанрів, що робить цей твір вартим уваги і дослідження.

Ключові слова: роман, жанр, «Колекціонер», Джон Фаулз.

"The Collector" is a gorgeous novel written by John Fowles, a famous English writer, novelist and essayist, a bright representative of postmodernism in British literature.

“The Collector” is the first and one of the most successful works of the novelist published in 1963. This novel created a lot of new perspectives for young John Fowles and allowed him to quit his teaching career and devote himself to the world of literature.

“The Collector” is a modern psychological thriller that became a bestseller throughout the world and still causes great interest among scholars. One of the brightest peculiarities of the novel narration is a medley of different literary genres in the work. To be more accurate, there are elements of a variety of literary genres in “The Collector”.

First of all, John Fowles’s “The Collector” is a thriller with a strained plot, measured actions and thought-out characters who play a particular role in the creation of the plotline. “Thrillers are characterised and defined by the moods they elicit, giving viewers heightened feelings of suspense, excitement, surprise, anticipation and anxiety” [3, p.16]. The book “The Collector” is so satiate that it puzzles the readers with a sharp climax and a great number of unexpected plot twists.

Frederick Clegg is a protagonist whose life path, hobbies and dreams are observed in the greatest part of the book. The most considerable events take place in the villatic house far away from human eyes, the place where Miranda becomes his guest and prisoner simultaneously. The author describes Clegg as an average person who had difficult childhood, ambiguous relations with relatives and the general traits of a person with social anxiety disorder. While reading we penetrate into his inner world, plunge into his thoughts, start to understand his trail of thought and motivation of his deeds. These pieces of evidence help us to realize the mental disorder of the main character that pushes him to the life of a typical maniac. Here we evidently face the genre of psychological novel.

The first and the third parts are depicted from the collector’s point of view, the readers observe the event through his perspective, listen to his thoughts and try to understand the motives of his behaviour. The second part of the book has elements of an epistolary novel. The author describes the thoughts of the stolen girl, her emotions and impressions, desires and fears. This part becomes her diary, the only thing that she can do without Clegg’s knowing. Miranda recollects her past, tells the readers about her family, teachers and dreams. She retells the events that happen to her during her captivity in Frederick’s house. So, here we trace elements diary writing. This helps us to observe the same situation but from the girl’s point of view.

“The Collector” is something greater than just a thriller novel with an epistolary form presented. The way John Fowles narrates the story helps readers to get into the wits and souls of the main characters. As it has already been stated “The Collector” is a psychological novel. The author reflects two different representatives of the society in terms of their behaviour, traits of character and treatment of the world and people. The main characters Frederick Clegg and Miranda belong to distinct classes, consequently live in rather different worlds. Clegg is a lonely entomologist who used to spend his time trapping rare butterflies, observing people from afar and being afraid of talking to girls. Miranda is his complete opposite, she is a young art student, a cheerful friendly girl who is in demand by many adorers.

Frederick Clegg is a bedlamite, though, probably he is just mentally ill and needs psychological assistance. This man lives in the world of his dreams, cannot perceive reality and is unable to adapt to the modern world. He sincerely believes that Miranda can fall in love with him, be his beloved woman and doesn't feel like a prisoner in a basement. "John Fowles makes the interesting choice of using quotation marks around Miranda's dialogue, but not Frederick's. Perhaps this is meant to signify that he lives so much in his dreamworld inside his head that his thoughts are inseparable from his speech"[4].

John Fowles explains the psychological peculiarities of the characters, provides a socio-psychological analysis of human actions and thoughts. B. Woodcock assumes: "It was not an accident that Fowles made Clegg a collector of butterflies: the ancient Greeks used the same word for butterfly and soul. Collectors do not like the butterflies which are alive. Therefore, Clegg cannot make the ideal he created correspond with reality" [6, p.96]. Caliban endeavours to do his best to impress Miranda, however his poor inner world and "spiritual ugliness" prevents him a lot, he cannot understand the philosophical principles of the girl and her reluctance to live with him. In fact, Miranda is too much "alive" for him, her desire to create and search the beauty in the world does not correspond to his ideal dried butterfly which he craves so much to get. Frederick is not interested in the girl's soul, inner world or life fundamentals, he just wants her to be his, to be a splendid specimen in his collection. The words of Miranda claim it a lot: "I could scream abuse at him all day long; he wouldn't mind at all. It's me he wants, my look, my outside; not my emotions or my mind or my soul or even my body. Not anything human" [2, p.103].

To sum up, John Fowles's "The Collector" is a notable work in the world of literature. The main peculiarity and uniqueness of this novel is in the polyhedral combination of genres that complement each other to form a marvellous work of art. The mixture of various genres helps Fowles to make his novel exceptional among other works of this period.

References

1. *Barnum C. M. The Fiction of J. Fowles: A Myth for our Time / C. M. Barnum – Hardcover: Maia Press, 1991. – 168 p.*
2. *Fowles J. "The Collector" / J. Fowles. – Hardcover: Little, Brown and Company, 1963. – 320 p.*
3. *Patterson J. Thriller / J. Patterson. – Canada: MIRA Books, 2006. – P. 5-17.*
4. *Simandan V. M. An Analysis of the "Collector" by John Fowles: thesis [Electronic Resource] / V. M. Simandan – Access mode: https://www.simandan.com/an-analysis-of-'the-collector'-by-john-fowles/*
5. *Tarbox K. The Art of John Fowles / K. Tarbox – Athens: University of Georgia Press, 1988. – P. 170-191*
6. *Woodcock B. Male Mythologies: John Fowles and Masculinity / B. Woodcock. – Brighton: Harvester, 1984. – 176 p.*

Науковий керівник – доц. Федорчук Марта Михайлівна

Oryshchych Pavlyna
Ivan Franko National University of Lviv

COGNITIVE MODELLING OF THE PROCESS OF OVERCOMING COVID-19 PANDEMIC IN THE UNITED KINGDOM (BASED ON THE MATERIALS OF BRITISH PRESS)

The rise of the COVID pandemic has engendered a blast of new words, phrases, blends, and, most importantly, conceptual metaphors. This abstract is devoted to metaphoric representations of the process of overcoming the COVID-19 pandemic in British press. The main conceptual metaphors that were used to express public attitude to Coronavirus pandemic, are explained in this study.

Key words: COVID-19, conceptual metaphor, pandemic, British press, cognitive modelling.

At the beginning of 2020, humanity was confronted with a phenomenon unknown to anyone, a phenomenon that shook the whole world, broke into all spheres of our lives, the phenomenon known as the COVID pandemic. Like fire, it started from the small spark in the Chinese city of Wuhan and spread quickly around the world, taking millions of lives and causing terror. Black Death, Plague of Justinian, Cocoliztli, Typhus, Spanish flu, all of these have claimed millions of lives. However, Coronavirus pandemic is a new one. The humanity has never faced it before. Uncertainty, fear, powerlessness, that is what we are facing today.

Amid this uncertainty, it is not surprising to see various use of metaphors in the media attempting to explain science in everyday life.

The materials that have been chosen for this research are articles of British broadsheet newspapers, such as: “The Guardian”, “The Independent”, “The Times”, and “The Daily Telegraph”.

The fulfilment of the aim of this paper involves the usage of following **methods:** stylistic and conceptual analyses, quantitative comparisons, and the method of generalization.

In this research, Conceptual Metaphor Theory provides the theoretical framework for the analysis of the coverage of the Covid-19 pandemic in the British press.

One of the aspects of this theory is that conceptual metaphors can be found not only in works of literature to create some artistic effect but also in the most neutral, most non-deliberately used forms of language [3, p.122]. The abundance of conceptual metaphors can be encountered in broadsheets, TV and radio programs, especially in political leaders' speeches.

In addition, metaphors are a practical and convenient way to describe different terms of scientific phenomena for ordinary people that are not related to scientific fields. That is why using conceptual metaphors to portray various diseases, political and economic events is not a new occurrence.

By analyzing the articles from the British newspapers, such as The Guardian, The Independent, and The Daily Telegraph, at this stage of the research work, the following conceptual metaphors were revealed: Covid-19 is a war, Covid-19 is fire, Covid-19 is a teacher, Covid-19 is a tsunami, Covid-19 is a burden, Covid-19 is a drama, Covid-19 is a dark forest, Covid-19 is a beast, Covid-19 is pain, Covid-19 is an uncontrolled plane, Covid-19 is an opportunity and voluminous amounts of other metaphors, which were used less widely used.

The widest conceptualization of virus in the British press is expressed by using “war metaphors”. A metaphorical link between two domains: Covid-19 and war are represented by a vast number of distinct correspondences, which underline conceptual association with war [3, p.4].

Conceptualizing “Coronavirus” in terms of fire is also is not a rare phenomenon. Just like fire, COVID-19 started from a small spark, it spread quickly, brings the ashes everything, kills people on its way, and it is tough to extinguish. The use of fire metaphors is vivid, flexible, and a very well suited method to capture different aspects of the Covid-19 pandemic [5, p.2].

The excessive amounts of other conceptual metaphors are used in the British broadsheets to describe the process of overcoming the COVID-19 pandemic. Some of the metaphors underline the disastrous effect of the pandemic, whereas other metaphors, such as COVID-19 is a teacher, show us what we can learn from this pandemic.

Considering all that was mentioned above, the rise of the COVID pandemic has engendered a blast of new words, phrases, blends, and, most importantly, conceptual metaphors. Metaphorical expressions can be found in words, phrases, or clauses. At this stage of the study was analyzed that in British newspapers, such as The Guardian", "The Independent", "The Times", and "The Daily Telegraph", the frequency of use of conceptual metaphors is different. It was also found that at the beginning of the pandemic, conceptual metaphors were more common than now, which may be because during the first few month, people have not yet encountered the phenomenon of Coronavirus. This again proves that conceptual metaphor reflects 'deep' correspondences in the way our conceptual system is organized.

References:

1. *Evans V., Green M. Cognitive Linguistics an Introduction // V. Evans, M. Green // Edinburgh: Edinburgh University Press, 2006 – p. 296*
2. *Kozlova T. Cognitive Metaphors of Covid-19 Pandemic in Business News // T. Kozlova 2021 Mode of access: https://www.shsconferences.org/articles/shsconf/pdf/2021/11/shsconf_iscsai2021_02004.pdf*
3. *Kövecses Z., Extended Conceptual Metaphor Theory // Z. Kövecses// Cambridge: Cambridge University Press, 2020 p116*
4. *Lakoff G., Johnson M., Metaphors We Live By // G. Lakoff, M. Johnson // Chicago: The University of Chicago Press, Chicago & London, 1980 - p.147*
5. *Semino, E. A fire raging: Why fire metaphors work well for Covid-19 // E. Semino, 2020 Mode of access: http://cass.lancs.ac.uk/a-fire-raging-why-fire-metaphors-work-well-for-covid-19/. [Google Scholar]*

Науковий керівник - доц. Гураль Оксана Юріївна

Natalia Osmachko

Ivan Franko National University of Lviv

THE APPLICATION OF DOMESTICATION STRATEGY IN DUBBING OF MOVIES

Abstract. *The article focuses on the application of domestication strategy in the Ukrainian translation of the animated movie "Angry Birds Movie". The research of this issue is of great importance while the audiovisual translation is continuously developing and the issue of translation strategy is not of the least value. The research in the field of audiovisual translation has only established and it has many perspectives for further development along with the development of technologies.*

Keywords: *domestication strategy, foreignization strategy, audiovisual translation, dubbing, subtitling.*

The present paper researches into the field of audiovisual translation, which constitutes an essential part of Translation Studies and analyzes the ways of domestication strategy application in translation.

The notion of *audiovisual translation* was the point of interest for such scholars as S. Bassnett, D. Delebastita, J. Diaz-Cintas, G. Gotlieb, F. Karamitroglou, J. Luyken, V. Vostretsova M. Snell-Hornby and others. Generally audiovisual translation is the translation of the verbal component of the video and while this process many different aspects should be taken into account. Moreover, there is an issue of terminology. Among the others like *film translation*, *screen translation*, *(multi)media translation*; *audiovisual translation* seems to have been accepted by most scholars. The term "*audiovisual translation*" is used in the present paper.

Audiovisual translation is a relatively new field of Translation Studies and it is constantly developing. Starting from the silent film era up till now audiovisual translation has moved from the periphery to the centre of the Translation Studies and the perspectives for its future development along with the development of technologies are extremely high.

Although the development of audiovisual translation in Ukraine has occurred later than in most European countries, nowadays translation of film production in our country is

developing rapidly, new dubbing studios are emerging, and the high flow of foreign film production requires highly qualified specialists in this field.

There are two main modes of audiovisual translation, which are *revoicing/dubbing* and *subtitling*. Today both modes of audiovisual translation are being used. Nonetheless, in audiovisual translation along with the choice of the type of translation, there arouses a question of translation strategy.

Two main strategies of translation should be outlined, such as *domestication* and *foreignization*, the opposition of which is based on the ideas of F. Schleiermacher. Besides, the strategy of domestication was used at least since ancient Rome. L. Venuti introduced these strategies to Translation Studies in their modern sense. L. Venuti's understanding of domestication strategy was considered to be the main one in this research.

The analysis focuses on the animated movie *"Angry Birds Movie"* dubbed by *Le Doyen Studio*. Thus, the main goal for *Le Doyen Studio* was to adequately render the original and at the same time to provoke the same connotation in the target text as it appeared in the source text. Every particular way of translating has its factors for applying and we should also pay attention to the function, that sentences have in the source and target text. The features of the application of domestication strategy into the Ukrainian language were analyzed, such as rendering proper names and translating speaking names, localizing units of measurement, making allusions, creating new words, catchy phrases, using sayings, idioms, choosing the colloquial language, dialect words in the informal register and applying diminutive forms. *Le Doyen Studio* tried to perform this task and it was quite successful. Therefore, this helped to achieve identical functions as in the source text creating the equality of the text perception by the target audience.

To conclude, the issue of choice of translation strategy plays not the last role in the process of translation. And domestication strategy is often used in audiovisual translation, particularly in the dubbing of movies. Many different aspects should be taken into account in order to be adapted to the target audience. Translation should be made in a way that the target audience perceives it as an original.

References

1. *Вострецова В. Застосування доместикації та форенізації при перекладі текстів різних типів / В. Вострецова // Наукові записки. Серія : Філологічні науки (мовознавство). – Кіровоград : РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2013. – Вип. 116. – С. 103-106.*
2. *Ascheid, A. Speaking Tongues: Voice Dubbing in the Cinema of Cultural Ventriloquism. / In The Velvet Light Trap, № 40, 1997. – p. 40.*
3. *Chaume, F. (2004a). Film studies and translation studies: Two disciplines at stake in audiovisual translation. / Meta : Translators' Journal, 49(1), – 2004. – pp. 12-24.*
4. *Danan, M. Dubbing as an Expression of Nationalism. / Meta, Vol. 36, Issue 4, 1991. – pp. 606-614.*
5. *Delabastita, D. Translation and mass-communication: Film and TV translation as evidence of cultural dynamics. / Babel, 35(4), – 1989. – pp. 193-218.*
6. *Diaz-Cintas, J. Audiovisual translation in the third millennium. In G .Anderman & M. Rogers (Eds.), Translation today : Trends and perspectives (pp. 192-204). / Clevedon, UK : Multilingual Matters. – 2003. – pp. 192-204.*
7. *Diaz-Cintas, J. Subtitling: The long journey to academic acknowledgement. / The Journal of Specialized Translation, (1), – 2004. – pp. 50-70.*
8. *Gottlieb, H. Subtitling. In Baker, M. (ed.), Routledge Encyclopedia of Translation Studies / London and New York : Routledge, 1998. – pp. 244-248.*
9. *Karamitroglou, F. Towards a methodology for the investigation of norms in audiovisual translation: The choice between subtitling and revoicing in Greece Norms in Action. / Target 13(2). – 2000. – pp. 305-315.*
10. *Luyken, G.-M., Herbst, T., Langham-Brown, J., Reid, H., Spinhof, H. (1991). Overcoming language barriers in television: Dubbing and subtitling for the European audience. / Manchester, UK: European Institute for the Media. – 1991. – 214 p.*
11. *Remael, A. Audiovisual translation / Handbook of Translation Studies. / Vol. 1. – 2010. – pp. 12-17.*
12. *Schleiermacher, F. On the Different Methods of Translating. The Translation Studies Reader. Third edition. / USA : Routledge, 2012.*
13. *Snell-Hornby, M. Translation studies: An integrated approach. / Philadelphia : John Benjamins. – 1995. – 170 p.*
14. *Venuti, L. Strategies of Translation. In M. Baker (ed.), Routledge Encyclopedia of Translation Studies. / London & New York, – 2001. – pp. 240-244.*
15. *Venuti, L. The Translator's Invisibility: A History of Translation. / London : Routledge, – 2008. – 319 p.*

Scholarly supervisor:
R. A. Sytar,
associate professor

Victoria Petrova

Ivan Franko National University of Lviv

Ivan Franko as a translator of Australian literature

Ivan Franko expanded the creative horizons of Ukrainian literature by translations and transfusions, to mention only some forms of the **foreign text's** assimilation, from others peoples' literatures. He never invented arbitrary theoretical constructs, but every time strived to plunge into the reliable sea of the empirical. Ivan Franko interpreted **Australian literature** as a conceptual prism for the vision of man in history. His translations consisted in transferring by him of the center of gravity from the social and philosophical discourse to the field of culture.

Key words: Ivan Franko, foreign, text, Australian literature

Іван Франко розширив творчі горизонти української літератури перекладами і переливання, зазначивши лише деякі форми асиміляції чужого тексту, з літератур інших народів. Він ніколи не винаходив довільних теоретичних побудов, але кожен раз прагнув зануритися в надійне море емпіричного. Іван Франко інтерпретував австралійську літературу як концептуальну призму бачення людини в історії. Його переклади полягали в перенесенні їм центра ваги з соціально-філософського дискурсу в область культури.

Ivan Franko expanded the creative horizon of Ukrainian literature by translations and transfusions from other peoples' literatures: Australian, Russian, Polish, German, Czech, English, French,Spanish, etc.Through the mediation of Franko the translator, Ukrainian literature has mastered the exotic for itself Babylonian material of the Creation epic

«Enuma Elish» presented as alternative to the Biblical one. Ivan Franko delineates very aptly and voluminously the writers' creative heritage as the multiple artistic worlds.

Taras Shmiher, associate professor

Reference Sources

1. Білецький О. І. Світове значення Івана Франка / О. І. Білецький // Вінок Івану Франкові : збірник. – К. : Радянський письменник, 1957. – С. 159–168.
2. Космеда Т. А.Текст І.Франка у фокусі інтертекстуальності / Т. А. Космеда // Лінгвістичні дослідження : збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. – Харків : ХНПУ, 2009. – Вип. 27. – С. 62–70.
3. Пашук А. І. Франкова концепція українського націотворення / А. І. Пашук // Записки Наукового Товариства імені Шевченка. – Львів, 2008. – Т. CCLVI. Праці історичнофілософської секції. – С. 447–458.

Пида Роман

Львівський національний університет імені Івана Франка

Pyda Roman

Ivan Franko National University of Lviv

Non-fiction translation equivalence on the basis of self-development and motivational literature

The study attempts to determine the features of the translation of non-fiction through the prism of the problem of equivalence in translation based on the Ukrainian translation of world bestsellers by authors such as M. Menson, S. Cane, R. St. Covey, taking into account the genre and style features of the studied works.

In the course of the work, 3 English-language books and their translations with a total volume of 1485 pages of English-language text and 587 Ukrainian-language text were studied. The study revealed 300 promising points in terms of theory and practice of translation, which

were divided into 3 categories of translation difficulties: lexical, stylistic and syntactic. The existing division is conditional due to the interaction of language levels and translation solutions of a complex nature in some cases.

Currently, the genre of ***non-fiction*** *is being popularized and, accordingly, the problem of translating literature of this genre is being actualized. This is due to the influence of globalization processes on the laws of human perception, interest and principles of information awareness and the corresponding transformation of this type of literature in literary, linguistic and translation aspects.*

The general ***objective*** *of the paper is to study the features of the translation of non-fiction from English into Ukrainian on the basis of translation analysis of the literature of the relevant genre and style characteristics, namely:*

1) "The 7 Habits Of Highly Effective People" (1989) by R. S. Covey translated as «7 звичок надзвичайно ефективних людей» (2012);

2) "Quiet: The Power of Introverts in a World That Can't Stop Talking" (2012) by S. Cane translated as «Сила інтровертів. Тихі люди у світі, що не може мовчати» (2017);

*3) "The Subtle Art of Not Giving a F * ck: A Counterintuitive Approach to Living a Good Life" (2016) by M. Menson translated as «Витончене мистецтво забивати на все. Нестандартний підхід до проблем» (2017).*

In the context of this study, it was decided to focus on the translation difficulties of achieving equivalence at the lexical, syntactic and stylistic levels. The texts of the non-fiction genre and their literary translations are analyzed in order to highlight the features of achieving equivalence at each of these levels.

Among the tasks of the paper, there are: acquaintance with the materials of the research and their analysis on the subject of actual translation decisions of translation of non-fiction; creating a sample of promising points from the point of view of translation studies and a superficial analysis of the results obtained in terms of key problems and ways to solve them during translation; theoretical substantiation of linguistic features of aspectology and methodology of translation of non-fiction and the state of development of this topic in Ukraine and abroad.

Interest in non-fiction literature was especially revived in the conditions of postcolonial society: scholars consider the works of writers of a particular nation and race.

Studies of non-fiction were uneven. The surge of non-fiction took place in the early twentieth century. Researchers have linked this phenomenon to the crisis of the novel. ***M. Varikasha*** *notes that the narrowing of the number of new topics in the literature was accompanied by an increase in the need for "new" [1, p. 32].*

The second wave of non-fiction flourished at the turn of the XX-XXI centuries. ***L. Roshal*** *connects the emergence of such a phenomenon as documentary, with "the constant development of historical thinking of the general public and their growing interest in authentic events that take place in reality. [3, p. 14].*

The emphasis on non-fiction of the Ukrainian reader is confirmed by research in the field of translation. ***L. Oleksyshyna*** *and* ***I. Virstyuk****, studying the current state of written translation in Ukraine, found the absolute prevalence of non-fiction among translation orders. In particular, most often Ukrainians order the translation of personal documentation, documents on education, medical documentation of various types, technical documentation etc. [2, p. 132].*

List of references:

1.

Варикаша М. М. Література non-fiction: поміж фактом і фікцією Актуальні проблеми слов'янської філології. 2010. Випуск XXIII. Частина 3. С. 28-39.

28.

Олексишина Л. Г. Сучасні особливості здійснення письмового перекладу в Україні. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія : Германістика та міжкультурна комунікація Випуск 2. 2020. С. 129-134.

32. Рошаль Л. М. Мир и игра. М. : Искусство, 1973. 169 с.

Науковий керівник: доц. Одрехівська І.М.

Scholar supervisor: associate professor Odrekhivska I.M.

Pliatsok P.S.

Ivan Franko National University of Lviv

ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ РЕАЛІЙ В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ РОМАНУ ХАЛЕДА ГОССЕЙНІ «ЛОВЕЦЬ ПОВІТРЯНИХ ЗМІЇЇВ»

У статті досліджуються особливості відтворення реалій афганської культури та побуту, використаних афгано-американським автором Халедом Госсейні у його романі написаному англійською мовою. Катерина Міхаліцина, здебільшого використовуючи транслітерацію використовувала три підходи до відтворення реалій: пояснення після тексту, контекст або ж прямий переклад з англійської, транслітерація без перекладу, дозволяючи читачу розуміти слова у контексті з часом. Обраний автором і перекладачем підхід до відтворення реалій є цікавим та ефективним і дозволяє наблизити читача до ближчого розуміння афганської культури.
Ключові слова: реалія, відтворення реалій, транслітерація.

SPECIFICS OF RENDERING REALIA IN UKRAINIAN TRANSLAITON OF KHALED HOSSEINI'S NOVEL "THE KITE RUNNER"

The article examines the features of the reproduction of Afghan culture and life realia used by the Afghan-American author Khaled Hosseini in his novel written in English. Kateryna Mikhalitsyna, mostly using transliteration, used three approaches to reproducing realities: explanation after the text, context or direct translation from English, transliteration without translation allowing the reader to understand the words in context over time. The approach chosen by the author and translator to the reproduction of realities is interesting and effective and allows to bring the reader closer to a closer understanding of Afghan culture.

Key words: reality, reproduction of realities, transliteration.

Understanding and accurately rendering realia into other languages requires a high level of expertise. In the translation of The Kite Runner by Khaled Hosseini, Kateryna Mikhalitsyna managed to successfully maintain the tone, style, and semantics of the wide variety of cultural allusions that exist only in Islamic states. Khaled Hosseini, author, decided to translate most of the terms, phrases, names, and realia in general from Afghan language to introduce the readers to the unique culture of the Middle East country by only providing brief definitions or using contexts to render their meanings.

The author chose to use a wide variety of allusions to Afghan culture; for instance, he incorporated Afghani folklore, Islamic religious terms, proper names, and realia, most of which were transcribed into English from Afghanistan; thus, they kept their original sounding and meanings. Translation by Kateryna Mikhalitsyna maintained the linguostylistic and semantic features of the original text.

With numerous ethnographic, political, geographical, and other realia, The Kite Runner is a great story to learn about Afghanistan culture and explore the complexities in terms of rendering them into another language. According to Vlakhov and Florin, realia refers to cultural elements, and the term has now been generalized and is frequently used to refer to objects, customs, habits, and other cultural and material aspects that have an impact in shaping a certain language. In her translation, Kateryna Mikhalitsyna used three approaches to render the meanings of Afghan realia: explanation after the text, context or direct translation from English, transliteration without translation, allowing the reader to understand the words in context over time [1].

Example 1. Khaled Hosseini decided not to provide an explanation or definition for every word. For that reason, the translator provided a glossary of the names, phrases, and realia used in the text. For instance, Hosseini used words like zakat and hadj when talking about Muslim tradition and obligation without giving their explicit explanation in the text. However, Mikhalitsyna defined them in the glossary: “Закят — податок на майно та доходи мусульман; хадж — паломництво, пов’язане з відвідинами Мекки або її околиць та Медини.” Mikhalitsyna used this approach to explain the proper names, people, locations, realia connected to food, clothes, or afghan words that did not add critical information to the text [2, p. 320].

Example 2. The most popular method of rendering realia used by both the author and the translator due to the specifics of the text, as the story is written in English with the incorporation of transliterated Afghan realia, is rendering meanings by explaining through context or using definitions in the text. This method was used mostly when understanding of realia was critical to the text itself: “I am not an ahmaq, so don’t play stupid with me” and “Я тобі не агмак не роби з мене дурня.” Or another example “бабалу — бабаєм” and “Babalu, or Boogeyman.” Here, the realia are used with their English and Ukrainian

equivalents or explanations using context. This approach maintains the uniqueness of Afghan folklore and helps to incorporate cultural equivalence in both English and Ukrainian [2, p. 9, 118; 3, p. 11, 125].

Example 3. The examples of social realia are the title or greeting phrases such as jan, Khanum and ага, хан, ханум in Ukrainian are used in the text without any translation or explanation. However, later in the text, Mikhalitsyna translates “вживаючи оце пестливе «джан»” indirectly indicating on the meaning of the word jan. Definitions of other words like Khanum or naan or ханум and наан in Ukrainian are omitted by the translator, but their meanings can be partially understood from the context. Allegedly, Mikhalitsyna did not define particular realia since they did not provide additional value to the text yet helped to depict the unique culture.

In conclusion, rendering realia can be a challenging task that requires a high level of expertise from a translator. In the case of The Rite Runner, Kateryna Mikhalitsyna had to translate Afghan realia incorporated into English text by the author. Using the author’s style and provided definitions, along with adding a special glossary, the translator demonstrated three primary approaches to render the meanings of realia into a text. The Kite Runner and its translation also have practical importance since this novel can serve as a medium for sharing stories of the unbeknownst culture for new readers across the globe.

References

1. Vlakhov, Sergei and Sider Florin. “Neperovodimoe v perevode. Realii.” Masterstvo perevoda 6, 1969, Moskva, Sovetskij pisatel (1970): 432-456

2. Hosseini, Khaled. “The Kite Runner.” Riverhead Books, 2003

3. Госсейні, Халед. «Ловець повітряних зміїїв.» Видавництво Старого Лева, 2017

Shmiher T.V. Doctor of Philological Sciences,

Поліщук Назарій, студент групи ІНФМ-21с кафедри французької філології факультету іноземних мов Львівського національного університету імені Івана Франка

LES DÉICTIQUES DANS LA SITUATION D'ÉNONCIATION

Exploration du terme les déictiques, ses particularités et méthodes d'expression, en se concentrant sur les spécificités de l'environnement spatio-temporel.

Mots-clés : les déictiques, la situation de communication, l'acte d'énonciation, le référent, le fonctionnement sémantico-référentiel, l'environnement spatio-temporel.

Les déictiques sont les mots qui explicitent l'acte énonciatif par la référentialité situationnelle: ils montrent les circonstances de l'activité langagière, le contexte énonciatif. Le terme vient du grec *deiktikos* « démonstratif » et *deixis* « désignation ». Ce sont donc des indicateurs qui désignent le locuteur, le sujet de la parole orale ou écrite. L'attention accordée à ces mots dans le discours est très récente et s'est manifestée par l'étude de ce qu'on appelle les *shifters* ou *embrayeurs*. Le système de repérage déictique a la particularité de s'effectuer non pas par rapport à d'autres unités internes au discours, mais par rapport à quelque chose qui lui est extérieur et hétérogène: les données concrètes de la situation de communication.

Dans le dictionnaire Le Petit Robert les déictiques sont expliqués comme un élément linguistique « qui sert à montrer, à désigner un objet singulier ... qui dépend de l'instance du discours, de l'énonciation » [3, p. 479]. M. Jarrety dans son « Lexique des termes littéraires » propose une telle définition des déictiques : « Un pronom,

un adverbe, un déterminant ... est dit déictique quand son référent ne peut être trrouvé qu'en prenant en considération la situation d'énonciation » [2, p. 119]. Ainsi, les déictiques sont-ils des unités linguistiques dont le fonctionnement sémantico-référentiel implique une prise en considération de la situation de communication et le rôle que tiennent les actants de l'énoncé dans le procès d'énonciation

Dans la linguistique on distingue des déictiques exprimés par les pronoms personnels ou par les possessifs. P. Ricœur fait part de ses réflexions sur ce point: «Les pronoms personnels sont proprement "asémiques"; le mot "je" n'a pas de signification en lui-même [...] le pronom personnel est essentiellement fonction du discours et ne prend sens que quand quelqu'un parle et se désigne lui-même en disant "je" [5, p. 98].

Les pronoms démonstratifs sont, selon les cas, référentiels au cotexte (représentants) ou référentiels à la situation de communication (déictiques).

On peut y assimiler également le cas des adverbes de lieu, qui peuvent être précisés par une opposition ternaire: *ici/ là /là-bas.* Les adverbes et locutions adverbiales qui spécifient la localisation temporelle du procès présentent un double jeu de formes, déictiques et cotextuelles exprimant la simultanéité ou la posteriorité.

En ce qui concerne l'espace, il existe des différences dans l'identification des déictiques présentés par toutes sortes de prépositions.

Pour le moment, il n'y a pas d'idée unifiée de ce qui constitue des déictiques. C'est le référent d'une unité déictique, et non pas son sens, lequel reste constant d'un emploi à l'autre. Mais nous sommes d'accord avec des savants que cette notion ne change pas de sens (contenu), mais de forme (référent).

En résumant ce que c'est que les déictiques, nous pouvons affirmer que ce sont des unités déictiques ayant pour vocation,

d'organiser le discours autour des trois repères *je/ici/maintenant*. Les déictiques sont à considérer non seulement comme des unités de langue et de discours qui rendent possible l'activité discursive elle-même, mais aussi comme éléments permettant au locuteur de se constituer en sujet et de structurer l'environnement spatio-temporel.

1. *Buret C. M2 MEEF Lettres Modernes, Cours de grammaire, Mme Salvan Lycée Thierry Maulnier, Nice*
2. *Jarrety M. Lexique des termes littéraires.Editions Gallimard, 2001. - 475 p.*
3. *Kerbrat-Orecchioni C. L'énonciation de la subjectivité dans la langage, Orléans, 1980. - p. 34-55.*
4. *Le Nouveau Petit Robert: dictionnaire alphabétique et analogique de la langue française. Sous la direction de Alain Rey et Josette Rey-Debove, Paris, Dictionnaires le Robert, 1993. - 2467 p.*
5. *Ricoeur P. La métaphore vive. IMPRIMERIE BUSSIÈBE À SAINT-AMAND (10-85) D.L. 2e TRIM. 1975. N° 3585-4 (2681).*

Науковий керівник: Кость Ганна Мирославівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри французької філології факультету іноземних мов Львівського національного університету імені Івана Франка

Соломія Прибила, факультет іноземних мов, кафедра французької філології

Особливості "кібермови'' у сучасній французькій мові.

Ключові слова: cyber language, internet communication, forms of communication, SMS, spoken language

В сучасному світі "Кіберпростір" або "Інтернет-комунікація" впроваджує нові форми спілкування. Молоді люди, особливо підлітки, з віком починають вживати слова, що відрізняються від загальноприйнятої мовної норми, щоб самоствердитися. Ці слова вживаються

несвідомо, їх значення дуже приблизне, а походження часто невідоме. Цікаво, що більшість літніх людей не розуміють слів молодих людей в Інтернеті. Ця мова характеризується особливими процесами, які не належать до орфографічної норми нормативної французької мови, вона розглядається як індивідуальне мистецтво, створене переважно з часовими обмеженнями, які спонукають користувачів Інтернету іноді відійти від нормативних мовних норм та використовувати більш вільний синтаксис.

Метою нашої роботи є дослідження кібермови як текстової мови та її вплив на сучасну французьку мову.

Для досягнення поставленої мети нами були виокремлені наступні завдання:

1. Дослідити значення терміна «кібермова» з лексикографічної точки зору.
2. Ознайомитися з поглядами провідних вчених та їх дослідженнями цієї проблеми.
3. Детально опрацювати мову SMS як один із прикладів сучасної кібермови.

Дослідження зазначеної проблеми дає нам можливість стверджувати, що цей новий код "кібермовної" мови підтверджує, що ця нова соціолінгвістична практика діє безпосередньо на спосіб вираження та написання повідомлень молодих користувачів Інтернету і займає важливе місце в цифровому спілкуванні, на відміну від нормативної французької.

Ми прийшли до висновку, що появу цієї мови можна пояснити кількома фундаментальними причинами. Перш за все, "технічна", оскільки програмне забезпечення для обробки текстів мобільних телефонів накладає обмеження кількості символів; що змушує користувачів скорочувати довжину повідомлень. Крім того, за використанням мови «СМС» закодовуються таємниці, тобто, підлітки заявляють про своє особисте життя, ця мова дозволяє їм встановити межу між тим, що батьки можуть знати, і тим, чого вони не можуть знати - це спосіб протистояти обмеженням, які накладає світ. Ми поділяємо думку фахівців, які класифікують цю мову серед соціолектів, а саме розмовна мова, характерна для соціальної групи, що дозволяє її диференціювати за допомогою жаргону.

Список використаної літератури

1. https://emmandsol.wordpress.com/2013/10/10/le-cyberlangage-une-menace-pour-le-francais/
2. http://docplayer.fr/35856035-L-influence-du-cyberlangage-sur-le-francais-normatif-chez-les-jeunes-algeriens.html
3. Bouillaud, C., Chanquoy, L. & Gombert, J-E. (2007). Cyberlangage et orthographe : quells effets sur le niveau d'orthographe des élèves de CM2, 5è et 3è ?. Bulletin de psychologie, 553-565

4.
Bettiche Z., Nourelhouda R. L'influence du cyberlangage sur le français normative chez les jeunes. Ministère de l'enseignement supérieur et de la recherche scientifique Université Larbi Tebessi – TEBESSA // Sciences du langage et Didactique. Algérie, 2016. 84 p. URL: file:///C:/Users/Asus/Desktop/04160116.pdf
5.
BOVE R., 2005, « Étude de quelques problèmes de phonétisation dans un système de synthèse de la parole à partir de SMS»
6.
Certa P. Le français d'aujourd'hui. Une langue qui bouge. Paris : Une coédition Radio France et Balland / Jacob-Duvernet, 2001. 127
7.
COURBET D., 2004, « Communication médiatique : les apports de la psychologie sociale. Pour une pluralité épistémologique, théorique et méthodologique en SIC. », Note de synthèse des travaux pour l'obtention de l'Habilitation à Diriger des Recherches en Sciences de l'Information et de la Communication, Université de Provence-Aix-Marseille 1, 2004
8.
DEJOND Aurélia: Cyberlangage: autour des mots, Bruxelles, Ed Racine, 2006.
9.
Daugmaudyte, J. & Kedikaite, D. (2006). Le langage SMS dans le Français. KALBOTYRA, 39-47.

Науковий керівник: Піскозуб З. Ф

Пушка С. Р., кафедра англійської філології

CHARACTER'S DISCOURSE IN FICTION (BASED ON THE NOVEL "TO KILL A MOCKINGBIRD" BY HARPER LEE)

This abstract presents a study on character's discourse based on the novel "To Kill a Mockingbird" by the distinguished American writer Harper Lee. The focus is on speech portrait as one of most important means of character depiction in fiction. Narration is also an important part of characterization in the analyzed novel, as it offers a representation of a child's unique viewpoint combined with the narrator's adult thoughts. Speech parameters of the personages of the novel are examined as means of both direct and indirect characterization. In this abstract, the theoretical material is supported by the examples taken from the novel, which illustrate the peculiarities of the author's style and methods of characterization.

Key words: character's discourse, speech portrait, literary character, speech characterization, narration, point of view, methods of characterization Harper Lee, "To Kill a Mockingbird".

Character in a novel is vital. Without character, there would be no plot and, hence, no story. For most readers of fiction, the primary attention lies in characters, in the endlessly fascinating collection of men and women whose experiences and adventures in life form the basis of the plots of the novels and stories in which they appear [3: 27].

The aim of our study is to examine the character's discourse in the novel "To Kill a Mockingbird" and analyze the speech portraits of the main characters. The topicality of this work is determined by the fact that the investigation of the speech portrait of a literary character has not received much scholarly attention, even though the term "speech portrait" has appeared in the mid-twentieth century.

The research is based on the novel "To Kill a Mockingbird" by the distinguished American writer Harper Lee. It was claimed by many scholars that some autobiographical elements are employed in the novel, namely that the main protagonist of the novel, Scout Finch, is Lee herself in the childhood, which accounts for the author's choice of narrative-compositional form, namely the first-person narration. Therefore, the narration in the novel is a combination of both the childhood and adult perspectives, which helps the reader to perceive the situation from different angles.

As is known, a speech portrait of a literary character is one of the main means of artistic representation of characters, which consists in the selection of special language markers for each character. The character's speech is a crucial tool in portraying their personality and revealing their inner world [1: 11].

The speech of the character can be presented through various stylistic means that enable the author to portray numerous aspects of his/her personages' personality: temperament, age, gender, education, social status, behavior etc. It needs to be underlined that there is a certain correlation as the character's manner of speaking helps to recognize their age and social status, and at the same time, this information helps to analyze the peculiarities of their speech [1: 12]. For example, one of the characters in "To Kill a Mockingbird", Calpurnia, who is a representative of African American culture, speaks two dialects and often "code-switch" from the dialect used by white people to the vernacular of the black community. Thus, it can be deduced that Calpurnia, being born within the black working-class community, received some sort of education because she is able to speak grammatical English of the middle class. Oftentimes she would code-switch in order to "fit in" with her surroundings.

In revealing character in fiction, the author employs two methods: direct characterization, or telling, which relies on exposition and direct commentary by the author, and indirect characterization, or showing, which involves the author's stepping aside to allow the characters to reveal themselves directly through their dialogue and action [3: 30]. Harper Lee masterfully presents his character Atticus through "showing" his viewpoint: *"You never really understand a person until you consider things from his point of view... Until you climb into his skin and walk around in it"* [2: 34]. By contrast, Atticus is characterized by his daughter Scout as a person with *"graying black hair"* and "*square cut features",* which is a relevant example of telling [2: 171].

Considering everything, "To Kill a Mocking Bird" by Harper Lee presents a great interest in terms of the analysis of the character's discourse, speech portrait, characterization and unique viewpoint.

List of references:

1. *Бережна М. Відтворення мовленнєвої характеристики персонажів (на матеріалі англомовних художніх текстів та їх перекладів українською мовою). – Science and Education a New Dimension. Philology, V(34), Issue: 124. – Budapest, 2017. – 11-15 pp.*

2. *Lee, Harper. To Kill a Mockingbird. – Санкт-Петербург: "Антология", 2017. – 320 p.*
3. *Pickering, James H. and Hoeper Jeffrey D. Literature. Second edition. – Arkansas State University, New York, 1982. – 1573 p.*

Науковий керівник: доц. Лотоцька К. Я.

Anastasiia Rantiuk, Ivan Franko National University of Lviv

WAYS OF RENDERING ENGLISH TERMS IN THE FIELD OF ASTROPHYSICS INTO UKRAINIAN (BASED ON POPULAR SCIENCE LITERATURE)

The article covers the phenomenon of transformations in translation and investigates the particulars of rendering English terminological units within astrophysics into Ukrainian by highlighting the transformations frequently used in the process, and thus, can serve as an introduction into the sphere. It focuses on some of the lexical-semantic transformations, namely calque, transcoding, decompression, contextual substitution and transposition. The article's topicality consists in the rapid accumulation of scientific information, which clearly calls for a closer study of terminology translation. A research into the specifics of translating English astrophysical terms as based on popular science literature would thus be of great value.

Key words: terminology, translation, transformation, astrophysics.

Анастасія Рантюк

СПОСОБИ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКИХ ТЕРМІНІВ У ГАЛУЗІ АСТРОФІЗИКИ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ (НА МАТЕРІАЛІ НАУКОВО-ПОПУЛЯРНОЇ ЛІТЕРАТУРИ)

У статті розглянуто явище трансформацій у перекладі та досліджено особливості перекладу англійських термінологічних одиниць астрофізики українською мовою через висвітлення трансформацій, які часто використовуються в цьому процесі, тож вона може слугувати ознайомленням із цією сферою. Увагу зосереджено на деяких із лексико-семантичних трансформацій, а саме кальці, транскодуванні, декомпресії, контекстуальній заміні та

транспозиції. Актуальність статті полягає у швидкому накопиченні наукової інформації, що й спричиняє необхідність детальнішого вивчення перекладу термінології. Саме тому дослідження специфіки перекладу англійських астрофізичних термінів на матеріалі науково-популярної літератури має неабияку цінність.

Ключові слова: термінологія, переклад, трансформація, астрофізика.

The connection between translation and terminology has been addressed by many scholars in both fields. M. T. Cabré's opinion is that "from the point of view of translation, terminology is considered a tool to solve particular problems, while in terminology, translated documents may serve as a source for extracting terms when there are no original texts on the subject in the target language" [3, p. 356].

As regards ways of translating terms, it has to be pointed out that there is no single accurate definition of the idea of transformations in translation. Different interpretations have resulted in the existence of various typologies, so a universally acknowledged classification of transformations is now unavailable [1, p. 58].

Despite that, a lot of researchers agree that there is a group of lexical-semantic transformations, though don't enumerate them identically; for example: synonymous substitution, contextual substitution, calque, descriptive translation, transcoding, antonymic translation, compression, decompression, permutation, transposition, concretization of meaning, and generalization of meaning [2, pp. 4-5].

Among these, calque, or word-for-word translation, is the most frequently used transformation in rendering English astrophysical terms into Ukrainian. Calques are often seen in specialized or internationalized fields, and astrophysics is one of them. The terminology is new and complex, and calquing does not require much thought or effort, being a translation through copying the original unit's structure.

Through transcoding, or transferring the words of one language by means of another's alphabet, English astrophysical terms can help create new precise terms in the Ukrainian-language field of astrophysics, especially since the target language lacks those. Thus, all four types of transcoding, namely transcription, transliteration, mixed transcoding and adaptive transcoding, are indeed characteristic of translation in this sphere. The last one, though, is the most frequent type since it carries the element of adaptation to the Ukrainian language, which is preferable.

Similar to other highly specialized scientific fields, the meaning of astrophysical terminological units is not easily comprehensible, so another transformation, which sometimes has to be used when translating this terminology from English into Ukrainian, especially in scientific texts, is known as decompression, or addition. The addition of a word or more could help clarify the meaning implied in the source text. So, the transformation consists in introducing new elements into the Ukrainian translation for the purpose of the correct and adequate rendering of the original meaning of the English text.

In some cases, translators must also resort to contextual substitution, that is, rendering the meaning of English terminological units of astrophysics by using Ukrainian words or word combinations which are not exactly their typical equivalents found in dictionaries, but rather, become equivalents in translation, based on the context, as well as the norms of the Ukrainian language. However, there are no specific rules as to how such substitutions must be created and used in translation.

Due to numerous differences between English and Ukrainian, the transformation of transposition is sometimes also applied when translating astrophysical terms, that is, the parts of speech of some lexical units are changed. For instance, a noun can get replaced by an adjective, and vice versa.

However, there are some cases when other transformations could be used by translators of this terminology in popular science literature too.

References

1. *Задорожна А. Перекладацькі трансформації як засіб досягнення еквівалентності перекладу. Актуальні питання гуманітарних наук. Чернівці, 2020. Вип 27, том 2. С. 57-63.*
2. *Науменко Л. П., Гордєєва А. Й. Практичний курс перекладу з англійської мови на українську = Practical Course of Translation from English into Ukrainian : навч. посіб. Вінниця : Нова Книга, 2011. 136 с.*
3. *Handbook of Translation Studies / edited by Yves Gambier, Luc van Doorslaer. Amsterdam ; Philadelphia : John Benjamins Pub. Co., 2010. V. 1. 458 p.*

Oksana Kovaliuk

Сава О.А.
Львівський національний університет імені Івана Франка

Лінгвостилістичні особливості юридичної лексики англійської мови та її переклад українською мовою на основі телесеріалу «Як уникнути покарання за вбивство»

Анотація. Сучасний світ характеризується активними міжнародними відносинами, що спричинює необхідність комунікації різноманітними мовами. За таких умов усний та письмовий переклад став невід'ємною частиною сучасного життя. Все більшого значення набуло міжнародне право, яке регулює відносини міжнародного співтовариства. Як наслідок, юридичний переклад став пріоритетним напрямом в галузі перекладу. Особливістю юридичної лексики є використання вузькоспеціалізованих термінів, словосполучень, архаїзмів, що поєднуються зі стислим стилем викладу інформації. Актуальним є дослідження перекладу юридичної лексики на прикладі відеоматеріалів, оскільки в процесі перекладу виникає необхідність аналізу впливу різних юридичних систем одна на одну. На основі перекладу телесеріалу здійснюється аналіз особливостей юридичного перекладу, що дозволяє виділити закономірності перекладацьких стратегій.
Ключові слова: переклад, міжнародне право, юридична лексика.

Linguo-stylistic features of the English language legal vocabulary and its translation into Ukrainian based on the television series "How to Get Away with Murder"

Abstract. The modern world is characterized by active international relations with the necessity for constant communication in various languages. In this context, translation and interpretation have become an integral part of the contemporary life. International law, which regulates the relations of the international community, has become increasingly important. As a result, legal translation has become of interest among the translation domain. The features of legal vocabulary include the use specialized terms, phrases, archaisms, a concise style. The study the translation of legal vocabulary on the example of video materials is relevant because in the process of translation there arises a need to analyze the impact of different legal systems on each other. On the basis of the translation of the TV series the analysis of features of legal translation is carried out that allows to define the translation strategies.

Key words: translation, international law, legal vocabulary.

Sava Oksana

Linguo-stylistic features of the English language legal vocabulary and its translation into Ukrainian based on the television series "How to Get Away with Murder"

The modern world is characterized by active international relations, which include communication at the international level using legal vocabulary. International cooperation is impossible without the mediation of interpretation or translation. Thus, translation has become important in human relations. Currently, English has become the predominant language of international business communication between the majority of states and international companies. Therefore, there is an increased interest in studying the English legal language and legal translation.

The object of this research is the linguo-stylistic features of translation of English legal terminology into Ukrainian based on the series "How to Get Away with Murder".
The area of research under analysis is of great interest and worthy of investigation in the modern world. Translation of terminology is considered to be one of the most difficult tasks in the field of linguistics and translation studies and need special attention.

Considering the diversity of English legal system, it is obvious that English legal vocabulary is different to the normative notions of the Ukrainian system of legal terminology.

Notions, which are characteristic of the legal system of English-speaking countries and which are absent in the Ukrainian law system lead to the emergence of non-equivalent units. Therefore, there arises a question of adequate translation of legal terminology.

The topicality of the research is related to the importance of legal terms in the system of law, defining the peculiarities of legal language, the development of startegies and guidelines for translation of legal language containing specific legal terminology or law-related words and phrases.

The overall aim of the research is to identify the peculiarities of the English legal terms used in the television series "How to Get Away with Murder" and outline translation strategies employed by the Ukrainian translators of TV channel TET in the process of translation into Ukrainian.

The main characteristics of legal English include its lexical features, namely, the use of archaic, technical words, which are generally known only to lawyers and used in specific context; legal jargon, which is a specialised language of certain professional groups used to communicate quickly and efficiently and foreign words, which include the use of words of Latin of French origin.

Among the translation strategies employed in the process of the legal translation, it is possible to identify the following: translation using the lexical equivalent; calquing; transcription; transliteration; descriptive translation; approximate translation; addition; omission and translation using analogy.

Considering the specificity of legal language, the legal sphere requires a translator to possess a particular in-depth knowledge of various systems of law and legal terminology.

List of references

1. *Mellinkoff D. The Language of the Law. - Boston: Little Brown and Company, 1965*
2. *The Merriam-Webster Thesaurus. [Electronic resource] – Access mode: https://www.merriam-webster.com/*
3. *Procter, Paul. Longman Dictionary of Contemporary English. Harlow, England: Longman, 1978. [Electronic resource] – Access mode: https://www.ldoceonline.com/*
4. *Tiersma, P.M., Legal Language, University of Chicago Press, Chicago, 2000. – 314 p.*
5. *Vinogradov V.S. Introduction to Translation Studies. General and lexical questions/ V.S. Vinogradov - M .: R. Valent, 2004. - 447 p.*

Kamyanets A. B., Associate Professor

Саврун Ольга, Львівський Національний Університет імені Івана Франка, факультет іноземних мов, кафедра перекладознавства та контрактивної лінгвістики імені Григорія Кочура, ІНПМ-61.

Translation of idiomatic expressions on the basis of Skopos theory: A case study of English and Ukrainian versions of “Lord of Flies” by William Golding

This article is devoted to identifying the difficulties of translating idiomatic expressions from English into Ukrainian using the material based on the analysis of original novel of Lord of Flies by William Golding and its Ukrainian

translation. The main ways of translating idiomatic expressions are considered. The core value of using idioms was taken into consideration.
Key phrases: idiom, idiomatic expression, equivalent, corpus.

Переклад ідіоматичних висловів на основі скопос теорії: Практичний аналіз англійської та української версій “Володар мух” Вільяма Голдінга

Ця стаття присвячена визначенню важких моментів у перекладі ідіоматичних висловів з англійської на українську на основі матеріалів дослідження роману “Володар Мух” Вільяма Голдінга та його українського перекладу. У цьому дослідженні до уваги були взяті основні методи перекладу ідіоматичних висловів. Було розглянуто основне значення використання ідіом.
Ключові фрази: ідіома, ідіоматичний вислів, еквівалент, корпус тексту.

An idiom or phraseological unit is indivisible stable expressions, the general meaning of which does not coincide with the meaning of words included in it. This means that in order to understand the meaning of an idiomatic expression, we must consider all its elements in aggregate, not separately.

An idiomatic expression is interesting from the point of view of translation, since it reveals “in its syntactic and semantic structure, the specific and unique properties of a given language”. Translating an idiom into another language is difficult. On the one hand, the translated equivalent of the idiom should be clear to the modern reader, on the other hand, it should reflect the correct meaning of the idiom.

Skopos theory in its turn allows to consider borderline cases of translation activity, which are difficult both for identification and for theoretical comprehension. When translating a literary text, one of the main difficulties is overcoming the problem of interaction between the author of the text and the translator as two creative personalities; this fact also does not allow us to objectively judge the quality of the translation.

An important advantage of the Skopos theory: it provides for the possibility of the existence of different translations of the same text, depending on the purpose of the translation and the task given to the translator. In accordance with this theory, the translate has priority, more attention is paid to it than the text of the original, thus, the traditional alignment is lost, in which the original is in the position of the standard. In addition, in

skopos theory, a translator is a mediator, whose task, overcoming difficulties and obstacles on his way, is to transfer an idea from one cultural space to another.

The source for this research is novel Lord of the Flies by William Golding. Lord of the Flies explores the dark side of humanity, the savagery that underlies even the most civilized human beings. William Golding intended this novel as a tragic parody of children's adventure tales, illustrating humankind's intrinsic evil nature. He presents the reader with a chronology of events leading a group of young boys from hope to disaster as they attempt to survive their uncivilized, unsupervised, isolated environment until rescued.

At the first stage of this study, the language means used by the author in the above mentioned novel were identified. The total number of means of expressiveness of speech was 876 units. These linguistic means are represented by epithets, comparisons, hyperbole, synonyms, rhetorical questions, stylistically limited vocabulary, inversion, anaphora, parceling, archaisms, metonymy and idiomatic expressions.

At the second stage, a corpus of idiomatic expressions was created, the number of which amounted to 65 units. Examples of idiomatic English expressions are as listed: drive hard bargain, come into your head, beg to differ, etc. To select idiomatic expressions, we turned to online English dictionaries Cambridge Dictionary and Oxford English Dictionary in order to separate idiomatic expressions from informal expressions that caused some confusion.

At the third stage, the idioms were classified according to the way they were translated. According to this classification, 5 methods were used to translate idiomatic expressions from English into Ukrainian:

- Translation by means of phraseological equivalents;
- Translation by means of idiomatic analogues;
- Calque;
- Literal translation;
- Finding contextual equivalents.

At the fourth stage, on the basis of the previous stages, the main difficulties that arose in the course of this study were identified. At this stage of the study, a difficulty arose as to which group should be attributed to the linguistic means, to an informal expression or to an idiomatic one.

The language is constantly changing, and therefore any phrase that was considered an informal expression a few years ago can become idiomatic. It is very difficult to follow this process, so many of the expressions I chose were initially classified as informal and vice versa.

Literary sources

1. Cambridge Dictionary [Electronic resource] : [Internet portal]. – Electronic data. – Mode of access: URL: https://dictionary.cambridge.org
2. Du, Xiaoyan. A brief introduction of Skopos Theory. Theory and Practice in Language Studies : 2012. 2189–2193p.
3. Nord, Christiane. Function + Loyalty: Theology meets Skopos. Open Theology : 2016. 566–580p.
4. Oxford Living Dictionaries [Electronic resource] : [Internet portal]. – Electronic data. – Mode of access: URL: https://en.oxforddictionaries.com
5. William Golding. Lord of the Flies. GLOBAL VILLAGE CONTEMPORARY CLASSICS. – Electronic data. – Mode of access: URL: http://kkoworld.com/kitablar/uilyam_qoldinq_milchekler_krali-eng.pdf
6. Вільям Ґолдінґ. Володар мух. Шпиль. Переклад з англійської: Соломія Павличко (Володар мух), Юрій Лісняк (Шпиль). Київ: Молодь, 1988. — 328 с.

Салабай С.-І.Р.
студентка факультету іноземних мов
Львівського національного університету ім. І.Франка

THE CONCEPT OF BLENDED LEARNING IN TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

E-learning is considered to be one of the fastest-growing trends in educational uses of technology nowadays both for learners and instructors. The introduction of information technology in recent years

has significantly changed education. One of the promising areas of education in the modern world is blended learning. This article covers the main issues of blended learning implementation in higher educational institutions: the concept of blended learning, its theoretical and practical implementations in foreign language teaching methodology, trends in the development of blended learning, its tasks, advantages in the educational process, and expected results of the research.

***Keywords**: e-learning, blended learning, higher educational institutions, language acquisition, teaching methodology.*

КОНЦЕПТ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Онлайн-навчання, як для студентів, так і для вчителів, вважається однією з найшвидше зростаючих тенденцій використання освітніх технологій у наш час. Впровадження інформаційних технологій в останні роки значно змінило освіту. Одним із перспективних напрямків освіти в сучасному світі є змішане навчання. У цій статті висвітлюються основні питання впровадження змішаного навчання у вищих навчальних закладах. Розкрито сутність змішаного навчання, визначено його переваги та недоліки в навчальному процесі вищої освіти; окреслено тенденції розвитку змішаного навчання, зокрема його застосування у процесі вивчення іноземної мови та очікувані результати дослідження.

***Ключові слова**: онлайн -навчання, змішане навчання, заклади вищої освіти, вивчення іноземної мови, методологія навчання.*

The rapid evolution of technology has greatly changed every aspect of life including language pedagogy, language learning, and language use. Moreover, the outbreak of Covid-19 has shaken the education community globally and impacted every aspect of life, including teaching and learning [4, p.53]. Online learning proposes diverse educational resources in various types of media as well as the capability to support both real-time and asynchronous communication between instructors and learners [5]. Among modern approaches to learning, the leading place is occupied by blended learning.

The term “blended learning” was studied by many scholars. According to H. Kanuka and D. R. Garrison “blended learning is the thoughtful integration of classroom face-to-face learning experiences with online learning experiences”. The authors state that “there is considerable complexity in its implementation with the challenge of virtually limitless

design possibilities and applicability to so many contexts" [1, p. 96]. Sloan Consortium identifies blended (hybrid) courses as a result of integrating online courses (30% –70% of the learning process) with traditional classroom activities that have been conducted according to the planned, pedagogically tested technological approach. H. Singh claims that "blended learning mixes various event-based activities, including face-to-face classrooms, live e-learning, and self-paced learning" [3, p. 52]. Thus, it combines various tools, including social networking, live chats, blogs, that make learning motivational and meaningful for students.

Blended learning is an innovative-modernist method of teaching, which should be used to develop the communicative competence of students who struggle with learning foreign languages. Such courses can be implemented to address a variety of issues, for example, for universities, as part of a strategy to compensate for audience shortages, and as a way to encourage teacher collaboration. For teachers, blended courses can be a method that provides new opportunities for technology implementation and the transition to distance learning. For students, blended courses offer the convenience of online learning combined with social learning interactions. The effectiveness of this approach is proved by several case studies in different countries. For instance, E. Riordan in her work describes 20 case studies of blended learning programs developed for ESP (English for Specific Purposes), EAP (English for Academic Purposes), and business English courses [2].

The purpose of the research is to discover the effects of using blended learning in the teaching methodology of the English language. During the research, it is planned to integrate a number of online tools into the conventional way of teaching English in the classroom. For more effective management of education, it is proposed to use such platforms as Moodle, Canvas, Edmodo, etc. To make students more engaged and the classes more interactive we offer several tools for teachers: Padlet, Trello, Kahoot, Quizizz. Such online tools as EdPuzzle and Fluentkey will help teachers to create video lessons and focus on the listening skills of the learner. The expected results of the research include expanding opportunities for teacher-student interaction in a virtual environment, increasing student autonomy through independent work, as well as strengthening student orientation. It is expected that these implementations will increase the personal efficiency

and success of students, enhance their language skills and communicative competence, and the quality of educational services as well.

Having analyzed the concept of blended learning and its implementation, we may conclude that this learning process can be effectively used in foreign language teaching methodology.

References:

1. *Garrison, D. R., & Kanuka, H. (2004). Blended learning: Uncovering its transformative potential in higher education. The Internet and HigherEducation,7, 95−105*
2. *Riordan, Elaine. (2015). Blended Learning in English Language Teaching: Course Design and Implementation. B. Tomlinson and C. Whittaker (eds.), (2013). London: British Council. ISBN: 978-0-86355-706-4, 252 pages.. ReCALL. 27. 124-128. 10.1017/S0958344014000366.*
3. *Singh, H. (2003). Building effective blended learning programs. Educational Technology, 43, 51−54.*
4. *Singh, K. K. A. H., & Yunus, M. M. (2021). Using E-Learning in English Language Teaching: A Systematic Review. International Journal of Academic Research in Progressive Education and Development, 10(1), 51–62.*
5. *U.S. Department of Education, Office of Planning, Evaluation, and Policy Development, Evaluation of Evidence-Based Practices in Online Learning: A Meta-Analysis and Review of Online Learning Studies, Washington, D.C., 2010. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www2.ed.gov/rschstat/eval/tech/evidence-based-practices/finalreport.pdf*

Науковий керівник - доц. Гураль Оксана Юріївна

Mariia Safianyk,

Faculty of Foreign Languages, Ivan Franko National University of Lviv

Intertextuality and Psychological aspect in the novel *The French Lieutenant's Woman* by John Fowles

The study of John Fowles' novel The French Lieutenant's Woman *plays an extremely important role in making one aware of all the subtle intertextuality that is vividly represented in the work. Social and psychological issues raised in the novel are also of great significance. John Fowles' novel is a great combination of Victorian and modern age. Reinterpretation of plots, images and motifs are foregrounded in the novel.*

Keywords: intertextuality, postmodernism, psychological aspect, John Fowles.

Марія Саф'яник. Інтертекстуальність та психологічний аспект роману Джона Фаулза «Жінка французького лейтенанта». *Дослідження роману Джона Фаулза «Жінка французького лейтенанта є надзвичайно важливим для усвідомлення сучасниками всіх тонкощів інтертекстуальності, яскраво представленої у творі. Важливими у творі є соціально-психологічних аспекти. Роман Джона Фаулза - це поєднання вікторіанської доби та сучасності. У романі переосмислюються сюжети, образи та мотиви.*

Ключові слова: інтертекстуальність, постмодернізм, психологічний аспект, Джон Фаулз.

The French Lieutenant's Woman, written by a well-known postmodernist John Fowles, is a bright example of intertextuality in the world literature. The text is rich in a great amount of allusions, quotations, epigraphs, and reinterpretations of plots, images and motifs. It indicates an obvious intertextual link with Victorian paradigm. However, modern concepts, for instance "a computer", in the description of Sarah's intelligence, "*as if, jumping a century, she was born with a computer in her heart*" [2, 33], may build a strong connection to contemporary world as well.

Dominant in the intertextual discourse of the novel is a quotation that shows the explicit link between *The French Lieutenant's Wife* and other texts. Mostly these links are represented in epigraphs:

"*My idea of good company, Mr. Elliot, is the company of clever, wellinformed people, who have a great deal of conversation; that is what I call good company*."

"*You are mistaken," said he, gently, "that is not good company—that is the best. Good company requires only birth, education, and manners, and with regard to education is not very nice*"[1, 67].

This quote is taken from Jane Austen's masterpiece called *Persuasion*, to set the pace for the following John Fowles' chapter. Such a technique helps the author to navigate a reader through the story and combine major principles of postmodernism. Nevertheless, not only epigraphs build that unwavering bound between different texts. Characters in *The French Lieutenant's Woman* may follow a particular way of thinking and behavior too. The following quote represents the faith of the main character Sarah and appears to be an evident allusion to the Bible: "*she spoke directly of the suffering of Christ, of a man born in Nazareth, as if there was no time in history, almost, at times, when the light in the room*

was dark, and she seemed to forget Mrs. Poulteney's presence, as if she saw Christ on the Cross before her" [2, 36].

John Fowles' *The French Lieutenant's Woman* is considered to be a great manifestation of psychological literature. This masterpiece emphasizes a dubious freedom of an individual as based on social relationships. The world is changing drastically, however the influence of society on the individual is a constant phenomenon that may distort one's life. A person may be humiliated by a community in terms of one's relationship with people [5]. An example of such a controversy is one of the main characters – Sarah. She appears to be an outcast of society because of her love affairs with the French lieutenant. The girl was ashamed and accused of having a sexual relationship without married man. John Fowles ridicules that fundamental principle of Victorian era, as eventually Sarah comes out to be a virgin. Unfortunately, those remnants of the past may happen even in the modern open-minded world. Every step of an individual is under the pressure of society. The reason for it is much deeper than we may expect. The time period can just strengthen or weaken this phenomenon, but it will never disappear as it is an inherent nature of human beings [3]. By the way, a marvelous writer Stendhal assures that it happens everywhere:

"*The tyranny of public opinion (and what an opinion!) is as fatuous in the small towns of France as it is in the United States of America"* [4, 287].

The novel *The French Lieutenant's Woman* appears to be even a feministic one. John Fowles emphasizes the doomed mission of the woman through years with this quotation describing Ernestina: "*After all, she was only a woman. There were so many things she must never understand: the richness of male life, the enormous difficulty of being one to whom the world was rather more than dress and home and children*"[2, 75].

So, John Fowles' novel *The French Lieutenant's Woman* attracts attention of readers, critics and researchers due to its complicated intertextuality, deep psychology, postmodernistic approach, controversy and, of course, style.

References

1. *Austen J., Persuation / Jane Austen. – M.: John Murray, 1818. – 230p.*
2. *Fowles J., The French Lieutenant's Woman / John Fowles. – M.: Jonathan Cape, 1969. – 445p.*
3. *Mosley E., Laborde S., Performing under Pressure: Influence of Personality- Trait-Like Individual Differences /.*
4. *Emma Mosley Sylvain Laborde. – M.: Elsevier, 2015. – 314p.*
4. *Stendhal, The Red and the Black / Stendhal – M.: A. Levasseur, 1830. – 2 vol.*

Electronic Resources

5. *The influence of social pressure and nationality on individual decisions: Evidence from the behaviour of referees [Electronic Resource]. Mode of Access:https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0167487009000580*

Науковий керівник – доц. Федорчук М. М.

Maria Sydor

5th year student of the Faculty of Foreign Languages, Lviv National University. Ivan Franko

BIBLICALISMS IN ENGLISH

Annotation*: The Bible has had a tremendous impact on the formation and development of the cultures and languages of Christian nations. In particular, we trace a significant impact on the English language. Therefore, there is a need to study the layer of vocabulary that has spread under the influence of the Bible in English. The purpose of the article is to define the concept of biblicalism, to identify its main features, as well as the classification of biblicalisms.*

Key words*: biblicalism, biblical idioms, phraseological units.*

Biblical phraseologies make up a large part of phraseology in many languages of the world. English is no exception. The study of phraseological biblical studies is a separate branch of phraseology that has always been of interest to researchers. These language units, the most diverse in structure and meaning, actively function both orally and in writing, forming a significant layer of the phraseological fund of modern English. Frequent use of biblicalisms and quotations from the Bible in literary texts and the media, encourages scientists to actively study this linguistic phenomenon.

Biblicalisms (biblical idioms) – borrowed from the Bible constant verbal complexes with the structure of a phrase or sentence: *Job's post* (literal postman Job) – a person who brings bad news, *the Lord the Lord has taken away* – God gave, God taken away.

As evidenced by a number of domestic and foreign researchers (E.N. Batehtina, O.V. Kunin, V.O. Mendelssohn, L.V. Polubichenko, E.M. Solodukho, V.G. Gak, Braun, Moser, Dubois, Smith), the texts of Scripture became an inexhaustible source of idiomatic material for the English language.

The specific features of biblicalisms include, first of all, their content structure, which clearly traces the moral and didactic, moral and ethical components, as well as their linguistic and stylistic features, which are manifested in the connotation of their semantic structure.

Based on the research of leading linguists, biblicalisms are divided into:

1) pre-biblical – phraseological unit, which is already used in the Bible as metaphorical generalized figurative inversions*: the root of the evil* – the root of evil, *the salt of the Earth* - the salt of the earth;

2) biblical, which in turn are divided into three subgroups:

a) biblicalisms, formed as a result of metaphorization of biblical free phrases: *the slaughter of the innocents* – to beat babies);

b) phraseological units that are not represented by this lexical composition in the Bible, but are semantically defined by its texts (forbidden fruit); [3, 3 p.]

c) biblicalisms, which is not found in the Bible either literally or figuratively, but is formed directly in the language on the basis of certain plots: *to cast one's bread upon the waters* – to let go of one's bread on the waters. Such biblicalisms, as a rule, do not occur in other languages and can be called nationally borrowed. [3, 4 p.]

However, there is still no single and generally accepted classification of biblicalisms in the world.

Biblical idioms in modern artistic and journalistic styles perform, first of all, the emotional-expressive function, evaluative function, the function of transmitting the inner qualities and inner state of the characters (joy, joy, excitement, anxiety, fear, etc.), the function of portrait, synonymous amplification, the function of creating humor and satire, etc. [1, 38 p.]

So, based on this, we came to the conclusion that biblicalisms are a special layer of vocabulary that plays a huge role in the English language, because they have certain functions and features. Biblicalisms make the text of fiction and the press more expressive and vivid.

REFERENCES

1. *Vergalyuk M.* Functions of biblical phraseology in literary texts. Romano-Slavic discourse: a collection of scientific works. Chernivtsi, 2019. Issue. 812. S. 36 - 40.
2. *Safronova O.* Structure and semantics of phraseological units with onomastic component of biblical origin in modern English. K., 1997.
3. *Georgieva N.* Problematic aspects of classification and characteristics of biblical phraseological units of the English language

Supervisor – Associate Professor Nataliya Cherkas

Сіранчук Анастасія

Львівський Націолнальний університет ім. Івана Франка

Синтаксичний аспект китайсько-англійського перекладу

Метою будь-якого перекладу постає передача смислового змісту. Він повинен бути найбільш наближеним до оригіналу, вичерпним, функціонально та стилістично

відповідним. Щоб досягнути всеосяжної і повної передачі змісту, перекладачі застосовують відповідні перекладацькі трансформації.

Одним із видів перекладацьких трансформацій є синтаксичні трансформації. Їх можна трактувати як заміну одного типу синтаксичної конструкції на інший. При перекладі, Л.Бархударов виділяє чотири види граматичних трансформацій:опущення, перестановка, заміна, додавання. Також він зазначив, що «у чистому вигляді» трансформації рідше використовуються, частіше вони єднаються один з одним, та набувають характеру комплексних трансформацій [2,с.6].

Синтаксична структура китайської мови разюче відрізняється від синтаксису англійської мови. Тому коректне використання синтаксичних трансформацій під час процесу перекладу є одним із найвайважливіших етапів на шляху до точності перекладу. Важливо зазначити, що синтаксичні та лексичні трансформації передбачають опущення та додавання деяких елементів, тому що для китайських слів є характерним перехід від однієї частини мови в іншу. Такий феномен називають “маршрутами переходу” [1,168-169].

Фундаментальність вивчення синтаксису китайської мови продиктована тим, що саме синтаксис є вирішальним критерієм граматично правильної й автентичної будови речень та визначення приналежності мовної частини.

Також, для досягнення адекватності перекладу будь якої мови, потрібно вивчати й психологічні та національні особливості носіїв мови оригіналу.

Література:

1. Курдюмов В. Курс китайского языка (A course in theoretical Chinese grammar) :теоретическая грамматика : учебник для студентов лингвистических вузов ифакультетов. Изд. 2-е, стереот. Москва : Цитадель-трейд ; Вече, 2006. 576 с.
2. Миньяр-Белоручев Р.К. Как стать переводчиком? / Ответственный редактор. М.Я. Блох. — М.: «Готика», 1999. —176 с. Книга «Как стать переводчиком?

Науковий керівник:

Білинський Михайло Емільович

Anna Slupitska,
sixth year, Master's degree student,
Faculty of Foreign Languages,
Lviv Ivan Franko National University

EAT, PRAY, LOVE AS A TRAVEL WRITING

Movement is an inevitable part of everyday life in the modern society when people struggle for the personal growth and the expansion of their mind. While travelling a person is constantly looking for something else, which is not common for the native culture.

The ***aim*** *of the research is to prove that "Eat, Pray, Love" by Elizabeth Gilbert belongs to the travel literature genre or otherwise to find evidences it does not. The* ***methodology*** *of the research is based on the qualitative comparison of the common features of travel writing and their distribution in Elizabeth Gilbert's book. The* ***importance*** *of this work is determined by the lack of meticulous investigations of this genre of literature and the divergence of case study materials.*

Key words*: travel writing genre, spiritual journey, first person narration, non-fictional genre*

Travel writing can be understood and apprehended as a hybrid genre, often dealing with travel accounts, where an author can interpret events and experience adding facts as well as fiction. According to Sidonie Smith a traveler can be of three types: 'the scholar, the crusader, the pilgrim' [2, p.8].

The true travel writing includes a traveler on the far side of one's own society, to explore 'another' world beyond the local boundaries. All travelers are mostly loners, and the journey has been always spiritual and intellectual way of self-improvement [1, p.2]. While characterizing Elizabeth Gilbert's work "*Eat, Pray, Love*" it can be stated that the journey to different continents is present, including such countries as Italy, India and Indonesia. Moreover, the writer travels alone, seeking for self-exploration and trying to find her inner balance. This way she comes through various stages of self-development, involving spiritual and aesthetic transformations.

Concerning the characteristic features of travel writing, it can be underscored that the story is based on traveler's experience which is rich in details about places and people.

The story is usually narrated from the point of view of the author. Another important peculiarity is that the narration is not typically objective, but rather biased, as an author expresses one's own impressions about cultural difference and values [1, p.1]. Elizabeth Gilbert mentions a lot of places and cities, their architecture, describes precisely people, their customs and mentality. The author writes the book from the first person.

On the one hand, travel writing itself represents a non-fictional genre which comprises of narrator's observations, explorations, precise descriptions of adventures. The form may include personal diaries, essays, short stories, poems, etc. "*Eat, Pray, Love*" is defined as a memoir which is interwoven with pieces from the personal diary.

Modern travel literature is centered on how a narrator regards the events [1, p.3]. One of the most outstanding distinction of this book is that the reader becomes truly involved in those scenes and can experience every set of circumstances, for the writer uses visual and audible means in her images of places. The author's style of narrative deserves particular praises since it helps to evoke the feeling of atmosphere in every corner of several countries.

Travel accounts are of different narrative techniques either using chronological order or focusing on some prominent events. As far as the memoir concerns, the account of the events is given in the logical sequence but with some flashbacks and the quest motif is a core of this book. The protagonist is in the constant search for peace and spiritual balance. Elizabeth Gilbert claims that the woman's search is for everything, giving the hint of abstractness and lasting effect of the quest [2, p.15].

Elizabeth Gilbert's "*Eat, Pray, Love*" is the two-angled travel writing with evident and covert common for travel literature features. After a thorough analysis one can discover an invisible aspect, which unveils metamorphoses of the main character including her feelings, psychological sate, way of thinking and perceiving; it is a journey to self-perfection [2, p.23].

References

1. *Dabhi S.D. (2016). An introduction to travel writing. Journal of Multi-Disciplinary. Continuous issue-16.*
2. *Lelinski L.M. Female identity in Elizabeth Gilbert's Eat, Pray, Love. URL: https://repositorio.ufsc.br/bitstream/handle/123456789/178968/347993.pdf?sequence=1&isAllowed=y (Last accessed 04.05.2021)*

Науковий керівник: Бернар Г.Б.

Стець Регіна, Львівський національний університет ім. Івана Франка

ЛІНГВІСТИЧНІ, КУЛЬТУРНІ ТА ПЕРЕКЛАДОВІ АСПЕКТИ ГЕНДЕРНОЇ ЛЕКСИКИ НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ «МАЛЕНЬКІ ЖІНКИ» Л. М. АЛКОТТ

Гендерний аспект використання мови вивчається з давніх часів. Мова є однією з найпотужніших платформ для пропаганди сексизму та дискримінації жінок, а також гендерних стереотипів. Ті ж упередження часто спостерігаються у перекладах популярних творів. Стаття досліджує гендерну лексику в романі «Маленькі жінки» Л. М. Олкотт та її українському перекладі Б. Носенок.

Ключові слова: *сексизм, фемінізм, гендерна мова, роман, стереотипи.*

Regina Stets, Lviv National University

LINGUISTIC, CULTURAL AND TRANSLATIONAL ASPECTS OF GENDERED VOCABULARY ON THE EXAMPLE OF «LITTLE WOMEN» BY L.M. ALCOTT

The gender aspect in using language has been studied for a long time. Language is one of the most powerful platforms for promoting sexism and discriminations against women, as well as gendered stereotypes. Consequently, the same prejudices are often observed in translations of popular works. The paper explores gendered language in the novel "Little Women" by L.M. Alcott and its Ukrainian translation by B. Nosenok.

Key words: *sexism, feminism, gendered language, novel, stereotypes.*

Language is one of the most powerful means through which sexism and gender discrimination are perpetuated and reproduced. Why does it happen? This question does not have a clear answer. First of all, it is important to note the ideas behind gender stereotypes, according to which women should display communal/warmth traits (e.g., being nice, caring, and generous), and men should display competence traits (e.g., being efficient and assertive), are represented in the lexical choices of everyday communication. However, gender stereotypes reflect the imbalance in status and power in favor of men, and are attached to the corresponding gender roles in society. [1]

Gender stereotypes are societal beliefs about the attributes that belong to men and women. Therefore, they lead to certain expectations about what men and women are like and how they are supposed to act. Gender stereotypes tend to originate in the gender-typical social situations; therefore, they reflect the division of labor and gender hierarchy of the society. Historically, both sexes held different social roles: while men have been more likely to engage in tasks that require speed, strength, and the possibility of being away from home for long periods of time, women have been more likely to stay home and perform family tasks, such as bearing children and taking care of them. [2]

In the recent years, translation has become an important site for the exploration of the cultural impact of gender and the gender-specific influence of culture. [3] With the dismantling of 'universal' meaning and the struggle for women's visibility in feminist work, and with the interest in translation as a visible factor in cultural exchange, the linking of gender and translation has created fertile ground for explorations of influence in writing, rewriting and reading. [4]

Back in the 19th century, when Louisa May Alcott wrote her acclaimed novel “Little Women”, the piece of work transcended many of the gender stereotypes of the nineteenth century, without society fully realizing and coming to terms with it at the time. In “Little Women”, Alcott challenged society’s definition of stereotypical gender roles and pushed the boundaries of expectations that were placed on both men and women to conform to society’s standards. Primarily through the characters of Jo and Laurie, Alcott challenges gender stereotypes. [5]

This research is conducted to demonstrate gendered prejudices through the example of Louisa May Alcott’s novel “Little Women”, which first came out in 1868, and its modern translation into Ukrainian language. The paper will explore the cultural aspects of 19th century and modern days, and analyze whether this novel’s translation includes any examples of gendered language that promotes sexist stereotypes and could be avoided, as well as their possible non-offensive replacements. As one of the examples, the sentence “when our men are suffering so in the army”, which can be encountered on the third page of the novel, was translated as “коли наші люди страждають на війні», even though the context of the sentence meant male soldiers instead of people in general. Aside from that, it perpetuates the sexist translation of the word “men” as “people”. Instead of «наші

люди» the translator could have used «наші чоловіки». Similar occurrences can be seen throughout the novel. [6]

References:

1. *Corbett, G. G. Gender. Cambridge: Cambridge University Press, 1991. 384 p., ISBN: 0 52133845 X.*
2. *Curzan, A. Gender shifts in history of English. Cambridge University Press, 2003. 218 p., ISBN: 0 521 82007 3.*
3. *Hockett, CH. F. A Course in Modern Linguistics. Sixth Printing, New York: the Macmillan Company, 1958. 621p. ISBN-10: 0023550902.*
4. *Hornby. A. S. Oxford Advanced Learner´s Dictionary. Oxford University Press: 7th edition, 2005. 1780 p., ISBN13: 978-0-19-4316491.*
5. *Alcott, Louisa May, 1832-1888.* Little Women. *Melbourne ; London ; Baltimore :Penguin Books, 1953. APA. Alcott, Louisa May, 1832-1888*
6. *Луїза Мей Олкотт. Маленькі жінки / переклад з англійської Богдани Носенок / Шкільна бібліотека української та світової літератури. – Харків, Фоліо 2019. – с. 3*

Науковий керівник: доцент Ковалюк Оксана Богданівна

Татарчук Анастасія, ІНФМ-2

Les particularités lexicales du langage des étudiants et des élèves francophones

La question du lexique des écoliers et des étudiants français est un élément essentiel, intéressant et complexe de l'étude du registrefamilier, qui attire attention des chercheurs français et étrangers au cours des dernières décennies. Dans cette perspective, l'actualité des recherches est déterminée par le fait que les mécanismes de formation des termes nouveaux ainsi que leur particularités lexicales constituent un aspect du discours français moderne qui n'est pas suffisamment étudié.

Les étudiants et les élèves créent leur propre culture, leur propre langue d'argot, différente de la langue conventionnelle. J. Marouzeau détermine l'argot comme "une langue spéciale, pourvu d'un vocabulaire parasite ou d'une catégorie sociale avec la préoccupation de se distinguer de la masse des sujet parlants". [4, p.355]

L’argot scolaire est une variété lexicale fréquemment utilisée, pour d'attirerl'attention sur des autres. La particularité de l’argot scolaire est le fait qu'il existe, change et ne se développe que dans l'environnement scolaire et peut ne pas être pertinent pour d'autres groupes sociaux. L’argot scolaire est un sous-langage spécial utilisé par les enfants âgés de 6-18 ans en communication informelle avec leurs camarades [3, p. 257].

Il se caractérise à la fois par un ensemble spécial d'unités lexicales et par la spécificité de leur signification. Il existe deux raisons principales de l'utilisation de l’argot des étudiants: il rend le discours compréhensible pour les pairs, et il est à la mode, moderne et simple. C'est pourquoi il y a trop d'emprunts de la langue anglaise, voici quelques exemples: all-nighter (passer toute la nuità potasser ses bouquins en prévision d’un examen), boom (la fête des étudiants), beat (bosseur).

D’ailleurs l’abréviation fréquemment utilisée par les jeunes aide à l’économie verbale, elle est plus utilisée a l’écrit que en oral, surtout dans les noms de diplômes (DALF (Diplôme Approfondi de Langue Française), DAEU (Diplôme d’accès aux études universitaires), DESS (Diplôme d’Etudes Supérieures Spécialisées). [1, p.7]

La périphrase peut servir de parodie au discours parental ou à celui d’un enseignant: être venu au monde un dimanche (être paresseux), "faire du strabisme divergent" (copier sur voisin), pédaler dans le yaourt (ne pas connaître la réponse à la leçon), “faire le guet” (voir si l'enseignant ne va pas), “faire l'acre” (signaler le danger). Le mot “carotte” (aide-mémoire) est basée sur l'analogie de la forme. [2, p. 305]

Les élèves forment souvent de mots-valises nouveaux en combinant des parties d'un mot avec un autre mot ou la partie d'un mot: directeur+ tueur = directueur , principale + pâle = princpâle , école + colle = écolle, faute + copier = fautocopier [5, p.38]. C’est le jeu de mots dans lequel l'accent est mis sur la sonorité.

De cette façon, l'étude montre que l'origine du vocabulaire argotique des écoliers est différente: la transition des mots du vocabulaire couramment utilisée avec la modification de sens; l’abréviation des mots; la suffixattion; mots-valises et autres.

1. *Boudard A. Préface. Dontchev D. Dictionnaire du français argotique, populaire et familier. Monaco : Éds du Rocher, 2000, p. 7–8.*
2. *Delaplace D. Bruant et l’argotographie française. Paris : Honoré champion, 2004, p.305*

3. *Genouvrier, Peytard. Linguistique et enseignement du français. 1970, p. 257-258*
4. *Guiraud, Pierre (1969) L'Argot, Paris : Presses Universitaires de France5.Schwob M., Guieysse G. Etude sur l'argot français. Paris : Eds du Boucher, 2003, p.38*

Науковий керівник:доцент, Ярошко Н.С.

Марія Тацинець
Львівський національний університет імені Івана Франка

Особливості жанрової характеристики роману Р. Бредбері "451° за Фаренгейтом"

У статті розглядаються питання жанрових особливостей роману одного з найкращих у своїй царині письменників Рея Бредбері "451° за Фаренгейтом", ознаки їхнього прояву у творі та зв'язок із суспільним тлом часу написання, що мало вагомий вплив на його становлення. Відомий американський фантаст розкриває у своєму творі проблему ймовірних наслідків технічного прогресу разом з фантастичними елементами, непритаманними суспільству його сучасників, що становить прогностичну функцію й підкріплює характеристику науково-фантастичного тексту. Рей Бредбері через своїх персонажів виявляє ставлення до подій, сформованих під тиском режиму деградації особистості. Письменник вважає найбільшою цінністю високі людські якості, які заручившись підтримкою ідей книжкової мудрості, має шанс перемогти буремні часи.

Ключові слова – жанр, роман, науково-фантастичний роман, філософський роман, антиутопія, Рей Бредбері.

Tatsynets Maria
Ivan Franko National University of Lviv

Features of the genre characteristics of the novel by R. Bradbury "Fahrenheit 451°"

The article examines the genre features of the novel, which was written by one of the best writers in his field, Ray Bradbury "451 ° Fahrenheit" and the signs of their manifestation in the work, and the connection with the social background of the time of writing, which had a significant impact on its formation. The famous American science fiction writer reveals the problem of the probable consequences of technological progress using the fantastic elements uncharacteristic of the society of his contemporaries, which is a prognostic function and supports the characteristics of the science fiction text. Ray Bradbury shows his attitude through his characters to the events formed under the pressure of the regime of degradation of personality. The writer considers the greatest value of high human qualities, which along with the ideas of book wisdom, has a chance to overcome the turbulent times.

Keywords - genre, novel, science fiction novel, philosophical novel, anti-utopia, Ray Bradbury.

Жанр – це форма змісту твору, яка формує його цілісність. Його характерну ознаку формує єдність сюжету й теми [4, с. 197].

Всесвітньо відомий роман американського письменника-фантаста Рея Бредбері, «451° за Фаренгейтом», являє собою яскравий приклад науково-фантастичного роману, наділеним характерними особливостями та ознаками.

В першу чергу, роман як жанр – це епічний різновид, котрий вміщує розповідь про особисте життя індивіда на фоні суспільних обставин [6, с. 264].

Елементами, які складають структурну основу цього жанру є розповідь і уявний світ, творений з її допомогою.

Роман Рея Бредбері, як зазначалося вище, належить до жанру наукової фантастики. Про це свідчить той факт, що поданий твір містить оповідь про події майбутнього.

Науково-фантастичним романам притаманна орієнтованість на мисленнєве експериментування, значні просування і блискучі результати у сфері наукової та технічної сфери, поруч з фантастичною складовою тут наявні наукові гіпотези [5, с. 597].

Якщо застосовувати подані ознаки при характеризуванні «451° за Фаренгейтом», то можна проаналізувати його наступним чином.

Мисленнєве експериментування у даному випадку відображає ідеалізований образ майбутнього. Його образи й правила наповнені безкомпромісністю, яка складає закоренілу систему суспільства, що немає схожості з теперішнім, однак

являє собою гіперболізоване уявлення про те, до яких наслідків можуть привести дії людей сучасності.

На рівні з першим пунктом, який розкриває зміст терміну “науково-фантастичний роман”, є блискучі досягнення у галузі техніки та науки. Вони дозволяють зробити життя людей набагато зручнішим, проте разом із цим забирають насправді важливі речі.

З цього випливає наступний пункт – поруч із теоріями про наукові та технічні досягнення діють і фантастичні одиниці, які підсилюють якість подання автором його задуму. Утопічний елемент пропонує читачу нову реальність, до якої він може доторкнутися через знайомство з твором. У єдності, ці частини дають змогу усвідомити, що являє собою науково-фантастичний роман.

Антиутопія – зображення негативних наслідків, містить попередження, на якому наголошує автор, аби показати, яку ціну може мати той чи інший вибір. С.Лем трактує термін так: «антиутопія — твір, шо являє собою демонстрацію страху та виродження спроб удосконалити суспільство» [3, с. 11]. Ю.Кагарлицький вважає, що вона з’явилася на тлі науково-технічного прогресу, що і підштовхнув митців зображати таку тему у своїх творах, початок чого був покладений у XVII столітті.

Слід згадати, що антиутопія розвивався у кілька етапів. Перший з них характеризується творами, які стали так званими «контрутопіями», що означало полеміку з іншою утопією. Другий же етап визначається як такий, що стосується головним чином негативної критики інших утопій, “викриває “тіньові” сторони утопічного ідеалу”. Третім, і завершальним етапом, є той, що засуджує будь-які насильницькі намагання змінити суспільство. Вони містять ідею антитоталітаризму, позаяк не просто протиставляються утопії, але наявним структурам, які захоплювали владу у період XX століття. Автори критикують не лише явні прояви цих стратегій, але і будь-які можливі ідеї уніфікації, які б могли поставити під загрозу суспільний лад [4 , с. 26].

У творі цей елемент проявляється у спробі Рея Бредбері показати чим же завершиться стратегія розвитку людства, за планом, який не має шансу змінити все на краще. До того ж, представлена модель зміни суспільного ладу призводить до руйнування людської особистості, якостей, які роблять її справжнім індивідом.

Разом з тим, твір трактують як філософський роман. Це той вид твору, який в епічній формі відображає етичну позицію митця. Окремим жанром він став в епоху Просвітництва, виникнувши як необхідний інструмент поширення філософії раціоналізму, а окрім того – зображення суспільного тла [5, с. 599].

Рей Бредбері вклав у цей твір своє ставлення до подій, виказуючи скептичну точку зору щодо стратегій розвитку суспільства, притаманним змодельованому майбутньому, яке зазнало краху через невиправдане покладання на мрію технічного прогресу.

Рей Бредбері відомий як багатогранний письменник, перу якого належить велика кількість творів різних жанрів, що налічують близько чотирьохсот одиниць. Завдяки впізнаваному стилю викладення подій та розгортання ідеї у творах, митця слова вважають одним з найвідоміших фантастів світу. Рей Бредбері по-особливому ставиться до людської особистості, плекає цінності та ідеали людських почуттів. Митець надає перевагу наголошуванню на високих ідеалах, які б стали захисним механізмом людства проти нещадного впливу руки технічного прогресу [2, с. 90].

Ознаками, в яких відображається приналежність цього твору Рея Бредбері до жанру науково-фантастичного роману є перш за все вагомі здобутки у сфері технічного розвитку. Як приклад, можна навести наявність у світі головного героя телевізійних стін, надшвидкісних автомобілів та собак-роботів. До елементів у творі, які підкреслюють блискучі успіхи у царині науки належить, до прикладу, той факт, що існує машина, спеціальний пристрій, для повного очищення та заміни людської крові. Фантастична складова – це ті ж високі здобутки у науковій та технічній галузі, які впевнено випереджали час написання твору і навіть зберегли компонент фантастики в сьогоденні.

У ході характеризування роману, як філософського, можна звернути увагу на позицію фантаста, яку він виражає через свого героя, Гая Монтега, котрий намагається протистояти системі, рятуючи книги, як символ порятунку людськості. На фоні суспільного тла, яке повне сірості та особистісної деградації, Монтег постає невизнаним героєм, що бореться за правду.

Підтвердженням того, що твір можна аналізувати також у жанрі антиутопії є те, що зображена епоха показує ймовірні зміни у суспільстві, якщо влада над

високими технологіями майбутнього буде звернена проти нього. У романі зображено, як надмірність новітніх застосунків у повсякденності людини та заборона на книги робить її далекою від високих цінностей та справжніх радостей життя, зануреною у відчужений та навіть депресивний стан.

У результаті, найбільшим рушієм культурного розвитку та запорукою її безпеки письменник вважав літературу. Про це свідчать його рядки: «Вам не потрібно спалювати книжки, щоб знищити культуру. Просто змусьте людей перестати читати їх» [1].

Список використаних джерел:

1. *Бредбері Р. Д. 451 градус за Фаренгейтом / Рей Дуглас Бредбері. – Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 2011. – 208 с.*
2. *Загальнолюдська парадигма малої прозі Рея Бредбері. // Теоретична і дидактична філологія. Серія : Філологія (літературознавство, мовознавство). – 2016. – №23. – С. 90–97. Режим доступу до ресурсу: http://www.irbis-nbuv.gov.ua*
3. *Кияк І. Б. Жанрові особливості фантастики й футурології Станіслава Лема : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філ. наук / Кияк Ірина Богданівна – Київ, 2011. – 21 с. Режим доступу до ресурсу: http://irbis-nbuv.gov.ua*
4. *Лексикон загального та порівняльного літературознавства [Електронний ресурс] // Золоті литаври. – 2001. – Режим доступу до ресурсу: http://194.44.152.155/elib/local/sk661860.pdf.*
5. *Літературознавчий словник-довідник. Друге видання виправлене, доповнене [Електронний ресурс] // Академія. – 2007. – Режим доступу до ресурсу: https://shron1.chtyvo.org.ua/Hromiak_Roman/Literaturoznavchyi_slovnyk-dovidnyk.pdf.*
6. *Теорія літератури [Електронний ресурс] // Либідь. – 2001. – Режим доступу до ресурсу: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0000246.*

Тарасюк Ярина Петрівна

Доцент кафедри світової літератури

Львівський національний університет імені Івана Франка

Nataliia Teravska, Lviv National University of Ivan Franko

Methodology of teaching English to people with special needs

Annotation: The article deals with the peculiarities of teaching English to people with special needs. Special needs are any of various difficulties (such as a physical, emotional, behavioral, or learning disability or impairment) that cause an individual to require additional or specialized services or accommodation. The relevance of this topic is to make education accessible to all. The main purpose of this article is to describe the strategies and application of the method of inclusive education in teaching people with disabilities.

Key words: inclusive education, special needs, challenges, learning method, special education, the discrepancy model, the response to intervention model.

The main slogan of educational institutions in recent decades is education for all that is why the modern world is faced with such a term as special education. "Special education, also called special needs education, the education of children who differ socially, mentally, or physically from the average to such an extent that they require modifications of usual school practices. Special education serves children with emotional, behavioral, or cognitive impairments or with intellectual, hearing, vision, speech, or learning disabilities; gifted children with advanced academic abilities; and children with orthopedic or neurological impairments." [2]

Although there are many methods for teaching English as a foreign language, there are 4 groups of methods for teaching people with special needs according to their contact with normal healthy people: Inclusion, Mainstreaming, Segragation and Exclusion. Since education should be accessible to all, I focus my attention more on the inclusive method, when both normal students and those with special needs study at one classroom due to the same curriculum. [3]

According to the Individuals with Disabilities Education Act (IDEA), there are 13 categories of people which should be given special educational services, but I would like to describe only eight of them. [1, 3]

- Autism (Autistic Spectrum Disorders)

It is recommended to work more with people with autism on pronunciation, reading and writing, because these aspects cause the greatest learning difficulties. A teacher should also have a clear lesson plan and structure to create optimal conditions for working with such people.

- Visual Impairment

The teacher should use a large number of visual objects during the lesson, such as flashcards, maps, diagrams, presentations. Improving writing and reading skills is also important for this group.

- Hearing Impairment

It is adviable to improve listening skills, as well as use visual aids to facilitate the listening process, such as subtitles, printouts, presentations.

- Orthopedic Impairment

When working with this group of people, it is important to take care of the physical environment of the classroom so that they feel comfortable and not deprived.

- Speech/Language Impairment (Dyslexia)

The teacher should pay more attention to the formation and improvement of reading and writing skills. Moreover, learning new words requires considerable effort and the use of memorization techniques.

- Emotional Disturbance (ADHD)

When working with such people, it is important for the teacher to alter active and passive classes, as well as to draw students' attention to important information, using pauses, raising their voices, changing the font color.

- Cerebral Palsy

Due to brain disorders, such people need more attention to writing, memorizing and pronouncing words. Moreover, the teacher needs to pay more attention to grammatical topics and make them as accessible as possible.

- Down syndrome

People with Down syndrome need a lot of attention in systematization and generalization of skills and abilities. It is also advisable not to put them in a time frame and not to strain a lot of information in a short time.

References:

1. Abdalah, TEFL/TESOL for Students with special needs / Mahmoud M. S. Abdalah. – PhD in Education, University of Exeter, UK – 163 pp.
2. Britannica, Special Education, [Electronic Resource]. – Mode of Access: https://www.merriam-webster.com/dictionary/special%20needs
3. Padurean, Teaching English Language to Children with Special Educational Needs / Alina Nicoleta Padurean. – TEM Journal · November 2014 – 7 pp.
4. Roszak, Activities for Teaching English to Children With Special Needs / Kamila Roszak. – Masaryk University, Brno 2009 – 92 pp.

Науковий керівник: Дацько Юлія Михайлівна

Andriana Terekhovska

Ivan Franko National University of Lviv

THE KEY ISSUES AND METHODS OF RENDERING PROFESSIONALISMS AND MEDICAL TERMS FROM ENGLISH INTO UKRAINIAN

People of various occupations use special vocabulary on a daily basis to achieve mutual understanding. The translation of such utterances and texts is a complicated process, which requires at least general knowledge in different fields. In order to properly render certain lexemes used in specific areas, one must be able to distinguish between standard and non/substandard language, terms and professionalisms etc. The exactness of the performed translation is usually of an utmost importance. The author identifies the peculiarities of rendering professionalisms from English into Ukrainian; clarifies the notions of this stratum along with terms. Special attention is paid to medical terminology.

Keywords*: translation, substandard vocabulary, professionalisms, terminology, medical terms.*

The choice of vocabulary, which stimulates different functions of any language, is usually made subconsciously, but if we investigate it further, we are certain to notice that the speaker's decision greatly depends on communicative situations. One of them may be represented by an occupational environment, in which certain lexical units and forms are used to convey the message

When we face the communicative choice, it is essential to realize what the language has to offer. The universally acknowledged classification of English vocabulary suggests that we differentiate standard and substandard language. The relation between standard

and substandard English must be taken into account, and carefully rendered in the process of translation.

There are three main lexical layers of the English vocabulary: neutral or generally recognized literary vocabulary (characteristic of neutral style), special literary and book vocabulary with poetry, archaisms, terms, barbarisms and neologisms (characteristic of high style), and non-literary or substandard vocabulary with professionalism, slang, dialecticism, jargon, vulgarism and occasional formations (characteristic of low style).

Professionalisms are semi-official words or phrases that are more common in colloquial speech among people of a certain profession, speciality, but, in fact, are not strict scientific designations of concepts.

The problem of the difference between terms and professionalisms in the special vocabulary layer has been discussed in linguistics for a long time, and there is still no unambiguous solution to this issue. Professionalisms differ from terms mainly in the fact that they are limited by territory and social group, differ in grammatical, lexical, and phonetic simplification.

Currently, there is no single definition of the term in the linguistic literature due to the fact that linguists can not agree on the properties of the term and requirements for it. The main features, according to O. Pavlova, that can be used in the selection of terms in the special vocabulary are: the specificity of use (each term belongs to a special field of knowledge), function of naming the concept, definiteness (presence of scientific definition), accuracy of the meaning (established by definition), contextual stability (the meaning is clear without context and rarely depend on it), stylistic neutrality, esotericism (the exact meaning is known to specialists exclusively), conventionality (purposeful nature of occurrence), nominative character (usually a noun or a noun phrase), and reproducibility in speech.

For successful and accurate conveying of information, several methods of translation of professional terms are used. H. Udovichenko and D. Herasymenko single out the following:

1. Finding the lexical equivalent (a constant lexical correspondence that exactly coincides with the meaning of the word).

2. Transcoding (phonemic transmission of a lexical unit of the SL using the alphabet of the TL): transliteration (the signs of the SL are replaced with the signs of the TL) and transcription (conveying of the phonetic part of the word as accurately as possible).

S. Shepitko and M. Tarapatov focus on the medical texts in particular, and identify the following main types of lexical transformations in the process of translation: transcription and transliteration, calque / loan translation, lexical and semantic substitutions (concretization, generalization, modulation). They also single out the most common grammatical transformations: sentence dismemberment, unification, syntactic assimilation (literal translation), grammatical substitutions (word forms, parts of speech or sentence members); and complex lexical and grammatical transformations, such as antonymous translation, explication method (descriptive translation), and compensation.

The translation of professional terminology is a significant problem because the terms typical for scientific and technical languages have other functions in the work of art. In a scientific text, the term plays a nominal role: it indicates a well-defined concept. However, in any other context, it acquires stylistic function without losing its substantive meaning. Furthermore, the term can be used in a non-terminological sense, and the ordinary word – in the role of the term, which makes the task of a translator even more challenging.

List of References

1. *Galperin I.R. Stylistics / I.R. Galperin – Moscow "Higher School", 1977. — P. 104-122*
2. *Lototska K. English stylistics. Textbook / Karolina Lototska. — Lviv: Ivan Franko National University of Lviv Publishing Centre, 2008. — P. 43-58*
3. *Удовіченко Г. М., Герасименко Д. В. Особливості відтворення термінів в українському перекладі роману П. Зюскінда «Запахи, або історія одного вбивці (Парфуми)» / Г. М. Удовіченко, Д. В. Герасименко. — Інтелект. Особистість. Цивілізація. Донецьк: ДонНУЕТ ім. М. Туган-Барановського, 2019. № 2(19) — 40-48 с.*
4. *Шепітько С. В., Тарапатов М. М. Особливості перекладу сучасної медичної термінології / С. В. Шепітько, М. М. Тарапатов. — Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації. — Сімферополь, 2019. Т30 №1(69) Ч1 — 175-179 с.*

V. I. Tsymbrylo

Assistant Professor
Ivan Franko National University of Lviv

Tetiana Tymoshenko
Ivan Franko National University of Lviv

REPRODUCTION OF COVID-19 NEOLOGISMS IN MODERN ENGLISH AND UKRAINIAN MASS MEDIA

Abstract. *This article focuses on the COVID-19 vocabulary used in modern English mass media and its rendering into Ukrainian. Since the spread of Coronavirus is global, consideration of the English and Ukrainian COVID-19 neologisms from the standpoint of translation can be considered as one of the integrated means of overcoming information gaps.*

Key words*: neologisms, COVID-19 discourse, translation, mass media.*

The pandemic situation has radically changed the lifestyle of individuals, and consolidated in society the paradigm of a new normality. Due to the coronavirus pandemic a range of phenomena and patterns of behavior, which changed from the category of unknown and unusual into the category of wide-spread and important. These tendencies could not fail to be represented in particular in the English language, which was supplemented by new words, stable phrases and new meanings of previously existing words or phrases denoting current objects and phenomena — neologisms. The outpouring of metaphors, neologisms and lexical innovations we have seen in the past two years points to the fact that linguistic creativity is a key part of language, reshaping our ways of engaging with the world. As it is known, such a difficult task as the reproduction of the neologisms has always been of great importance for the translators.

Like all other challenging circumstances throughout history, COVID-19 has its own share in the creation of new concepts and terms expressing those challenges, which have

become part of our everyday conversation. From a historical linguistics perspective, neologisms, which are the result of linguistic change, are mainly the product of the following set of **word-formation processes**: 1) coinages, 2) affixation, 3) compounding, 4) blending, 5) clipping, 6) backformation, 7) borrowing, 8) abbreviation, 9) acronyms, 10) folk etymology. Besides, there are **dual word-formation processes**, such as 1) compounding + affixation, 2) blending + affixation, 3) clipping + compounding (Ten Hacken & Thomas 2013, Liu & Liu 2014, Bizhkenova, Sultanbekova & Koshekova 2017, Ratih & Gusdian 2018).

The importance of the COVID-19-inspired neologisms derives from its global dimension, which makes it crucial for the entire international community to follow the latest developments concerning updates on coronavirus cases worldwide. This makes it necessary to have a constant follow-up, updates, and exchange of data at a global level. For this to happen, a unified terminology to unite peoples of the world fighting the devastating virus was of paramount importance. In other words, coinages, new lexical entries, abbreviations, etc., should be made available to all parties concerned without delay. Consequently, word-formations processes of all types were so crucial in the rapid dissemination of information and data globally.

Perhaps one of the biggest factors in the spread of coronavirus terminology is the fact that we're more digitally connected than ever before. Instant access social media is now an integral part of our lives – and we share content with friends and family through a variety of social media outlets. The scale of our online connections means that there are now far more opportunities for individuals to coin a new term and share it beyond their immediate local communities.

In times of significant social or civic change, linguistic creativity not only reflects the major preoccupations of the time, but also shows how people gather to talk about new challenges and contexts. As coronavirus rages on, understanding the language surrounding it will be ever more important.

LIST OF REFERENCES:

1. *Красницька К. Степанюк Н., Долусова Н. Глобальне явище CORONAVIRUS як новий концепт в англомовній лінгвокогнітивній картині світу. Актуальні питання гуманітарних наук. 2020. Т. 1, №32. С. 148–153*

2. *Bizhkenova, Aigul, Sagima Sultanbekova & Assel Koshekova. 2017. Neologisms in present-day german: investigation into productivity of word formation types. Journal of Fundamental Applied Sciences 9 (7S). 982-96.*
3. *Maldonado G. O. Interactional Sociolinguistics in Political Discourse : An Analysis of Interactive Oral Excerpts in Contexts of the COVID-19 Pandemic. Revista Científica Multidisciplinar Núcleo do Conhecimento. 2020. Vol. 2, No. 8. P. 15–27.*
4. *Hollett, Viki. 2020. New English words and language change with COVID-19. Simple English Videos. URL: https://www.simpleenglishvideos.com/new-english-words-and-language-change-with-covid-19/ (accessed: 12 December 2020)*
5. *Merriam-Webster. 2020. Coronavirus and the New Words We Added to the Dictionary in March 2020. Merriam-webster. URL: https://www.merriam-webster.com/words-at-play/new-dictionary-words-coronavirus-covid-19 (accessed: 10 December 2020)*
6. *Roig-Marín, Amanda. 2020. English-based coroneologisms: A short survey of our Covid-19-related vocabulary. English Today First View, 1-3. doi: 10.1017/S0266078420000255*

Науковий керівник: Дзера Оксана Василівна

Тимощук Ірина, Львівський національний університет імені Івана Франка

КУЛЬТУРНИЙ КОМПОНЕНТ В АНГЛІЙСЬКИХ ІДІОМАХ

Статтю присвячено фразеологічним одиницям англійської мови як маркерам національного світогляду та менталітету. Хоча фразеологізми репрезентують мовну універсалію, їхній зміст і форма часто відзначаються національно-культурною специфікою, особливим способом концептуалізації дійсності, нестандартними порівняльними зворотами, асоціативним потенціалом та етноспецифічними лексичними одиницями. У статті висвітлюється та експлікується культурний компонент у складі фразеологізмів на трьох рівнях: у їх зовнішній формі, семантиці

або походженні, простежує етимологію ряду фразеологізмів, а також досліджує фразеологічні інновації, що увійшли до фразеологічного фонду мови в останні роки. Занурюючись в історію цих фразеологізмів, ми стаємо глядачами життя давніх британців, поринаємо у їхні будні та свята, знайомимося з звичаями, традиціями та повір'ями.

Ключові слова: фразеологізм, фразеологія, культурний компонент, менталітет.

Iryna Tymoshchuk, Ivan Franko National University of Lviv

CULTURAL COMPONENT IN ENGLISH IDIOMS

The article describes phraseological units of the English language as markers of national worldview and mentality. Although phraseological units represent the universal feature in languages of the world, their meaning and form are often marked by national and cultural specifics, a peculiar way of conceptualizing reality, non-standard comparisons, associative potential and ethno-specific lexical units. The article highlights realisation of the cultural component in phraseological units on three levels: in their form, semantics and origin, traces the etymology of a number of idioms, and explores phraseological innovations that have entered the phraseological fund of the English language in recent years. Researching the history of these idioms, we become spectators of the ancient Britons' life, observe their weekdays and holidays, get acquainted with customs, traditions and beliefs.

Key words: idiom, phraseology, cultural component, mentality.

Національна своєрідність культури, національний характер відображаються у мові, впливаючи на унікальність мовних картин світу. При цьому найколоритнішою частиною мовної картини світу виступає фразеологічна складова як в аспекті культурної детермінованості, так і образності й експресивності, що і зумовлює актуальність нашої роботи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Науковці визнають провідну роль фразеологізмів в описі та експлікації менталітету народу, називаючи фразеологію

«квінтесенцією національного обличчя» [2, с. 2], «дзеркалом культури» [3, с. 52], «маленькими фотографіями життя народу» [1, с. 44].

Завданням цієї розвідки є дослідження культурного компонента у складі фразеологічних одиниць англійської мови.

Виклад основного матеріалу. Хоча фразеологізми репрезентують мовну універсалію, їх зміст і форма часто відзначається національно-культурною специфікою. Культурний компонент фразеологізмів простежується у зовнішній формі, бо сталі словосполучення часто містять лакунарну лексику. Наприклад, приналежність фразеологізмів around Robin Hood's barn, to send smb. to Coventry до британської лінгвокультурної є очевидною через наявність антропонімів та топонімів. По-друге, культурна зумовленість прослідковується у значенні фразеологізмів, їх спрямованості на опис історичних подій. Наприклад, фразеологізм to rain cats and dogs зображує типову англійську погоду. Його виникнення пов'язано з дренажними системами на вулицях Англії, які не витримували великої кількості опадів. Як результат, бездомні коти і собаки часто тонули під час повені [59, p. 150]. По-третє, походження сталих словосполучень має культурний підтекст. У фразеологічному фонді англійської мови особливе місце належить шекспіризмам: the world is my oyster («The Merry Wives of Windsor»). Культурний компонент простежується і у фразеологічних інноваціях. Наприклад, поведінка дружини принца Гаррі Меган Маркл спричинила виникнення фразеологізму − to Meghan Markle.

Висновки. Культурний компонент фразеологізмів є відображенням менталітету і світогляду народу. Досліджуючи їх значення, етимологію, зовнішню форму ми дізнаємося про особливості культури британців.

Список використаних джерел

1. Мальцева Д. Г. Страноведение через фразеологизмы : Учеб. пособие. Москва : Высш. шк., 1991. 173с.

2. Равлюк С. І. Специфіка реалізації категорії оцінки у фразеології сучасної української художньої публіцистики // Культура народов Причерноморья. № 30. 2002. С. 132-136.

3. Тікан Я. Г., Ярмак Д. О. Фразеологічні засоби вираження культурної ідентичності представників англійської та української лінгвокультур // Вісник. 10. 2017. С. 50-53. URL : https: visnyk.fl.kpi.ua (дата звернення: 8.06.2021).

4. Flavell L., Flavell R. Dictionary of idioms and their origins. London : Kyle Cathie Limited, 1994. 216 p.

Науковий керівник: доц. Федорчук Марта Михайлівна

Труш Марта
Студентка V курсу
Факультет іноземних мов
Львівський національний університет імені Івана Франка

The oratory of J. Biden: a reconstructive study of the idiolectal styles in public speaking

Joe Biden is a name that echoed in the 2020 U.S. election. His name, which has been associated with both tragic and political failures, has won the heart of Americans as he promised redemption and the restoration of a United Great America.

Key words: idiolectal style, brilliant speaker,a speech disorder,Biden's life and conflict, 'blundering machine'.

Biden is an international affairs expert with decades of experience in Washington, a brilliant and charming speaker who resonates with ordinary people, and a man who has courageously endured terrible personal trials.

Joe Biden has Irish roots and a long name: Joseph Robinette Biden, Jr. The eldest of four children in the Biden family, Joe was born in Scranton, Pennsylvania. In his childhood and youth, the likely winner of the elections was teased by his peers - Joseph stuttered, which made life difficult for the future politician.

The future politician was able to overcome the defect, though not without difficulty - he recited poetry by ear and worked on his self-esteem. Stuttering is a speech disorder in which there are often serious problems with fluency. Consequently, President Joe Biden was causing concern among voters about his psychological fitness for his presidential candidacy. As he himself remarked, he could speak without stuttering only "when he was in his third decade".

Fact: Classmates teased the politician with the offensive nickname "Dash," but when he was in his 40s, the media called Joe a superb emotional speaker. Joe spent all his free time practicing his diction in front of the mirror, and after a while he was already an excellent public speaker.

Later the politician would say that he learned to pick up words quickly because of the very problems with speech: stutterers constantly think through their phrases several steps ahead in order to avoid complex combinations of sounds.

This is Joe Biden's third presidential campaign. Biden set the goal of becoming president of the United States at the age of 21, as a student.

In one campaign, Biden made a slip when he said: "If you're having trouble deciding whether to vote for Trump or for me, then you're not black!" Journalists even

gave advice to the candidate's team, saying that his campaign would be saved by a man who would not let Joe Biden improvise. Joe Biden himself is known for his lengthy speeches, which he delivers impromptu. Listening to another impromptu speech by a politician while still a senator, Barack Obama once wrote to his aide, "Kill me. Me. Now," implying that his colleague's speech was boring him.

Biden himself speaks ironically about his mistakes or inaccuracies, saying he is a "blundering machine".

Список літератури

1. Richter, Paul; Levey, Noam N. (August 24, 2008). «Joe Biden respected—if not always popular—for foreign policy record». Los Angeles Times. Retrieved November 5, 2009.
2. Timeline of Biden's life and career (August 23, 2008).
3. Vogel. Biden Faces Conflict of Interest Questions That Are Being Promoted by Trump and Allies. New York Times (2019)

Academic advisor : Bilynsky M.E.

Tril A. *– estudiante de maestría de 6 año en la Universidad Nacional Iván Frankó de Lviv*

Los anglicismos en el mundo de moda

Cada día, el idioma inglés juega un papel más importante en nuestra vida. Siendo la lengua oficial de la mayoría de las organizaciones internacionales, se usa en prácticamente todos los ámbitos de la actividad humana y se ha convertido en un medio universal de comunicación.

Las revistas de moda tienen un profundo influjo en el desarrollo del lenguaje. En particular, utilizando términos internacionales para designar ciertos fenómenos en el campo de la moda, enriquecemos el idioma español con nuevas palabras.

Analizar revistas y anotar anglicismos relacionados con el mundo de la moda es un proceso interesante y apasionante. Para comprobar si están ya asentados dentro de la lengua española bastaría con consultar el Oxford Dictionary (OD) [7], tanto en la versión

monolingüe como en la bilingüe para ratificar su existencia y definición en inglés y su traducción en español, así como el Diccionario de la lengua española (DRAE) [9]

El número de anglicismos encontrados es bastante elevado. Estas voces normalmente se referían a prendas de vestir, estilos y conceptos relacionados con la moda, aunque también han sido localizados diversos adjetivos que ejercían una función descriptiva. El número de voces admitidas en el DRAE no fue demasiado significativo, probablemente por tratarse de palabras recién incorporadas a la lengua española.

Para llevar a cabo este estudio han sido analizadas seis revistas (Clara nº263 (22 junio 2016) [2], Elle Decoration Espana: nº 175 (junio 2019) [4], Vogue Espana: nº 375 (junio 2019) [11], Vogue Espana: nº 363 (junio 2018) [10], Glamour: nº 173 (marzo 2017) [5] y Marie Claire [6]) con el objetivo de conocer cuáles son los anglicismos que se integran en el mundo de la moda. Analicemos algunas de ellas:

"Blazer. Su origen se remonta al siglo XIX. A un viaje de la reina Victoria a la fragata HMS Blazer. Allí descubrió esta americana cruzada que usaba el capitán y que pronto incorporó a toda la marina. Al cabo de poco tiempo empezó a usarse por mujeres.

Boho chic. O Bohemian chic. Este anglicismo se asocia con Sienna Miller. Ella representa mejor que nadie este estilo neo hippie, pero en versión muy exclusiva y con mucho diseño detrás. Sus prendas favoritas: vestidos largos, botas estilo cowboy, pieles, lana, superposiciones.

Boyfriend jeans. Literalmente "los vaqueros de tu novio". Anchos, enormes, de cintura baja y bajo remangados.

Fashion victim. La gente que vive y se muere por las últimas tendencias, adictos a las compras.

Front row. La primera fila de asiento de los desfiles. Ahí se sientan las celebritis más populares del momento y los mejores clientes de la marca.

Kitten Heel. La traducion es "los "tacones de gatita". Son los zapatos de tacón bajo (de 3 ó 4 centímetros) y finos. Comenzaron a llevarse en los años 50 por las adolescentes que querían ponerse tacones pero todavía eran muy jóvenes para subirse a unos vertiginosos stilettos.

Oversize. Prendas grandes, las XXL de la gama.

T-shirt. La camiseta que se convirtió en un básico militar en la Segunda Guerra Mundial. Ahora es una prenda básica de cualquier temporada.

Tweed. El mítico tejido escocés de lana virgen. Coco Chanel fue la embajadora más universal de este tejido." [6]

Estas palabras se utilizan con mayor frecuencia en otras revistas de moda, por lo que podemos decir con seguridad que están incluidas en el diccionario activo de la lengua española. En conclusion, podemos decir, que los anglicismos pueden permanecer en su forma original sin sufrir ninguna alternancia. En el caso de los anglicismos pertenecientes al lenguaje publicitario y comercial, el hecho de conservar su forma original está justificado por su uso internacional y por su función denotativa que desempeñan en la comunicación. Aunque la conservación de la forma original podría deberse también al prestigio y a la sonoridad de la palabra inglesa que en la mayoría de los casos constituye la única ventaja de su presencia en la lengua española.

Bibliografía

1. *Alfaro, Ricardo, 1948: "El anglicismo en el español contemporáneo", Thesaurus 4, 102-120.*

2. *Clara: nº263 (22 junio 2016)*
3. *Edos, Concha, 1999: "Las revistas e Internet como soportes del periodismo especializado y la divulgación", Estudios sobre el Mensaje Periodístico 5, 77-96.*
4. *Elle Decoration Espana: nº 175 (junio 2019)*
5. *Glamour: nº 173 (marzo 2017)*
6. *Marie Claire: Diccionario de anglicismos fashion [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.marie-claire.es/moda/tendencias/fotos/diccionario-de-anglicismos-fashion/diccionario-blazer.*
7. *Oxford English Dictionary, 2010, Oxford: Oxford University Press [http://oxforddictionaries.com/].*
8. *Pratt, Chris, 1980: El anglicismo en el español peninsular contemporáneo, Madrid: Gredos.*
9. *Real AcademiaEspañola, 2001: Diccionario de la lengua española (DRAE), vigésima segunda edición, Madrid: Espasa.*
10. *Vogue Espana: nº 363 (junio 2018)*
11. *Vogue Espana: nº 375 (junio 2019)*

Director– Dr. ***Tsymbalistyi I.J.****, Profesor del Departamento de Filología Francesa de la Universidad Nacional Iván Frankó de Lviv.*

Anastasiia Tushnitska,

Faculty of Foreign Languages, Ivan Franko National University of Lviv

THE IDEA OF 'UNSELFING' IN IRIS MURDOH'S *THE BLACK PRINCE*

Iris Murdoch, a talented writer and philosopher of the 20th century, whose literary heritage is a remarkable phenomenon in a history of literature. Her novels are multileveled with variety of philosophical ideas deeply ingrained in them. The article aims to study the idea of truth which can be understood through art or through beauty in a natural world. In their turn beauty, art and romantic feelings help an individual reach the idea of 'unselfing', thus shifting the focus from oneself to the other person.

Key words: *moral philosophy, goodness, moral self, 'unselfing', art, aesthetics, love*

Тушніцька Анастасія,

Факультет іноземних мов, Львівський національний університет імені Івана Франка

ІДЕЯ 'САМОВІДРЕЧЕННЯ' В РОМАНІ АЙРІС МЕРДОК "ЧОРНИЙ ПРИНЦ"

Айріс Мердок, талановита письменниця та філософ XX століття, літературна спадщина якої є надзвичайним явищем в історії літератури. Її романи багаторівневі з різноманітними, глибоко вкоріненими в них, філософськими ідеями. Стаття має на меті вивчити ідею істини, яку можна зрозуміти через мистецтво або через красу у природному світі. У свою чергу краса, мистецтво та романтичні почуття допомагають людині досягти ідеї «самозречення», тим самим зміщуючи фокус з себе на іншу людину.

Ключові слова: *моральна філософія, добро, моральне «я», «самовідречення», мистецтво, естетика, кохання*

Literature and philosophy are two branches of thought whose strong symbiosis usually results in highly intellectual and sophisticated works of literature, that is why many great writers were great philosophers as well. Iris Murdoch, a prominent novelist and a great philosopher of the 20th century, during her interview with Magee states: “I perhaps put things about philosophy into my novels because I happen to know about philosophy.” [5] Being influenced by ideas of Plato, Aristotle, Kant, Hidegger, Sartre, and other philosophers, Murdoch creates her own ‘moral’ philosophy, in the centre of which stands the concept of the ‘oral self’. According to Murdoch, the combination of ethics and aesthetics is the main requirement for understanding the moral self. Anna Lita in *SEEING" HUMAN GOODNESS: IRIS MURDOCH ON MORAL VIRTUE* explains that Iris believes that a moral person becomes “suitably other-directed through the dual practices of aesthetic perception and ego ‘unselfing’” [1] Ego is regarded as a major obstacle to seeing others clearly. Thus, aesthetic seeing and ‘unselfing’ (the process of shifting the focus of one’s attention from oneself) are ‘virtue-developing.’ [1] As a consequence, the idea of ‘moral self’, the concept of good, and the process of ‘unselfing’ with the help of aesthetic perception lay the basis for her philosophical beliefs.

Murdoch is convinced that our ideas are often based on our own projections, as we are prone to getting wrapped in our own concerns and thinking about the world in relation to ourselves. We need to move beyond that to see what the reality is like. Experience of beauty can help us get over this – thought Murdoch. In her opinion, the sight of beauty whether through art or through beauty in a natural world removes us from ourselves and allows us to look at the world independently of our own concerns.

Another way to reach a higher plane of understanding is falling in love. According to Murdoch, love, similarly to art, can help understand goodness and truth. In *Metaphysics as*

a Guide to Morals Murdoch states that falling in love is: “most disturbing because it shifts the centre of the world from ourselves to another place” and it “can prompt a process of unselfing wherein the lover learns to see, and cherish and respect, what is not himself.” [2, 16-17] Here, she notes that love is not only the force that helps to shift the focus from one’s own ego, but also the sheer power of a person that enables to observe something true outside the self.”

One of Iris Murdoch’s best novels that reflects the idea of ‘unselfing’ is *The Black Prince*. In a course of the novel, main hero, Bradley Pearson gets obsessed with Julian, a young teenage girl. His feelings for her reveal something new for him: “The greatness of this morning had been its lucid openness. This morning I had felt like a cave-dweller emerging into the sun. She as the truth of my life.” [3, p.151] Julian is a person that makes Bradley ‘come out of himself’, to go beyond and see the truth of life as it really is.

These feelings serve as glasses that make the picture of the world clearer and as true as never before: “While Julian was there I couldn’t think, […] My head was full of nothing but the truth.” [3, p.97]

Thus, we see that not only art, but love too inspires people to see more, to understand the truth, the goodness of the world. According to Murdoch, they act as two tremendous forces that complement and reinforce each other’s strength. In introduction to *The Black Prince*, Martha C. Nussbaum notes that this novel is “an art story, whose culmination is not the love itself, but the turning of love into art.” [3, *p.11*]. To conclude, the whole story is the path of becoming an author, the artist, who reaches a higher plane of understanding, and who becomes able to produce the book of his life thanks to the power of love.

References:

1. *Lita A. "SEEING" HUMAN GOODNESS: IRIS MURDOCH ON MORAL VIRTUE / Ana Lita. // Minerva - An Internet Journal of Philosophy. – 2003.*
2. *Murdoch, Iris. Metaphysics as a Guide to Morals – London: Penguin Book, 1994., 5-47*
3. *Murdoch, Iris. The Black Prince. – Penguin Classics. New York. – 2003, 212p.*
4. *Iris Murdoch: Plato's Cave [Electronic Resource]. – Mode of Access: https://www.youtube.com/watch?v=i3pIP_fE1Dw*
5. *Philosophy and Literature with Iris Murdoch and Bryan Magee [Electronic Resource]. – Mode of Access: https://www.youtube.com/watch?v=pBG10XnxQaI&t=1141s*

Науковий керівник - доц. Бернар Глорія Богданівна

Анастасія Уляновська, Львівський національний університет імені Івана Франка

АНАЛІЗ ПОМИЛОК У МІЖМОВІ ВИВЧАЮЧИХ АНГЛІЙСЬКОЇ У ЯКИХ УКРАЇНСЬКА Є РІДНОЮ МОВОЮ

Помилки є неминучими та невід'ємними елементами у процесі засвоєння другої мови. Розуміння природи помилок учнів, врахування впливу L1 на міжмову може бути корисним з точки зору розробки ефективних навчальних матеріалів та стратегій. У статті розглядається міжмовна теорія та теорія аналізу помилок, досліджується роль аналізу помилок у вивченні англійської мови учнями рідною мовою яких є українська, її теоретичні та практичні застосування в галузі лінгвістичних досліджень та методології навчання.

Ключові слова: міжмова, помилка, аналіз помилок, інтерференція, засвоєння другої мови

Anastasiia Ulianovska, Ivan Franko National University of Lviv

ERROR ANALYSIS IN THE INTERLANGUAGE OF UKRAINIAN LEARNERS OF ENGLISH

In second-language acquisition, learners' errors are unavoidable and inevitable elements of the interlanguage and language learning process. Understanding the nature of learners' errors, taking into consideration the influence of L1 on the interlanguage can be beneficial in terms of devising efficient teaching materials and strategies. The article produces an account of interlanguage and error analysis theories, examines the role of error analysis in the second-language acquisition of Ukrainian learners of English, its theoretical and practical implications in the fields of linguistic research and teaching methodology.

Key words: interlanguage, error, error analysis, language interference, second-language acquisition

One should distinguish between an error and a mistake. An error is a deviation from the norm resulting from the lack of knowledge made by language learners. Whereas a mistake is referred to as a performance error, or in other words, it is a failure in language system usage that is made by native speakers [1].

The purpose of the work is to research the sources of errors in second language acquisition. **The object** of the research is an error in the interlanguage of learners whose native language is Ukrainian. **The practical value** of the research is determined by the introduction of new possible approaches in teaching English as a second language in Ukraine.

Selinker defined interlanguage as a language produced by language learners in the process of learning. It differs from both the learner's native and target languages but shares some features with them. The learners' interlanguage is dynamic: it is constantly changing in the process of language acquisition.

The question regarding the native language transfer in interlanguage, together with the interference that the transfer results in, remains controversial. Language transfer is considered to be a positive or a negative influence of the native language on the target language. An error as a result of the language transfer is defined as language interference by contrastive analysts [3, p. 70].

In his works, Corder stated that error is a product of the interference of source language in second-language acquisition. Supporters of the anti-transfer line state that errors that could be referred to as L1-like errors do not prove native language influence. In later studies, conducted by Dulay, Burt, and Krashen, it was demonstrated that the percentage of learners' errors made due to the native language interference is relatively low [2, pp. 98-100].

According to Richards, errors can be classified into linguistic and psycholinguistic. Linguistic error is defined as deviation from the rule . In psycholinguistic errors, the following processes a learner utilizes while using L2 are involved; Richards defines an overgeneralization, ignorance of rule restrictions or partial use of rules, and false understanding of hypotheses [4, pp. 172-180]. Errors serve as proof of active participation in the learning process: learners are involved in testing hypotheses of target language systems. They devise their strategies and create a language system based on these

strategies. This poses a question regarding the need for tailoring teaching materials according to the source language of the learners. Error analysis has both theoretical and practical implications on Second Language Acquisition. It performs an important role in devising teaching materials. If the reasons for learners' errors are known, ESL teachers and methodologists may develop more efficient teaching strategies and materials.

Sources:

1. *Corder, S. The Significance of Learners' Errors. [Electronic resource] / International review of applied linguistics in language teaching, 1967. Mode of access: https://eric.ed.gov/?id=ED019903*
2. *Davies A. Interlanguage: Papers in Honour of S. Pit Corder. Edinburgh University Press, 1984, 384 p.*
3. *Ellis, R. Understanding second language acquisition (2nd ed.). Oxford University Press, 2015, 376 p.*
4. *Richards, J. Error analysis: Perspectives on second language acquisition. Routledge, 2014, 240 p.*

Supervisor: Dr Sanotska L.G.
Associate Professor,
Department of English Philology

Mariia Farat, Ivan Franko National University of Lviv

PRAGMATIC INTERPRETATION OF *THREATS* AND *WARNINGS*: A STUDY IN VARIATION (BASED ON TV SERIES DIALOGUE)

The paper investigates speech acts of *warning* and *threat* from a variationist perspective, namely variable representations (alternative lexical and grammatical means) of both speech acts in social context, taking into consideration such factors as status, age, background, whether the character is positive or negative in animated TV series ***"Star vs Forces of Evil"***. By analyzing dialogues containing *warnings* and *threats* (from 13 episodes, the first season) the author determines the impact of social factors on characters' lexical and grammatical choice and demonstrates the special features of producing speech

utterances within an animated discourse. Animated discourse is distinct from the naturally occurring speech and is characterized by its educational function, idealized and sometimes slightly stereotyped reality, and the significant role of the visual aspect.

The main methods applied to our data are *Conversation Analysis* (CA), *Politeness theory*, *Variation Analysis* (VA). In the present study these analytical tools examine utterances in terms of the context which plays the most important part in interpreting and eliciting the results. They have helped to reveal what grammatical forms and lexical choices are used to express both speech acts, and how the context might influence their choice. Such methods allow us to do not only qualitative, but also a quantitative analysis, which will show us patterns of appearing grammatical structures depending on the external factors.

Our analysis has demonstrated that *threats* uttered by positive and negative characters employ similar grammatical formulas. Moreover, the factors of age and status do not seem to influence the linguistic choice. To measure the impact of character's background -- whether the characters are unterrestrial or terrestrial origin -- we need some more investigation to be carried out . As regards *warnings* we elicited that mostly this speech act is used by positive characters, which shows that the positive vs negative character dimension in animated films inform the language options and the range of situations where they can be employed, unlike factors of age, status, etc. In other words, in animated discourse social distance that may be imposed by age or status has no relevance here, since in TV series under investigation all characters interact with one another in an open and direct way. In addition to this, the spoken language in analysed dialogues is considered to be expressive and dynamic due to the fact that the majority of *warnings* and *threats* are exclamatory sentences. To sum up, *warnings* and *threats* vary in their forms and functions, the latter being influenced by a range of contextual factors.

Key words: *speech act, warning, threat, Conversation Analysis, Politeness theory, Variation analysis, animated film, positive/negative face, turn taking, interaction, communication.*

Разрыв страницы

Mariia Farat, Ivan Franko National University of Lviv, 2021

Pragmatic interpretation of *threats* and *warnings*: a study in variation (based on TV series dialogue)

This work is conducted to interpret speech acts of *threats* and *warnings* through the variation approach in American animated TV series. The methodological framework of the study includes Conversation Analysis (CA), Politeness Theory (by Brown and Levinson), and Variation Analysis. The corpus of the paper, namely dialog transcripts, is based on the first season of the television series ***"Star vs Forces of Evil"*** (13 episodes), created by Disney Television Animation company in 2015.

Interpretation of speech acts of *warning* and *threat* is the object of current work. The utterance is examined as a *threat* if a speaker (S) by saying their words threatens a hearer (H) to damage them somehow in the future, realizing this action will not be in the hearer's interest [Walton, 2000]. In this case, S does the action. A *warning* presupposes that the future event (E) is going to appear and it will not be in H's best interest while S/H or both believe that the event will occur [Searle,1969]. To conduct the analysis the further methods were used.

Conversation analysis is a method used to examine and interpret the process of natural social interaction. The method deals not only with the language structures but also with the context within which the conversation is developing. The four main mechanisms applied in CA are *turn-taking*, *sequence organization*, *turn design*, and *repair* [Sacks, Schegloff and Jefferson, 1974]. In the case of the paper, a system of turn-taking and a turn design contribute to the analysis the most, as the first one shows the flow and the dynamic of a current dialog and the latter one uncovers which grammatical forms and structures are used to express a *threat* or *warning*.

Politeness theory reveals people's attitudes to one another. The theory conducted by Brown and Levinson [1978] concentrates on the concept of "face". Authors distinguish negative and positive faces. While interacting, speakers apply different politeness strategies that either damage or save the speaker's or hearer's positive/negative face. This theory helps to illustrate how social distance influences our communicative choice towards the addressee, and whether it is important on the whole in terms of animated discourse.

Variation analysis (theory) is essential for the current work since it investigates how the language varies in a social context, where social, historical, economic, geographical, and cultural factors play significant roles in making a linguistic choice. We can use different ways of expressing relatively the same thing (different forms for the same function). Thus, the Variationist approach deals with examining alternative linguistic means and what they can tell us about a speaker [Sali A. Tagliamonte, 2006]. In our case, this approach has been instrumental in finding out whether grammatical structures of *threats* and *warnings* produced by different characters can be seen as a function of the character's role (positive/negative), social ground, and status.

Interaction in real life is distinct from the interaction in animated films since it is artificial, namely written by the author and uttered by an actor. The analyzed cartoon series depicts a mixture of realities. The plot shows the daily life and adventures of Star Butterfly, a magical princess, who comes from the dimension of Mewni, but has been sent to Earth to train her magic powers.

The analysis carried out in the present paper suggests the following:

- Both speech acts of *warnings* and *threats* have a dynamic turn-taking structure in a dialog: they are characterized by relatively short utterances that are emotionally charged (the majority of *warnings* and *threats* have an exclamation mark).
- Contextual factors such as characters' social status and age seem to have little impact on how they are rendered, whereas the character's background (being negative or positive) matters: the number of *threats* produced by each group seem to be equally distributed, however, in case of *warnings* the majority of statements are uttered by positive characters (48:7).
- Speakers tend to threaten their and the addressees' face by uttering *threats*. Moreover, characters usually do not care whether their statements offend the hearer's feeling (face) or not, their thoughts are straightforward and very direct.
- Grammatical structures used to produce both speech acts have been found to be similar: *warnings* are expressed mostly by conditional mood, imperative mood (often with *don't*), declaratives in Present Simple and Continuous tenses, where negative sentences and sentences with modality are really frequent, whereas *threats* tend to focus on the future, by using Future Simple, Present Continuous (including *going to*), conditional and imperative mood.
- Link between a character's function (negative / positive) and their grammatical and lexical choices have not been found.

Key words: speech act, warning, threat, Conversation Analysis, Politeness theory, Variation analysis, animated film, positive/negative face, turn taking, interaction, communication.

References

1. *Brown P, Levinson S. C. 1987 [1978]. Politeness. Some universals in language usage. Cambridge University Press, Cambridge.*

2. *Searle, J.R. (1969) Speech Acts. An Essay in the Philosophy of Language. Cambridge: Cambridge University Press.*
3. *Walton, D. (2000) Scare Tactics. Arguments that Appeal to Fear and Threat. Dordrecht: Kluwer, 218.*
4. *Sacks, H., Schegloff, E. and Jefferson, G., 1974. A Simplest Systematics for the Organization of Turn-Taking for Conversation. Language, 50(4), p.696.*
5. *Sali A. Tagliamonte 2006. Analysing sociolinguistic variation. Cambridge: Cambridge University Press.*

Potiatynyk U. O.

Viktor Fedelesh

Lviv Ivan Franko National University

Faculty of Foreign Languages

Teaching English to different age groups

Summary. The article considers teaching English to different age groups as one of the most significant issue in language teaching. It has been found out that teaching as a process can be problematic on the particular age level because every age group has particular characteristics. Age in teaching English plays crucial role concerning in what to teach and how to teach. It has been pointed out activities for teaching English language should be based on the methods and techniques relevant to particular age.
Keywords:age, teaching method, strategy, activity.

The issue of teaching English to different age groups has been actively researched in Linguistic since It is widely believed that English is indispensable knowledge nowadays and therefore it is necessary to dwell upon the basic characteristics of teaching English to different age groups because age is a very significant factor in language learning. It is truly believed that different age groups comprise a number of various key points which are typical for each group.

Age group characteristics are crucial while choosing appropriate methods and techniques of teaching English. It is highly important for any teacher of English to use a

variety of teaching methods and suitable techniques and to be able to make the studying plan flexible according to the age of the learners. Crucially, that that teaching young learners is quite different from the adults. Learning resources which are regarded as the main materials for teaching English should be appropriate to the age as well [2].

Classroom management also determines the success of the teaching-learning process. Importantly, that main approaches and principles of teaching are different depending on the age. One should take into account a number of factors to teach English at a particular age properly.

Considering the fact that as a rule the target audience of English language teaching is usually represented by young learner, adolescent and adult according to J. Harmer, therefore the strategies for teaching are different regarding age characteristics [3]. These age groups also have crucial differences in terms of language learning needs, language competence emphasized, and cognitive skill addressed. The organization of learning activities for such age groups is different as well.

For example, teaching language material (pronunciation, grammar and vocabulary) and language skills (reading, writing, speaking and listening) for young learners demands teaching with appliance of visual and realia, pictures, movement and games, music and songs, storytelling. Game is prevailing activity for teaching language for young learners [4].

Teaching English to adolescent learners presupposes the usage of activities such as drama, role plays, story-telling, group work, and presentation. Significant psychological and physical transformations of pupils are taken place at this period, therefore communication and socio-affective strategies of teaching should prevail.

Effective learning of English by adults is supported by creating a relaxed, positive atmosphere. Language teaching can be based on the usage of modern gadgets, online applications, video resources, audiobooks that make learning English interesting and productive. Interactive teaching methods are relevant to this age[2].

To conclude, it is significant for teachers to be familiar with age-characteristics of learners as they are of great value for choosing relevant methods of teaching English at a particular age.

List of references

1. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник / Кол. авторів під кер. Ніколаєвої С. Ю. – К: Ленвіт, 2002. – С. 199-205.
2. Cozma M. The Challenge of Teaching English to Adult Learners in Today's World. Social and Behavioral Sciences, 2015. – p. 197. Access mode: http://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.07.380.
3. Harmer J. The Practice of English language teaching (4th Ed.). (Essex: Pearson Longman) 2007.
4. Moss D. Second language acquisition in adults: From research to practice [Electronic resource] / D. Moss, L. Ross-Feldman. – Washington, DC : National Center for ESL Literacy Education, 2006. – Access mode: www.cal.org/caela/esl_resources/digests/SLA.html/

Науковий керівник – доц. Федоренко О. І.

Феденьків Ольги Вікторівни

Львівський національний університет імені Івана Франка

AN ANALYSIS OF WORD FORMATION PROCESSES IN SOCIAL MEDIA (TWITTER AND INSTAGRAM)

This paper focuses on word formation processes in social media such as Twitter and Instagram. It is provided the analysis of word formation used in Twitter and Instagram and the classification of the most spread word formation processes in social media based on descriptive qualitative method, which was used during the study.

Key words: social media, word formation processes, Twitter, Instagram.

Ця стаття присвячена процесам словотворення у соціальних мережах, таких як Twitter та Instagram. Надано аналіз словотворення, що використовується у Twitter та Instagram, та класифікацію найбільш поширених процесів словотворення у соціальних мережах на основі описового якісного методу, який був використаний під час дослідження.

Ключові слова: соціальні мережі, процеси словотворення, Twitter, Instagram.

Nowadays is the era of information technologies, the Internet and social media, which have a great impact on the development of languages in the world. Special attention must be paid to the ways of word formation in social media due to the fact, that more and more new words come from this sphere every day and become a part of people's daily vocabulary. It is proved by many modern studies, that social media has greatly contributed to the changes in the languages, as well as in the English language, today.

For the analysis of word formation processes, we have chosen one of the most popular social media in the world – Twitter and Instagram, because they attract millions of users around the world, they are simple and have similar terms, for example, following and followers [2]. Twitter is a microblogging and social networking service, that gives users a possibility to send and read text messages, which are called tweets and are limited to 140 characters. Instagram is social networking and online video- and photo-sharing service that makes it possible for the users to take different pictures and videos, apply digital filters to them and share them with other people [3].

To begin with, it is important to mention, that word formation process is the way of creating new words in the English language. To these processes belong borrowing, coinage, blending, compounding, clipping, acronyms, conversion, backformation and also derivation. In order to know how the words commonly used in social media are created, they should be analyzed by those processes [1].

Conducting the research, the descriptive qualitative method was used. In this method, the data were words, which contain word formation processes used in Twitter and Instagram. In the result, we have found the following word formation processes in Twitter:

1. clipping – Medan Shopping Fest 2021 (the word "fest" stands for "festival");
2. coinage – Jedar Cosmetics (the word "Jedar" is the example of coinage because it is a new word, which was created from a name and became a brand of cosmetics);
3. compounding – food carnival (food + carnival, this word means food festival occasion), baby shower (baby + shower, the word means a celebration of accepting a first baby for a new mom), overload (over + load, the word means an excessive load or amount);
4. acronym – ASAP (which stands for "as soon as possible");
5. blending – Whatta (was derived from the word "what" and "the". "Whatta" is used for showing the surprise expressing, for example "What the hell?");
6. conversion – Google (the word "Google" was initially a noun and meant a famous searching system on the Internet, but now it is often used as a verb too and has a meaning of searching something with the help of Google searching system on the Internet).

The word formation processes in Instagram are:

1. borrowing – Chicken Ramen (the word "ramen" is borrowed from the Japanese language);

2. coinage – Algarry Dress (the word “Algarry” is the example of coinage because it is a new word, which was created from a name and became a brand of cosmetics);
3. compounding – workshop (work + shop, this word means a kind of seminar, which held in a group or an even), throwback (throw + back, this word means an act of throwing back or a sudden reminder of the past), photoshoot (photo + shoot, the word means an occasion when a professional photographer takes pictures of someone famous for use in a magazine or some other purpose), goosebumps (goose + bumps, the word means a roughness of the skin caused by fear, cold, or a sudden feeling of excitement);
4. clipping – Sat (stands for “Saturday”), Bro (stands for “brother”);
5. derivation - National costume’s theme (the word “national” is the example of derivation, because it was built with the help of the suffix -al: nation + al. National costume’s theme is a series of competitions or contests of costume to determine a costume’s theme in national level);
6. acronym - DM (stands for “direct message”).

In conclusion, it is worth mentioning, that in social media such as Twitter and Instagram different processes of word formation are used, among them are blending, clipping, borrowing, compounding, coinage, acronym and derivation. In this study, it is given a short classification of the most spread word formation processes in Twitter and Instagram and the analysis of these processes. The findings of this kind of research may contribute to further researches in this sphere and can probably be a guideline, in a small but important way, to fulfil the need of this academic language research.

References:

1. Kemmer, S. Types of Word Formation Processes. Rice University. [Electronic Resource] / Suzanne Kemmer. – http://www.ruf.rice.edu/~kemmer/Words/wordtypes.html.

2. Mira Y. An analysis of word-formation processes used in social media. [Electronic Resource] / Mira Yani Eka Sari. – http://repositori.usu.ac.id/bitstream/handle/123456789/3607/130705003.pdf?sequence=1&isAllowed=y.

3. Shakina Sh., Salawati A. Morphological Processes of Neologisms in Social Media Among the Public Figures. International Journal of Innovative Technology and Exploring Engineering (IJITEE). [Electronic Resource] / Shakina Shahlee, Salawati Ahmad. – https://www.ijitee.org/wp-content/uploads/papers/v9i3/B7275129219.pdf. Accessed on 21 August 2021.

Науковий керівник:
Завгороднєв Юрій Анатолійович

Фельцан Каріна

Львівський національний університет імені Івана Франка

Відтворення інтертекстуальності в українському перекладі американського повнометражного анімаційного фільму «Шрек»

Анотація. *Дана робота присвячена методам відтворення інтертекстуальності американського повнометражного анімаційного фільму "Шрек" в українському перекладі. Перелічено вчених, які працювали з концепцією інтертекстуальності з точки зору текстової стратегії. Розглянуто поставлені завдання: класифікувати інтертекстуальні одиниці і знайти їх типи в досліджуваному анімаційному фільмі та проаналізувати основні способи перекладу. Описано методи, використані у дослідженні: структурний і трансляційний аналіз і порівняння інтертекстуальних одиниць двох різних мов. У цьому дослідженні використовувався якісно-описовий метод - метод, який підкреслює значення і опис певного стану (в певному контексті), яке використовується в повсякденному житті. Практична цінність даної роботи полягає в тому, що її результати можуть бути використані для кращого розуміння сенсу інтертекстуальних одиниць у конкретному контексті.*

Ключові слова: *інтертекстуальні одиниці, якісно-описовий метод, текстова стратегія, структурний і трансляційний аналіз, концепт.*

Karina Feltsan

Ivan Franko National University of Lviv

Reproduction of intertextuality in the Ukrainian translation of the American computer-animated comedy film *Shrek*

Abstract. *This paper focuses on the methods of reproducing the intertextuality of the American American computer-animated comedy film 'Shrek' in Ukrainian translation. Scientists who have worked with the concept of intertextuality from the point of view of textual strategy are listed. The following objectives are described: to classify intertextual units and find their types in the animated film under study, and to analyze the main translation methods. The methods used in the study are described: structural and translational analysis and comparison of intertextual units of two different languages. This research used descriptive qualitative method that is the method that emphasizes the meaning and description of certain condition (in certain context) which is used in daily life. The practical value of the given paper is that its results may be used for better understanding of intertextual units in a particular context.*

Keywords: *intertextual units, descriptive qualitative method, textual strategy, structural and translational analysis, concept.*

The research of this issue is of great importance since the translator faces many difficulties when reproducing intertextual units. Sometimes they are difficult to translate because there might be no equivalent in target language or they may be unknown to target audience. Many scientists still argue about the necessity of such expressions in books, movies, cartoons, etc. Some scholars worked with intertextuality towards its history in literary and culture scholarships. They worked with the concept of intertextuality in terms of textual strategy. Intertextuality is related to the reader's attitude in reading literary texts. Intertextuality can provide guidance to readers to view texts in advance as a contribution to a code that allows various significant effects. Based on the literary experience possessed, the reader will be able to identify other text elements in the new work. Even though the translation of intertextual units of this comedy film has already started to be studied but viewers still find new intertextual units that remind them of other movies, songs, books, and so on [S. Awung, p. 3]. Recognizing and understanding intertextuality leads to a much richer reading and watching experience which invites new interpretations as it brings another context, idea, story into the text at hand. Studying new layers of meaning of this comedy film helps to understand it better. These connections mean that a responder is engaging with a broader literary heritage than just a discrete text. Intertextuality also invites us to revisit the earlier text, often with new insights into its meaning for our time. In order to understand why translator used specific way of translation some scholarly articles about methods of translation of intertextual units were read and studied more about ways of rendering intertextuality. Moreover, Russian versions of same episodes were studied to compare different techniques of translating. Intertextuality as a concept develops each year and intrudes more and more in television and everyday life, which makes it important to learn how to properly render it into Ukrainian. Also as time passes some new intertextual units appear and make it more challengeable for a translator to render them because of the lack of background knowledge. While studying Translation Studies it is also important to pay attention to new words and word expressions, which appear all the time and study how to translate them because there are many occasions, when translators just omit the part with such units.

Intertextuality is generally considered to be: the way in which texts are interrelated and meanings that arise out of this [N. Fairclough, p. 197]. Intertextual figures include: allusion, quotation, calque, plagiarism, translation, pastiche, parody and precedent names. This term was developed by the poststructuralist Julia Kristeva in the 1960s, and since then it has been widely accepted by postmodern literary critics and theoreticians. Her invention was a response to Ferdinand de Saussure's theory and his claim that signs gain their meaning through structure in a particular text. She opposed his to her own, saying that readers are always influenced by other texts, sifting through their archives, when reading a new one. Although intertextuality is rather a temporary and unstable phenomenon it spreads quickly. The understanding of discourse and the very concept of intertextuality are current problems for linguistics, philosophy and literature. System-forming units are the units which are the most general, basic features that are considered to be a text. The notion of intertextuality can be viewed in terms of system-forming category. "The stylistic encyclopedia of Russian language" by M. N. Kozhyna defines intertextuality as a text category which 'displays the correlation of one text with another and dialogical interaction of texts in the process of their functioning'. No single text can appear by itself. It is correlated with some other texts that existed before. Out of this we can notice that intertextuality is a connection of one text with other texts in terms of content, genre, stylistic features and structure. 'Intertextuality can be considered to be the most important discourse category. The discourse of prose text that reflects stereotypical attitudes, logic of the story is not limited to a single story. It also includes other texts that existed before and exchanges of different points of view' [N. Fairclough, p. 199]. Intertextuality occurs in various types and forms of texts, the specificity of which is determined by the functional and stylistic belonging of the texts as well as their typological features within one sphere of communication.

Newly created text, which engages in dialogical relations with other texts, can supplement it with new meaning, selectively update individual meanings, transform them in comparison with the artistic design of the author and even destroy the original semantic system [O. Galynska, p. 39]. Intertextual analysis plays an important mediating role in connecting texts to context. Because what intertextual analysis draws attention to is the discoursive processes of text producers and interpreters, how they draw upon the

repertories of genres and discourses available within orders of discourse, generating variable configurations of these resources which are realized in the forms of texts [G, Allen, p.160]. The intertextual properties of a text are realized in its linguistic features. A particular text may draw upon a plurality of genres, discourses or narratives. Texts may be linguistically heterogeneous, i.e. made up of elements which have varying and sometimes contradictory stylistic and semantic values. Textual analysis ought to be more widely recognized as a method in social research and the very notion of intertextuality is an integral part of it which makes it important to study this notion in detail. Hence, we have one definition which we will use through this paper. Intertextuality is the ways in which texts are interrelated and meanings that arise out of this. This film is very rich when it comes to intertextual units. They are found not only in text format, but also in visual format. Hence, one can come across the visual similarity of stores in the movie in real life (for example, sports, food, fast food stores, etc.). In addition, intertextuality is noticeable to the American audience thanks to songs that are reworked under a fairy-tale format, but in fact have roots from some folk songs. Intertextuality in text format can also be divided into several categories:

Songs:	1. *Ever fallen in love with someone you shouldn't have fallen in love with?* 2. God *bless us, everyone.*	1. A song by Buzzcocks 2. Tiny Tim in a Christmas Carol
Movies/TV-shows:	3. *That'll do donkey, that'll do.* 4. *It`s time for you to meet today`s eligible bachelorettes.* 5. *Be good!*	3. *Barbie* movie 4. Popular American tv-show *The Dating game* 5. Final scene from *E.T. the extra-terrestrial* by Steven

		Spielberg
Shops / restaurants/cafes:	6. *Pork Illustrated* 7. *Farbucks Coffee* 8. *Burger Prince* 9. *Versachery* 10. *Friar`s Fat Boy (fast-food restaurant)*	6. American *Sports Illustrated* magazine 7. Starbucks 8. Burger King 9. Versache 10. *Big Boy* – American locomotive company
Fairy tales:	11. *Mabel. Remember how you couldn't let you little fat foot into that tiny glass slipper?* 12. *Your star puppet abandoned the show to go and found his father.* 13. *Where's that first-born you were promised?*	11. Cinderella 12. Pinocchio 13. Rumplestiltskin

Conclusion. It is impossible to avoid the phenomenon of usage intertextuality in modern TV-SHOWS and movies because contemporary English develops all the time and the translator has to keep this in mind. Intertextuality also is an essential part of everyday

communication and serves as the key mechanism of saving time while talking. The number of such units is growing every day and have already entered not only social networks but also literature and cinematography. While using intertextuality and translating it every translator must keep in mind the context and the specificity of communication of which it is an integral part. Some units are acceptable in one style but are forbidden in the other and may evoke other feeling in readers' or viewers' minds. The paper also puts a stress on the importance of the context and equivalence usage in different cultures.

References

Theoretical sources:

1. *Allen G. Intertextuality. London and New York: Routledge. 2000. pp: 158-176*
2. *Awung S. Intertextuality in literature, Film, and other popular Media: Intermediality and signs relations. Seminar Paper. 2002. №2. pp. 1-4*
3. *Fairclough N. Discourse and text: linguistic and intertextual analysis within discourse analysis. Discourse and Society. Vol 3(2). London, Newbury Park and New Delhi. 1992. pp. 193-217.*
4. *Galynska O. M. Linguo-cultural approach to intertextual phraseology (through somatic code of culture). Science and Education a New Dimension. Philology, IV(18). №80. 2016. pp. 39-40*

Audiovisual sources:

5. *Aron Warner, John Williams, Jeffrey Katzenber (Executive producers (2001-2017) – Shrek [computer-animated comedy film] - http://filmatika.ru/english_cartoons/shrek/*

Scholarly Supervisor
I.M. Odrekhivska
Associate Professor

Філевич Ю.П.,

Студентка V курсу

Факультет іноземних мов

Львівський національний університет імені Івана Франка

М.Львів, Україна

Concept FAMILY in modern cinematic discourse

The Merriam Webster Dictionary defines a family as a the basic unit in society traditionally consisting of two parents rearing their children; a group of individuals living under one roof and usually under one head; a group of persons of common ancestry. However, without any definitions, it is known that the family is an extremely important component of the society. As a complex and multifaceted social phenomenon, the family is the subject of many sciences. Social psychology, economics, pedagogy, law, ethics, history, ethnography, etc., study the phenomenon of family.

In particular, for linguists, the study of this concept is important, as characteristic feature of modern linguistics is the study of language in close connection with people, their consciousness, knowledge of the surrounding reality, and practical activities. It is known that people's knowledge of objective reality is organized in the form of concepts, abstract mental structures that reflect different spheres of human activity. Man thinks in concepts, combining them, forming new concepts in the course of thinking. Currently, the study of concepts in the language is one of the most promising areas in linguistics, which explains the relevance of the proposed study.

This work focuses on the study of the concept FAMILY in the multimodal space of modern films, where it is extremely widely represented. Given that cinema has become the most popular of the arts, a provider of patterns of behavior and standards of relations for modern man, film, and television are becoming the most important agent of socialization and a powerful factor in creating values, and it is also a good space for research. Modern cinema is a unique cultural phenomenon due to its rapid global spread, successful promotion in the film market, and, as a result, a huge impact on the audience worldwide.

The relevance of the topic FAMILY occupies an important place in modern culture as one of the keys and consistently important elements of modern both universal and culturally specific cognitive and linguistic pictures of the world.

The work aims to establish the features of the representation of the FAMILY concept in modern film discourse, a comprehensive study of the concept, highlighting its content and structure.

The object of research is the concept of FAMILY, actualized in modern cinematic discourse.

The subject of the research is lingual and extra lingual means of objectification of the FAMILY concept in cinematic discourse.

The material for this study was the following films: Instant Family (2018), Yes Day (2021), The kids are all right (2010), Together together (2021).

The choice of these movies is caused by the following factors:

• these films are aimed at viewers of different ages and generations;

• they promote family values, both general and modern;

• the communication of these values is carried out by various linguistic and extra lingual means, and this allows to obtain a comprehensive and objective result of the study and allows to draw reliable conclusions.

The main research methods are analysis and synthesis of information, definition analysis, conceptual analysis, structural-semantic analysis, descriptive method.

A film is a world of ideas that children, teenagers and adults implement in their minds. The concept FAMILY, which is reflected in many aspects of linguistic culture, is extremely widely represented in films intended for family viewing. The study of the peculiarities of the representation of the FAMILY concept on the material of film texts was not conducted by either local or foreign linguists, which determines the relevance of this study.

References:

1. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary (10th ed.). (1999). Merriam-Webster Incorporated.*
2. *Shevchenko I.S. Cognitive linguistic studies: a global diversity. Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Харків, 2017. №86. С. 150–153.*
3. *Скобнікова О. В. Кіносценарій як об'єкт дослідження мовознавства. World Science. Abu–Dhabi, UAE, 2016. №1(5) Вип.4. С. 54–57.*
4. *Скобнікова О.В. Лінгвокультурний та лінгвосеміотичний аспекти репрезентації концепту FAMILY в американських національних корпусах та кінотекстах. – Кваліфікаційна праця.*

5. *Стернин И. А. Основные компоненты структуры концепта. Язык и ациональное сознание. Воронеж, 2008. Вып. 10. С. 4–17*

Науковий керівник: ***Оленюк О. В.***

К. філол. н., доцент,

Кафедра англійської філології

Ірина Філь, Львівський національний університет імені Івана Франка

Особливості гіпотаксису у тексті “Історії” Геродота (на матеріалі IV книги)

Представлене дослідження присвячено з’ясуванню структурно-семантичних та функціональних властивостей підрядних речень у тексті “Історії” Геродота.

Ключові слова: підрядне речення, індикатив, кон’юнктив, оптатив, сполучник.

Iryna Fil, Ivan Franko National University of Lviv

Features of hypotaxis in "History" by Herodotus (on the material of IV book)

The present study focuses on the structural semantic and functional properties of the sub-sentences in the "History" of Herodotus.

Keywords: conditional offer, indicative, subjunctive, optative, conjunction.

Актуальність теми визначається посиленою цікавістю сучасних мовознавців [1; 2] до проблем функціональної граматики, потребою вивчення структурних та функціональних ознак складнопідрядних речень в давньогрецькій мові, зокрема у тексті IV книги “Історії” Геродота, присвяченій опису Скіфії [7]. Гіпотаксис (гр. hypotaxis – підрядність) визначається як “підрядність речень; вираження синтаксичних відношень залежності одного елемента від іншого” [3, с. 47].

Серед виявлених у тексті підрядних речень (майже 80) **в**ідповідно до класифікацій, які наводяться в авторитетних граматиках давньогрецької мови [4; 5], було виокремлено такі типи підрядних речень: означальні (40), часу (24), умовні (7), додаткові (2), причинові (2), непряме питання (2).

Підрядні означальні у тексті представлені чистими відносними реченнями (34) та з відтінком умови (6). Вони слугують означеннями до іменників на позначення

людей, народів, міфічних істот, творів мистецтва, рослин, водойм, територій. У чистих відносних реченнях Геродот вживає присудок переважно в індикативі теперішнього часу (26 випадків): Ἡρακλέα … ἀπικέσθαι ἐς γῆν … ἥντινα νῦν Σκύθαι νέμονται (IV, 8.1) – *Геракл прибув у цю землю, яку тепер населяють скіфи*. Означальні речення з відтінком умови представлені реченнями футурального виду, присудок яких виражений кон'юнктивом з ἂν.

Друге місце за кількістю вживання посідають підрядні речення часу, які вводяться сполучниками різних типів, найбільше ὁτέ, ὁπότε, ὡς, ἐπεί, ἐπειδή (20 випадків вживання). Відповідно до хронологічної послідовності подій для вираження одночасної дії вживається теперішній час та імперфект; для попередньої – аорист. У реченнях зі сполучником ἐπεὰν (16 випадків) вживається присудок у кон'юнктиві, який переважно виражає повторювану дію: ἐπεὰν δὲ ἀμέλξωσι τὸ γάλα, … δονέουσι τὸ γάλα (IV, 2.2) – *а коли видоять молоко, … збивають молоко*. У підрядних часових реченнях зі сполучником πρίν зафіксовано infinitivus subiectivus та Accusativus cum infinitivo.

Серед підрядних умовних речень виявлено два випадки вживання modus realis зі сполучником εἰ і п'ять випадків вживання modus eventualis зі сполучником ἢν (контрагована форма до ἐάν). Додаткові речення вводяться сполучниками ὡς та ὅτι з присудком в індикативі або оптативі, що зумовлено збереженням того способу, що був би в них, якби речення були незалежними. Подібна картина простежується і у непрямих питальних реченнях. Підрядні речення причини вводять сполучники ὅτι та ὡς, а присудок в них вжито в індикативі для констатації об'єктивної причини.

Підрядні речення є невід'ємною складовою синтаксичної та тематичної структури тексту Геродота. Серед них беззаперечно домінують означальні речення, які максимально увиразнюють та деталізують інформацію. Значне місце посідають підрядні речення часу, збагачуючи текст докладною темпоральною аргументацією.

Список використаних джерел

1. *Бондарко А. В. Принципы функциональной грамматики и вопросы аспектологии. Л.: Наука, 1983. 208 с.*

2. *Вихованець І. Р. Нариси з функціонального синтаксису української мови. К.: Наук. думка, 1992. 224 с.*
3. *Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів. К.: Вища школа, 1985. 360 с.*
4. *Звонська Л. Л. Давньогрецька мова: підручник. Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. 2-ге вид., переробл. і доповн. К., 2007. 710 с.*
5. *Оліщук Р. Л. Грецька мова. Синтаксис. Львів: Вид-тво ЛБА, 1996. 274 с.*
6. *https://www.perseus.tufts.edu/hopper/text?doc=Perseus%3Atext%3A1999.01.0125%3Abook%3D4%3Achapter%3D1%3Asection%3D1*

Науковий керівник доц. Глущенко Л. М.

Франків В.Л., кафедра англійської мови та літератури

Concept «Happiness» in modern cinematic discourse (based on “The Pursuit of Happiness” 2006, “The help” 2011, “Gifted” 2017)

This abstract is devoted to the study of the main stages of the concept of happiness formationand development based on cinematic discourse. The study of concepts reveals the nature of people’s cognition, perception and nomination of the world phenomena. In all three films the concept of happiness is activated. It helps to understand human nature in general and to find out the main constituent parts of the world cultures and their correlations.

Key words: concept, structure, conceptualization, conceptual system, reality perception.

The purpose of this abstract is to analyze the peculiarities of the concept of happiness and determine its place in the system of modern cinematic research. Tasks of the study are as follows: 1) to examine the analysis of researches devoted to consideration of the given concept within the limits of cognitive linguistics on the basis of films; 2) outline the directions of cognitive research.

From the study of films we can see the theory of cognitive models (frame semantics) in the main characters. The theory of cognitive models, developed by J. Lakoff, studies the mental spaces (frames) and cognitive models that structure these spaces. Also there are theories of conceptual metaphor and conceptual metonymy, which were developed by J. Lakoff and M. Jones [4]. They believe that the conceptual system in which a person thinks and acts, metaphorical in nature and plays a major role in determining reality.

The example of cognitive model is McKenna Grace, who plays the lead role of a gifted child, is absolutely outstanding and very believable, without being annoyingly premature or too cute. She is just an ordinary girl with age-appropriate emotional abilities and a truly remarkable ability for progressive mathematics. Such inclinations are the correct upbringing of any child – this is a difficult but significant task. Effective communication with parents, as well as differentiated learning and necessary adjustments will help provide the best education for students in class. This is how the frame space is created, in which the behavior of cognitive model really develops.

The concept of basic frames can be traced in the film In Pursuit of Happiness, which clearly shows the principles of the world around us that affect human life, in particular Smith. Shoe loss, chase, run, coin “With faith in the Lord God. Freedom" an anecdote about asking God for help, all this schematically reflects the frames of the objective world.

In movie “The Help” traces the situational context of discourse, a way of modeling environmental factors relevant to the subject, produced by the subject's interaction with the environment, during which the factors of that environment become part of the subject's inner world. This is not the story people need to know because while thoroughly entertaining, it gives the audience the message: *“See?! Things weren’t really* that *bad. There were just a few bad seeds who made it rough for Blacks, but it’s really because they were* hurting *inside, not because they were racist. White people really did care about Black people; and black folks loved taking care of those white babies.*”

Taking everything into account, these films presents the following essential characteristics of the concept: being the central part of cognitive linguistics, the concept Happiness is the sense with emotional and cultural marking, the mental essence responsible for shaping, processing, storage and transfer of knowledge. Therefore, the concept of Happiness contains emotional, expressive, evaluative components.

References:

1. *Жаботинская С. А. Ономасиологические модели и событийные схемы / С. А. Жаботинская // Вісник Харківского національного університету імені В. Н. Каразіна. – 2009(б). – № 837. – С. 3–14.*
2. *Словник основних термінів когнітивно-дискурсивної лінгвістики / А. П. Мартинюк. – Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2011. – 196 с.*

3. *Томенюк О. Стаття. Когнітивний підхід до аналізу мовних явищ (Актуальні питання гуманітарних наук. Вип. 11, 2015)*
4. *Lakoff G., Johnson M. (2008). Metaphors we live by, pp. 216–217.*
5. *Rosch E.H. Cognitive representation of semantic categories. Journal of Experimental Psychology. 1975. Vol. 104. Pp. 192–233.*

Academic advisor: Оленюк О. В.

Владислав Хичій
Львівський національний університет імені Івана Франка
Vladyslav Khychiy
Ivan Franko National University of Lviv

STYLISTIC CLASSES OF WORDS AS THE MARKER OF THE AUTHOR'S STYLE AND THE PECULIARITIES OF THEIR TRANLATION AS BASED ON JURIJ KOWALSKY'S MEMOIR "SAVED BY THE BLESSED VIRGIN: RECOLLECTIONS OF AUSCHWITZ AND DACHAU" AND ITS ENGLISH TRANSLATION BY KSENIA MARYNIAK

The paper focuses on the stylistic classes of the words that serve as the defining factor of the author's style in writing and the ways of their rendering. The presence of the author's style is not evident, but it reflects the author's artistic vision by creating a new image of the world, peculiar only to them, and the use of stylistically marked vocabulary is one of its main markers.

Стилістичні класи слів як уособлення авторського стилю та труднощі їх перекладу на основі споминів Юрія Ковальського «Божа Мати врятувала» та перекладу твору англійською мовою Ксенією Мариняк

Провідною ідеєю статті є збереження авторського стилю оригіналу у перекладі шляхом відтворення стилістично забарвленої лексики. Авторський стиль

відображає художнє бачення автора та створює новий, власний образ світу, властивий лише їм.

Key words: *style, author's style, stylistics, stylistically marked vocabulary, literary vocabulary, colloquial style.*

One of the main concerns of the paper was to recover the classification of lexical units based on the idea of the "stylistic layers of the vocabulary" developed by Ilia Galperin [1] and investigate how they determine the author's style in writing. The research has been conducted in order to discover how words belonging to different layers of vocabulary that create a certain author's style are used in Jurij Kowalsky's memoir "Saved by the Blessed Virgin: Recollections of Auschwitz and Dachau" and rendered in the English translation by Ksenia Maryniak. The portrayal of stylistically marked language is essential in the text in order to reflect the tone of the book and to develop the characters to the full extent, to make them real and add credibility.

The use of stylistically marked vocabulary is the defining element of the author's style, as it adds uniqueness and coloring to the text. The notion of author's style implies the individual differences of writers and their works. According to D. S. Nalyvaiko, the individual author's style is the way of arranging a verbal material that reflects author's artistic vision by creating a new image of the world, peculiar only to them [3].

Jurij Kowalsky's memoir is a book that reflects his incarceration at Auschwitz and Dachau, being arrested by the Gestapo in Nazi-occupied Galicia for sheltering Jews. The author's choice to write the book from the first point of view and in the form of autobiography adds immersion to the text for the readers, which is accompanied by the use of stylistically marked vocabulary. The author focuses on the use of **dialectal words**, which are the variety of a language that a group of people speak, separated either by ethnicity, geography, or class, to highlight the social background of the characters. One of the dialects, present in the memoir by Jurij Kowalsky is the Volyn dialect: "В них стільки **непевности**, суму, болю" [2]. The characteristic feature of this dialect is the change of vowel "і" to "и" in the form of the genitive singular nouns of the third declension. However, the lack of equivalents in the English language offers no other choice for the translator rather than to neutralize the colouring of the original dialectal variant, so that

Ksenia Maryniak translates it as "conversations, dominated by oppression and so much **uncertainty**" [2].

Another dialect, that can be spotted in the memoir by Jurij Kowalsky, is the Boyko dialect, which was widely used in Western Ukraine. Jurij Kowalsky's acquaintance with this dialect may be explained by the fact that Sokal's Naddnistriansky dialect borders with the Boyko dialect in the southern part of Sokal, which explains the mixed usage. That is why there are traces of Ivan Franko's language in the memoir "Saved by the Blessed Virgin: Recollections of Auschwitz and Dachau":

"А **кілько** ж ти людей замордував?" («Словник з творів Івана Франка»: «Кілько ж ніг пчола та має?») [4] – "**How many** people have you murdered?" [2].

Jurij Kowalsky uses dialectal words like "кілько" as the element of colloquial speech that also implies the socio-cultural status of the speaker, however, the translated text loses this element of the author's style and in this case, Ksenia Maryniak goes for the word combination "how many", which is neutral and does not have the same stylistic colouring.

It is a great challenge for translators to recreate the stylistically marked vocabulary as they stumble across the issue of lack of equivalences in the target language, which leaves them no choice but to sacrifice the stylistic colouring to preserve sense. Which is why sometimes it is better to find a way to save expressiveness and stylistic properties of the utterance by looking at it in terms of category and not the utterance itself, when no direct equivalents can be found and instead, aim at rendering the stylistic colouring of the vocabulary.

List of references:

1. *Galperin I. R. The stylistics of English language. Moscow: Higher School, 1981. 299p.*
2. *Maryniak K. Saved by the Blessed Virgin: Recollections of Auschwitz and Dachau (Containing Ukrainian text of memoir held by S. Biehl and J. Kowalsky. Canada, 2008. 252 p.*
3. *Наливайко Д. С. Стиль напряму й індивідуальні стилі в реалістичній літературі 19 століття. Наук. думка, 1987. – С. 3–43*
4. *Словничок з творів Івана Франка. 2014 – https://zbruc.eu/node/26091*

Науковий керівник: проф. Андрейчук Н.І.
Scholarly supervisor: prof. Andreychuk N.I.

Ходосевич Анастасія
Львівський національний університет імені Івана Франка

Gegenwärtige Kommunikation in den SMS-Nachrichten

Annotation: In diesem Artikel handelt es sich um die gegenwärtige Kommunikation in den SMS-Nachrichten. Es wird beschrieben, welchen Stellenwert das Handy in der heutigen Gesellschaft hat. Von sehr großer Bedeutung für die Forschung der Sprache von den Sprachwissenschaftlern findet die Autorin die SMS-Sprache in der Umgebung der Jugendlichen. Im Artikel wird auch erwähnt, dass man sich Ängste um die Standartsprache macht, weil die SMS-Sprache nicht selten negative Wirkungen ausübt.

Schlüsselwörter: *SMS; Kommunikationsform; Medium; kommunikative Gattung; SMS-Sprache; SMS-Abkürzungen; SMS-Akronyme.*

Khodosevych Anastasiia
Ivan Franko National University of Lviv

Present communication in the SMS messages

Summary: This article is about the present communication in SMS messages. It is described the importance of the cell phone in today's society. The author finds researches the SMS language in the environment of the young people of great importance for the research of language by linguists.
The article also mentions that there are fears about the standard language, because the SMS language often has negative effects.

Key words: *SMS; communication form; medium; communicative genre; SMS language; SMS abbreviations; SMS acronyms.*

Heutzutage wird dem Handy ein sehr hoher Stellenwert zugeschrieben. Ohne es kann sich der moderne Mensch sein Leben nicht vorstellen. 1987 kam das erste Handy auf die

Welt. Und die Menschheit musste noch 5 Jahre warten, bis die erste SMS geschickt wurde. Am 3. Dezember 1992 schickte Neil Papworth die erste SMS an ein Handy. Und was stand in dieser allersten SMS der Welt? Nur zwei Wörter: *Merry Christmas!* Damit läutete Neil Papworth eine Revolution ein, die den Alltag von Milliarden veränderte [6].

Die Sprachwissenschaftler machen zahlreiche Untersuchungen von SMS-Kommunikation aus sprachwissenschaftlicher Sicht. Die SMS-Nachrichten werden durch Methoden der Gattungsanalyse auf situativ-funktionale, dialogisch-interaktive und sprachstrukturelle Kennzeichen untersucht. Sie behandeln nicht nur Gegenstand der „SMS-Sprache“ , sondern auch die Nutzung der Kommunikationsform SMS in einem konkreten Freundeskreis, unter Politikern, unter Lehrern und Schülern, unter Arbeitskollegen usw. Bei der Analyse ordnen sie die SMS-Kommunikation im Hinblick auf die Begriffe Medium, Kommunikationsform und Gattung ein. Dabei unterscheiden sie zwischen SMS als Kommunikationsform einerseits und unterschiedlichen SMS-Gattungen andererseits. Parallel dazu werden technische Eckdaten von SMS eingeführt und SMS mit anderen Formen individueller Medienkommunikation verglichen. Die Sprachwissenschaftler gliedern auch SMS nach den Kategorien der Gattungsanalyse: Außenstruktur, Dialogstruktur und Binnenstruktur [44, S. 69].

Ausgangspunkt für die kommunikationswissenschaftliche Verortung von SMS ist die Unterscheidung des Wissenschaftlers Holly Werner zwischen Medien und Kommunikationsformen. Holly versteht Medien als „konkrete, materielle Hilfsmittel, mit denen Zeichen verstärkt, hergestellt, gespeichert und/oder übertragen werden können“ [4, S. 69]. Im Gegensatz dazu versteht er unter Kommunikationsformen „virtuelle Konstellationen“ von strukturellen bzw. semiotischen Merkmalen medialer Kommunikation. Diese Merkmale werden für gewöhnlich (in der Textlinguistik) zur situativen Dimension einer Textsorte gerechnet. Holly betont, dass Kommunikationsformen nicht mit Textsorten gleichzusetzen sind, sondern eine Grundlage für sozial und funktional unterschiedliche Textsorten bilden.

Zur Bestimmung und Abgrenzung von Kommunikationsformen verwendet Holly die Kriterien:

(a) Zeichentyp (z.B. - Sprechhriftsprache)??

(b) Kommunikationsrichtung (monologisch / dialogisch)

(c) Kapazität des Mediums zur Speicherung bzw. Übertragung von Daten

(d) Zeitlichkeit (synchrone / asynchrone Kommunikation)

(e) Anzahl der Kommunikationspartner (ein oder mehrere Sender bzw. Empfänger)

In der interpersonellen Medienkommunikation ist SMS das jüngste Mitglied neben Telefon, Anrufbeantworter, Email und Chat. SMS unterscheidet sich vom Telefonat durch den Zeichentyp (medial mündlich vs. schriftlich) und die Zeitlichkeit (synchron vs. asynchron), vom Chat durch die Zeitlichkeit und die Anzahl der Kommunikationspartner, von Email durch die weitgehende Beschränkung auf individuelle (1:1) Kommunikation. Weitere Unterschiede zwischen SMS und Email sind die reduziertere Zeichenmenge, die eingeschränkte Speicherkapazität, die höheren Kosten und die permanente Verfügbarkeit des Mobiltelefons. „Markenzeichen“ der Kommunikationsform SMS sind die stark eingeschränkten Ausgangsbedingungen im Hinblick auf die Zeichenmenge, die Texteingabe sowie die tatsächliche Übersendung. Die Textlänge ist auf maximal 160 Zeichen (inklusive Leerzeichen) pro Nachricht eingeschränkt, wobei neuere Entwicklungen von Mobiltelefonen inzwischen auch längere Nachrichten ermöglichen [4, S. 69].

SMS als kommunikative Gattung? Der Begriff der „kommunikativen Gattung“ entstammt der Wissenssoziologie. Ganz allgemein sind Gattungen konventionelle (verfestigte) Lösungen kommunikativer Probleme in der Praxis spezifischer Sozialwelten. Ja, und auch hier spielen für die Abgrenzung von kommunikativen Gattungen die Aspekte des kommunikativen Zwecks und der sozialen Konstellation eine wichtige und zwar zentrale Rolle. Wollen wir klären, was unter dem Begriff der kommunikativen Gattung gemeint ist. Die Forschung zu kommunikativen Gattungen in der Linguistik ist untrennbar mit dem Namen Susanne Günthner verbunden. Der Begriff, der als ein Forschungsprogramm in der Soziologie entwickelt wurde, nahm mit ihr eine Relevanz auch für die Linguistik an. Daran waren natürlich auch andere Forschende beteiligt, nicht zuletzt Peter Auer, Elizabeth Couper-Kuhlen, Arnulf Deppermann, Helga Kotthoff oder Aldo di Luzio, doch war Susanne Günthner sicherlich die erste Linguistin, die sich empirisch mit dem Konzept beschäftigt hat. Der Grund liegt freilich darin, dass sie als Linguistin Teil des ersten DFG-finanzierten Gattungsprojektes war, das von Thomas Luckmann und Jörg Bergmann geleitet wurde. Also, der Begriff der „kommunikativen

Gattung“ entstammt der Wissenssoziologie. Ganz allgemein sind Gattungen konventionelle (verfestigte) Lösungen kommunikativer Probleme in der Praxis spezifischer Sozialwelten. Kommunikative Gattungen bislang weitgehend am Beispiel sprachlichen kommunikativen Handelns konzipiert. Daher konzentrieren sich die meisten Analysen kommunikativer Gattungen auf Vollzüge mit starkem sprachlichem Anteil. Verfestigt werden etwa „parasprachliche“ Merkmale (Prosodie, Rhythmus, Sprachgeschwindigkeit), sprachliche Mittel (Lexikon, Grammatik, Prosodie) und andere zeichenhafte Objektivationen (visuelle Motive, audiovisuelle Figuren u. a.) [5, S.37]. Nun ist SMS genauso wenig eine einheitliche Gattung wie „der Brief“ an sich, sondern eine Kommunikationsstruktur, auf deren Basis spezifische Gattungen wie etwa „Geschäfts- vs. Privatbrief“ in der sozialen Praxis entwickelt werden [3, S. 78]. Um die Unterscheidung zwischen Kommunikationsform und Gattung im Fall SMS zu veranschaulichen, bietet sich ein Vergleich zwischen den eingangs genannten Nutzungsformen von SMS an: Kommunikation in der Jugendclique, unter Politikern im Bundestag und SMS-Gottesdienst usw. Sie als Exemplare einer Gattung einzustufen ist nicht nur kontraintuitiv, sondern läuft einer Prämisse der Gattungsanalyse zuwider, dass Gattungen verfestigte Lösungen kommunikativer Probleme darstellen. Politiker und Schüler bearbeiten durch die Kommunikationsform SMS sehr unterschiedliche Probleme in sehr unterschiedlichen Rollenbeziehungen. Ähnlich können die aufeinanderfolgenden Nachrichten eines Jugendlichen an die Clique und der SMS-Gottesdienst nicht ein und derselben Gattung angehören, denn ein Gottesdienst ist eine institutionelle Aufgabe in einer besonderen Rollenkonstellation. Daher betrachten wir diese Fälle als unterschiedliche SMS-Gattungen, die sich auf der Basis derselben Kommunikationsform entwickeln und mehr oder weniger stark verfestigte Muster aufweisen. Die Zeitschrift Spiegel beschreibt die geschäftliche SMS-Nutzung unter Politikern mit den Stichworten "Wahlkampfsprüche oder Gebheimabsprachen" sowie "bündig formulierte Anweisungen an Fraktionskollegen und Mitarbeiter". Dieselbe Zeitschrift fasst die private Nutzung unter Jugendlichen so zusammen: "Meist geht es um Liebe, Sex, Alkohol oder um Witze" [2, S. 90].

Sehr großen Wert legen die Sprachwissenschaftler auf die SMS Kommunikation unter den Jugendlichen. Sehr interessant ist für ihre Studien gerade der Stil, den die junge Generation in ihren Nachrichten verwenden. Es ist kein Wunder, das vor allem

Jugendliche als Hauptnutzer dieser neuen Kommunikationsform waren. Der Trend begann zunächst in Finnland und erreichte schnell Deutschland. Heute ist bei Jugendlichen der SMS-Versand oft eine der wichtigste Handynutzungen.

Das Handy wird von den Jugendlichen als eigenes und persönliches Medium angesehen. Das Schreiben von SMS sehen sie als eine Abgrenzung von den Eltern, da sie nach wie vor davon ausgehen, dass Erwachsene dieses Kommunikationsmittel nicht so gern benützen. Das Schreiben von Kurzmitteilungen dient somit dazu, sich von der Erwachsenenwelt abzugrenzen und unabhängig von den Eltern mit den Freunden zu kommunizieren. Außer Handysmsnachrichten sind auch Viber-, Facebookchats beliebte Mittel von Jugendlichen, um miteinander zu kommunizieren, doch auf SMS verzichten sie nicht.

Die Sprachwissenschaftler haben bei der Analyse der SMS-Sprache von Jugendlichen folgende Merkmale bemerkt. Die Standartsprache wird in den formellen, z. B. schulischen Situationen angewendet. Es ist typisch, in SMS-Texten eher diejenigen sprachlichen Mittel anzuwenden, welche in der gesprochenen Sprache vorkommen. Dabei wird vom informellen Stil, von der sogenannten konzeptionellen Mündlichkeit, also eigentlich die Art, wie man redet, gesprochen. Zur konzeptionellen Mündlichkeit gehören gemäß Braun folgende Merkmale:

1. umgangs- und jugendsprachlicher Wortschatz, z. B. - gedige, easy;
2. (umgangssprachliche) Grüsse, Anreden und Verabschiedungen, z. B.- hoi, bye, Hali halo, hey, big kisses;
3. Gesprächs- und Abtönungspartikel, z.B. - so oder so, den (denn), ja;
4. Expressive Interjektionen, z.B. - it (damn it), yeah, aha, ups;
5. Lautmalereien: z.B. - *hehe, haha;*
6. Verschriftung informeller Sprechsprache: alle in Dialekt verfassten Texte [7].

In SMS-Texten sind immer häufiger Anglizismen zu finden. Dabei werden fremdsprachliche Wörter, Satzglieder, Phrasen oder sogar ganze Sätze in den Nachrichten eingefügt. Es ist heutzutage üblich, viele Ausdrücke aus dem Englischen ins Deutsche zu übertragen. Die Ausdrücke aus anderen Sprachen werden weniger gebraucht. Gebrauch von Anglizismen oder Wärtern aus anderen Sprachen führt dazu, dass es oft schwierig ist, eine eindeutige Grenze zwischen den verschiedenen Sprachen zu ziehen [1, S. 103].

Als Beispiel wird folgender Satz angeführt:

Hi honey, wo warsdugestern?

Hi heisst hallo, honey bedeutet Schatz.

In den SMS- Nachrichten werden Kurzformen verwendet, um dabei Zeichen, Zeit und Geld zu sparen [1, S. 106]. Es gibt zwei Arten von Kurzformen, nämlich die syntaktische und die lexikalische Reduktion. Bei der syntaktischen Reduktion werden Wörter innerhalb eines Satzes weggelassen. Bei der lexikalischen hegt es um die Weglassung von Buchstaben innerhalb einzelner Wörter. Bei den syntaktischen Kurzformen wird unterschieden zwischen der Weglassung des Subjektpronomens (z. B. *vermisse dich*, Personalpronomen ich fehlt da), des Verbs und Subjektpronomens (z. B. *schon hier*, statt *bin schon hier)*, des Artikels bzw. des Possessivpronomens(z. B. *Auftritt ist morgen* statt *der Auftritt ist morgen*, der bestimmte Artikel **der** fehlt). Außerdem werden manchmal Hilfsverben oder Subjektpronomen getilgt. Bei den lexikalischen Kurzformen gibt es die konventionalisierten Abkürzungen, wozu beispielsweise Wochentage (Bsp.: Mo Montag) gehören. Weiter werden in den SMS-Nachrichten häufig Akronyme verwendet, worunter die Liebes- und Grußformeln zu verstehen sind. Akronyme sind Sonderfälle der Abkürzung, wobei Wörter oder Wortgruppen auf ihre Anfangsbestandteile gekürzt werden z-B *Azubi – **Aus**zu**bi**ldender*. Um ihre Gefühle zu betonen, verwenden die Jugendlichen oft Smileys, die lachend, zwinkernd oder weinend sind [1, S. 111]. Oft werden die Wiederholungen einzelner Buchstaben oder Satzschlusszeichen verwendet (z. B. *Wann ist schon das Ende??????)*. Ein anderes und wichtiges Phänomen ist Groß/Kleinschreibung der Wörter (z. B. *ich warte auf meine mutter schon seit morgen* oder *ICH LIEBE DICH*!!). Besonders bei der Großschreibung haben die Sprachforscher bemerkt, dass auf diese Weise die Jugendlichen ihre Gefühle ausdrücken und etwas Wichtiges betonen wollen.

Ebenso werden häufig Kurzwörter gebraucht (Bsp.: Nami Nachmittag). Ebenfalls ein häufig vorkommendes Phänomen sind die Assimilationsformen (Bsp.: Wens morn nöd bringsch Wenn du es morgen nicht bringst). Dabei werden mehrere Wörter zu einem verschmolzen [1, S. 107]. Abweichung von den Normen der Rechtschreibung Eine bewusst von den Normen der Rechtschreibung abweichende Schreibung der Jugendlichen kann gemäß Braun als eine Form des Widerstands gegen die Normen der Erwachsenenwelt und der Schule angesehen werden [1, S. 110]. Die Jugendlichen können

dadurch ihre eigene Identität zum Ausdruck bringen. Dagegen wird aber nicht selten protestiert. Besonders klagen die Lehrer über diese neue SMS-Sprache, wenn sie die Aufsätze ihrer Schüler lesen, die oft Abkürzungen verwenden, weil sie sich schon gewöhnt haben, sich auf solche Weise auszudrücken.

Der erste bekannte Aufsatz in dieser neuen Sprache wurde übrigens von einer schottischen13-jährigen Schülerin eingereicht. Verstehen Sie diesen Auszug? "My smmr hols wr CWOT. B4, we used 2go2 NY 2C my bro, his GF & thr 3 :- kids FTF. ILNY, it's a gr8 plc." (My Summer Holidays were a clever waste of time. Before, we used to go to New York to see my brother, his girlfriend and their three kids face to face. I like New York, it's a great place). Und so was sehen die Lehrer oft. Auch in Deutschland macht man sich Ängste um die deutsche Sprache. Zahlreiche Debatten über SMS-Sprache in den Schulen werden durchgeführt, so viel wird diskutiert. Es gab schon zahlreiche Umfragen zu diesem Thema. Bei einer Umfrage fanden 40 % der Teilnehmer, dass Abkürzungen zu oft benutzt werden und eine Gefahr für die deutsche Sprache darstellen [9].

Inzwischen werden SMS-Wörterbücher zusammengestellt, um die SMS-sprache besser zu verstehen. Darin sind die verbreitesten Abkürzungen, Smileys und Zeichen. Unten sind die meist gebrauchten:

- ^^ Grinsen, Augen zusammengekniffen
- =) Smiley mit langen Augen oder beide Augen zukneifen
- -.- Genervt
- :$ Krank
- □ Augenzwinkern, zwinkernder Smiley
- B-) Smiley trägt Sonnenbrille oder cool oder trägt Hornbrille
- □ Zunge rausstrecken oder kein Kommentar
- <3 Herz [9]

Die Sprachwissenschaftler haben auch bemerkt, dass es Unterschiede zwischen männlichem und weiblichem Gebrauch der SMS-Sprache gibt, lexikalische, syntaktische. Der norwegische Forscher Richard Ling hat mehrere Studien in Bezug auf dieses Phänomen gemacht.

- Frauenbotschaften sind in der Regel “länger”;
- Frauen verwendeten eine “komplexere Struktur” und Grammatik;

- Männerbotschaften bestehen in der Regel aus “Ein-Satz” -, “Ein-Satz” – oder “Ein-Gedanken” -Konstruktionen (letzteres ist bei männlichen Benutzern im Alter von 16 bis 19 Jahren deutlich zu beobachten);
- Weitere Grüße und Abschiedsworte wurden in den Botschaften der Frauen beobachtet;
- Frauen hatten Nachrichten mit emotionalen und praktischen Inhalten (z. B. Organisation eines Meetings) im Gegensatz zu Männern, die die SMS-Sprache meist nur für praktische Inhalte verwendeten;
- Frauen und jüngere Benutzer (geschlechtsübergreifend) verwenden tendenziell mehr verkürzte Formen und Emoticons als Männer an sich.

Während Frauen konventionelle Regeln mehr beachteten als Männer, ist der Unterschied gering. Dies beinhaltet die Verwendung der richtigen Rechtschreibung, Zeichensetzung, Großschreibung usw. [8].

Also, SMS-Sprache ist die abgekürzte Sprache und Umgangssprache, die häufig bei SMS-Nachrichten für Mobiltelefone oder anderen internetbasierten Kommunikationen wie E-Mail und Instant Messaging verwendet wird. Und es ist äußerst interessant, die SMS-Kommunikation zu verstehen und zu analysieren. Nicht zu vergessen ist es, dass die Entwicklung der Computertechnik und die internationale Kommunikation in englischer Sprache auf die Sprachdynamik, die Sprachverwendung und die gegenseitige Verständigung in formellen und informellen Kommunikationssituationen und Bereichen einen grossen Einfluss haben. In der deutschen Sprache kann das an den grammatischen und semantischen Strukturen beobachtet und untersucht werden. Die zahlreichen Lehnwörter, Anglizismen, Abkürzungen und Symbole sind ein relevantes Beispiel für den Einfluss der neueren Medien und Kommunikationsformen auf die deutsche Sprache. Und das sieht man besonders gut an der SMS-Sprache. Immer, wenn es neue Medien auf die Welt kommen, erscheinen auch neue Kommunikationsformen. Mit ihnen kann nur in Zukunft gesagt werden, ob sie die Standartsprache negativ oder positiv beeinflussen.

LITERATURVERZEICHNIS

1. *Braun, B. Jugendliche Identitäten in SMS-Texten. In: Dürscheid, Spitzmüller C, Jürgen, Zwischentöne. Die Sprache der Jugend in der Deutschschweiz. Zürich: Verlag Neue Zürcher Zeitung, 2006, S. 100-115.*
2. *Der Spiegel, № 51, MOBILFUNK , Flirten und mogeln, 1999, 90 S.*
3. *Ermert K. Briefsorten. Untersuchungen zu Theorie und Empirie der Textklassifikation. Tübingen (RGL 20), 1979, 78 S.*
4. *Holly W, Zur Rolle von Sprache in Medien: Semiotische und kommunikationsstrukturelle Grundlagen. Muttersprache, 1997, 69 S.*
5. *Luckmann T, Grundformen der gesellschaftlichen Vermittlung des Wissens: Kommunikative Gattungen. In: Neidhardt F. Kultur und Gesellschaft. Kölner Zeitschrift für Soziologie und Sozialpsychologie. Sonderheft 27. Opladen, 1986, 37 S.*

QUELLENVERZEICHNIS

6. *Der Spiegel, 2012. Веб-сайт. URL: https://www.spiegel.de/fotostrecke/was-stand-in-der-ersten-sms-der-welt-fotostrecke-107678.html*
7. *Emojis und Abkürzungen: Smartphone-Sprache einfach übersetzt. Веб-сайт. URL: https://www.drei.at/de/planet-drei/blog/artikel/smileys-und-abkuerzungen.html*
8. *SMS-Sprache. Веб-сайт. URL: https://at.wikinew.wiki/wiki/SMS_language*
9. *SMS-Sprachalarm an Schulen. Веб-сайт. URL: https://www.forumla.de/f-politik-gesellschaft-92/t-sms-sprachalarm-an-schulen-176934*

Науковий керівник: Паламар Наталя Ігорівна
доцент кафедри міжкультурної комунікації та перекладу

Василина Шевців
Львівський національний університет імені Івана Франка

Вербалізація концепту «*MAGIC*» у телесеріалі *«Всі жінки відьми»* та його українська ревербалізація, здійснена телеканалом «*ТЕТ*»

Анотація. *В даній роботі розглядаються особливості концепту «MAGIC», його вербалізація у телесеріалі «Всі жінки відьми» та його українська ревербалізація, здійснена телеканалом «ТЕТ». Розглянуто явище концепту та різноманіття його визначень. Перелічено найвизначніших українських та зарубіжних науковців, які зробили значний внесок у розуміння концепту. Наведено основні класифікації концептів. Значна увага була зосереджена на концептосфері вищезазначеного концепту та на її основних елементах. Визначено та надалі проаналізовано особливості сприйняття магії як в українській, так і в англомовній картинах світу.*

Ключові слова: *концепт, концептосфера, когнітивна лінгвістика, архетип, концептуалізація, вербалізація, аудіовізуальний переклад.*

Vasylyna Shevtsiv
Ivan Franko National University of Lviv

Verbalization of the concept *MAGIC* in TV series *Charmed* and its Ukrainian reverbalization performed by TV channel *TET*

Abstract. *The present work deals with the peculiarities of the concept of MAGIC, its verbalization in TV series Charmed and its Ukrainian reverbalization performed by TV channel TET. The notion of concept has been discussed and the variety of its definitions have been studied. The most outstanding scientists, both Ukrainian and foreign ones, who made a significant contribution to the understanding of a concept have been listed. The main classifications of concepts have been investigated. The emphasis is made on the conceptual sphere of the concept under discussion and its main constituents. The peculiarities of magic perception by both Ukrainian and Anglophone worlds have been singled out and further analyzed.*

Keywords: *concept, conceptual sphere, cognitive linguistics, archetype, conceptualization, verbalization, audiovisual translation.*

The study of concepts is one of the topical direction of modern linguistics, since it allows us to consider the word in the context of culture, knowledge and communication. A concept is a unit for describing a worldview, a mental unit containing linguistic and cultural knowledge, ideas, and assessments. Today, linguistics considers a wide range of concepts.

The concept was studied by a number of prominent scholars. O. Selivanova, N. Holubenko, V. Veriovkin, L. Broslavska, V. Horodetska, O. Bondarenko are the ones who have made a significant contribution into the study of concept in Ukraine. Concept has been extensively studied abroad, in particular, by such scholars as S. Vorkachev, Yu. Stepanov, V. Karasik, D. Lychachov, V. Evans, Z. Popova, I. Sternin and others.

Among these scholars there were the ones who proposed different classifications of concepts. For instance, V. Karasik identifies specialized ethnocultural and sociocultural concepts, non-specialized and universal ones [3, pp. 29-32]. O. Selivanova's classification is based on the division according to the parameter of conceptualization subject. The following types of concepts have been singled out: idioconcepts, usual concepts, ethnoconcepts and universal concepts [4, p. 316]. The fact that a concept can be verbalized contributes to the existence of another classification. A. Babushkin distinguishes between concepts verbalized by lexical means of language and concepts verbalized by phraseological means of language [1, p. 98].

«Concept» is an umbrella term covering areas of some scientific trends: first of all, cognitive psychology and cognitive linguistics, and also lingual cultural studies [2, pp. 5-12]. The meaning of concept is also explored in metaphysics and philosophy of mind. The word «concept» («a general notion, the immediate object of a thought») is traced back to 1554–60. It derived from Medieval Latin *conceptum* «draft, abstract», with the meaning in classical Latin «a thing conceived». [6] In 1892, German philosopher Gottlob Frege distinguished between the concept and object in the language philosophy. According to G. Frege, any sentence that expresses some singular thought consists of an expression that signifies an *object* together with a predicate that signifies a *concept* [7].

As far as the conceptosphere of the concept *magic* in the Anglophone world is concerned, it can be expressed in a variety of ways. The conceptual sphere of *magic* can encompass word groups denoting:

- Magical characters (*fairy*, *witch*, *dwarf*, etc.);

S1E1 (30:30)	*A bad **witch**, or a **warlock**, has but one goal: to kill good **witches** and obtain their power.*	S1E1 (29:15)	*А в злих **відьом** і **чаклунів** є єдина мета –вбивати добрих **відьом** і забирати їхню силу.*

- Magical places (*Wonderland, enchanted forest, Neverland*, etc.);

S1E11 (19:35)	*It's just like The Cowardly Lion from The Wizard of **Oz**.*	S1E11 (18:48)	*Схоже на лева-боягуза з «Чарівника країни **Оз**».*

- Supernatural abilities (*to transform, to spell, to do magic*, etc.);

S1E2 (31:00)	*What'd she do, **put a spell** on you?*	S1E2 (29:45)	*Вона що, тебе **закляла**?*

- Rituals (*curse, fortune-telling, charm*, etc.);

S1E1 (11:03)	*They call them **sabbats.***	S1E1 (10:37)	*Вони звуться **шабашами.***

- Magical items (*orb, magic wand, broom*, etc.);

S1E3 (7:45)	*So, what's your act? **Tea leaves, tarot cards, crystal balls**, what?*	S1E3 (7:30)	*І з чим же ви працюєте? З **чайною заваркою, з картами таро, з кришталевими кулями**?*

- Abstract notions (*superpower, Good, Evil*, etc.);

S1E10 (25:00)	*You fear it's a warlock with **powers** greater than yours.*	S1E10 (24:00)	*Ти боїшся, що це чаклун, могутніший за тебе.*

- Magical qualities describing something supernatural (*magical, witchlike*, etc.)

S1E10 (7:10)	*Yeah, have a **magical** day.*	S1E10 (6:53)	*Бажаю **чарівно** провести день.*

and even

- Numbers which have magical connotation in a particular culture.

S1E1 (36:55)	*Okay, we've placed the **nine** candles anointed with oils and spices in a circle.*	S1E1 (35:25)	*Ми поставили колом **дев'ять свічок**, змащених оліями та прянощами.*

All of the elements mentioned above exist in both Ukrainian and Anglophone pictures of the word. However, being verbalized in the English language, they can be rendered differently into the Ukrainian language. In some cases, the concept of *MAGIC*

can be reverbalized in the same way as it was verbalized in the original, while in others, the magical effect in the original cannot be observed in translation; or some other means of its expression can be used. The analysis of the verbalization of the concept under discussion can help understand the peculiarities of magic perception by the Anglophone world, while its reverbalization will show us the similarities and differences of understanding the given concept by both cultures.

The analysis is based on the TV series and deals with screen translation rather than literary translation. That is why some key points of audiovisual translation are worth mentioning. The term audiovisual translation is explanatory and comprehensive; it emphasizes the audio-visual dimensions of the communicative mode. Unlike communication through books, radio, telephone, or sign language, audio-visual communication implies that both the acoustic channel through air vibrations and the visual channel through light waves is simultaneously utilized. The best-known types of audiovisual translation are subtitling, dubbing and voice-over [5, p. 283].

Conclusion. The concept is an abstract idea or general notion that occurs in the mind, in speech, or in thought. Concepts are understood to be the fundamental building blocks of thoughts and beliefs. The research is connected with the theory and practice of audio-visual translation and, in this work, the verbalization of the concept of *MAGIC* in the TV series *Charmed* and its reverbalization performed by TV channel *TET* has been scrutinized. The attempt has been made to elucidate peculiarities of the verbalized concept *MAGIC* in the fantasy series *Charmed* and its Ukrainian reverbalization done by TV channel *TET*.

References

Theoretical resources

1. *Бабушкин А.П. Типы концептов в лексико-фразеологической семантике языка, их личносная и национальная специфика : дисс. … доктора филол. наук : 10.02.19 / Бабушкин Анатолий Павлович. – Воронеж, 1997. – 330 с.*
2. *Воркачев С. Г. Концепт как «зонтиковый термин». Язык. Сознание. Коммуникация. Выпуск 24 / С. Г. Воркачев. – Москва: МАКС Пресс, 2003. – 144 с.*
3. *Карасик В. И. Иная ментальность / В. И. Карасик, О. Г. Прохвачева, Я. В. Зубкова, Э. В. Грабарова. – Москва: Гнозис, 2005. – 352 с.*
4. *Селіванова О.О. Світ свідомості в мові. Мир сознания в языке : [монографічне видання] / Олена Селіванова. – Черкаси : Ю. Чабаненко, 2012. – 488 с.*

5. *Diaz Cintas, J. New Trends in Audiovisual Translation / J. Diaz Cintas. – Bristol: Multilingual Matters, 2009*

Lexicographical sources

6. *The American Heritage Dictionary of the English Language. Boston : Houghton Mifflin, 2000*

Internet Sources

7. *Slater, B. H. Concept and Object in Frege [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.minerva.mic.ul.ie/vol4/frege.html*

Audiovisual Sources

8. *Burge, C., Kern, B., Spelling, A., Vincent, D. (Executive Producers). (1998–2006). Charmed [TV series]. Spelling Television.*

Scholarly supervisor:

O. O. Molchko, associate professor

Rozaliia Yaroslavivna Shevchuk

Student of English philology at Ivan Franko National University of Lviv 6th year

rosaliabagata@gmail.com

\

POSITIVE AND NEGATIVE ASPECTS OF FLIPPED CLASSROOM FOR STUDENTS AND TEACHERS

Annotation: *This article analyzes advantages and disadvantages of flipped classroom for students and additionally for teachers. The main reasons when flipped classroom can be used for learning and can be effective for students and teachers were specified. Definitions of two the most popular types of flipped classroom were identified.*

Keywords: *flipped classroom, teachers, students, school, learning.*

With new technologies becoming more accessible to most people in many countries in the world, the "flipped classroom" is becoming very popular. Flipped classroom is a type of blended learning where students are introduced to content at home and practice working through it at school [1].

Flipped classroom can be used both at school and university and sometimes can be necessary in times of natural disasters, such as: floods, fires, earthquakes, landslides. Or during wars, large protests, high morbidity in the educational institution to decrease amount of classes at school. Or when using Virtual Flipped classroom to stop physical education at all for some period of time. Virtual Flipped classroom eliminates the need for a face-to-face class. In some Higher Education centers, professors share video material with their students. They also receive and grade students' assignments through online learning management platforms. It means that all learning process takes place online [2].

But this type of learning has certainly both positive and negative sides for students and teachers. The positive aspects of the "flipped classroom" for students include:

1. Accessibility for students and parents and convenience, students can learn with their own pace.
2. Efficiency, there are many interactive ways and tools of learning that online learning opens for students, for example: videos, PDFs, podcasts, presentations etc.
3. More group work and student collaboration, interaction time, more active learning. Students have more time for subject activities and discussions [3].
4. Students have more control over their learning process. And it can be both positive and negative. Because not all students are responsible and disciplined enough for that.

The negative aspects of this type of learning for students include:

1. Technical problems: power outage, Internet failure, device malfunctions all these issues can occur and interrupt learning.
2. Inability to concentrate on learning through the screen and different distractions, it is easier to be distracted while viewing a lesson and do something else instead of learning being unnoticed.

3. Decreased amount of socialization and communication with peers. The part of physical learning is actually communication between each other therefore students can feel more isolated and depressed [4].

Some positive and negative aspects for students and teachers coincide but there are some more to that. Among main benefits of the "flipped classroom" for teachers are:

1. Increased flexibility of time and location, more freedom. Teachers can choose a convenient place and time for preparing technical part of a lesson and they can focus more or less time on specific aspects of a topic if they feel there is need for that.

2. Digital information literacy. Online learning develops digital literacy and knowledge in general. Teachers learn a lot themselves throughout the process [5].

Among main negative sides of "flipped classroom" are:

1. Blurred line between work and leisure time. Teachers often have to answer messages full of different questions, requests and explanations from their students.

2. Increased workload. Teachers need more time to prepare lessons by thinking through many technical details as well. In opinion of Jon Bergmann – the pioneer of Flipped Classrooms, the biggest Hurdle to Flipping the classroom is that the teachers have to flip their thinking about class time and give the control of the learning back to the students which is not always easy to do [6].

References

1. The definition of the flipped classroom. Teachthought, site for teachers. – [Electronic resource]. – Access mode: https://www.teachthought.com/learning/the-definition-of-the-flipped-classroom/

2. Six types of flipped classroom to innovate in higher education. Up-lanner. – [Electronic resource]. – Access mode: https://uplanner.com/en/blog/aula-invertida-6-tipos/

3. CPS Advantages and disadvantages of Flipped classroom [Electronic resource]. – https://www.cpsmanufacturingco.com/news/advantages-and-disadvantages-of-flipped-classrooms

4. Advantages and disadvantages of online learning. eLearning Industry. – [Electronic resource]. – Access mode: .https://www.google.com/amp/s/elearningindustry.com/advantages-and-disadvantages-online-learning/amp

5. Questions and answers about online teaching. Introduction to online learning. – [Electronic resource]. – Access mode: https://sites.google.com/a/hawaii.edu/new-de-faculty-orientation/Step-1

6. Top 10 articles about Flipped classroom. TalentIms, online collection of articles. – [Electronic resource]. – Access mode: https://www.talentlms.com/blog/top-10-articles-flipped-classrooms/

Софія Шийка

Львівський національний університет імені Івана Франка

СЕМІОТИЧНІ ПІДХОДИ У ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВІ

Стаття базується на дослідженні поняття семіозису в перекладознавстві та методологічних підходів до аналізу відтворення знакових одиниць. Окрім трьох базових підходів, науковому вивченню також підлягає лінгвосеміотичний підхід, потенціал якого постійно зростає у науковому дискурсі семіотики.

Ключові слова: семіотика, знак, кодовий/ інформаційний/ культурний виміри семіозису, кодосеміотичний/ інфосеміотичний/ соціосеміотичний підхід

Sofiya Shyika
Lviv National University of Lviv

SEMIOTIC APPROACHES IN TRANSLATION STUDIES

Annotation: The article is based on the study of the notion of semiosis in translation studies and methodological approaches to semiotic research (analysis of sign units). In addition to the three basic approaches, the linguosemiotic approach is also subject to scientific study, the potential of which is constantly growing in the scientific discourse of semiotics.

Key words: semiotics, sign, code/ informational/ cultural dimension of semiosis, codosemiotic/ infosemiotic/ sociosemiotic approach.

From the perspective of translational semiotics, semiotic transformation starts with the encoding stage, where the author or utterer uses and forms the signs to convey his/her ideas according to the semiotic conventions in his/her society and his/her intentions. In this stage, the author or utterer uses something as a sign to present something else. Following the encoding stage, an interpreter follows the triadic relations of sign–object–interpretant to decode the sign text encoded by the author or utterer.

Understanding a text is not an understanding of what is being said, but how it is being said. This is how the authors show themselves in a text. The text can be interpreted in two ways: grammatically (discovering the individual stylistic manner of the author, their unique originality, which is embodied in the language) and psychological (discovering the initial impulse that generates the creative act). Linguosemiotic approach attempts to establish both the author himself and his space embodied at the levels of interpretation. As based on three dimensions of semiosis, namely code, informational and cultural, it seems logical to suggest three methodological approaches to semiotic research: 1) formal or codosemiotic approach (nature and systemic organization of sign-vehicles); 2) cognitive or infosemiotic approach (information processing); 3) communicative or sociosemiotic approach (culture-bound interpretation) [Andreichuk 2019, p.10].

Codosemiotic approach can be considered the first stage of the analysis, where the very code, the very lexical unit is realized from the point of view of its structural form. Thus, codosemiotic approach provides a well-grounded methodology for studying the

types of sign systems, that is the processes in which signs are handled, the contexts in which signs and sign processes are fixed. Two aspects are relevant for codosemiotic approach: 1) the stock of perceivable items from which expressions are selected; 2) sets of rules which govern the selection of expressions and their assignment to contents [Andreichuk 2019, p.13].

The second stage is based on the infosemiotic approach. The attention is paid to the semantic structure behind the code. The notion of code is inseparable from the notion of information. Thus this approach is intended to analyze the information obtained from a range of stimuli, not all of which are intended to 'convey' a message, but which can be informative when appropriately interpreted [Andreichuk 2019, p.14].

At the third stage the code is evaluated in terms of culture. Sociosemiotic approach relates the analysis to the cultural dimension of semiosis. It brings up the importance of pragmatic function and cultural background of readers. The cultural interpretant provides the connection of the means of representation with the system of values and evaluations in the mind of the interpreter, which correlates with the subjective elements of cognition formed by the cultural context of semiosis.

Список використаних джерел

Andreichuk N. I. Vectors of the Development of Philological Sciences at the Modern Stage. The Doctrine of Semiosis: New Tasks And Challenges. Chapter 1. 2019. PP.1-20.

Надія Іванівна Андрейчук, професор, доктор філологічних наук
Andreichuk N.I., professor, doctor of philology

Tetyana Shylenko, La Universidad Nacional Ivan Frankó de Lviv

El lenguaje inclusivo español

En la investigación se analiza el lenguaje inclusivo español y la controversía en cuanto a este fenómeno lingüístico. Se expone la opinión de La Real Academia española en cuanto al lenguaje inclusivo y su uso en el mundo hispanohablante.

Las palabras claves: el lenguaje inclusivo, la opinión pública, el sexismo lingüístico.

The inclusive Spanish language and the controversy around this phenomenon have been analyzed in the theses. The opinion of the Royal Spanish Academy about the inclusive Spanish language and its use on the Spanish-speaking world has been revealed.

Keywords: inclusive language, public opinion, linguistic sexism.

Hoy en día el tema de sexismo es muy popular, ya que las mujeres siguen luchando por sus derechos hasta el siglo XXI. Está claro que la sociedad y ciertos cambios en la opinión pública es lo que influye en el lenguaje [1, 92].

Nuestro propósito es demostrar diferentes puntos de vista sobre el lenguaje inclusivo.

Para unos el término "lenguaje inclusivo" no es sobre la expulsión de algunas palabras para evitar ofender a alguien, sino sobre la riqueza de la lengua española que en si misma ya tiene ciertos verbos neutrales que son los mejores para el uso cotidiano [2, 2].

Según "La guía de lenguaje inclusivo de género", algunos de los rasgos del lenguaje inclusivo son:

- *usar los pronombres y determinantes sin género;*
- *sustituir el artículo "uno", por "alguien" o "cualquiera";*
- *evitar el uso de adverbios con marca de género;*
- *evitar el uso de "las/los" para incluir a las mujeres;*
- *evitar el uso de la barra inclinada: "/". [2, 2]*

Hay que señalar que el mencionado sexismo que puede surgir en el lenguaje cotidiano, no es el sexismo de lengua, sino el sexismo de discurso. O sea, la lengua es solo un medio de comunicación que se puede utilizar con diferentes fines, y no es la culpa suya que ciertos términos u oraciones sean ofensivas para algunas personas [5, 32].

Por otro lado, la Real Academia española rechazó el uso del lenguaje inclusivo como "innecesario", ya que el género inclusivo es el masculino. Hasta que el director de la RAE, Darío Villanueva dijo: «El problema es confundir la gramática con el machismo» [6]. Sin embargo, han tomado algunas medidas para que su Diccionario sea menos machista. En la representación del diccionario del año 2019 aparecieron ciertos cambios, como: la visualización de las mujeres en campos de trabajo (campanero, ra), sustitución de la palabra "hombre" con el sentido de "un ser humano" por las palabras más neutrales como "humano", adición de marcas que limitan el uso de la palabra ("macho" U. t. en sent. despect. [5, 145]) [5, 129].

Con estos cambios están de acuerdo hasta las organizaciones como La agencia de la ONU para los refugiados (ACNUR) y en sus “Recomendaciones para el uso de un Lenguaje Inclusivo de Género” apuntan que el uso del leguaje inclusivo es más respetuoso y es esencial a la hora de trabajar con la gente [4, 4]. Pero lo interesante es que solo hablan del cambio de una palabra por otra con un significado neutral, y nada sobre el cambio ortográfico de los verbos que se usan.

Teniendo en cuenta todo lo expuesto anteriormente, la conclusión es la siguiente: el lenguaje inclusivo surgió gracias a un movimiento social y ahora es una cuestión bastante controvertida, dado que la RAE no lo ha reconocido como tal.

1. Bolaños Cuéllar S. SEXISMO LINGÜÍSTICO: APROXIMACIÓN A UN PROBLEMA COMPLEJO DE LA LINGÜÍSTICA CONTEMPORÁNEA. / Sergio Bolaños Cuéllar // Forma y Función, vol. 26, núm. 1, enero-junio, 2013, – Universidad Nacional de Colombia Bogóta, Colombia. – 89-110

2. Consejo Nacional de la Cultura y Artes. Guía de lenguaje inclusivo de género. / Consejo Nacional de la Cultura y Artes. [Recurso electrónico] – Regímen de acceso: https://www.cultura.gob.cl/wp-content/uploads/2017/01/guia-lenguaje-inclusivo-genero.pdf

3. Eulalia Lledó. LENGUAJE NO SEXISTA “Lo que no se nombra no existe”. [Recurso electrónico] / Eulalia Lledó. – Regímen de acceso: http://www.juntadeandalucia.es/averroes/centros-tic/41602612/helvia/sitio/upload/LENGUAJE_NO_SEXISTA_indicaciones.pdf

4. . La Agencia de la ONU para los Refugiados. Recomendaciones para el uso de un Lenguaje Iinclusivo de Género. / La Agencia de la ONU para los Refugiados. [Recurso electrónico] – Regímen de acceso: https://www.acnur.org/5fa998834.pdf

5. La Real Academia Española. Informe de la Real Academia Española sobre el lenguaje inclusivo y cuestiones conexas. / La Real Academia Española. [Recurso electrónico] – Regímen de acceso: https://www.rae.es/sites/default/files/Informe_lenguaje_inclusivo.pdf

6. La nueva crónica. Diario Leonés de información general. [Recurso electrónico] – Regímen de acceso: https://www.lanuevacronica.com/el-problema-es-confundir-la-gramatica-con-el-machismo

Dirigente científico:

Osyechko Svitlana Mykolaivna

Шишкін Богдан Ярославович

Львівський національний університет імені Івана Франка

ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНИЙ І ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ НЕНОРМАТИВНОЇ ЛЕКСИКИ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ: ЗІСТАВНИЙ АСПЕКТ

У статті узагальнено результат зіставлення лінгвостилістичного та лінгвокультурного потенціалу ненормативної лексики англійської та української мов.

Ключові слова: ненормативна лексика, лексична трансформація, граматична трансформація, лінгвостилістичний потенціал, лінгвокультурологічний потенціал, зіставний аспект.

Bohdan Yaroslavovych Shyshkin

Ivan Franco National University of Lviv

THE LINGUISTIC-STYLISTIC AND LINGUISTIC-CULTURAL POTENTIAL OF OBSCENE LEXICON OF ENGLISH AND UKRAINIAN LANGUAGES: COMPARATIVE ASPECT

This paper concludes the comparison of linguistic-stylistic and linguistic-cultural potential of obscene lexicon in English and Ukrainian languages.

Key words: obscene lexicon, lexical transformation, grammatical transformation, linguistic-stylistic potential, linguistic-cultural potential, comparative aspect.

Останнім часом суспільство стало лояльніше до ненормативної лексики, однак ступінь толерантності до неї в різних культурах різний, прикладом чого є американська і українська комунікативна поведінка. Незважаючи на розширення сфери вживання ненормативної лексики в українському суспільстві, обмеження на її вживання все ж в ньому більш суворі, ніж в американській культурі, де вона часто вживається не тільки в повсякденному спілкуванні, але зустрічається в художніх творах, звучить з теле- і кіноекранів. Справа тут не у відсутності моралі в американському суспільстві, а в тому, що багато лайливих слів в англійській мові втратили своє смислове навантаження і часто несуть в собі функцію вигуків. Також деякі лайливі слова настільки увійшли в ужиток, що перестали сприйматися як надмірно грубі і вульгарні, більш того, вони часто вживаються в дружніх контекстах для передачі позитивних емоцій і відносин. Дана особливість комунікативної

поведінки американців створює певні труднощі як у комунікації, так і в перекладацькій практиці, оскільки через відмінності в сприйнятті, дослівний переклад подібної лексики на українську мову часто неможливий, інакше він перетвориться в епатажний набір нецензурної лексики [1, с. 145]. Для прикладу розглянемо особливості перекладу наступних нецензурних слів: hell, damn, ass, shit, bloody.

Лексика, що має відношення до пекла (hell і damn), займає особливе місце в англійській мові, проте для українців згадки про пекло не характерні. Аналогами англійського слова damn в українській мові можуть виступати біс, або дідько. Слово hell найчастіше не переводиться – використовується прийом опущення: «What the hell are you talking about?» («Ти це серйозно говориш?»).

Прийоми лексичної і граматичної трансформації вживаються при перекладі й інших ненормативних слів: «What about the iPod?» («А як щодо Айпад?») «He didn't invent shit» («Та, ні біса він не винайшов»). В даному прикладі перекладач робить заміну слова shit (дослівно «лайно») на слово біс, що, втім, не змінює ні сенсу, ні емоційного забарвлення фрази.

Ще один приклад вживання ненормативної лексики для вираження негативних емоцій можна навести з використанням слів ass, shit. У випадку незадоволення від дій іншої людини можна почути вираз: «Stop putting your ass in my face!» («Досить пхати свою дупу мені в обличчя!»). А при поразці в англійській мові використовується вигук: «You suck at everything!», який за допомогою прийому лексичної заміни може бути переведений як «Ти все просрав!».

Незвичним для української мови є вживання нецензурного слова bloody для виразу позитивних емоцій. Наприклад, американець в захваті може сказати: «It's bloody breathtaking out here» («Тисяча чортів, аж дух захоплює!»). в цьому випадку слово bloody є інтенсифікатором прикметника breathtaking і використовується для вираження позитивних емоцій, тому дана фраза може бути переведена так: «Яка ж тут краса! Аж дух захоплює!» [2, с. 53].

Висновок. Отже, вживання ненормативної лексики в англійській мові та її переклад на українську підтверджує толерантність до нецензурної лексики представники американської комунікативної культури, та засвідчує її різне

сприйняття представниками американської та української культур, що створює серйозні проблеми як в комунікації, так і в перекладі.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Давиденко А. О. Лінгвістичні аспекти перекладу ненормативної лексики. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2015. № 19. Т. 2. С. 145-147.*
2. *Козырева М. М. Ненормативная лексика в американской коммуникативной культуре и проблема ее перевода на русский язык. Вестник РУДН. Сер. Лингвистика. 2012. № 3. С. 49-55.*

Науковий керівник: Доктор філологічних наук Шмігер Тарас Володимирович

Шолом Х.Д.,

студентка V курсу

факультет іноземних мов

Львівський національний університет імені Івана Франка

м. Львів, Україна

Concept “LOVE” in modern cinematic discourse based on films “Me before you”, “Holidate”, “Mountain between us”.

The appearance of new directions of research in the field of linguistics is explained by the change of paradigms in linguistics. The current stage of development of humanitarian knowledge is characterized by the important methodological shift in the integration of linguistic knowledge and modern methods of statistical research. It is emerged new linguistic disciplines, which study the language with connection to the human consciousness and thought, culture and spiritual life of people. According to this trend, the study of the concept of love becomes important.

The concept of “love” is not static, but it has its own history. Concept of “love” is connected with other concepts, for example, with such concepts as "friendship", "communication", "virtue" – «not only in its history but also in its formation» [2, p. 40].

The concept of “love” occupies a primary position among such concepts as happiness, hope, faith, good. The concept of love has universal value, which establishes «the base of culture» [3, p. 8], and the main spiritual value connected with the meaning of life.

The object of the study is film discourse.

The subject of our study the concept “love” and its activation in the cinematic discourse

The purpose of the study is to describe the concept “love” in modern cinematic discourse involved in creating and analyzing film discourse. To achieve this purpose of the study the following tasks were set:

- To define the basic terms: film stylistics, film discourse,film concepts;
- To analyze how concept love is represented in films;

The following research methods were used to achieve the goal and to solve the problems: observation – purposeful perception, predetermined by the task of the study (“Me before you” and “Holidate”, “Mountain between us” films), deductive method (the method of study according to which, on the basis of general provisions, conclusions are drawn about particular facts), and analysis, which involves dividing the whole into parts and describing each of the parts and the connections between them.

In the modern art culture a special place belongs to auteur cinema. One of the reasons for the lively interest in the figure of the author in cinema and auteur cinema is the demonstrative tendency in modern art to the maximum self-realization of the artist’s.

Cinematic discourse is filmmakers' main expressive vehicle and primary form of communication with, and influence over, film viewers. The films describes how staging, camera work, editing, and other conventional cinematic depictive practices are used to capture attention, shape perspectives, guide perceptions, and steer viewers' inferences about the unfolding narrative.

The aim of the research is exploring where attitudes about romantic love develop, explore contemporary entertainment media for love imagery, broadly outline some features of cinematic

discourse that warrant attention in media pragmatics and to point out challenges that would have to be met in the future.

In conclusion, modern cinematography occupies one of the leading positions in terms of the impact on the audience on a global scale, pushing literature to the background. People are now much easier to perceive the film audiovisually than to devote time and effort to reading a book. The concept “love” occupies the primary position among such concepts as "happiness", "hope", "faith", "goodness". Emotional, cognitive and volitional aspects are necessarily presented in united love.

References:

1. Fairclough, Norman. 1995. *Media discourse*. London: Edward Arnold.
2. Делез Ж., Гваттари Ф. Что такое философия? / Пер.с фр. и послесл. Зенкина С. – М.: Академический проект, 2009.
3. Степин В.С. Философия в современной культуре: новые перспективы

Науковий керівник – доц. Оленюк О. В.

Юрченко Т.Ю.

Студент V курсу

факультет іноземних мов

Львівський національний університет імені Івана Франка

м. Львів, Україна

"TOLKIEN’S ENGLISH, PROPER NAMES IN *THE LORD OF THE RINGS*, AND DIFFICULTIES OF TRANSLATING IT INTO UKRAINIAN"

J.R.R. Tolkien authored the most particular literary work of the 20th century, The Lord of the Rings, that was simultaneously one of the first novels of a new genre – fantasy. The Lord of the Rings trilogy was written in English of exceptional character with numerous neologisms, and proper names which are of Anglo-Saxon and Old Norse origins. What attracts the reader to this work of literature most, also makes the book extremely difficult to translate into other languages, especially when the preservation of the matters that contribute to the mythical feel of the text is of any importance.

To be able to read, understand, and what is much more difficult to translate *The Lord of the Rings* it is necessary to keep in mind that John Ronald Reuel Tolkien was first of all not a writer, he was a scholar. Working as a professor of English and Anglo-Saxon language and literature, Tolkien was learned in Old English, Old North, Old High German, Finnish and several other languages. During his life he developed a profound understanding of a word and what lies beyond its mere significance and form; professor Tolkien was highly committed to word's deep roots and he valued phonological beauty of utterances. For this reason, he introduced the concept of Elven languages, in which the author of *The Lord of the Rings* utilized only the sounds that he deemed to be full of finesse, that reflected the harmony present in nature itself. Not only had professor Tolkien constructed such languages, along with Dwarven, and even Orcish ones, he also described their development overtime, split into dialects, and timely or untimely demise.

His construct languages were, of course, not the only area where J.R.R. Tolkien took the liberty of construction. He even dared to venture into invention of new words in English, that he saw the lack of, for describing different areas of life of peoples in Middle-Earth, and Hobbits in particular. Denominations of concepts introduced are not usually perceived as strange, foreign or invented by the average reader. For even if wholly constructed, introduced by the author for a particular purpose, these new words in their vast majority have clear descriptive power, as well as feel almost natural to speakers of English, as their origin, in most cases, is deeply rooted in either Anglo-Saxon or Old Norse. Yet professor Tolkien's main aim is by far not only to introduce new vocabulary. Neither does he do it in order to achieve the sensation of suspense or awe, and to state it would mean a huge understatement to the nostalgic atmosphere of long forgotten days, of

lost from memory years that are so vividly reassembled by the author. It is no wonder that Tolkien could use words so masterfully, as to create prose with two or sometimes three levels of sub meaning, for indeed a master of the word he was, having dedicated decades of his life to working as a research associate studying and describing etymologies at the Oxford English Dictionary.

Choice of character names in Tolkien's work could be barely ascribed to chance, for most of them were speaking names, but mainly to people with a degree in Anglo-Saxon and Old Norse, as well as scholars of Tolkien's work. The etymology of the words that served for naming characters in *The Lord of the Rings,* in many cases, while having a philosophical purpose, also predicted particular characters' actions and development throughout the story.

Professor Tolkien was very well versed in Anglo-Saxon and Old Norse mythologies, for that reason he would frequently borrow names from Viking sagas, with some or no alterations. As well as etymological roots in the names, mythological also define characters' parts in the story, but to be able to recognize them, one must be familiar with mentioned folklore.

Although it is not always the case, because sometimes characters had simple names with little to no etymological or mythological traces behind them to emphasise their simplicity, their plain way of acting and treating people; Tolkien intended to make it clear that an ordinary person with good heart could be a hero second to none, just because of his or her unconditional friendship, as was the case with Samwise Gamgee.

The Shire with hobbits, its inhabitants is an interesting example of straightforward allegory for idyllic rural England. The connection could be traced in everything: place names, character names, manners of the dwellers. The word '*Shire'* itself is a traditional term for division of land in England and other English-speaking countries. It usually occurs as a part of a place name: Yorkshire, Bedfordshire, and could be pronounced differently. Hobbits in their vast majority have common English names and so are their manners. At the very beginning of *The Fellowship of the Ring,* in the part where hobbits discus the riches of Bilbo Baggins stuffed in Beg End, the reader does not see mythical creatures, hobbits are perceived as English peasants of the beginning of the 20th century.

When it comes to translation of *The Lord of the Rings* all previously mentioned factors and much more must be carefully considered and studied by the translator who dares to challenge Tolkien's prose to be rendered into a different language. Is it possible to translate the most famous work of professor Tolkien effectively into Ukrainian? On the level of the story, it most certainly is, but if preservation of the same feeling it evokes in readers who read it in English is of value, then it is another matter entirely.

The first problem the translator might encounter, which is also the most difficult decision is whether or not to translate the proper names. Are 'Bilbo Baggins', 'Brandywine', 'Bag End', and 'Weathertop' in need of translation, or mere transliterations is sufficient? What is more important in this respect, preserving the sound or explaining the hidden meaning behind them, or both?

Tolkien's English with the atmosphere it creates, and his neologisms constitute the kind of prose that is anything but ordinary. Should the translator follow into professor Tolkien's footsteps and create words in Ukrainian that would represent: 'Northfarthing' and 'Eastfarthing' of the Shire? Can a touch of age that hovers upon the text of *The Lord of the Rings,* a feeling of days of yore be achieved as effectively in Ukrainian? Should a translator be using obsolete Ukrainian vocabulary like Ivan Franko did in *Zakhar Berkut?* Perfection has always been unreachable, but it is possible that one day the most elaborate Ukrainian translation of *The Lord of the Rings* will appear, in which the translator will have used Ukrainian language as masterfully as professor Tolkien used English.

References

1. Tolkien J.R.R. *The Lord of the Rings,* (London: Harper Collings Publisher, 2012)
2. Baltasar, Michaela, 'J.R.R. Tolkien: A Rediscovery of Myth', in Tolkien and the Invention of Myth, ed. by Jane Chance (Kentucky: University Press of Kentucky, 2004), pp. 19-34.

Яремків Ірина

Студентка V курсу
Факультет іноземних мов
Львівський Національний Університет імені Івана Франка
м.Львів, Україна

Sentential Negation and Clause Structure in Modern British Black Fiction based on a novel "Luster" by Raven Leilani

African American Literature - literature written by the black population of the United States, primarily in English. In 2020, Raven Leilani published her debut novel "Luster".

The aim of the research is to explore a theoretical background of negation and clause structure, to find the examples.

Leilani's " Luster" arises from the main character's life experience filled with sexism, racism, childhood trauma and her own mistakes. Edie, already in trouble at her publishing firm for reckless sexual adventures with colleagues, has an Internet romance with a much older, dominant white man, Eric, whose newly discovered marriage turns out to be a confined territory patrolled by his wife, Rebecca, by force. whom even Edie begins to admire. When Edie loses her job, Rebecca brings her to New Jersey to live with her, Eric, and their adopted daughter, Akila, 12, a gifted black child abandoned in a white suburb. The business nature of this agreement does not escape Eddie and Akila's attention.

In this research I will focus on sentential negation in Modern British Black Fiction based on a novel "Luster" by Raven Leilani. The function of negation is to negate the parts of or the whole sentence.

The most common negators are *not and n't . There are a few examples in the novel:*

- "Eric says he's sorry, and the apology feels like it is **not** about only the diaper, but more how this choice of location is turning out."
- I did**n't** tell him I was a virgin because I could **not** bear to be treated tenderly.

In addition to the widespread negators *not and n't*, there is another option such as *never*, which is used to express the negation of the past tense in non-standard English dialects.

- There is a man in a corner seat who keeps looking at my painting like he has **never** seen a dead woman before.

- I do**n't** know if there is any good way to admit my own desire without seeming deranged, because this hypothetical in which we were friends was **never** purely hypothetical to me.

In my research I would like also to discuss clause structure based on the novel “Luster”.

Complex sentence is a sentence consisting of one main clause and one or more subordinate clauses.

The subordinate conjunctions *if, that, because, as* are used only to connect parts of a compound sentence and are not used as members of subordinate clauses.

- **If** she is shocked, I see no sign of it on her face.
- It was his favorite game **because** he always won, and he always won **because** he always played against me.

Connecting words *what, who, whom, where, when, how, which*, although they are used to combine subordinate clauses of a compound sentence, they are also members of these subordinate clauses.

- She scoffs and orders another drink at the bar, and then we move into the crowd, **where** she bares her teeth and rips off her shirt.
- There are men **who** are an answer to a biological imperative, whom I chew and swallow, and there are men I hold in my mouth until they dissolve.
- **When** I talk about my childhood, I only talk about the happy parts.

“Luster” is the first novel by Raven Leilani. But the author has established herself as an attentive public observer - especially for the truth, which some people don't want to see. Some readers view Eddie as an unsightly storyteller who makes destructive choices. Others find her lost and complex, trying to stay afloat in a racist and sexist world. Either way, Eddie is cleverly written as a young woman burdened by a generation and suffering from the roots of a drug addict's child.

References

1. Grammar: Sentence Structure and Types of Sentences
2. Klima, E. 1964. „Negation in English“. In: Fodor, J. A & J. J. Katz (eds.). The Structure of Language: Readings in the Philosophy of Language. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, 246-323.

3. Luster,Raven Leilani,Farrar, Straus and Giroux, 2020
4. Luster by Raven Leilani review – a millennial novel for the ages /https://www.theguardian.com/books/2021/jan/17/luster-raven-leilani-review/

Maria Yaremchuk
Ivan Franko National University of Lviv

TRANSFORMATION AND ADAPTATION OF THE HEADLINES PUBLISHED ON UNIAN INFORMATION AGENCY WEBSITE

The research of headlines and news translation includes analysis of various political, linguistic, and socio-cultural aspects: how relationship between countries influences the translation and the methods/strategies translators use in result, the role of the translator as a cultural mediator and the translation as a mean of communication between countries.

Keywords: news translation, headings, adaptation, cross-cultural communication

ТРАНСФОРМАЦІЯ ТА АДАПТАЦІЯ ЗАГОЛОВКІВ, ОПУБЛІКОВАНИХ ІНФОРМАЦІЙНОЮ АГЕНЦІЄЮ УНІАН

Дослідження перекладу заголовків та й узагалі перекладу новин, включає в себе аналіз різноманітних політично-економічних політичні, лінгвістичних, соціокультурних аспектів: як відносини між державами можуть впливати на переклад, які методи та стратегії в результаті застосовують перекладачі, роль перекладача як культурного посередника та перекладу як способу комунікації між культурами.

Ключові слова: переклад новин, заголовки, адаптація, міжкультурна комунікація

The translator can be viewed as a facilitator of cross-cultural communication, a bridge between the source text and the target readers. This is especially true for the people involved in news translation since one of their main goals is to fit the expectations of the

target readers in terms of format and, above all, content by adapting information for the audience [2].

That is why the role and the functions of the translator in the context of the media are even more complex and turn them into “recreators”, “authors”, or even “transeditors” that highlights the combined translational and editing activities [3].

This “adaptation of a text for the target readership”, according to Valdeon is called framing [3]. Via framing, news writers and editors create a subjective picture of reality by choosing and organizing material in a way that makes sense to them and their readers [1].

The UNIAN news agency is no exception in this case, and similar phenomena can be observed in their English-language version of their site. The following example perfectly depicts how the translator adapts the information in heading for the English-speaking reader.

Україна виключає переговори щодо Донбасу з бойовиками “*ЛДНР*” - *Арестович*	Ukraine rules out direct talks on Donbas with *Russian proxies – TCG delegation spox*

First of all, *ЛДНР* is not translated with an abbreviation or its full name (Luhansk People’s Republic), but with a word combination that is familiar to English-speaking readers and often used in the foreign press when describing events in Donbas.

Secondly, *Arestovych* is almost certainly unknown to the target reader. That is why his position instead of the surname is indicated in the English variant (a quite common practice in translating or even headline writing).

This once again proves the role of the translator as a facilitator of the relationship between peoples and the potential of the translation to open up new channels of communication between cultures and countries.

References:

1. *Ali Darwish. Translating the News Reframing Constructed Realities / Ali Darwish // Translation Watch Quarterly / Ali Darwish., 2006.*
2. *Roberto A. Valdeon // Linguaculturel / Roberto A. Valdeon., 2014. – P. 55–57.*
3. *Valdeón, R. A. (2014). From adaptation to appropriation: Framing the world through news translation. Linguaculture, 2014(1).*

Яценко К. Є., студентка Іна(м)-61, Факультет іноземних мов
Львівський Національний Університет імені Івана Франка

Frame "Magic" in the Novel by J.K.Rowling *Harry Potter and the Philosopher's Stone*

This work is devoted to the investigating and analyzing the frameworks in J.K. Rowling novel *Harry Potter and the Philosepher's Stone*. For the purpose of research aim, methodology, and importance are explained. The main points of investigation are stated to clarify the notion of *framework* and its importance for the work. Moreover, linguistics aspects of creating and developing the Wizarding world are also mentioned. Some comparisons are given as examples of opposing words to generate the meaning of *magic* in the novel.

"*Framework", "magic", "charms", "Wizarding", "Muggle".*

Merriam-Webster dictionary defines **magic** as *the use of means (such as charms or spells) believed to have supernatural*. To investigate the meaning of magic in all those novels, many points, such as culture, society, and surrounding, should be taken into consideration.

The **aim** of this research is to discover all the frames of magic that are represented in the novel Harry Potter and the Philosopher's Stone, investigate their types and analyze them.

The **methodology** of the research is based on the qualitative comparison of the common features of the Muggle World and the Wizarding world.

The **importance** of this work is determined by the lack of precise investigations of the use of this structure in literature and the divergence of case study materials.

The outstanding success of the J. K. Rowling's series of book has caught the attention of a range of linguists. The author has depicted two opposite worlds (the Muggle and the Wizarding world) which coexist with their distinctive features and customs. While it may seem easy to describe something as magical, it is not that easy in reality. The technologies of the Wizarding world appear medieval. The society of the Wizarding world

is gathered by the two ideas: its members can use magic due to inborn capabilities; members of the Muggle society cannot coexist peacefully alongside the Wizarding society, therefore it is kept secret.

The authors develop a range of ways to represent the difference between the Muggle world and the Wizarding world. By exploring all the frameworks, we may notice the comparison between the preparation for school and schooling system itself, the means of transport and communication, the rejection of rules on nature, physics, and notion of space, etc. It can be stated that the knowledge of the Muggle world is helpful to create a magic atmosphere of the Wizarding world. The notion of sport in the everyday world helps to realize that the Quidditch is not a regular sport. The notion of animal in the Muggle world aid to see the extraordinary abilities of some creatures in the Harry Potter world.

In addition to author's imaginative use of language to craft names in the series, J. K. Rowling also introduced her readers to a vast number of spells and potions, many of which are rooted in or inspired by Latin. **[2]**

Understanding all the key features of both societies and cultures, getting to know new elements of it, and many other factors – are crucial for all linguists as the success of books bout Harry Potter led to induction of all the fictional words, such as muggle or Quidditch, into the Oxford English Dictionary. **[1]**

It is no doubt that the knowledge of frameworks in the novel is essential not only to linguists but also to translators. In 2018, the number of Harry Potter's translations rose to eighty languages. Therefore, to represent existing Wizarding world within the English society into the culture that might have others values – the translator must exploit both the key features and traits of target culture as well as English.

Список використаних джерел:

1. A Study of J. K. Rowling 'Harry Potter and The Philosopher's Stone'. // IRE Journals. – 2017. – №1700079. – С. 69–71.
2. Illiano S. Harry Potter and the Language of Magic [Електронний ресурс] / Sabrina Illiano // HYU Gallatin. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: https://confluence.gallatin.nyu.edu/context/interdisciplinary-seminar/harry-potter-and-the-language-of-magic.

Науковий керівник: Курпіль О.С.